

ಉಷಾ ನವರತ್ನರಾಮಾ
ವದುಬೇಶ್ವರೀನಿ

894-814 3083
USH N87
ಶೃಂಗೇರಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಭಾಗ

6456 1987

೧

ವಧು ಬೇಕಾಗಿದೆ !

30866CR

ಗ್ರಂಥಾಭಿಪ್ರಾಯ

“ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ?”

“ಒಚೇದೇವಿ.” ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸೋಲ್ವಾ ಫೈಲ್ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಮನಸ್ಸು ನಲ್ಲೇ ಗೊಣಗದಳು.

“ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಶನ್ ?”

“ಬಿ. ಎ.”—ಎಲ್ಲಾ ಆ ಫೈಲ್ ನಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಹಾಳಾದವು ತೆಗೆದು ನೋಡ್ಬಾರ್ಡ್ ?

“ನಿನ್ನೆ ಬೇರೇನಾದ್ರೂ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿ ಅನುಭವ ಇದ್ಯಾ ?”

“ಇಲ್ಲ.” ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲಿಗ್ಯಾಕೆ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೆ !

“ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಶನ್ ಏನಾದ್ರೂ ಇದ್ಯಾ ?”

“ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಆಗಿದೆ, ಸ್ಟೆನೋಗ್ರಫಿ, ಟೆಲೆಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲೂ ಪರಿಶ್ರಮ ಇದೆ.”

“ಗುಡ್, ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸು ?”

“ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು” ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು ಕಟ್ಟೊಂಡು ಇವನಿಗೇನು !

“ಸ್ಟೋರ್‌ಮನ್ ಫೈನ್ ಆರ್‌ವ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಾದ್ರೂ ಪರಿಶ್ರಮ ಇದ್ಯಾ ?”

“ಟಿ.ಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಜ್ಯೂನಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದೆ. ಫೈನ್ ಆರ್‌ವ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಷ್ಟು ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಪರಿಶ್ರಮ ಇಲ್ಲ ಸಂಗೀತ ಕೇಳೋಕೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ !” ಇವನಿಗ್ಯಾಕೆ ಇದೆಲ್ಲಾ.... ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪ ಮಾಡೋಬದ್ದು ನಾಟ್ಯ, ನಾಟಕ, ಸಂಗೀತ ಅಂತ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಯಾಗುತ್ತಾ ?

“ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇದ್ದಾರಾ ?”

ಈ ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತಾ ? ಶುದ್ಧ ತರಲೇ ಆಸಾಮಿ....! ತುಟಿಗೆ ನಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಸುನಕ್ಕಳು.

“ತಂದೆ ಇಲ್ಲ, ತಾಯಿ ಇದ್ದಾರೆ”

“ನೀವು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಲು ಕಾರಣ ?”

“ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಕೆ !” ಇನ್ಯಾತಕ್ಕೆ ಅಂದ್ಯೊಂದ್ಯೋ ಬರ್ತಾ !

ಕೈಯಿನ ಉಗುರು ಕಚ್ಚಿದಳು, “ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಆರ್ಥಿಕ ವಾಗಿ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಬೇಕು ! ಅದಕ್ಕೇ !”

“ಗುಡ್ ! ಒಂದೇಕೆ ಮದುವೆಯಾದ್ರೆ....ಕೆಲ್ಸ ಬಿಟ್ಟುಡೀರಾ ?”

“ನೆವರ್....!” ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಬೇಡಾ ಅನ್ನೋರ್ನ್ನ ಮದ್ಯೆ ಆಗೋಲ್ಲ ! ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡುಗಳಿಗೂ ದುಡಿಯೋ ಹೆಣ್ಣೇ ಬೇಕಲ್ಲಾ - ಇಲ್ಲಿದ್ರೆ ಬದುಕು ನಡೆಸೋದು ಕಷ್ಟಾಂತ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಶಚಿ ಕೈಯಿನ ವಾಚಿನತ್ತ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು.

ಅವನು ಅವಳ ಫೈಲನ್ನು ತೆರೆದು ಅದರೊಳಗಿನ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿ ನಸುನಕ್ಕ. “ಯೂ ಕ್ಯಾನ್ ಗೋ. ನೀವು ಹೋಗಬಹುದು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತೆ !”

ಶಚಿ ಅವನತ್ತ ದಿಟ್ಟಳಾಗಿ ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದಳು. ಇವ್ನು ಕೆಲ್ಸ ಕೊಟ್ಟ, ನಾನು ತೋಗೊಂಡೆ !

ಅವಳು ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹತ್ತಾರು ಹುಡುಗಿಯರತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹೊರಳಿಸಿದಳು. ಇವ್ರನೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನು ಏನೇನು ಕೇಳುತ್ತಾನೋ ಮಹಾಶಯ ! ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಯತ್ರಿಯತ್ತ ಕೈ ಬೀಸಿದಳು.

“ಏನೇ ಶಚಿ, ಏನ್ನೇಳಿದೆ ?”

“ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ-ನನ್ನ ವೈಟಲ್ ಸ್ಟಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ಒಂದು ಕೇಳಿಲ್ಲ ನೋಡೋ !” ಶಚಿ ಬಾಯಿಗಡ್ಡವಾಗಿ ಕರವಸ್ತ್ರವಿಟ್ಟು ನಕ್ಕಳು. “ಈ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ನಾಟಕ ಕಣೇ. ನನ್ನಂತಹವರಿಗೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ ? ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್, ಇನ್‌ಫ್ಲುಯೆನ್ಸ್ ಇರೋರೆನ್-ಬಾ-ಹೋಗೋಣ !”

ಶಚಿ, ಗಾಯತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಳು, “ನಂಗೆ ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಕೆಲ್ಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಗಾಯಿ. ಅದೂ ಇದೇ ಊರಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮಕ್ಕೆ ಶ್ಯಾಮಲಾಗೆ ಮದ್ಯೆ ಗೊತ್ತಾಗೋ ಹಾಗಿದೆ. ಮದ್ಯೆ ಅಂದ್ರೆ ಸಾಲ—ಸಾಲಾ ಅಂದ್ರೇಲೆ ಬಡ್ಡಿ. ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿ ತೀರಿಸೋಕೆ ನಾನು ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡದಿದ್ದೆ ನಮ್ಮನೆ ರಥ ನಡೋಲ್ಲೇ ? ನಮ್ಮಮ್ಮಗೆ ಬರೋ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಪೆನ್ಷನ್ ಯಾವ ಮೂಲಿಗೆ ಈ ಕಾಲ್ನಲ್ಲಿ ?”

“ಶಚಿ, ನೀನೊಂದು ಗೂಬೆ ಕಣೀ-ಹೀಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ಹಾರಿ ಬೀಳೋ ಹಾಗೆ ಆಡಿದ್ರೆ ಯಾರು ಕೆಲ್ಸ ಕೊಡ್ತಾರೆ ? ಸ್ವಲ್ಪ ವಯ್ಯಾರ, ಕಲೀಬೇಕಮ್ಮಾ !” ಗಾಯತ್ರಿ ಗೆಳತಿಯ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದಳು, “ಅದೂ ಅಲ್ಲೇ ಗೊಣಗೋದು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡು. ಯಾವತಾ, ದ್ರೂ ಜೋರಾಗಿ ಗೊಣಗಿ ಅನಾಹುತ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿ !

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪಿಗೆ ಓ ಸ್ವರಿಯಿಂದ ಮಾತಿನ ವರಸೆ ಬದಲಾಯಿತು.

o o o o

ಶಾರದಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಸೀರೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊಲೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಕರುಳು ‘ಚುರುಕ್’ ಎಂದಿತು. ತಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಸೆರೆಗನಿಂದ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಶಚಿ ತಾಯಿಯ ಸೀರೆಯಲ್ಲೇ ಮುಖ, ಕತ್ತು ಒರೆಸಿ ಕೊಂಡಳು. “ಅಮ್ಮಾ ನಂಗೆ ಹಸಿವು. ಏನಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ ?”

“ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹುರಿಹಟ್ಟು ತಿಂದ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೂ ಅಂದ್ರೆ ಕೇಳಿದ್ಯಾ ? ಸೊಪ್ಪಿನ ಹುಳಿ ಮಾಡಿ ಹುರಳಿ ಹಪ್ಪಳ ಸುಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಹೋಗು ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆ್ಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡು. ಅದ್ದರಿ ಹೋದ ಕೆಲ್ಸ ಏನಾಯ್ತು ?”

“ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಕಂಪೆನಿ ನೋಡು-ನಾನು ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಮುಖ ನೋಡಿ ಕೆಲ್ಸ ಕೊಡೋಕೆ !” ಶಚಿ ಕೆನ್ನೆಯುಬ್ಬಿಸಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಸೀರೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು.

“ಶಚಿ, ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಯಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡೋದು ಕಲೀಬೇಕೂ !”

“ಏಂಗೆತ್ತಿಲ್ಲಮ್ಮ, ಬಾಯಿ ಇದ್ದೋರು ಬರಗಾಲದಲ್ಲೂ ಬದುಕ ಬಹುದು ! ಅಂದ್ಲಾಗೆ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಎಲ್ಲಿ ?”

“ಲೈಬ್ರರಿಗೆ ಹೋದ್ದು.”

“ಅವಳು ಲೈಬ್ರರಿಯಿಂದ ಕಥೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನ ತಂದು ಓದಿ ಓದಿ ಆ ಲೋಮಾಟಿಕ್ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡು. ಶಿವಸುಕಾಶ ಬಂದಿಡ್ರಾ ಬೆಳಗ್ಗೆ ?” ಶಚಿ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದಳು. ಎಸ್ ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಅನುತ್ತೀರ್ಣವಾದ ಮೇಲೆ “ಫೂ, ನಂಗೆ

ಓದೋಕೆ ಬೇಜಾರು” ಅಂತ ಓದಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದೆ ಅಕ್ಕನ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನ ಯಾವಾಗಲೂ !

“ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಒಂದಿದ್ದು. ಆಗಸ್ವಾನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಲಗ್ನಗಳಿವೆ ಅಂದು. ಇನ್ನು ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಂದಿಸೋಬೇಕು.”

ಶಾರದಮ್ಮನವರ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು, ಪತಿ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರು ತೀರಿಕೊಂಡ ಅವರ ಪೆನ್ಸನ್ ಆರುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಿದ್ದುದರಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ತೆರಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯೆಂದರೆ ಅಂಗೈ ಅಗಲ ಮಾತ್ರ-ಒಂದು ಹಾಲು, ಒಂದು ರೂಮು, ಅಡಿಗೆ ಮನೆ, ಬಚ್ಚಲು ಮನೆ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಿತ್ತಲು. ಮನೆಯ ಮುಂದಿದ ಮೂರಡಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಅವರಿವರು ಹೇಳಿದರೂ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಮೇಲೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ, ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡದೆ ತರಲೇ ಮಾಡುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು ! ಇನ್ನು ಶ್ಯಾಮಲಳ ಮದುವೆಯೆಂದರೆ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚೆ ? ಅವರು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೇಳದಿದ್ದರೂ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಶ್ಯಾಮಲ, ಶಚಿಯಷ್ಟು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅವಳಿಗಿಂತ ಒಂದು ಪಟ್ಟು ಬಿಳುಪು ಹೆಚ್ಚು. ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವದ ಹುಡುಗಿ. ಅವಳು ಹೆಚ್ಚು ಓದದೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಂಡು ಹುಡುಕುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಮಿಡುಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳ ಅದೃಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್, ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರ ಅಪ್ಪ ಮಿತ್ರರು. ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಾರದಮ್ಮನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು. ಅವರದೂರಡ ನೆಂಟರಂತೆ. ಅವರ ಕಡೆಯ ಹುಡುಗ ಪ್ರದೀಪ, ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ಶ್ಯಾಮಲಳಿಗೆ ಕುದುರಿಸಿದ್ದರು. ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ ನಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ ಮನೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕಿತ್ತು. ತನಗೆ ತಗ್ಗು ಬಗ್ಗು ನಡೆಯುವವಳು ಬೇಕಿತ್ತು. ಕೊಂಚ ಗಡಸುಗಾತಿಯಾದ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಕಿತ್ತು. ಶ್ಯಾಮಲ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಳು. ತನಗೆ ತಕ್ಕವಳಾಗಿದ್ದಳು. ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಒಪ್ಪಿದ. ಆದರೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವವರೆಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ.

ತಮಗೆ ಅದುದೇ ಎರಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಯಾವ ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಪುಟ್ಟ ಸಂಸಾರ, ಸುಖ ಸಂಸಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ ಲಕ್ಷ ಹೊಡೆದು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವ ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಸೈಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವೇದೋಪಚಾರ ಮಾಡಲಾಗದೇ ಬಂದ ವಿಮಾ ಹಣ, ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಸೈಟಿನ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಲ್ಲಿ ಕೈ ಬರಿದಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಸತ್ತರೆ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶವಾದ ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮನೆಯ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಚಿಯ ಓದು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗದೆ, ಇದ್ದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಜಾಣತನದಿಂದ ಸಂಸಾರ ತೂಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಶಾರದಮ್ಮ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ, ಮನೆಯ ಮೇಲಿನ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಶಿವಪ್ರಕಾಶರ ಅದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಮುಂದಿನ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಲಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮನವರಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳೆದ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ? ಆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಎದುರು ಮನೆಯ ವೇದಮ್ಮನ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಓದಲು ತೊಂದರೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ವೇದಮ್ಮನ ಮಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದ ರೂಮು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಕಾರವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ಸ್ನೇಹಮಯಿ, ಗೌರವಸ್ಥ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಮನೆಗೊಂದು ಗಂಡು ದಿಕ್ಕಿನಂತೆ ಬಂದಿದ್ದ.

“ಅಮ್ಮಾ-ಇದೇನಮ್ಮಾ ಒಂದೇ ಋಪುಳ ಇದೆ !” ಶಚಿ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಕಲಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ತಟ್ಟನೆ ಜ್ವಾಲಿಸಿಕೊಂಡರು. “ನೋಡಿದ್ದಾ, ನನ್ನ ಮರೆವು ! ಶ್ರೀರಾಮ್‌ಗೆ ಎರಡು ಹಪುಳ ಕೊಟ್ಟಿ, ಪಾಪ ವೇದಮ್ಮ ಕಳಿಸಿದ ಚಕ್ಕುಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವೇದಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ತಿಂದೊಂಡಿಟ್ಟಿದ್ದು !”

“ನಿಂಗಿ, ನಂಗಿಂತ ಆ ಹಾಳು ಶ್ರೀರಾಮಾ ಹೆಚ್ಚು !” ಶಚಿ ಗೊಣಗಿದ್ದಳು. “ಅವ್ನು ಬಲ್ಲ ತಾಳು. ಇದ್ದೇ ಅಲ್ಪಾ ಶನಿಶಾಟ ಅನ್ನೋದೂ !” ಶಚಿ ಗೊಣಗುತ್ತಲೇ ತಟ್ಟಿಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ಪೊಂದನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು.

“ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ತಿನ್ನೇ—ಬೀದೀಲಿ ಬಂದು ತಿಂತೀಯಲ್ಲಾ—ಅದಕ್ಕೇ ದರದ್ರ ಮುಚ್ಚೊಳ್ಳೋದು !” ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಗದರಿಕೊಂಡರು.

“ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ತಿಂದು ಮುಚ್ಚೊಂಡಿರೋ ದರದ್ರ ಹೋಗೋದು ಅಷ್ಟಲ್ಲೇ ಇದೆ” ಶಚಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಊಟ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ತಾಯಿಗೆ ಅಂದು ಆದ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಕಥೆ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಬಂದಳು.

“ತಂದ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಆಹಾರಾನಾ ? ಅವೆಲ್ಲಾ ಓದಿ ಏನು ಆಗ್ತಿಯೇ ಮಹಾತಾಯಿ ? ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕನಸು ಕಟ್ಟೊಂಡು. ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅರೆದು ನೆಕ್ಕೊಂಡು ಕೂತಿರು. ನಾಳೆ ಅದ್ರೆ ಗಂಡನ ಸೇವೆ, ಅತ್ತೆ ಸೇವೆ ಮಾಡೊಂಡು ಖಾಲ್ತು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಐಕ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗು ! ಈ ಹಾಳು ಕಥೆ ಪುಸ್ತಕದ ಬದ್ಲು-ಮನೆ ಹೇಗಿಟ್ಟೋಬೇಕು-ಮಕ್ಕು ಮರೀನ ಹೇಗೆ ಸಾಕೈಕೂ.... ಅದೆಲ್ಲಾ ತಂದಾದ್ರೂ ಓದು. ನಿಂಗೂ ಉಪಯೋಗ ಆಗುತ್ತೆ !” ಶಚಿ ಘೆಡಿಸಿದಾಗ ಶ್ಯಾಮಲ ಕೋಪಗೊಳ್ಳದೆ ನಕ್ಕಳು.

“ಕನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾಣ್ತೀನೋ ಇಲ್ವೋ, ಅದ್ರೆ ಕನಸು ಕಾಣೋಷ್ಟು ಕಾಲವಾದ್ರೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರೋನಲ್ಲಾ ಸಾಕೇ-ಜೀವನದ ಕಷ್ಟ, ತೊಡಕುಗಳನ್ನ ಮರೆಯೋಕೆ ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಒಳ್ಳೆ ಔಷಧಿಯಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಥೆಯ ಸುಖದಲ್ಲಿ ತಾಯಾಗರೊದೂ....!”

“ಅದೇ-ಹರಿಕಥೆ ಮನೆಯ ಕಷ್ಟ, ಕೋಟಲೆ ಮರೆತು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ! ಅಮ್ಮಾ ತಾಯೀ, ಆಕಾಶದಿಂದ ಧರಣಿಳದು ಬಾ....ತಿವಸ್ತುಕಾಶ ಬಂದಿದ್ದಂತೆ-ಆಗಸ್ವಾನಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಸುಲಗ್ನಾ....ಸಾವಧಾನ !” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಗದರಿದರು. “ಎದ್ದೊದ್ದಿಗಿ ಕೈ ತೊಳ್ಳೊಳ್ಳೇ, ಕೈ ಕುಣಗಿಹೋಯ್ತು....”

“ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ದರದ್ರ ಮುಚ್ಚೊಳ್ಳುತ್ತೆ !” ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಣಕಿಸಿ ಶಚಿ

ಒಳಗೊಡಿದಳು.

“ಈ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಅವಳು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲ-ನೀನ್ಯಾಕಮ್ಮಾ ಸುಮ್ಮೇ ಕೂಗಾಡ್ತೀ ?” ಶ್ಯಾಮಲಾ ತಾಯಿಯ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತಳು.

“ಅಯ್ಯೋ ಬರೀ ಹುಡುಗು ಕಣೀ. ನಾಳೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ತಾನಾಗೇ ಸರಿಹೋಗ್ತಾಳೆ” ಶಾರದಮ್ಮ ಎದ್ದರು. “ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಇನ್ನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಕಾಫಿ ತಿನ್ನೋ ಚೆನ್ನೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ.” ಶ್ಯಾಮಲ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದೊಂದೇ ಕತೆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ತೆರೆದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಳು.

“ಓಹೋ ಶ್ರೀರಾಮಾ, ಆಯ್ತೇನಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ವನವಾಸ?” ಶಚಿ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ನಿಂತು ಕೇಳಿದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿ ನಕ್ಕ.

“ಎಲ್ಲಿ ವನವಾಸ ಮುಗಿತು? ಶೂರ್ಪನವಿ ಇಲ್ಲೇ ಎದುರಿಗೇ ನಿಂತಿದ್ದೀಯಾ!”

“ಸದ್ಯ ತಾಟಕಿ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಶೂರ್ಪನವಿ ಅವಳಿಗಿಂತ ಒಂದು ಗ್ರೀಡ್ ಹೆಚ್ಚು!” ಶಚಿ ಅವನಿಗೆ ಗೇಟು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಬರಲು ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು. “ಅದ್ದರೇ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅವರೇ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಹಪ್ಪಳ ತಿಂದಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೇನಾದ್ರೂ ಯೋಚನೆ ಇದ್ದಾ?”

“ಇದೆ ಮಹಾತಾಯೀ, ನಿನ್ನ ಹಪ್ಪಳದ ಬದಲು ಹುರಿಗಾಳು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ತಂದಿದ್ದೀನಿ” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಜೇಬಿನಿಂದ ಸಣ್ಣ ಪೊಟ್ಟಣ ತೆಗೆದು ಅವಳಿಗೆ ಕೈಗಿತ್ತ.

“ಝೂ, ನೀನು ಕಳ್ಳ ರಾಮಾ... ಎಲ್ಲಾ ಕಡ್ಡೀಕಾಯಿ ಬೀಜಾನನ್ನೂ ಆರಿಸ್ಕೊಂಡು ತಿಂದಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ತಂದಿದೀಯಾ! ನೀನು ರಾಮನ ಬಡ್ಡು ರಾವಣ ಅಗ್ಗೇಕಾಗುತ್ತ!” ಶಚಿ ಗೊಣಗಿದರೂ ಪೊಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹುರಿಗಾಳನ್ನು ಕುಣಿ ನೋಡಲು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಬಂದದ್ದನ್ನು ಆಗಲೇ ಕಂಡಿದ್ದ ವೇದಮ್ಮನ ಮಗಳು ಯದುಗಿರಿ ಓಡಿ ಬಂದಳು. "ರಾಮೂ ಅಮ್ಮ ಕರಿತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ಬೇಕಂತೆ" ಫೇಡೆಡ್ ಜೇನ್ಸ್‌ಧಾರಿ ಯದುಗಿರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಶಚಿ ನಕ್ಕಳು.

"ನಿನ್ನ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಇವೊತ್ತು ನಾವು ಬಿಡೋಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೇ ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ತಿಂತಾನೆ, ಅವನಿಗೋಸ್ಕರ ಅಮ್ಮ ಇವೊತ್ತು ಅಕ್ಕಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ದ್ದಾಳೆ."

"ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನೂ ಇಲ್ಲೇ ತಿಂಡಿ ತಿಂತೀನಿ" ಯದುಗಿರಿ ಶಚಿಯ ಜಡೆ ಹಿಡಿದು ಕುಣಿದಳು.

"ಸದ್ಯ ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳಬೇಡ್ವೆ. ನಿಮ್ಮನೇ ಸೇರು, ಪಾವ್ತು, ಚಟಾಕು ಎಲ್ಲಾ ಓಡಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಾವು. ಅಮ್ಮ ಮಾಡಿರೋದೇ ಸ್ವಲ್ಪ" ಶಚಿ ಯದುಗಿರಿಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು.

ಶ್ರೀರಾಮ ಹಿತ್ತಲ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಲ್ಲಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದು, ತನ್ನ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಒಳಗಿದ್ದ ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಪುಸ್ತಕ ಎಸೆದು, ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಟೀಬಲ್ ಫ್ಯಾನಿನ ಗುಂಡಿಯೊತ್ತಿದ ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಒಳಗೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು ಕೊಂಚ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಯಿತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕ್ಯಾಂಟೀನಿಗೆ ತಿಂಡಿ ತನ್ನಲು ಯೋದಾಗ ಶರತ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ. ಅವನು ಶಚಿಯನ್ನು ಕೇ.ಸಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬಳಿ ನೋಡಿದನಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪೀಎ ಪೋಸ್ಟಿಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಂತೆ, ಶಚಿ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು ಎಂದೇ ಹೇಳಿದ್ದ. ಶಚಿ ತನ್ನಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮರೆಮಾಚಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೇಕೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಕೇ.ಸಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ನ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು. ಅದರ ಹೊಸ ಎಂ.ಡಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಅವನು ಕಣ್ಣು ಹಾಕದ ಹುಡುಗಿಯಿರಲ್ಲ ಎಂದು ಈಚೆಗೆ ಅಧ್ಯಾರೋ ಜೂನಿಯರ್ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಆಂತೆ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ, ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗ್ತೀನೀಂತ ಹೇಳಿ ಕಾರ್ನಲ್ಲಿ ಹಾಕೊಂಡು ಊರಿಲ್ಲಾ ಸುತ್ತುತ್ತಾನೇಂತಾನೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಕಡೆ ಶಚಿಯೇಕೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದಳು ! ನಾಳೆ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು

ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ? ಅದಿರಲಿ, ತನಗೇಕೆ ಶಚಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಸಕ್ತಿ! ತಾನು ಈ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದಾಗಲಿಂದ ಅದೇಕೋ ಅವಳೆಂದರೆ ತನಗೆ ಏನೋ ಮನುಕಾರ! ತನ್ನ ಕನ್ನ ಮನೆಯ ತುಂಬಾ ಮಕ್ಕಳು—ಓದು ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದಾಗ ಈ ರೂಮೇನೋ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಬಂದಾಗಲೇ ಶಚಿಯ ದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪೊರಕೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಫಿನ್ಸೆಲ್ ಹಾಕಿದ್ದ ತುಂಬಿದ್ದ ಬಕೆಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ದ್ದಳು.

“ನೋಡಿ, ನೀವು ಯಾವ ದೂಡ್ಡ ರೋಗಾನೂ ಬರ್ದೇ ಬದ್ಧಿರೋಕೆ ಆಸೆ ಪಡೋ ಹಾಗಿದ್ದೆ ದಯವಿಟ್ಟು ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ, ನಾನಿಲ್ಲಾ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿದ ಪೇಲೆ ಬನ್ನಿ!” ಕೆದರಿದ್ದ ತಲೆ, ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಕಣ್ಣುಗಳು, ನಗುತ್ತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಬಾಯಿ, ರಂಗೇರಿದ್ದ ಮುಖ, ಕರಗಿ ನೀಳ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಇಳಿದಿದ್ದ ಕುಂಕುಮ! ತಾನೂ ನಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

“ಸದ್ಯ ಮುಂಚೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ. ನನ್ನೂ ಕಸ ಅಂತ ಹೊರಗೆ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟೀರಿ!”

ತಾನು ಆ ಕನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹರಟೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಕೊತಡಿ ಶುಭ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶಚಿ ಕಾಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಕನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಶಾವದಮ್ಮ ಬಂದಿದ್ದರು.

“ಏನಪ್ಪಾ, ರೂಮು ಸರಿಯಾಗಿದ್ಯಾ? ನಮ್ಮ ಶಚಿ ಉಪಯೋಗಿಸ್ತಾ ಇದ್ದು.... ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯವಾಗಿದೆ ತಾನೇ? ಮಂಚ ಅಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ-ಒಳಗೆ ಜಾಗ ಇಲ್ಲ. ಆ ಟೀಬಲೂ ಇಲ್ಲ-ನೀನೇ ಉಪಯೋಗಿಸ್ತಾ ಇರು. ನೀನು ಬಂದದ್ದು ಒಳ್ಳೆದಾಯ್ತು. ಮನೆಗೊಬ್ಬ ಗಂಡು ದಿಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗಾಯ್ತು-ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಬಹಳ ಪುಂಡಾಟ ಈ ರಸ್ತೆಲಿ!”

“ಅಮ್ಮಾ ಒಳ್ಳೆ ಆಸಾಮೀನೇ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟೆ ನಿನ್ನ ಮನೆ ನ್ಯೂಟ್ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಆಗಿ, ನಿನ್ನ ಮನೆ ರೂಮಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆನೂ ಕೊಡೋ ಧೀರ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗಾಯ್ತು!”

ದನಿ ಬಂದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾರ್ಪಾ

ಹಾಗಿದ್ದಳು. ತಲೆ ಕೂದಲನ್ನು ಎತ್ತಿಬಾಚಿ ಅಕ್ಕರವಾಗಿ ಜಡೆ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಹೆಣೆ ಅಗಲವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಹಣೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ದುಂಡು ಕುಂಕುಮ ಮಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಳವು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಮತ್ತೂ ಅಗಲವಾಗಿದ್ದವು. ನೀಳವಾದ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ನತ್ತು ನಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮುದ್ದಾದ ತುಟಿಗಳ ಬಾಯಿ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳಲು ತವಕಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆವಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಉಂಗುರಗಳು ತುಂಟು ಜೊಂಪೆ ಕೂದಲಿನ ತುಂಡುಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಮಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಗಂಜೆ ಹಾಕಿದ ಬಿಳಿಯ ಪ್ರಿಂಟೆಡ್ ನೂಲಿನ ಸೀರೆ, ಅರ್ಧ ತೋಳಿನ ರವಿಕೆ, ಬೋಳು ಕತ್ತಿನ ನುಣುಪು, ಅದೇಕೋ, ಅವಳನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಬೇಕು ಎನಿಸಿತ್ತು.

“ಅದ್ಯಾಕ್ರೀ ಹಾಗೋಡ್ತೀರಿ? ನಾನೇ ಅವಳು! ನಿಮ್ಮ ರೂಮು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರೆ ನಾನೂ ಡ್ರೈವಾಶ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ಅಮ್ಮಾ, ಕೇಳಮ್ಮಾ, ಹಾಯಂತ ಹಳ್ಳೀರಿ ಗದ್ದೆ ಹೊಲ ನೋಡ್ಕೊಂಡಿ ಕೋದು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಲೇಜಿನ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಬಂದ್ರಂತ! ಇವರಿಂದ ನನ್ನ ರೂಮು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೈಬಿಟ್ಟುಹೋಯ್ತು!” ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗಳತ್ತ ಕಿಡಿನೋಟ ಬೀರಿದರು.

“ಪಾಪ, ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನೇಡ್ತೀ, ಅವರಿನ್ನೂ ಹೊಸಬ್ಬ. ನಿನ್ನ ಬಾಯಿ ಪರಿಹಯ ಇಲ್ಲ.... ನೀವೇನೂ ತಿಳಕೋಬೇಡಿ. ಆವು ಹಾಗೇನೇ. ತುಂಬಾ ಓಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾಚೂಕು ನಯ ಏನೂ ಇಲ್ಲ!”

ಆದರೆ ತಾನು ಆ ಮಾತು ಒಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವಿತ್ತು ! ತಂದೆಯ ಹೊಲ, ಗದ್ದೆ ಬಿಟ್ಟು, ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಡೋನೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಗೆ ಸೇರದಿದ್ದರೇನಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪಿಯೂಸೀರಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಬಿಎಸ್ಸಿ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಮೆಡಿಕಲ್ ಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಓದಿ ಪಾಸಾದರೂ ತನಗೆ ಸೀಟು ದೊರಕದಿದ್ದಾಗ, ತಂದೆಯು ಬಳಿ ಹಟೆ ಮಾಡಿ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ, ನಾಲ್ಕುಂ ಕಣದ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಮಾಡಿ, ಇದ್ದ ಹಸು, ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಡೋನೇಷನ್ ತೆತ್ತು ಸೇರಿದ್ದಾಗತ್ತು. “ತಾಳು ಅಮ್ಮ, ನಾನು. ಹಾಕ್ಕರಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ವಾಪಸ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ”

ಎಂದು ಜಂಬ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ ಆಗಿತ್ತು. ಸರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕನ ಮನೆ ಸರಿಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಾವನ ಕಿರಿ ಕಿರಿ ಕೃನ ಆತ್ತೆಯ ಮಡಿ, ಅಕ್ಕನ ಮಕ್ಕಳ ಗಲಾಟೆಯಿಂದ ಓದು ಸಾಗರಲಿಲ್ಲ. ಲಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನಿಗೇ ಎಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಿಯನ್ನೂ ಎಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವಂ ಎಂಬ ಅಸಮಾಧಾನ ಅಕ್ಕನಿಗೆ. ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿ ಕೈ ತುಂಬಾ ವರ. ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ವೈ ತುಂಬಾ ಬಂಗಾರ ಹಾಕಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ನಾ ಬಾಣಂತನ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಲೆಕ್ಕ ಅಷ್ಟೆ ಆಗಿತ್ತು ಎಂದು ಮರೆತಿದ್ದರು ವೇದಮೃ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಟ್ಟಾಗತ್ತು. ಇನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ ನಂತರ ನನಗೆ ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಹರಟೆ, ಸಿಗರೇಟು, ಕ್ಯಾಂಟೀನು, ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಜುಡಾಯಿಸುವುದು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಪಿರಿಯಡ್ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಬಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ತ್ರೀರಾಮು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಓದು ಸಾಗಬಹುದು, ತನಗೊಂದಿಷ್ಟು ಏಕಾಂಕ ಸಿಗಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಏಕಾಂಕಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿಧಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅಕ್ಕನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸದೇ ದೂರ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಾನು ಈಗ ತಾನಾಗಿಯೇ ಶಚಿ, ಶ್ಯಾಮಲರನ್ನು ಕರೆದು ಮಾತನಾಡಿ ಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ?

ಶಚಿಯ ಸ್ನೇಹವಾದ ಮೇಲೆ ತ್ರೀರಾಮ್ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅಲೆಯುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. "ರೂಮ್ನಲ್ಲಿ ಸೇರೊಂಡು ಅದೇನು ಕುಡು ಮ್ತಿಯೋ ಗುರು?" ಎಂದು ಸ್ನೇಹಿತರು ರೇಗಿಸಿದ್ದರು. ಅವನ ನಿಕಟವರ್ತಗಳು ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆದು ನಕ್ಕಿದ್ದರು. "ಇಲ್ಲಮ್ಮ ಕುಡುಮೋಕ್ಕಿಂತ ಭಾರಿ ಮಜಾ ಇದೆ ಒಳ್ಳೆ ಚಿಟ್ಟೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾತಾಡಾ ಇರ್ತಾನೆ!"

ಆದರೆ ತಾನು ಅವಳ ಸ್ನೇಹ ಸ್ವಭಾವ, ಬಿಚ್ಚು ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನೆಂದೂ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಸೆಯ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿದ್ದು ನಿಜ. ತಾನು ಡಾಕ್ಟರಾದ ಮೇಲೆ ಶಚಿಯ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ತಾನೇ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಹವಣಿಸಿದ್ದವನು, ಅವಳನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಟ್ಟು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವನು, ಇಂದು ದೇಗೆ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿ

ಹುಬೇ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಹೋದಳು- 'ಏನಿ, ಹೋಗಿ'ಯಿಂದ ಈಗ 'ಬಾ, ಹೋಗು' ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಸಲಿಗೆ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. 'ಶ್ರೀರಾಮೂ ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಟ್ಟು ಬರಲಿ, ನಮ್ಮ ಕಚಿಯೊಬ್ಬಳೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಗಮನ ಇರಿ' ಎಂದು ಅವಳ ತಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಅವಳು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವಾಗ ಜೊತೆಗೆ ತಾನೂ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ಕಾಲೇಜಿನ ಓದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ತಾರದಮ್ಮನವರ ಬಳಿ ಹಟ ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಕೋರ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದು!

"ಏನು ಗಾಳಿಲಿ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದೀಯಾ! ಮಿಕ್ಕಿ ರೋಡು ಎರಡೇ ಅಕ್ಕಿ ರೊಟ್ಟಿ, ತಿಂತಿಯೋ, ನಾನೇ ತಿಂದುಬಿಡೋ?" ಕಚಿಯ ದನಿ ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಎಚ್ಚಿತ್ತು.

ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಅಕ್ಕಿರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾನವಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳು.

"ಏನು ಶ್ರೀರಾಮ ದೇವರಿಗೆ ಏನು ಅಮರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕೈಕೇಯಿ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದಳೋ ಹೇಗೆ?"

ಶ್ರೀರಾಮ ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿದು ಕೈಯನ್ನು ವೇಸರಿನ ಜೊರಿಗೆ ಒರಿಸಿಕೊಂಡ. ಕಾಫಿಯ ಲೋಟಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಾಗ ಪಕ್ಕನೇ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು ಕಚಿ.

"ನೀನು ಯಾಕೆ ಹೀಗಿದ್ದೀಯಾ ಹೇಳು, ಆಮೇಲೆ ಕಾಫಿ. ಯಾಕೆ ಲೆಕ್ಕ ರರ್ ಕೆ ಲಿ ಉಗಿಸ್ಸೊಂಡ್ಲಾ? ಯಾವ್ವಾದ್ರೂ ಹುಡ್ಗಿನ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡೋ ಕೋಗಿ ಒಡಿಸಿಕೊಂಡ್ಲಾ? ಇಲ್ಲಾ. ಕಾಲೇಜ್ನಿಂದ ಓದಿಸಿದ್ರೋ?"

"ನೀನು ಕಾಫಿ ಕೊಡ್ಡೇ ಇದ್ದೆ ಬೇಡಾ-ನೀನೇ ಕುಡ್ಕೋ." ಶ್ರೀರಾಮ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಕೆದರಿದ್ದ ಕಾಫಿ ತೀಡಿಕೊಂಡ-ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿದ-ಇಂತಹ ಹುಡುಗಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕೈಗೆ ಸಿಗಬಹುದೇ?

"ನೀನು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯಾ-ನಿನ್ನ ಆ ದಟ್ಟವಾದ ಕ್ರಾಫು, ನಿನ್ನ ಆ ಗರುಡ ಮೂಗು, ನಿನ್ನ ಕಿರು ಮೀಸೆ, ನಿನ್ನ ಪರ್ಸನಾಲಿಟಿ, ಯಾರಿ ಗಿಣಿ? ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ನೀನೇ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡೀಯಲ್ಲಾ-ಕಾಫಿ

ಬೇಡಾ ತಾನೇ, ನಾನೇ ಕುಡಿದುಬಿಡ್ತೀನಿ-ನಿಂಗೇಂತ ಸ್ವೆಪಲ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ!” ಶಚಿ ತುಟಿಗಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ “ಶ್ರೀರಾಮಾ ತಡೆದ.

“ನಂಗೋಸ್ಕರ ಸ್ವೆಪಲ್ ಆಗಿ ಮಾಡ್ತಾಳ್ಯಾ? ಹಾಗಾದ್ರೆ ಕೊಡು....ಅಂದ ಹಾಗೆ ನಂಗೋಸ್ಕರ ಏನೇನು ಸ್ವೆಪಲ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ?” ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಕಾಫಿ ಲೋಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುಡಿದ. ನಿಜವಾಗಲೂ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

“ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನೀನು ಕುಡೀತೀರೋ ಕಾಫೀನೇ ಸ್ವೆಪಲ್!” ಶಚಿ ನಕ್ಕಾಗ ಶ್ರೀರಾಮಾ ಒರಟಾಗಿ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದಳೆದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಮಾತಾಡಬೇಕು!”

“ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಕೇಳೋ ಹೇಳು.... ನನ್ನ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಎಳೆಬೇಡಾ, ನಾನೇನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಲ್ಲ!” ಶಚಿ ಸಿಡುಕಿದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮಾ ಬೆರಗಾದ. ಕ್ಷಣಕಾಲ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊಂಚ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ. “ಒಂದ್ವೇಳೆ ನೀನು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಆಗೋ ಹಾಗಾದ್ರೆ ಹಾಗೆ ಎಳೆಯೋಲ್ಲ-ಆಗ ಮಾಡೋದೆ ಬೇರೆ!”

ಶಚಿ ಕೈ ಕೊಡವಿಕೊಂಡಳು. ಅವನ ಕಣ್ಣಿನ ಆಸೆಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳು.

“ಠೇ ಮಿಸ್ಟರ್, ಈಗ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕಾಫಿ, ವಿಸ್ಕಿಯಲ್ಲ! ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಆಗೋಲ್ಲ-ಆ ಆಸೇನೂ ಇಟ್ಟೋಬೇಡಾ” ದಡಕ್ಕನೇ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಇದೇನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ! ಏನೋ ಹೇಳಲು ಹೋಗಿ ಏನೋ ಆಗಿಯೋಯಿ. ತಲ್ಲಾ! ಶ್ರೀರಾಮಾ ತಲೆಗೂದಲು ಜಗ್ಗಿಸಿ ಕಿತ್ತು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ.

೨

ಶಾರದಮ್ಮನವರು ಗಣೇಶನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಫಿಂಕಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕೈಗೆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನಿಟ್ಟರು.

“ಅದೇನು ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಿಲ್ಲಾ?”

“ಅಲ್ಲಾ ಆಂಟೀ, ಹೀಗೇ ಓದ್ಯೋಕ್ಕೋಣಾಂತ ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ.”

“ಶಚಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ, ಅಕ್ಕಿ ರೊಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಾ?”

“ಕೊಟ್ಟು-ಅಂದಾಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಒಂದ್ನಾತು ಆಂಟೀ....” ಅವನು ಹೇಳಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ವರಾಂಡದ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನತ್ತ ನಡೆದರು.

“ಏನಪ್ಪಾ ಅದು?” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅವರ ಬಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ.

“ಶಚಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೆ.ಸಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಶ್ರೀ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಗೆ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಂತೆ!” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಮಾತು ತೆಗೆದ.

“ಅದೇನೋ ಹೋಗಿದ್ದು ಬಂದು. ಆದ್ರೆ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗಾಯ್ತು? ಆರ್ಡರ್ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಮಾತು!”

“ಹಾಗಲ್ಲಾ ಆಂಟೀ, ಈಗ ಕಾಲ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಆ ಫರ್ಕನ ಹೊಸ ಎಂ. ಡಿ. ಒಂದು ತರಹದ ಮನುಷ್ಯ, ಅವನ ತಂದೆ ಬಕಳ ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದು ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆರ್ಡರ್ ಬಂದ್ರೂ ಶಚೀನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸ್ಬೇಡಿ” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಆತಂಕದಿಂದ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಅವಾಕ್ಯಾದರು.

“ಏನಪ್ಪಾ ಅಂತಹ ವಿಷಯ? ನಿನಗ್ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು?”

“ಅವನು ಉಮನ್ ಕ್ರೇಸೀ.... ಎಲ್ಲಾ ಜೆನ್ನಾಗರೋ ಹುಡುಗಿಯರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಅಡಿಸ್ತಾನೆ. ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿ ಒಂದು ಕೈ ನೋಡ್ತಾನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದಾನಂತೆ....” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮನವರ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

“ಸದ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ, ನಂಗೇಮ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತೆ ಇದೆಲ್ಲಾ! ನಾನು ಶಚಿ-ಕಿವಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕ್ತೀನಿ ಅವಳೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿ!” ಶಾರದಮ್ಮ ಹೇಳಿದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮ್ ನಿರಾಕವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿದ.

ಗಾಯತ್ರಿ ಮನೆಯಿಂದ ಶಚಿ ಬಂದಾಗ ಶ್ಯಾಮಲ ಕಥೆ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಶಾರದಮ್ಮ ಹೂಬತ್ತಿ ಹೊಸೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಚಿ ಕಾಲಿನ ಜಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಒರಟಾಗಿ ಮೂರೇಗೆ ತಳ್ಳಿ ಶ್ಯಾಮಲಳ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಳು.

“ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕುಮಾರ್ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಳಾಗ ಹೋದ?”

ಬೀಗ ಹಾಕಿದೆ.”

ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ ಗದರಿಸಿದರು,

“ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಕೆಟ್ಟ ಗಾತೆ!” ಶ್ಯಾಮಲ ತಂಗಿಯನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು. “ಹಾಳು... ಹೋದ ಅನ್ನೋ ಬದ್ಲು, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಅನ್ನಾರ್ಥ?”

“ಬಿಡೇ ಶ್ಯಾಮಲಾ, ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಒರಟಾದ್ರೂ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ-ಕೆಟ್ಟದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬಾಯಿಲೇ ಆಡ್ಬಿಡ್ಬಿಡಿ. ಅದು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಇಳಿಯೋಕೆ ಬಿಡೋಲ್ಲ.” ಶಚಿ ಜಡೆಮು ತುದಿಯನ್ನು ಬೆರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಳು. “ಲೇ ಶ್ಯಾಮಲಾ, ನೀನು ವ-ದ್ವೆ ಆಗಿ ಹೊರಟುಹೋದ್ರೇ ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡೋರು ಯಾರೂ ಇರೋಲ್ಲಾಂತ ಯೋಚ್ಚೆ ಆಗೋಗಿದೆ!”

“ಯಾಕೆ ಅಮ್ಮಾ ಇಲ್ಲಾ?”

“ಅಮ್ಮನ ಉಪದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಗದರೋದೂ, ಸೊಂಟ, ತೊಡೆ ಜಿಗಟೋದ್ದಲ್ಲೇ ಆಗೋಗುತ್ತೆ! ಬಾರೇ ಊಟ ಮಾಡೋಣ.”

“ನಡೀರಿ ಬಡ್ಬಿಡಿ” ಶಾರದಮ್ಮ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಎದ್ದರು “ಏಕೆ ಶ್ಯಾಮಲ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕು ಹೋಗು. ಶಚಿ-ಹೋಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸ್ಕೊಂಡ್ಬಾ.”

ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಗಂಟಲು ಸಹಿಮಾಡಿಕೊಂಡರು. “ಶಚಿ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಹೋಗಿದ್ಯಲ್ಲಾ, ಅದ್ಯಾವೋ ಏನೇನೋ ಕೇಳಿದ ಅಂದ್ಯಲ್ಲಾ, ಹೇಗಿದ್ದ ಅನ್ನು?”

ಶಚಿ ಕೆಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕಳು. “ಅನ್ನ ಸುದ್ದಿ ಈಗ್ಯಾಕಮ್ಮ! ನಿಂಗೆ ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಅತಹ ಭಾವನೆಗಳು ಬರ್ಬಾರೂ-ನಿಂಗೆ ಶ್ಯಾಮಲನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಮಗ ಇದ್ದಿದ್ರೆ ಹಾಗೇ ಇರತ್ತಾ ಇದ್ದ!”

“ಸಾಕೇ-ತಲೆಹರಟೆ, ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳು.”

“ಸರಿ....ಹೇಗಿದ್ದಾ ಗೊತ್ತಾ? ಯಾವ್ವಾದ್ರೂ ಫಿಲ್ಮ್ ಅಕ್ಟರ್ ಹಾಗಿರಬೇಕೆಂತ ಹೇಳೋಣಾಂದ್ರೇ ನೀನು ಸಿನಿಮಾನೇ ನೋಡೋಲ್ಲ.... ತಾಳು ಕ್ರೀರಾಮ್ ಬಂದ್ಬಿ. ಅನ್ನ ರೂಮ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ಟಾರ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಟೈಲ್ ಇದೆ. ಅದ್ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಿಕ್ಚರ್

ದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಅವಳ ತಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ನ ಬಡಿಸಿದರು. “ನೀನೇನೂ ತೋರಿಸ್ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳ್ತೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯವನಲ್ಲವಂತೆ-ನೀನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ರೆ ಹೋಗ್ಬಾರ್ದಂತೆ!”

“ಓಹೋ, ಹಾಗೋ ಸಮಾಚಾರಾ?” ಶಚಿ ತಾಯಿಯನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿದಳು. “ಅಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹೆಚ್ಚೋ ಆ ಹಾಳ ಶ್ರೀರಾಮ್ ನ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಹೆಚ್ಚೋ ಹೇಳು.”

“ಹಾಗಲ್ಲಾ ಶಚಿ....”

“ನೋಡಮ್ಮ—ನಾನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೋಡಿದ ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ಸಭ್ಯನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ. ಆ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಕೊಂಚ ಅಹಂಕಾರ ಇದೆ. ಇರಬೇಕಾದ್ದೇ, ನನಗಿಂತ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರೋ ಹುಡುಗಿಯರು ಬಂದಿದ್ರೂ ಅವನು ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯನೇ ಆದ್ರೆ ನಂಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಖಂಡಿತಾ ಸಿಕ್ಕೋಲ್ಲ—ಅಲ್ವೆ ನೋಡು ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ನೋಡೋಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ? ನಮ್ಮ ಹುಷಾರಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿರಬೇಕು. ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿದ್ರೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾಡಲ್ಲಾ....ಆ ಹಾಳು ಶ್ರೀರಾಮ್ ಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲವಾ? ಅಜ್ಜನ ಹಾಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳೋಕೆ ಬರ್ತಾನೆ. ಮುಂಚೆ ಅವನ ಓದು ಬರಹ ನೋಡ್ಬೊಂತ ಹೇಳು!” ಶಚಿಗೆ ಕೊಂಚ ಕೋಪವೇ ಬಂದಿತ್ತು.

“ವಾಸ, ಏನೋ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಏನೇ ತಪ್ಪು?” ಶ್ಯಾಮಲಾ ಕೇಳಿದಾಗ ಶಚಿಗೆ ಪೂರ ಕೋಪವುಕ್ಕಿತು.

“ಯಾರೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಲಿಗೆ ಕೊಡ್ಬಾರು. ಯಾರ್ಯಾರೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಬೇಕು, ಚಪ್ಪಲಿನ ಕಾಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟೋಬೇಕು-ತಲೆ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟೊಂಡ್ರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ?” ಅವಳಿಗೆ ಸಂಜೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದಿತು.

“ನಿನ್ನೊತೆ ಮಾತಾಡಿ ನಾನು ಮರ್ಯಾದೆ ಕಳೆದೋಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ.” ಶಾರದಮ್ಮ ಮುಖ ಸಪ್ಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎದ್ದಾಗ ಶಚಿಯ ಮನಸ್ಸು ಅಳುಕಿತು.

“ನೋಡಮ್ಮ, ಮೂರನೆಯವರ ಮಾತು ಕೇಳಬೇಡಾ-ಒಂದ್ವೇಳೆ ನಂಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆರ್ಡರ್ ಬುದ್ರೆ, ನೀನೂ ನಂಜೊತೆ ಬಾ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಹನ್ನೊಂದು

ಗಂಟೆಗೆ ಸರಾಸರಿ ಬರ್ಮಾನಂತೆ, ನೀನೇ ನೋಡುವಿಯಂತೆ. ಒಂದೈಕೆ ಅವನು ಅವನು ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯ ಆದ್ರೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿರೇನೇನಮ್ಮಾ ? ಅವನು ಮಿಸ್ ಬಿಹೇವ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಕೂಡಲೇ ರೆಸಿಗ್ನೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬರ್ತೀನಿ ”

ಶ್ಯಾಮಲ ಇಬ್ಬರ ಮನಸ್ತಾಪವನ್ನೂ ಅಳಿ ಮಾಡಿದಳು. “ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಆರ್ಮರ್ ಬಂದಾಗ ಆ ಮಾತು, ಸುಮ್ಮನೆ ಈಗ್ಲಿಂದ ಯಾಕೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸೋತೀರಿ ?”

ಆ ಮಾತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾದರೂ ಶಚಿಗೆ ಬೇಗ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿ ಲಿಲ್ಲ.... ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ ನಿಜಾಂಶವಿರಬಹುದೇ ? ಅಥವಾ ಯಾವುದೋ ಒಳಗುದಿಯಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಹೇಳಿರಬಹುದೇ ? ಹೆಂಗಸರು ಗಾಸಿವ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಗಂಡಸರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರೇನು ಕಡಿಮೆಯೇ ? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೇ ? ಇವನು, ಈ ಶ್ರೀರಾಮ್, ಯಾವೂರ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಲು ?

o o

ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮ್, ಶಚಿಯರ ಮಾತುಕತೆಯೆಲ್ಲಾ ಬಂದ್ ಆಗಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿದರೂ ನೋಡದ ಹಾಗೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀರಾಮ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಶಚಿ ಕಕ್ಕದ ಮನೆ ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೈಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅಂಟನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾಂಪೌಂಡಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೆಡಲು ಆಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅವಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಕಹಿ ಘಟನೆ ಮರೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಿ ಅವಳ ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಕೇಳಿದ್ದ,

“ಎನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ ?”

“ಕಾಣ್ಸೋಲ್ವಾ ?”

“ಯಾಕೆ ಅಗೀತಾ ಇದ್ದೀ ?”

“ತನ್ನ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಅಂತ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ” ತಲೆಯೆತ್ತದೆ ಗಡುಸಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮ್ಗೆ ಅವಳು ಇನ್ನೂ ‘ಗಂ’ ಆಗೇ ಇರುವ

ಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಯದುಗಿರಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಚಾಕ್ಲೆಟ್ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆಯೇ ಅದನ್ನು ರಸ್ತೆಗೆ ಎಸೆದಿದ್ದಳು. “ಈ ಹಾಳೂಮೂಳು ತಿನ್ನೋರೂ ಡಾಕ್ಟರಾಗ್ತಾರಾ ? ದಡಕ್ಕನೆದ್ದು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವಳಾಗಿಯೇ ತಣ್ಣಗಾಗ ತನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವವರೆಗೆ ತಾನು ಮಾತನಾಡಿಸ ಬಾರದೆಂದು ಅವನು ಬೀಸುಗಾಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ, ರಾತ್ರಿ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು, ಕಿಟಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಫ್ಯಾನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರಿಯ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು

“ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟು ಸೆಕೇನಾ ?”

“ಹೌದು, ಒಳಗೇ ಹತ್ತೊಂಡು ಉರಿತಾ ಇದೆ” ಶಚಿ ಕೆಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕಿದ್ದಳು ಅವನಿಗೆ ಸೆಖೆಯಾದ್ದೆ ನೀನಾಕೆ ಕೊರಗ್ತೀ ? ಬೇಕಾದ್ರೆ ರಸ್ತೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೋ, ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲೋ ಮಲ್ಟೋನ್ನು-ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಾಳಿ ಬರುತ್ತೆ !”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಗೆ ಅದು ಕೇಳಿಸಿದರೂ ಕೇಳಿಸದಂತೆ ನಟಿಸಿದ್ದ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನು ಹಿತ್ತಲಿನ ನಲ್ಲಿಯತ್ತ ಮುಖ ತೋಳಿಯಲು ಹೊರಟಾಗ ಬೀಳಾಗಿಯೇ ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ನಡೆದಿದ್ದಳು. ಅವನು ಅಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಾಗ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಬಳಿ ಜೋರಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು. “ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕತ್ತಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದೂ ಕಾಣೋಲ್ಲ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನೆಲಿ ನೋಡಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಂತ ಹುಡುಕೋಕೆ ಬರಾರೆ ಜನ !”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದ. ತಾನು ಶಾರದಮ್ಮನವರ ಬಳಿ ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮುನಿಸು ಅಬ್ಬರ ! ಇರಲಿ, ಅವಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ವೊಗ ರಿದ್ದರೆ, ತಾನು ಗಂಡಸು, ತನಗೆಷ್ಟಿರಬೇಕು !

ಗಾಯತ್ರಿ ಶ್ಯಾಮಲಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಭಾವಗೀತೆಯೊಂದರ ರಾಗ ಕೇಳಿ ತಿಳಿ

ಯಲು ಸಂಜೆ ಬಂದಾಗ ಶಚಿ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್‌ರವರ ಮನೆಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ಹಳೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಏನೇ ಗಾಯಿ, ನಂಗೋಸ್ಕರ ಬಂಸ್ತ್ಯೇ ? ಶ್ಯಾಮಲನ್ನು ನೋಡೋಕೆ ಬಂದೋ ?”

“ಅವಳು ನೋಡಿ ನಿಂಜೊಕೆ ಮಾತಾಡ್ತೊಂಡು ಹೋಗೋಣಾಂತ ಬಂದೆ.” ಗಾಯತ್ರಿ ತಾನೂ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. “ಏನಾಯ್ತೇ, ನಿನ್ನ ಕೆಲಸದ ವಿಷಯ ? ಇನ್ನೂ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿವಾ ?”

“ಇಲ್ಲ.”

ಸತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಹೇಗಿದೆ ನಿನ್ನ ನೆರೆ ಹೊಕ್ಕಿ ?”

“ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಾ-ಬಾಗಿಲು ಬಂದ್ ಆಚರಿಸ್ತಾ ಇದೆ !” ಶಚಿ ನಗು ತಡೆದು ಹೇಳಿದಳು. “ಗೊತ್ತಾ ಗಾಯಿ, ಆ ಪ್ರಾಣ ಬಹಳ ಬೆಕ್ಕಿ ಮನುಷ್ಯ-ಎಲ್ಲರ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ತಲೆ ಹಾಕ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಮುಂದೆ ಆ ಸಿ. ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಕಂಪನೀ ಮೇಲೆ ನೂರೆಂಟು ಕತೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ರೆ ಹೋಗ್ಬಾರ್ದಂತೆ. ಆ ಎಂ. ಡಿ. ಕೆಟ್ಟೋನಂತೆ ! ಇವನಿ ಗ್ಯಾಕೆ ಅದರ ತಲೆನೋವು !”

ಗಾಯತ್ರಿ ಅವಳ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತಳು.

“ನಿನ್ನ ಕಂಡೆ, ಏನೋ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಇರ್ಚಿಕು !”

“ಅವನಲೆ ! ಮೊದ್ಲು ಕಾಲೇಜು ಮುಗಿಸೋ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಇರಲಿ, ಅವನೇ ನನ್ನೆಲೇನೂ ಅಂತಹ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ! ಹುಡುಗಿ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಕಣ್ಣುಂದೆ. ಹತ್ತಿರ ಸಿಕ್ರಾಳೇಂತಾ ಸಲಿಗೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲೇ ಅದು ಒಂದು ತರಹಾ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಓಕ್ರೆ ಯಾರ್ಪಿಡ್ತಾರೆ ಹೇಳು !” ಶಚಿ ಕಹಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಗಾಯತ್ರಿ ಅಚ್ಚಗೊಂಡಳು.

“ಛೇ ನಂಗೇನೋ ಅವನು ಅಂತಹವನಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ, ನಾನು ಅವನು ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಗಮನಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನಿಮ್ಮನೇವನ್ನ ಕಂಟ್ರಿ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ, ನುರ್ಯಾದೆ ಕೋರಿಸ್ತಾನೆ !”

“ಹೌದು, ತೋರಿಸಿದ್ದೆ ನಾಳೇನೇ ರೂಮು ಖಾಲಿ ಮಾಡು ಅಂತೀ ವಲ್ಲಾ !”

“ಅಥವಾ ಅವನ ಬದ್ಲು ಇನ್ಯಾರಾದ್ರೂ ತರಲೇ ಮನುಷ್ಯ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡರೆಂತ ನಿಮಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಿದ್ದು ನೀವೇ ಅವನನ್ನು ಉಬ್ಬಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೆಡಿಸಿರಬಹುದೆ ?”

“ಹೋಗೇ ಎಂದು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಉಲ್ಪಾ ಥಿಂಕಿಂಗೇ !” ಶಚಿ ಗೊಣಗಿದಳು.

“ಏನಮ್ಮಾ ಗಾಯತ್ರಿ, ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ” ಶಾರದಮ್ಮ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ರವೆ ತರಲು ಹೊರಟಾಗ ಕೇಳಿದರು.

“ಇಲ್ಲರೀ, ಏನೋ ಬರೋಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲೆ ನಿಮ್ಮ ಶಚಿ ಕೆಲ್ಸಾಂತ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟೆ ನಾನು ಬಂದು ಇಲ್ಲೇನು ಮಾಡ್ಲಿ ?

“ನೀನೂ ಹೋಗಿದ್ದೀ ಅಲ್ಪಾ ಅವಳ ಜೊತೆ ಅವೊತ್ತು ?”

ಶಾರದಮ್ಮ ಬ್ಯಾಗು, ರೇಷ್ ಕಾರ್ಡು ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತರು.

“ಹೌದು”

“ನಿಂಗೇನನ್ನಿಸ್ತು ? ಆ ಕಂಪೆನಿ, ಆ ಎಂ. ಡಿ , ಆ ಪರಿಸರ ಎಲ್ಲಾ ?” ಶಾರದಮ್ಮ ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಶಚಿಗೆ ರೇಗಿತು.

“ಯಾಕಮ್ಮಾ, ಶ್ರೀರಾಮ್ ಆಯ್ತು, ಈಗ ಗಾಯತ್ರಿ, ನಾಳೆ ಎದ್ದು ಮನೆಯವ್ರನ್ನ, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವ್ರನ್ನ, ರೋಡ್ಡಲ್ಲಿ ಹೋಗೋರ್ನು ಎಲ್ಲನ್ನೂ ಕೇಳು ! ನೋಡು-ಯಾರೇನು ಹೇಳಿದ್ರೂ, ನಂಗಿ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ರೆ ನಾನು ಹೋಗೋದೇ ! ಉಪದೇಶ ಮಾಡೋರು ಯಾರೂ ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆಗೋಲ್ಲ ! ನಾನು ಆಗ್ಲೇ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಮಾಮಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಅವ್ರೂ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ.”

“ನೋಡು ಶಚಿ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಜೆನ್ನಾಗ್ಗಿಂತ, ಅವರ ಒಳ್ಳೇದಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ತೀವಿ. ಅಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ. ಓದಿದ್ದೀಯ, ಬರದಿದ್ದೀಯಾ, ನನಗಿಂತಲೂ ಬುದ್ಧಿವಂತಳು ನೀನು” ಶಾರದಮ್ಮ ಕೊಂಚ ಖಾರವಾಗಿಯೆ ಹೇಳಿದರು. ಬರ್ತೀನಿ ಗಾಯತ್ರಿ-ನೀನಾದ್ರೂ ನಿನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳು.”

ಅವರತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಗಾಯತ್ರಿ ಶಚಿಯನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಳು.

೪

ಶಚಿಗೆ ರೇಗಿತು. ಗಾಯತ್ರಿಯತ್ತ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದಳು. ಆದರೆ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಎನೇ ನಿಮ್ಮಾಯಿಗೆ ಹಾಗಂತೀ !”

“ಮತ್ತಿನ್ನೇನು ಮಾಡ್ಲಿ ? ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಮ್ಮಾಯಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಸಾಕಿ, ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡೋಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತಾ ? ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಹಾಕಿ ತಾವು ಅರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಬಟ್ಟೆ, ಬರೆ ತೆಗೆಸಿಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಹಳೇ ಸೀರೆಗಳನ್ನೇ ಹೊಲಿದು ಉಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಕೊರತೆ ಆಗ್ಬಾರದಂತೆ ಅವರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿರೋದು ಎಷ್ಟಿದೆ ಗೊತ್ತಾ ? ಈಗ ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದ್ದೇಗೂ ಅಷ್ಟೆ, ಒಂದು ಚೂರೂ ಕಡಿಮೆ ಆಗ್ಬಾರದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಸಾಲ, ಬಡ್ಡಿ ಹೊರೆ ಹೊರುವವರು ಯಾರು ? ಅಮ್ಮನೇ ! ನಿಂಗದು ಸರಿ ಬರೋಲ್ಲ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ನೌಕರಿ ಹಿಡ್ತು ಅಮ್ಮನ ಭಾರ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ನನ್ನೆಲ್ಲಿ ದುಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಬಕ್ರಾ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಬೇರೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡ್ತಾನೆ !” ಶಚಿ ಉದ್ವೇಗ ದಿಂದ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕಹಿ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿ, ಕಂಬನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಬರುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲ ನಕ್ಕು ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದಳು.

“ಲೇ ಗಾಯೀ, ಸಾಕು ಬಾ, ಶ್ಯಾಮಲಳ ಕೈ ಅದೇನೋ ಇಸ್ಕೋಬೇ ಕೊಂದ್ಯಲ್ಲಾ - ಆಮೇಲೆ ಅವಳು ಸಿಗೋಲ್ಲ.”

ಬೇರೆ ಪದ ಹಾಡೋಲ್ಲಾ-ನೀನು ಊರಿಗೆ ಹೋದ್ರೆ ನಾನು ಒಂದ್ವಾರ ಹಾಯಾಗರೋದು !”

ಶಚಿ ದಡದಡನೆ ಒಳಗೆದ್ದು ಹೋದಾಗ ಶ್ಯಾಮಲ ಅವಳ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ಅವಳ ಸ್ವಭಾವ ನಿಂಗೊತ್ತಲ್ಲಾ, ಏನೂ ತಿಳ್ಯೋಬ್ಯಾಡ—!”

“ಅವಳ ಸ್ವಭಾವ ಗೊತ್ತಿರೋಕೇ ಹೇಳಿದ್ದು-ನಾನು ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡೋಕೂ ಹೋಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಪದ್ಮಿನಿ ಯಜಮಾನಿಗೆ ಅದೇನೋ ಹೊಟ್ಟೇಲಿ ಟ್ಯೂಮರ್ ಇದೆಯಂತೆ-ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೊಂದು ತರಹಾ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರಂತೆ. ಅವಳ ನಾದಿನಿ ಗಂಡಾನೂ ಡಾಕ್ಟರಲ್ವಾ? ಹೋಗಿ ನೋಡೋಂಡು, ಇಲ್ಲದ್ರೆ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೂ ಕರ್ಯೊಡ್ಬರೋಣಾಂತೆ! ಶಚಿನ ರೇಗಿಸೋಕೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ! ಗುಡ್‌ನೈಟ್ !”

“ಶ್ಯಾಮಲಾ ಒಳಗೆದ್ದು ಬಂದಾಗ ಶಚಿ ಮುಸುಕು ಬೀರಿ ಮಲಗಿದ್ದಳು. ಶಾರದಮ್ಮ ಮನೆ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆದಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಚಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ಶ್ಯಾಮಲ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ತಾನೂ ಹಾಸಿ ಗೆಯ ಮೇಲರುಳಕೊಂಡಳು.

ಅಂದಿನ ಪೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ನೋಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಭಾವಿ ಬೀಗದ ಕಡೆಯವರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಕಾಗದವಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಪೇತಾನೆ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದ ಶಚಿ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಳು.

“ಇಲ್ಲೊಡಮ್ಮಾ ನಾನು ನೋಡ್ತೀನಿ, ನಿಗೆ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕೊಳ್ಳೋ ಕಣ್ಣು ಋಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸೋಲ್ಲ !”

“ಚಾಳೇರ ಅಷ್ಟೆ. ಇದು ಕಾಣ್ತೀ ಏನು ! ಆದ್ರೆ ಆ ಹಾಳು ಅಕ್ಷರ ಗಳು ಅರ್ಥವೇ ಆಗೋಲ್ಲ !” ಶಾರದಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು.

“ಶಿವರಾಮಯ್ಯನವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಏನಾದ್ರೂ ಕಾಗ್ಗಾ ಬಂದಿದ್ಯಾ ನೋಡು ! ಆಗಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗೋ ತಾರೀಖುಗಳ್ಳು ಗುರುತು ಹಾಕಿ ಕಳಿ ಸ್ತೀನಿ ಅಂದಿದ್ರಂತೆ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಹತ್ತಿರ ”

ಶಚಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಮಾತಿನತ್ತ ಗಮನವಿರಲಿಲ್ಲ-ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ

ದೊಡ್ಡ ಲಕೋಟಿಯೊಡೆದು ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಕೆ.ಸಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.” ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಬಂದ ಆ ಕಾಗದ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ಅರಳಿಸಿತ್ತು.

“ಯಾರ್ಡೇ ಆ ಕಾಗದ ? ಶಿವರಾಮಯ್ಯನವರದಾ ? ಓದ್ತು ಇದೀ ಯಲ್ಲಾ, ಅದೇನು ಹೇಳಬಾರಾ ?” ಶಾಗ್ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದರು. ಶಚಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನು ಬಿನ್ನಿ ಹಿಂದೆ ಮರೆಸಿಟ್ಟು, ಮಿಕ್ಕವುಗಳನ್ನು ತಾಯಿಯ ಕೈಗಿತ್ತಳು.

“ನೀನು ಓದ್ತಾ ಇದ್ದ ಕಾಗದ ಯಾರ್ಡೇ ?”

“ನನ್ನ ಗಂಡೆಂದು !” ಶಚಿ ನಕ್ಕಳು.

“ಸಾಕೇ ಹುಡುಗಾಟ-ಹೇಳ್ತೀಯೋ ಇಲ್ಲೋ ?”

“ಹೇಳ್ತೀನಿ, ಆದ್ರೆ ಒಂದು ಕಂಡೀಷನ್, ನಾನು ಏನು ಕೇಳಿದ್ರೂ ಇಲ್ಲಾ ಅನ್ಬಾರ್ಡು !”

“ಇಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋಲ್ಲ—”

“ಅಮ್ಮ, ನಂಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆರ್ಡರ್ ಬಂದಿದೆ, ನಾಳೆ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಬೇ ಕಂತೆ !” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿದರು.

“ಏನಮ್ಮಾ ಆಕಾಶಾನೇ ತಲೇ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಆಡ್ಬೇ ಯಲ್ಲಾ-ಪಾಪ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಡಬ್ಬಲ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್, ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು, ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಕೆಲ್ಸಾ ಇಲ್ಲಾಂತ ಒದ್ದಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಜುಜುಬಿ, ಬಿ. ಎ. ಮಾಡಿಯೋ ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ರೆ ಸಂತೋಷ ಪಡ್ಬೇ ಇದೇ ನಮ್ಮಾ ಹೀಗಾಡ್ಬೇ ?”

ಶಾರದಮ್ಮ ಸಾವರಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ನಿಂತರು.

“ನೀನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ರೆ ಸಂತೋಷಾನೇ ! ಆದ್ರೆ ಈ ಫರ್ಮ್ ಬಿಟ್ಟಿ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಗೋಲ್ವಾ ?”

“ಬೇರೆ ಕಡೇನೂ ಅಪ್ಪೆ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ಬಿನಲ್ಲಾ-ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಗೋ ಹಾಗಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲಿ ರಿಸೈನ್ ಮಾಡ್ಬ್ರಾಯಿತು !”

“ಅದ್ಸರೇನೇ, ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅದೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ-ಆ ಎಂ. ಡಿ. ಒಂದು ತರಹಾಂತ !”

“ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳೋದು ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾ ? ಒಂದು ತರಹಾ ಹೊಟ್ಟೆ

ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ! ತಾನು ಗಂಡು ಹುಡುಗ ಆಗಿ ತಂದೆ ಕೈಲಿ ಡೋನೇಷನ್ ಕೊಡ್ತಿ ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ-ಈ ಹುಡುಗ ಆಗಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಂತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲ್ಲಂತ....! ಅದೂ ಅಲ್ಲ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಿಸ್ ಬಿಹೇವ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಾನೇನು ಕಡ್ಡೀಕಾಯಿ ತಿಂತಾ ಕೂತ್ತೀನಾ ? ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ವಾ ನಾನು ಎಂತ ವಳೊಂತಾ !”

ಶಾರದಮ್ಮ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸದೆ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಳಗೆ ಹೊರಟರು.

“ಅಮ್ಮ ನಾನು ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಮಾಮಾ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ರೀನಿ” ಶಚಿ ಹೇಳಿದುದೂ ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ಶಚಿ ಕೈಲಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಹಿಡಿದು ತುಟಿಗೊತ್ತಿಕೊಂಡಳು, “ಶಚೀದೇವಿ, ನೀನಿನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಳು !”

ಶಚಿ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ರವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಅದೇತಾನೇ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪಾಠವಾದ ರಿಕ್ರಿಯೇಷನ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಿಂದ ಎರಡು ರೌಂಡ್ ರಮ್ಮಿ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಸ್ವಲ್ಪ ನರಸಮ್ಮ ಸೊಸೆಗೆ ಜಡೆ ಹಣೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಏನಮ್ಮಾ ಶಚೀ, ಬಾ ಅದೇನು ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದೀ ? ನಂಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಾನೇ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಲ್ಲಾ !” ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಕಳಕಳೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು.

“ಮಾಮಾ, ನಂಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ತು !”

ಅವಳ ತಲೆ ತೂವಿ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ರವರು ಸತ್ವಿಯತ್ತ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರು, “ದೇವರು ನಂಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಲಿ ಮಗೂ, ನೋಡಿದ್ಯಾ ನರಸೂ, ನಮ್ಮ ಶಚೀನ್ನ-ಇವಳು ಬಹಳ ಜಾಣೀಂತ ನಾನು ಹೇಳ್ತಾ ಇರ್ರಿಲ್ವಾ ?”

ನರಸಮ್ಮ ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕರು. “ದೇವರು ಶಚಿಗಲ್ಲದೇ ಇನ್ಯಾರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡ್ತಾನೆ.”

ಸೊಸೆ ಜಲಜ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಹೂ ಮುಡಿಯುತ್ತಾ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. “ನಾನೇನೋ ಇವಳೂನೂ ಶಾಸ್ತ್ರ ನ ಹಾಗೆ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋರಟು. ಹೋಗ್ತಾಳೇಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ !”

“ಇವಳೂ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾಳೆ ಅದ್ರೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಬೇಡಾ. ತಾನೂ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಅಂತ ನಾಲ್ಕು ಜನಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಿ. ಮನ ತುಂಬಲು, ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆ ಬೆಳಕಾಗಿ ಹೋಗ್ತಾಳೆ. ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಅವಸರ ?”

“ಶಚಿನ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಡೆದೆ ಇರಬೇಕು !” ಜಲಜ ನಗೆಯಾಡಿದಳು.

ಶಚಿ ಇಂದು ಯಾರಿಗೂ ಒರಟಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನಿಂದು ವಿಮುಕ್ತಳು-ಗರಿಗೆದರಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೇಗಾದರೂ ಹಾರಾಡಬಹುದು ಯಾರ ಹಂಗಿನಲ್ಲೂ ತಾನು ಬದುಕಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಆಗಸದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿತ್ತು.

“ಏನು ಸುಮ್ಮನೇ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕಾಂತ ಬಂದು ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಸ್ವೀಟ್ಸ್ ಎಲ್ಲಿ ?” ಜಲಜ ಕೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. “ಈಗಿಲ್ಲ ಸ್ವೀಟ್ಸ್. ಮೊದಲ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ಬಂದಮೇಲೆ !”

“ನಾನೇ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ತಾಳು” ನರಸಮ್ಮ ಒಳಗೆ ಎದ್ದು ಹೋದರು. “ಜಲಜ ಅವಳೆ ರವೆ ಉಂಡೆ ತಂದ್ಕೊಂಡು ಬಾ !”

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅತ್ತ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ ಶಚಿಯನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

“ಯಾವೊತ್ತಿನಿಂದ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಜಾಯಿನ್ ಆಗ್ಬೇಕು ?”

“ನಾಳೆ ಬಂದು ನೋಡಿ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಸೇರಲು ಒಂದು ವಾರ ಟೈಂ ಇದೆ.”

“ಸರಿ. ನೋಡು ಮಗೂ, ಯಾವ ಕೆಲ್ಸಾನೇ ಆಗ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ

ನಾಗ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮಾಡು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತೆ....ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಸಂಕೋಪವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲಾ !”

“ಇಲ್ಲಾ ಮಾಮಾ, ಅಮ್ಮಿಗೆ, ಅದ್ಯಾರ್ಯಾರೋ, ಎಂ. ಡಿ. ಬಗ್ಗೆ ಸುಳ್ಳು, ಸುಳ್ಳು ವಿಷಯ ಹೇಳಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವಳೆ ಅದೇ ಅಸಮಾಧಾನ !”

“ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲೆನಿ ಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ. ನೀನು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟೊಂಡಿರೋ ತನ್ನ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅದೂ ಇದೂ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅದ್ರೆ ನನ್ನೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನ ತಂದೆ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಬಹಳ ಪರಿಚಯದವರು. ಬಹಳ ತೂಕದ ಮನುಷ್ಯ. ಮಕ್ಕಳು ಅನುಭವ ಪಡೆಯಲಿಂತ ಅವರ ಕೈಗೊಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಅವರ ಪತ್ನಿ ಗೋದಮ್ಮ ಚಿನ್ನದಂತ ಹೆಂಗಸು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್, ನರೋತ್ತಮ್ ಸರೋತ್ತಮ್ ಮೂರೇ ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆಂತ ಕೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು. ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಇರುತ್ತೆ. ಯೌವನ, ಅಂತಸ್ತು, ಸಿರಿವಂತಿಕೆ, ರೂಪು, ವಿಸ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದುಕಡೆ ಸೇರಿದೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ನಮಗ್ಯಾಕೆ ? ಅದು ಅವರ ಪರ್ವನಲ್ ಲೈಫ್ ! ನಾವು ಹೋಗೋದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಾನೆ ! ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಬಂದರಾಯಿತು. ಅಶ್ವೇನಮ್ಮಾ ?” ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಯಿತು.

“ನೀವೇ ಅಮ್ಮಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಮಾ ! ಏನೋ ಅನುಮಾನಿಸ್ತಾಳೆ.”

ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಶಚಿಯತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಇರಲಿ ತಾಯಿ ಸಮಯ ನೋಡಿ ತಿಳಿಸ್ತೇನೆ.” ಪ್ರದೀಪನ ತಾಯಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಕಾಗದದ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಅದೇಕೋ ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಜಲಜ ತಂದಿತ್ತ ರವೆ ಉಂಡೆ ತಿಂದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಅವರ ಮನೆಯಿಂದ ಗಾಯತ್ರಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ತನಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಹರಟೆ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಸೂರ್ಯ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದ.

“ನರೂ, ಈಗೇನು ಮಾಡೋದು ? ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ಹೀಗೆ ಕತ್ತಿನ

ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರೆ ನಾನು ದೇಶಾಂತರ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆ !” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮನತ್ತ ನೋಡಿದ.

“ನಿಂಗೆ ಗಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲೇ ನಾನೇನು. ಪೆದ್ದಾಗಿ ಮೊದ್ದಿಂದ ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡ್ಯೊಂ ದಿದ್ದೀ—ಈಗ ಅನುಭವಿಸು !” ನರೋತ್ತಮ ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ

“ನೋಡು ಯಾರೂ ನನ್ನ ತಂಟೆಗೆ ಬರೋಲ್ಲ. ಮೊದ್ದಿಂದ ಎಲ್ಲನ್ನೂ ಹೆದರಿಸಿ, ಬೆದರಿಸಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೀನಿ.”

“ಲೋ ಪುರೂ, ನೀನು ದೇಶಾಂತರ, ವನವಾಸಾಂತ ಶುರು ಮಾಡ್ಬೇಡ, ಭರತಂಗೆ ಪಾದುಕಾ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಅನ್ನೋಹಾಗೆ ಅಪ್ಪ ಆಮೇಲೆ ಫರ್ಮಾನ ಬಿಸಿಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ನನ್ನಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಾರು. ನಾನು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಹಾಯಾಗರೋಣಾಂತಿದ್ದೀನಿ. ಈ ನರೂ ಗೂಂಡಾಂತ ಅಪ್ಪನನ್ನೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಈಗೇ ಗಂಟು ಹಾಕಾರಿ !” ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಜೇಬಿನಿಂದ ಬಾಚಣಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಆರನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಕ್ರಾಪು ತೀಡಿ ಬಾಚಿಕೊಂಡ.

“ನಾನು ಹೇಳೋದು ಕೇಳು ಮರಿ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿದ ಹುಡುಗೀಗೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚೊಂಡು ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಡು ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಲಿಸು !” ನರೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಗೆ ರೇಗಿತು.

“ಆಹಾ ! ಎಂತಹ ಅಡ್ವೈಟ್ ಕೊಡ್ತೀ ನೋಡು—ಇದ್ದು ಕೇಳೋಕೇ ನಿನ್ನ ಈ ರೂಮಿಗೆ ಕರ್ನಿಡ್ಯಾಂತ ಅಂದ್ವೊಂಡ್ಯಾ ?”

“ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ ನೀನೇ ನೀನಾಗಿ ಹುಡುಗೀನ ಹುಡ್ವೊಂಡು ನನ್ನ ಹಾಗಿ ರೋಕೆ ಬರೋಲ್ಲ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ನೀನೇ ದೊಡ್ವೊನು. ನಿಂಗೆ ಓಲಗ ಉದ್ದಿ ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್‌ನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ನೀನು ಇನ್ನೂ ಹುಡುಗೀರ ಮುಖ ನೋಡಿ ಹೆದರ್ರೋತಾ ಇರು. ಸರ್ವನೂ ಯಾರಾದ್ಯೂ ಹುಡ್ವೊಂಡು ರೆಡಿಯಾಗಿ ಬಿಡ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಎಳ್ವೊಂಡ್ವೊಣಿ ಯಾವ್ವಾದ್ಯೂ ಹುಡ್ವೊಣಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ವಿಡ್ತಾರೆ !” ನರೋತ್ತಮ ಭುಜ ಕುಣಿಸಿ ನಕ್ಕ.

“ಹೋಗ್ರಯ್ಯ ನಿಮ್ಮೆ ಚೆಲ್ಲಾಟ, ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನನ್ನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕನ್ಸಲೆಂಟಾಗಿ ಒಬ್ಬನ್ನ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ರಿಲೇಶನ್ ಆಫೀಸರ್ ಅಂತ.

ಇಬ್ಬಿಂಕು ನಾನು ಉದ್ಧಾರವಾದೆ ! ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಬ್ರಿಫ್‌ಕೇಸ್ ಹಿಡಿದು ಎದ್ದು ನಿಂತ

“ನಾನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ರಿಲೇಶನ್ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿ ಎಷ್ಟು ಟ್ರಿಮ್ ಆಗಿ ಹೇಗಿ ದ್ದೀನಿ ನೋಡು !” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಸೆಟೆದು ನಿಂತು ತೋರಿಸಿದ.

“ಅಪ್ಪಾ, ಮಗನೇ, ನೋಡು ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕನ್ಸಲ್ಟೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೇಳೋದ್ದು ಹೇಳದ್ದೀನಿ. ಮೊದ್ದು ನೀನೇ ಒಂದು ಹುಡ್ಗೀನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಿಡು, ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬಂದು ಕೇಳಿದಾಗ-“ನೋಡಮ್ಮ ನಾನು ಆದ್ರೆ ಹುಡುಗೀನನ್ನೇ ಮದ್ಯೆ ಆಗೋದು ಅಂತ ಆ ಹುಡುಗೀನನ್ನು ತೋರಿಸಿಡು ! ಬೀಸೋ ದೊಣ್ಣೆ ತಪ್ಪಿದ್ರೆ ನೂರು ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸು ! ಆಮೇಲೆ ಮದ್ಯೆ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ್ಲೆ ಪೋಸ್ಟ್‌ಪೋನ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ರಾಣಿ ಆಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಹಾರಿ ಇಳಿದು ಬರ್ಲಿ. ಆಮೇಲೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಕ್ಲೈಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ! ಅಲ್ಲೇವರೂ ಬಚಾವಾಗು !”

ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಮನಸ್ಸು ಡೋಲಾಯಮಾನವಾಯಿತು. ತಾನು ಆಮೇರಿಕಾಗೆ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದಾಗ ಹೌಸ್‌ಮನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆತ್ ಹಾಗೂ ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬೆಂಜಮಿನ್ ದಂಪತಿಗಳ ಭೇಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದೋ ಗೆಟ್‌ಟುಗಿದರ್ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಗೆಳೆಯ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದ. ಬೆತ್‌ಗೆ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅತೀವ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದು ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಕೆಲವೊಂದು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದ. ಅವಳೇನೂ ಅಂತಹ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಚೆಲುವೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವಳ ನಡವಳಿಕೆ, ಅವಳ ಯೌವನ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ದೇಹ ಅವನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಬೆತ್‌ಗೆ ಅವನ ದಟ್ಟ ಕರಿಯ ಕೂದಲು, ಅವನ ಕಂದುಗಪ್ಪು ಮಾಂಸಲ ಮೈಕಟ್ಟು, ಲಕ್ಷಣವಾದ ಮುಖ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಗೆಳೆಯನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿನ ಒಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಮನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದಳು. ಮೊದಮೊದಲಿಗೆ ಸರಿಹೋಗದಾದರೂ ಅನಂತರ ಬೆತ್‌ನ ಸಹವಾಸ, ಅವಳ ತಂದೆ ಆಸ್‌ವಾಲ್ಡ್, ತಾಯಿ ವರ್ಜೀನಿಯಾರವರ ಆದರ, ಅವನನ್ನು ಅವರ ನಿಕಟ ವರ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಪರಿಚಯ ಸೇಕವಾಗಿ ಸೇಕ ಒಲವಿನತ

ತಿರುಗಿತ್ತು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆತ್, ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಗಲಿರಲಾರದಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದರು. ಬೆಂಚ ಮಿನ್ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮಗಳು ಭಾರತೀಯನೊಬ್ಬನನ್ನು ಒಲಿದಿರುವುದು ಮೊದಲಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಹಿತವೆನಿಸದಿದ್ದರೂ ನೆಗೆ ಮಗಳ ಸುಖವೇ ತಮ್ಮ ಸಂತಸವೆಂದು ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದರು. ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಒಲವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಅವನ ಶಂದೆ ತಾಯಿಯ ಕಿವಿಗೂ ಬಿದ್ದು ಕೂಡಲೇ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಮಗನಿಗೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳುವಂತೆ ಬರೆದರು. ತಾಯಿಗೆ ವಿಷರೀತ ಕಾಯಿಲೆ ಯೆಂದು ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಬರಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಂದಿರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಬರೆಸಿ ದರು ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲದರ ಒಳಗುಟ್ಟು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಬೆತ್‌ಗೆ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಯಾವುದೂ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿ ಬರೆಯುವುದಾಗಿಯೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಅವನು ಬರೆದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಲಾರದೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದ. ಅವನು ಬರುತ್ತಲೇ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಅವಳಿಗೆ ಫರ್ಷನ ಕಾರಭಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ವಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

“ಆ ಹುಡುಗಿ ವಿಚಾರ ನೀವು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡಿ. ಬೇರೆ ಜಾತಿ, ಮಾಂಸ, ಮೀನು ತಿನ್ನೋರು, ಆ ಬಿಳಿಯ ಹುಡುಗಿ ಬೇಡಾ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಡಬಾರದಿತ್ತೇ ? ಬಿಸಿನೆಸ್ಸಿನ ಭಾರ ವಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆಯಿತೇ ?” ಗೋದಮ್ಮ ಗಂಡನನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

“ನಿನಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ ಗೋದಾ, ಎಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿರು-ನಾನು ಕೆಲಸದ ಭಾರ ಹೊರಿಸಿರೋದು ಯಾಕೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿ ದ್ದೀಯಾ ! ಮುಂದಿನ ವಾರವೇ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಜಮೀನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗೋಣ. ಆಮೇಲೆ ಯಾವ್ಯಾದ್ರೂ ಮನೆತನದ ಒಳ್ಳೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಬಿಡೋಣ. ಹೆಂಡತಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರ. ಆದ್ರೆ ಅವನಿಗೆ ಹುಡುಗಿ ನೋಡ್ತಾ ಇರೋ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳ ಬೇಡ ಅಷ್ಟೆ !”

“ಅವನು ಒಪ್ಪದಿದ್ದೆ, ಏನು ಮಾಡ್ತೀರಿ ?”

“ಏನು ಮಾಡೋದು ? ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದಮಡಿ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡೋಲ್ಲ ಕಾಸಿಲ್ಲದ ಬಡ ಭಾರತೀಯನನ್ನು ಯಾವ ವಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಹೆಣ್ಣೂ

ಮೂಸಿ ನೋಡೋಲ್ಲ. ಆ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕರೆ ತಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಾಳಸೋದು ಒಂದು ಬಿಳಿ ಆನೆ ಸಾರಿದ ಹಾಗೆ. ಕಾಸು, ಅಂತಸ್ತು, ಕೆಲಸ ಏನೂ ಇಲ್ಲೆ ಇದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಮಗ ಏನೂ ಮಾಡಲಾರ !”

“ಹಾಗಲ್ಲಂದ್ರೇ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಕೇಳಿನೇ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು....” ಗೋದಮ್ಮ ಮಗನ ಮೇಲಿನ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು

“ಯಾರ ಮಾತು ಕೇಳದ, ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ವಯಸ್ಸು ಕಣೀ ನಿನ್ನ ಮಗಂದು, ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳುವಷ್ಟು ವ್ಯವಧಾನ ಎಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ? ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲು ನೀನಾರು ? ನಾನು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಬದುಕು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ತೀನಿ ಅಂದುಬಿಟ್ಟಾನು, ಅಷ್ಟೆ. ನಾವೇ ಬೇಕಾಗಿ ಅವನನ್ನ ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಬೆಕ್ಕು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವ ಸಮಾಚಾರ, ಅವನ ವಿಷಯವೇ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ನಟಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ಅವನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನಾವು ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು !”

ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಹೇಳಿದರು. “ನನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂತಹ ಗೂಳಿಗಳನ್ನೇ ಬಗ್ಗಿಸಿದ್ದೀನಿ-ಇವನು, ನನ್ನ ಮಗ ಎಷ್ಟರವನು ಬಿಡು. ನೀನು ನನಗೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿಬಿಡು. ನಾನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಚರಣ ಹಾಡಿಬಿಟ್ಟರು.

“ನೋಡಯ್ಯ ಪುರ್ದು, ನನಗೂ ವಯಸ್ಸಾಗ್ತಾ ಬಂತು. ಅಮ್ಮನಿಗೂ ಅಷ್ಟು ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೂ ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಮನೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೆತ್ತು ಬೆಳೆಸಿ, ದೊಡ್ಡವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ತನಕ ಬಹಳ ದುಡಿದು ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಡಾಕ್ಟರು ಪರಿಸರ, ಹವಾ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೆ

ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಹಳ್ಳಿ ಕಡೆ ಕರೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು ಬರ್ರೀನಿ. ಅಲ್ಲಿವರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಫರ್ಮನ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ನೋಡೋ! ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕರೆಸಿದ್ದು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ದಿನ ದೋರು ! ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿನ ವೆ ನಿಲ್ಲೋಕೆ ಕಲೀರಿ !” ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತಂದೆಯ ಮುಖವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ.

“ನಾನು ಇನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ವ್ಯಾಸಂಗ ಪೂರ್ತಿ ಆಗೋದು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಸರ ಮಾಡಿ ಕರೊಂದೇನಿತ್ತು ? ನರೋತ್ತಮ್ ನೋಡಿಕೋತಾ ಇರಿಲ್ಲಾ ?”

“ಓಹೋ ಪುರೂ, ನೀನೇ ಹೇಳು ನರೋತ್ತಮನನ್ನು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಏನಾದ್ರೂ ಹೇಳಿನಾಂತ ! ಅವನು ಶುದ್ಧ ಹುಡುಗ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಎಂಟು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿ ನಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಮಾಡಿದಂತೆ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಾನೆ ಅಷ್ಟೆ. ನೀನಾದ್ರೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತ, ನಿಧಾನಸ್ಥ, ನಿನ್ನೆಲೆ ಇರೋ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿನ್ನಾರ ಮೇಲೂ ಇಲ್ಲ-ಸರ್ವ ಇನ್ನು ತುಂಬಾ ಚೆಕ್ಕೋನು. ಕಲಿಯೋದು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ.... ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕುದುರಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ನರೋತ್ತಮನನ್ನು ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡೊಂಡ್ಬಾ-ನೀನೇನಿದ್ದೂ ಹೈಯರ್ ಸ್ಟಡೀಸ್‌ಗೆ ತಾನೇ ಹೋಗಿದ್ದೆದ್ದು ! ಅದ್ದೇನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಮಾಡೋದೂ !”

ತಂದೆಯ ಮಾತು ಸಮಂಜಸವೆನಿಸಿದರೂ, ತಾನೆಣಿಸಿದಂತೆ ಅವ ರಾಗಲೀ ಬೆತ್‌ನ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಎತ್ತದಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಆ ವಿಷಯ ತಾನಾಗೇ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಂಟೆ ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ತಾನೇ ವ್ಯವಹಾರ ತನಗೊಪ್ಪಿಸುವುದು. ಆಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರಣವೊಡ್ಡಿ ತಾನು ಹೋಗಿ ಬೆತ್‌ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಕರೆತಂದು ಬಿಡಬೇಕು. ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ತಾವೇ ಪರಿಹಾರವಾಗು ತ್ತದೆಯೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ,

“ನರೂ, ನೀನಾದ್ರೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋದು

ಕಲೀಬಾರ್ಡ್ಲಿ ತ್ತಾ ? ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ನನ್ನ ತಲೆ ತಿಂದೆ ಹೇಗೆ ?" ಎಂದು ತಮ್ಮನನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ನರೋತ್ತಮ ಕಿರುನಕ್ಕಿದ್ದನು.

"ರೋ ಗುಲ್ಲೂ, ಅಪ್ಪನ ಗಾಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕೊಂಡಿರೋ ಎನು ನೀನು. ನಾನು ಚಾರ್ವರ್ಡ್ಲಿ ಅಕೌಂಟಿನಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಯಾಕೆಂದೊಂದಿದ್ದೀ ! ಬೇರೆ ಯಾವ್ವಾದ್ದು ಫರ್ಮ ನೋಡೊಂಡು ನನ್ನ ದಾರಿ ನಾನು ನೋಡೊ ಕೊಣಾಂತಾ-ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪ ಹಾಕಿದ ಆಲದ ಮರಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಲಾಯಕ್ಕು ನೇತಾಡೋಕೆ !"

"ಹಾಗಾದ್ರೆ ಹೇಗೆ ನರೂ-ಈ ಫರ್ಮ ನಮ್ಮ ಮೂರು ಜನಕ್ಕೂ ಸೇರೋದೂ. ನೀವೂ ಮೂರು ಜನಾನೂ ಒಟ್ಟೇ ವರ್ಕ್‌ಅಪ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ತುಂಬಾ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮುಂದೆ ತರೊದೂ. ಯಾಕೆ ನಿಂಗೇನು ಇದ್ರಲ್ಲಿ ಗಿಟ್ಟಲೋ ?"

"ಹಾಗಲೋ ಪುರೂ, ನಾವು ಮೂರು ಜನಾನೂ ಒಟ್ಟೇ ಇರೋ ವದು ಮರೆತ್ತಿಡು. ಏನಾದ್ರೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹೆಂಡತೀರು ಬರೋತನ್ನ. ಆಮೇಲೆ ತಲೆಕೆಳಕಾದೂ, ಆಗೋಲ್ಲ. ಪ್ರಾಪ್ಪೇರಿ ನನ್ನ ಕೇರು ಹೇಗಿದ್ದು ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ ! ಅಪ್ಪಾ, ಸುಪುತ್ರ, ಅಪ್ಪನ ನಗನಸಿ. ಫಸ್ಸಿಗಲ್ಲಾ ನೀನೇ ಸರಿ. ನನ್ನ ಕೈಲಾಗೋಲ್ಲ. ಇಗೋ ಇಲ್ಲಿದ್ದೇ ನಮಸ್ಕಾರ !" ನರೋತ್ತಮ ದೂರದಿಂದಲೇ ಕೈಮುಗಿದ.

"ಅಣ್ಣಾ, ಅವನು ಶಕ ಒರಟು. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳ್ಬೇಡಾ. ನಾನು ನಿಂಗೇ ಏನು ಹೆಲ್ಪ್ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ತೀನಿ ! ಯೂಕ್ಯಾನ್ ಕೌಂಟ್ ಆನ್ ಮೀ !" ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಹೇಳಿದ.

"ಐ ಆಮ್ ಇನ್ ಎ ಸೂವ್ ! ನಾನು ಉಭಯ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ !" ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತಮ್ಮಂದಿರ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಅಳಲನ್ನಿಟ್ಟ. 'ನೀವು ನನಗೆ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡ್ತೀ ಇದ್ರೆ ನಾನು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗ್ತೀನಿ.'

"ನನಗೆ ಗಟ್ಟಿ ಇದ್ದಿದ್ದೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದೇ ನಿನ್ನ ಲವ್ ಅಫೇರ್ ಅರ್ಯಂಗೇ ತಿಳಿ ಸ್ಪೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಒಪ್ಪಿದ್ರೆ ಮಾಡೊಂಡೇ ಕರೊಂಡ್ಬರೊದಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ನಿಂಗೇ ಗಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲ. ನಾನೇನೋ ನನ್ನ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್‌ನ ಕರೊಂಡ್ಬಂದು ಅಮ್ಮನಿಗೂ ತೋರಿಸ್ಸಾಯ್ತು ಅವಳ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟಪಡಾಳೆ. ಗೊತ್ತಾ ?" ನರೋತ್ತಮ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದ.

“ನಿನ್ನ ಹುಡ್ಗಿ ಏನಿದೂ, ಸ್ವದೇಶಿ ಮಾಲವ್ವಾ. ಅದ್ರೆ ಪುರುಷು ಹಾಗಲ್ಲ. ಜಾತಿ, ಕಲರ್ ಕಲ್ಜರ್ ಎಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಆಡರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದ್ದೇ” ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಹೇಳಿದ. ಯೋಚಿಸೋದೇನು ನುಣ್ಣು. ಒಂದು ಮೂರು ಸಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಫರ್ಷ್ತನ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡು. ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಫಾರಿನ್ ಟೂರ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಡು ಬಾ. ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ಕೆಲೆ ಸಾಲ್ಕು ದಿನ ಹಾರಾಡಿದೂ ಒಪ್ಪೊಳ್ಳೇಬೇಕು. ಕೊನೆಗೆ ನರೋತ್ತಮ ತನ್ನ ಪ್ರಚಂಡ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ. “ನನ್ನ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್‌ಗೂ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಕೊಡ್ನು ನಾನೂ ಫರ್ಷ್ತನಲ್ಲಿ ವರ್ಕ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಬೇಕಾದ್ದೇ.”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಜುಜುಬಿ ಬಿಡು, ಹೊಸ ಹ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಬೇಕಂತ ಅಡ್ವರ್ ಟೈಸ್ ಮಾಡೋದು. ನಾನುಕಾವಾಸ್ಕೆಗೆ ಇಂಟರ್ ವ್ಯೂ ಮಾಡೋದು. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದವನ್ನ ಹಾಕೊಳ್ಳೋದು ಅಷ್ಟೆ!” ನರೋತ್ತಮ ಹೇಳಿದ. “ನನಗೆ ಪಿ. ಆರ್ ವೋ ನಲ್ಲೆ, ಪೇಯ್ಡ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೀರಿಯನ್ಸ್ ಬೇಕು, ನಂಗೆ ಫುಲ್ ಸ್ಯಾಲರಿ ಕೊಡೋ ಹಾಗದ್ರೆ ನಾನು ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತೀನಿ.”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ತಂದೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು, “ನಾನು ಎಂ. ಡಿ. ಆಗಿ ವರ್ಕ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅದ್ರೆ ನನಗೆ ಕಂಪ್ಲೆಟ್ ಫೀಡಂ ಇರ್ಬೇಕು. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ರಿಶಫಲ್ ಮಾಡ್ಕೊಡು. ಅವರಿಬ್ಬಿಂಗೂ ಸ್ಯಾಲರೀ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಕನ್ಸಲೆಂಟ್ ಹಾಗೂ ಪಿ. ಆರ್. ಓ. ಕೆಲ್ಸ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಆಡಿಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ.”

“ನೋಡವ್ವಾ, ಇದೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಲಕ್ಷಣ ಅನ್ನೋದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಣೂ ಪುರುಷು ನಿನ್ನ ಕರಿಸಿದ್ದು. ನೋಡು ಈಗ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ನಾನು ಅಮ್ಮನ್ನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ ಬರ್ತೀನಿ” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಮಗನನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದರೂ ಅವನ ಆ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಏನೋ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿರಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಆಗಲೇ ಊಹಿಸಿದ್ದರು. “ನೋಡೋ ಪುರುಷು, ನಿಂಗೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಫರ್ಷ್ತನ ಸ್ವಾಭಾವ ರಿಷಫಲ್ ಮಾಡು. ಅದ್ರೆ ಹಳೆಯ ನಂಬಿಕಸ್ಥ ರಿಗೆ ಮಾತ, ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದ್ರೋಹ, ಮೋಸ ಮಾಡ್ಬೇಡ. ಹೊಸಬರನ್ನ

ಯಾರ್ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಹಾಕೋ. ಹಣಕಾಸಿನ ಚಿಂತೆ ನಿಗೆ ಬೇಡ !
ನೇಸಾ ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಸ್ತೂ ತೋಗೊಳ್ಳೇಬೇಕು !”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಉಸಿರಾಡಿದ. ಕೂಡಲೇ ಬತ್ ದೊಡ್ಡ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯೂಹಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಪಿ. ಎ. ಆಗಿದ್ದ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಚಾಣಕ್ಯನಂತಹ ಮನುಷ್ಯ ಅವನ ಕಣ್ಣುಪ್ಪಿಸಿ ತಾನು ಒಂದು ಲಾಂಗ್ ಡಿಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಆಗಿರು ಹುಡುಗೀನ ಹಾಕೋಬೇಕು. “ಏನಿದ್ರೂ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಕಮಕ್ ಕಿಮಕ್ ಅನ್ನದೇ ಮಾಡುವ ಹುಡುಗಿಯಾದ್ರೆ ಆಯಿತು, ತೀರಾ ಗೊಡ್ಡಾದ್ರೆ ಸ ಹೋಗೋಲ್ಲ. ನೋಡೋಕೆ ಲಕ್ಷಣವಾಗದ್ದು ಸ್ವೀಟ್ ಅಂಡ್ ಫೈನ್ ಆಗಿದ್ದೆ ಸಾಕು” ನರೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದ. “ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಹಳೆಯ ಹುಲಿ. ಅವರನ್ನ ಕೂಪ್ ಅಡ್ವೈಸಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಡ್ವೈಸರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂರ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಬಳ ನೀಡಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅಡ್ವೈಸ್ ಮಾಡೋ ಹಾಗೆ ಅವರ ರೆಬ್ಬರ್ ಸ್ಪಾಂಪ್ ಮಾಡಬಿಡು. ಮನುಷ್ಯ ಋಷಿಯಾ ಬಿಡ್ತಾರೆ, ಅಪ್ಪ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಒಂದು ಇನ್ ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ರಿಟೈರ್ಡ್ ಗುನಾಸ್ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೋಗೊಂಡು !” ನರೋತ್ತಮ ತ ಓಡಿಸಿದ.

ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹೊಸ ಹುದ್ದೆ, ಹೊ ಅಂತಸ್ತು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ನೀಡುವುವಾಗಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತಿಳಿಸಿದ “ಸಾರ್, ನೀವು ಅನುಭವದಲ್ಲಿ, ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು. ಈ ಫರ್ಮ್ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ತಿಳಿದೋರು. ನನ್ನ ತಂದೆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅಡ್ ಯಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರ ಸುಕ್ಯುಗಟ್ಟಿದ್ದ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂತಸದ ಕಂಬ ಜನುಗಿತ್ತು.

“ಪುರುಷ, ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನದು ದೊಡ್ಡ ಗುಣ-ಹ

ಯರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಆದರ ಇನ್ನೂ ನೀನು ಇಟ್ಟೊಂಡಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅದೇ ಸಂತೋಷ !”

ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದೆ ಆಗೋಲ್ಲ. ಇಬ್ರಾಹ್ಮೂ ಇರಬೇಕು. ಕಾಲ ಬದ್ಲಾಯಿಸಿದೆ. ಬರೀ ಗಂಡುಪಾಳ್ಯ ಆಗೋಗಿದೆ. ಯಾರಾದ್ರೂ ಬಿ. ಕಾಂ. ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್ ಇದ್ದೆ ಹುಡುಗೀರಿಗೇ ಅದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟೊಳ್ಳೋಣ, ಏನಂತೀರಿ ಸಾರ್ ?” ಎಂದು ಅವರನ್ನೇ ಕೇಳಿದ. “ನಿಮ್ಮ ಮಗಳರಬೇಕಲ್ಲಾ ?”

“ಇಲ್ಲವ್ವಾ, ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಆಗೇ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡಿ ಅತ್ತಿಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ಯಾಯ್ತು, ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಸರಿಯೇ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕುಳಿತ ಕಡೆ ಕುಳಿತು ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಒಂದಿಬ್ಬರು ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಹುಡುಗಿಯರ್ದ ತೋಗೊಂಡ್ರೆ ಸರಿಯೇ !” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರು.

“ನೀವೂ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟೀಲಿ ನಂಜೊತೆ ಇರಬೇಕೂ !” ಎಂದು ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಅಡ್ಡರೈಟ್ಸ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವ ಮುನ್ನ ಹೇಳಿದ, ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳೀಯ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಅಡ್ಡರೈಟ್ಸ್ ಮೆಂಟ್ ಕಳಿಸಿದ್ದ. ನರೋತ್ತಮ್ ರಿಮಾರ್ಜಿಮ್ ಗೆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಲು ಸ್ನಾಟರ್ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿದ್ದ.

“ನೀವು ಅಂದ್ಕೊಂಡಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟವನಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪುರ್ವ, ಪಾಪ ! ಆ ಹುಡುಗೀನೆ ಏನು ಬಲೆ ಬೀಸೋ ಏನೋ !” ಗೋದಮ್ಮ ಮಗನ ಕೆಲಸದ ನಿಷ್ಠೆ, ಚತುರತೆ ಕಂಡು ಹೊಗಳಿದರು.

“ನನಗೂ ಹಾಗೇ ಆಗರಲಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ, ನಾಲ್ಕು ದಿನ ನೋಡಬೇಕು ಗೋದಾ, ಅಧಿಕಾರ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಗೋ ನೋಡೋಣ ತಾಳು” ಎಂದು ಅವರನ್ನು ತಡೆದಿದ್ದರು ವೆಂಕಟೇಶನ್.

ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಗೋದಮ್ಮ ಮೂವರನ್ನೂ ಕರೆದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. “ನೋಡಿ ಮೂರು ಜನಾನೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮಂದೆ ಹೆಸರು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವ ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಒಬ್ಬರು ವೈಮನಸ್ಸು ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗೋಕೆ ಬಿಡಬೇಡಿ. ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ

ಊಟ ತಿಂಡಿ, ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಕಡೆ ಕಡೆ ತಿರುಗಾಡೋಕೆ ಹೋಗ್ಬೇಡಿ. ವಾರಕ್ಕೊಂದ್ನಲ ದರಳಣ್ಣೆ ನೆತ್ತಿಗೆ ಹಚ್ಚೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಲಿಂಗಯ್ಯನಿಗೆ, ಕೆಂಪಮ್ಮನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳದ್ದೀನಿ. ಬಿಚ್ಚಿದ್ಬ ಬಟ್ಟೆ ಒಯೋಕೆ ಹಾಕಿ-ಭಟ್ಟರ ಹೆಂಡತಿ ರುಕ್ಮಿಣೀಗೆ ಹೇಳದ್ದೀನಿ, ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಸ್ತಿ ಮಾಡ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ರೂಮಿನಲ್ಲಿಡೋಕೆ. ಲೋ ನರೋತ್ತಮ ಸಿಗರೆಟೆ ಕುಡಿಯೋದು-ಎಲ್ಲಾ ನಾವಿಲ್ಲಾಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡ್ಬೇಡಾ. ಸರಸ್ವತಿ ನಿಂ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಕೆಟ್ಟಾಗೋಲ್ಲ-ನೈಟ್ ಷೋಗೆ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡೋ ಹೋಗ್ಬೇಡಾ. ಪುರಸ್ಸು, ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚೊಂಡು ಕೊರಗ್ಬೇಡಾ ನಿನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಮಾಡು, ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ್ಬೋ-ನಿಗೆ ಬೇ ನೆಗಡಿ ಕೆಮ್ಮು ಬರುತ್ತೆ-ಫ್ಯಾನ್ ಹಾಕೊಂಡು ಮಲ್ಬೋಬೇಡಾ !”

ಅವರ ದೀರ್ಘ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವೆಂಕಟೇಶನ ನಸುನಕ್ಕು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

“ಗೋದಾ, ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ನರ್ಸರಿಗೆ, ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗೋ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೆ -ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡೋರಾಗಿ ವಾಸೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಳೆ ನಾನು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ ಕಾಣೋ ಕಾಲ ಆಗ್ಲೇ ಆಗ್ತಾ ಬಂತು, ನಡೀ ಅವರೆಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಬೋತಾ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಹೋಗಿ ಬರೋದ್ರಲ್ಲಿ ನಾನು ನೀನು ವಾನಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗೋ ಹಾಗಾದ್ರೆಯಲ್ಲಾ ! ಲೋ....ಹುಷಾರೋ ! ನಾವು ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀ: ಎನಾದ್ರೂ ಅಂತ ಆರ್ಟೆಂಟ್ ಇದ್ರೆ ಕಾರ್ಡು ಹಾಕಿ ಬಂದುಬಿಡ್ತೀನಿ ! ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡಗೊಡದೆ ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಹೆಂಡತಿಯನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡರು ತಾಯಿಯ ಮುದ್ದು ಮಗನಾದ ಸರೋತ್ತಮನಿ ಕಂಬನಿ ಕಣ್ಣು ಕಚ್ಚಿತು. ತಾಯಿಗೆ ನಿಜವಾಗಲೂ ಕಾಯಿಲೆಯಿರಬಹುದೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಚಿಂತಿಸಿದ. ಕಾಲಾವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆತ್ ವಿಸರ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಅರ್ಧ ಯುದ್ಧ ಗೆದ್ದಂ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ರಿಮ್‌ಜಮ್ ತಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬಂತು ಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತೆ ! ನರೋತ್ತಮ್ ಕಿರುನಕ್ಕು

ಅವರತ್ತ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಸಂದರ್ಶನ ನಡೆದಿತ್ತು ಅಂದೇ ನರೋತ್ತಮ ಎಲ್ಲರ ಅಪ್ಪಿಕೇಶನ್ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್

ಎಕ್ಸ್‌ಪೀರಿಯನ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ತಾಳೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ. ಶಶಿಗ್ರೀ ಏನೂ ಅನುಭವ ವಿರಲಿಲ್ಲ ಅವಳೇ ಸರಿಯೆನಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಹೌದು, ಹೌದು. ಪಾಪ ಹುಡುಗಿ ಒಳ್ಳೆಯವಳ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಳು” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ದನಿಗೂಡಿಸಿದರು. “ಅನುಭವ ಇರೋರೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಬರುತ್ತೆ ಅನ್ನೋ ಅಹಂಭಾವ ಇರುತ್ತೆ. ಹೊಸಬರನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರನ್ನ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯ ನಾವು ಟ್ರೈನ್ ಮಾಡ್ಕೊಬಹುದು !”
 “ರೊಟ್ಟಿ ಜಾರಿ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು !” ಸರೋತ್ತಮ್ ನಕ್ಕ.

ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರು ಅತ್ತ ಹೋದಮೇಲೆ ನರೋತ್ತಮ್ ತನ್ನ ಯೋಜನೆ ತಿಳಿಸಿದ. “ನೋಡು ಆ ಹುಡುಗೀನ್ನ ತುಂಬಾ ಹೆನ್ನಾಗಿ ಟ್ರೇನ್ ಮಾಡ್ಬೇಕೂ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ನಂಬಿಕೆ. ಒಳ್ಳೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹುಟ್ಟೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ತಾಲೀಮು. ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಸರಿ ಸರೋತ್ತಮ್. ಹೇಗಾದ್ರೂ ಆ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಈಗ ದುಃಖದಲ್ಲರೋ ದುಷ್ಕಂಠ ನೀನು ಆ ಹುಡುಗಿ ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್ಸ್ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಗಿಟ್ಟಿಸು ನೋಡ್ತಾ ಇರು ಈ ನರೋತ್ತಮ ಹೇಗಾಡಿಸ್ತಾನೆ. ಬೊಂಬೆಯಾಟವಯ್ಯ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲಾ !” ಎಂದು ಹಾಡಿದ. “ನಾನು -ರಿಪ್‌ಜಿಮ್ ಸೂತ್ರಧಾರಿಗಳು !”

೭

ಶಾರದಮ್ಮ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಂಚ ಕಷ್ಟವೇ ಆಯಿತು.

“ಒರೇ ವರೋಪಚಾರ ತಕ್ಕವ ಟೈಗೆ ಮಾಡಿದಂ ಸಾಕ ಅಂದ್ರಲ್ಲಾಂತ ತಾನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಲೋಪ ಬಾರದಿರಲೆಂದು ಬೆಳ್ಳಿತಟ್ಟಿ, ಲೋಟಿ, ಹೊಂಬು, ಉದ್ಧರಣೆ, ವಾಚು, ಉಂಗುರ, ಮಗುಟ, ಎರಡು ಸೂಟು

ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ-ಬೀಗಿತ್ತಿಗೊಂದು ಫಾರಿ ಸೀರೆ, ಕಲಶಗಿತ್ತಿಗೊಂದು ಸೀರೆ ಅಂತ ಆಗ್ಲೆ ಕೊಂಡದ್ದಾಯ್ತು. ಮದುವೆ ಖರ್ಚು ಅಂತ ಶಚಿ, ನಾನು ಯಾವ ಹೊಸ ಸೀರೇನೂ ತೊಗೊಂಡಿಲ್ಲ-ರಿಸೆಪ್ಷನ್, ಡಿನ್ನರ್ ಎಲ್ಲಾ ಖರ್ಚು ನಾನೇ ವಹಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೂ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ದ್ರಲ್ಲಿ ಸ್ಯೂಟರ್, ಸೈಟು ಅಂದ್ರೆ ಹೇಗೆ?" ಅವರ ಬಾಯಿಯು ದ್ರವ ಆರ ತೊಡಗಿತ್ತು.

ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಕೈಲಿಡ್ಡ ಕಾಗದ ಮತ್ತೆ ಓದಿಕೊಂಡರು. "ಹುಡುಗ ತುಂಬಾ ಗೌರವಸ್ಥ. ಅವನಿಗೇನೂ ಬೇಡವಂತೆ. ಆದ್ರೆ ಅವನ ಅಣ್ಣ ಸಂದೀಪ ನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಹಾಗೇ ಇವನಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿ, ಮನೆತನದ ಗೌರವ ಉಳಿಯುತ್ತೆ ಅಂತ ಪ್ರದೀಪನ ತಾಯಿ ಬೃಂದಮ್ಮನ ಒಂದೇ ಹಠ. ಎಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಡೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ತಾಮುಂದು ಅಂತ ಬರ್ರಾ ಇದ್ರೂ ನಿಮಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀವೀಂತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅವರ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನಿಮಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಲು ಆಗೋಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಬೇರೆಕಡೆ ತೋರಿಸ್ತೀವಿ ಅಂತಾರೆ."

ಕಾರಣಮ್ಮನಿಗೆ ಆಕಾಶವೇ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದ ಹಾಗಾಯಿತು. "ಏನು ಮಾಡೋದು ಈಗ? ಸ್ಯೂಟರ್ ಅಂದ್ರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಆದ್ರೂ ಬೇಕು. ಸೈಟೇನೋ ಈ ಮನೆಯ ಅರ್ಧಭಾಗ ಶ್ಯಾಮಲನ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾಡೇನು! ಎಲ್ಲಿಂದ ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಹೊಂದಿಸೋ ? ಶಚಿ ಕಿವಿಗೇನಾದ್ರೂ ಬಿದ್ದೆ. ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗ್ಲಿ, ಆ ಸಂಬಂಧ ಬೇಡ್ಬೇಡಾ ; ಬೇರೆ ನೋಡಿದ್ರಾಯ್ತು ಅಂತ ಅಂದ್ಬಿಡ್ತಾಳೆ. ಆದ್ರೆ ಶ್ಯಾಮಲ ಒಂದು ತರಹ ಒಳಗೇ ಕೊರಗಾಳೆ ಗೊತ್ತಾದ ಸಂಬಂಧ ನಿಂತು ಹೋಯ್ತೊಂದ್ರೆ ನೂರಾರು ಕತೆ ಕಟ್ಟಾರೆ ಜನ! ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತಿ ಕುಳಿತರ."

ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಗಂಟಲು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡರು. "ಸಹನೆ ಕಳೊಳ್ಳೋದು ಬೇಡಾ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ತಡೆದು ಉತ್ತರ ಕೊಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಹುಡುಗ ಅವನ ಸ್ಯೂಟರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಅಂತಾ ಇದ್ದ ಅವನೇನಾದ್ರೂ ಚೀಪಾಗಿ ಕೊಡೋ ಹಾಗಿದ್ದೆ ವಿಚಾರಿ ಸ್ತೀನಿ.... ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಸಾಲ ತೆಗೆದು ಅದ್ನ ಕೊಂಡೊಂಡ್ರೂ ಆಯ್ತು."

“ನೋಡ್ಲೇ ಮದ್ದಿಗೆಂತ ಸಾಲ ತೆಗೆದಾಗಿದೆ. ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅದ್ದು ತೀರಿಸಿದ್ರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರೋದು? ಅದ್ದು ತೀರಿಸೋದು ಹೇಗೆ? ಎಲ್ಲಾ ದುಡ್ಡು ಸಾಲಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಏನು ತಿನೋದು?” ಶಾರದಮ್ಮ ಹಲುವಿದರು.

“ಬಿಡೀಮ್ಮ, ದೇವ್ರು ಏನೋ ಒಂದು ದಾರಿ ತೋರಿಸ್ತಾನೆ. ಹೇಗಿದ್ರೂ ಶಚಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆರ್ಡರ್ ಬಂದಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಸಾಲ ತೀರ್ಪೋಗುತ್ತೆ” ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟರು.

“ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಕೈಲಿ ದುಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಮಾಡೋ ಹಾಗಾಯ್ತಲ್ಲಾ. ಅವಳೂ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಒಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಡೋಣಂತಿದ್ದೆ. ಅವಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರೋದು ನಂಗೆ ಸುತರಾಂ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ.”

“ಹಾಗನ್ನೇಡಿ ಶಾರದಮ್ಮ. ಶಚಿ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ, ತುಂಬಾ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ. ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಹಾಯಾಗ್ಲಿ. ಅವಳ ಮಸ್ತಿ ವಿಚಾರ ನೀವು ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚೋ ಬೇಕಾಗಲ್ಲ. ಅವಳೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡಾಳು.”

“ಏನೋ ಒಂದೂ ನಂಗೆ ತೋಚ್ತ ಇಲ್ಲ. ಸುತ್ತೊಂಡು ಸುತ್ತೊಂಡು ನಮ್ಮಂತೋರ್ಗೇ ಬರುತ್ತಲ್ಲಾ ಇವೆಲ್ಲಾ. ಒಳ್ಳೇ ಕಡೇ ಸಂಬಂಧ ಶ್ಯಾಮಲಂಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಅಂತ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದೆ ಒಂದ್ವೇಳೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟ್ರೂ ಆ ಆತ್ಮೆ ಕೈಲಿ ಇವಳು ಏಗ್ತಾಳಾ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ರವರೇ?”

“ನಾನು ಹೇಳಲ್ವಾಮ್ತಾ, ಪ್ರದೀಪ ಚಿನ್ನದಂತಹ ಹುಡುಗ ನಿಮ್ಮ ಶ್ಯಾಮಲನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡಸ್ಕೊತಾನೆ, ಅವನ ತಾಯಿಗೆ ಒಂದು ತರಹ ದುರಾಸೆ ಆಪ್ಪೆ, ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಆಕೇನೂ ಅಂತಹ ಕೆಟ್ಟೋಳ್ಳಲ್ಲ.”

“ಏನಾದ್ರಾಗ್ಲಿ ಈ ಮಾತು ಶ್ಯಾಮಲ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಕೊರಗ್ತಾಳೆ.”

“ಯಾರೂ ಹೇಳ್ಬೇಡಿ. ನಾನು ಶಚಿ ಹತ್ರ ಮಾತಾಡ್ತೀನಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ನೀವು ಮದುವೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ನೂರೊಂಟು ವಿಘ್ನಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ” ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಎದ್ದು ನಿಂತರು. “ನಾನಿನ್ನು ಬರ್ತೀನಿ, ಶಚಿನ್ನ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸ್ಕೊತೀನಿ. ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಮಹಾ ಶಿಸ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯ. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಬಹಳ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿ

ದ್ದಾನೆ. ಜನ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಆಡ್ಯೋತಾರೆ.”

ಅವರತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಶಾರದಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತರು. ಒಳಗೆ ಬೇಕೆ ಸೀದುಹೋದುದೂ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಶಚಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದಾಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದುದು. “ಏನಮ್ಮ ಏನೋ ಸೀದುಹೋದ ವಾಸನೆ!”

“ಅಯ್ಯೋ ಒಲೆ ಮೇಲೆ ಬೇಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಮುರ್ರೇಹೋಯ್ತು” ಗಡ ಬಡಿಸಿ ಎದ್ದರು. “ಶಿವಶ್ರೀಕಾಶ್ ಬಂದಿದ್ದು. ಮಾತಾಡ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದು ನಂಗೂ ಮುರ್ರೇಹೋಯ್ತು.”

“ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡು. ಗೊಜ್ಜೋ, ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹುಳಿನೋ ಮಾಡ್ಬಿಡು, ತಿರ್ರಾ ಬೇಕೆ ಬೇಯಿಸ್ತಾ ಕೂತ್ಕೊಬೇಡಾ.” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮನಿಗೆ ಅವಳ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಅಳಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಶಿವ ಶ್ರೀಕಾಶ್‌ರವರ ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಮ್ಮನಾದರು.

ಶಚಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಸಡಗರ, ನಾಲ್ಕೈದು ಸಲ ಜಡೆ ಹೆಣೆದು ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೆದಳು. “ಯಾಕೋ ಜಡೆನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರ್ತಾ ಇಲ್ಲ”

“ಇಲ್ಲಿ ಬಾ, ನಾನು ಹಾಕ್ತೀನಿ.” ಶ್ಯಾಮಲ ಜಡೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ಹೂ ಮುಡಿಸಲು ಹೊರಟಾಗ “ಬೇಡಾ ಮಹಾತಾಯಿ, ನೀನೇ ಮುಡಿಯೋ. ನಾಳೆ ಮದ್ದೆ ಹೆಣ್ಣಾ ಗೋಳು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಸ್ಕಾರ್ಟ್ ಆಗಿರಬೇಕು-ಕೈ ತುಂಬಾ ಬಳೆ, ಕಾಲಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ, ತಲೆ ತುಂಬಾ ಹೂವು ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ರೋಡ್ ಅಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟ್ ಮಾಡೋ ಸಾಧನಗಳು.”

ನವಿರಾದ ಜೈನೀಸ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಿನುಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ತೆಳುವಾಗಿ ರಂಗು ಹಚ್ಚಿದ್ದ ಮುದ್ದಾದ ಬಾಯಿ, ಕುಡಿ ಹುಬ್ಬುಗಳು ನಡುವಿದ್ದ ದುಂಡು ಕುಂಕುಮ ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾತ್ರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ರೋಡ್ ಆಕರ್ಷಿಸೋದಿಲ್ಲೇ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು ಶ್ಯಾಮಲನಿಗೆ. ಆದರೆ ಶಚಿ ಕೊಂಚ ಕಪ್ಪಾದರೂ ತನಗಿಂತ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದರಿತ.

ಪಠು ಬೇಕಾಗಿದೆ !

~~033345H~~

5A

ಶ್ಯಾಮಲ ನಸುನಕ್ಕಳು.

118-7/1

894.8143083

“ನೀನು ಹೇಗಿದ್ದೂ, ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣ್ತೆ ಬಿಡು.”

USH N 87

“ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತೀನಿ” ಶಚಿ ಹೇಳಿ ಹೊರಟಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಟಿಫಿನ್ ಶ್ಯಾರಿಯರ್ ಹಿಡಿದು ಬಂದರು. “ತೋಗೋ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಿನ್ನೋಕೇಂತ ಅಕ್ಕಿರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿ ದ್ವೀನಿ.”

9664

“ಅಯ್ಯೋ ಅದೆಲ್ಲಾ ಬೇಡಮ್ಮ, ಮೊದಲು ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿ ಸರ ನೋಡೋಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ.”

“ಬರೇ ಹೊಟ್ಟೀಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲದ ತನ್ನ ಇತ್ತೀಯಾ? ಹೊಟ್ಟಿ ಸುಟ್ಟೋಗುತ್ತೆ.”

“ಅಮ್ಮಾ, ಅಲ್ಲಿ ಅಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿರೋರು ಬರೇ ಹೊಟ್ಟೀಲಿರೋಲ್ಲ. ಅವ ರೇನು ತಿಂತಾರೋ ಅದ್ದೆ ನಾನೂ ತಿಂತೀನಿ, ಹೆದರೋಬೇಡಾ.”

“ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳೋ ಬುದ್ಧಿ ನಿನ್ನ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ” ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಗದರಿಸಿದರು “ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡೋ.”

ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಇದ್ದಿದ್ದೆ ರೇಗಿಸಿ ಹೋಗಬಹುದಿತ್ತು ಎನಿಸಿತು. ಅವನ ರೂಮು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿನುಗಿದವು. ಮಣ್ಣಿನ ಹಂಟಿಯೊಂದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದಳು. “ಶ್ರೀರಾಮ್ ಈಸ್ ಎ ಸ್ಪುಪಿಡ್ ಫೂಲ್.” ಅವನು ಅದನ್ನು ಓದಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ತನಗೆ ತಾನೇ ನಕ್ಕಳು ಬಸ್ ಸ್ವಾಪಿನ ಬಳಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಕಾಯು ತ್ತಿರುವಳೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಶಚಿ ಬೇಗ ಬೇಗ ಬಸ್ ಸ್ವಾಪಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ದಳು. ಅವಳೆಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ-ಗಾಯತ್ರಿ ಅವಳ ನೆರಳು. ಅಫೀಸಿಗೆ ಅವಳ ಜೊತೆ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಬಜಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ತರಕಾರಿ ಹಣ್ಣು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

“ಏನೇ ತುಂಬಾ ಸಿಂಪಲ್ಲಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದೀಯಾ? ಮೊದಲನೇ ದಿನಾನೇ ಹೀಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಗೊಡ್ಡು ಅಂದ್ಕೊಳ್ಳೋಲ್ತಾ?” ಗಾಯತ್ರಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ನಕ್ಕಳು. ನಮ್ಮಕ್ಕ ಹೇಳಿದ್ದು ನೀನು ಹೇಗಿದ್ದೂ ಜೆನ್ನ ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ

ಬಂದಿರೋದು.”

“ಅಷ್ಟೊಂದು ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ಪ್ರಿಂಟಿಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ-ನೀನು ಬಿಳಿ ಸಿಲ್ಕ್ ಉಟ್ಟೋ ಬೇಕಾಗತ್ತು. ನಿಂಗೆ ತುಂಬಾ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸೂಟ್ ಆಗುತ್ತೆ.”

“ಅದ್ನ ನಾಳೆ ಉಟ್ಟೋತೀನಿ ಬಿಡು.”

ಬಸ್ಸು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿದರು. ಬಸ್ಸಿನ ಗಿಜಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾತನಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಹೇಳಿದಳು. “ಸಾಯಂಕಾಲ ಬರ್ತೀಯಾ ಮನೆಗೆ? ಇವೊತ್ತು ಆಗಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತೀನಿ.”

“ಆಗ್ಲಿ, ಬೆಸ್ಪ್ ಆಫ್ ಲಕ್, ಅದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಆ ಹಾಳು ಬಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಯ್ಯಾರ ಕಲಿ.”

“ಆಗ್ಲಿ, ಬೇಕಾದಾಗ ನಿನ್ನ ಅಡ್ವೈಸ್ ತಗೋತೀನಿ” ಶಚಿ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದಳು.

“ನೀನು ಹಾಳಾದೆ” ಗಾಯತ್ರಿ ಹುಸಿ ಮುನಿಸಿನಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ಹೊರಟಳು.

ಆಫೀಸಿನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಬರುತ್ತಲೇ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದ.

“ನಾನು ಹೊಸದಾಗಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಆಗಿದ್ದೀನಿ.” ತನಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಆರ್ಟರ್ ತೋರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರು ಅತ್ತ ಬಂದುದರಿಂದ ಅವರು ನಕ್ಕು ಕೈ ಬೀಸಿದರು. “ಬಾಮ್ಮಾ.... ಅವನೆ ನೀನು ಇನ್ನೂ ಹೊಸ ಬಳು, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

ಶಚಿಗೆ ಎದೆ ಹಗುರವಾಯಿತು.

“ರಿಮ್ ಜಿಮ್‌ನ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ, ನಿಂಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಕಂಪ್ಯಾನಿಯನ್ ಆಗ್ತಾಳೆ ಬಾಮ್ಮಾ.”

ಶಚಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು ಎಸಿಟರ್ಸ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಚಮಕಿ ಹಾಕಿ ಹೊಲೆದಿದ್ದ ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ಷಿಫಾನ್ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಪರ್ಸಿನಿಂದ ಕೈಗನ್ನಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೂಗಿಗೆ ಪೌಡರ್ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ತೆಚಿ

ಯತ್ತ ನೋಡಿದಳು.

“ರಿಮಾ, ಇವಳು ಶಚಿದೇವಿ ಅಂತ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಗೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಹಾಗೂ ಪರ್ಟನಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಆಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. “ಇವಳು ರಿಮಾ ಜಿಮ್. ಆಕೌಂಟ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ.”

“ಹಲೋ” ಶಚಿ ನಕ್ಕಳು. ಅವಳ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲಿನ ಗುಳಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ರಿಮಾ ಜಿಮ್, ನಕ್ಕಳು. “ಹಲೋ ನಿಮ್ಮ ಡಿಂಪಲ್ ತುಂಬಾ ಮುದ್ದಾಗಿದೆ.”

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್. ನೀವು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀರಿ.” ಶಚಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅವಳ ತೀಕ್ಷ್ಣ ನೋಟಕ್ಕೆ ರಿಮಾ ಜಿಮ್ ನ ಮೂಗು ತುಂಬಾ ಮೊಂಡು, ಅವಳ ಕಣ್ಣಿನ ಕಾಡಿಗೆ ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿ, ಅವಳ ಲಿಪ್ ಸ್ಪಿಕ್ ಅವಳ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಕೆಂಪು ಎನಿಸಿತು. ಸಭ್ಯತೆಗಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ! ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಕ್ಕಳು.

ಆಫೀಸಿನ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಶಚಿ ಹಾಗೂ ರಿಮಾ ಜಿಮ್ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಹರ್ಷದಿಂದಿರುವಾಗಲೇ ನರೋತ್ತಮ್ ಸಣ್ಣಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಒಳಬಂದ. ಬಂದವನೇ ಶಚಿಯನ್ನು ನೋಡಿ—

“ಹಾಯ್ ರಿಮೂ, ಓಹ್, ಇವು ಹೊಸಾ ಟಿ. ಎ. ಅಲ್ವಾ? ನಾನು ನರೋತ್ತಮ್, ನಿಮ್ಮ ಬಾಸ್ ನ ತಮ್ಮ-ಇಲ್ಲಿ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕನ್ಸಲ್ಟೆಂಟ್....!” ಅವಳತ್ತ ಮಾದಕವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆದ. “ನಿಮ್ಮ ಬಾಸ್ ತುಂಬಾ ಸ್ವಿಕ್ಟು, ಆದ್ರೆ ಹುಡುಗಿಯರು ಅಂದ್ರೆ ಬಿಣ್ಣೆ ಕರೋದ ಹಾಗೆ ಕರಗಿಹೋಗ್ತಾನೆ.”

ಶಚಿ ನಸು ನಕ್ಕಳು. “ನರೂ, ಹೊಸಬರ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಬ್ರದರ್ ನ ಹಾಗೆ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಬಾರ್ಡು” ರಿಮಾ ಜಿಮ್ ಹೇಳಿದಳು. “ಎಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ

ಮಾಡ್ಡೀ ? ಅವನ ವೀಳ ಅಂಡ್ ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಪಾಯಿಂಟ್ಸ್ ಹೇಳ್ವೆ-ಅದೊಂಕ ರಹ ವಾರ್ನಿಂಗ್ ಅಷ್ಟೆ."

"ಶಚಿ, ನೀವು ನರೋತ್ತಮ್ ಮಾತು ಕೇಳದ್ರೆ ಕೆಲ್ಸ ಕಳ್ಳೊತೀರಿ, ಬಾಸ್ ತುಂಬಾ ನೈಸ್‌ಮ್ಯಾನ್, ಏಕ್‌ದಂ ಜಂಟಲ್‌ಮನ್, ಅನ್ನ ಪ್ಲೀಸ್ ಮಾಡೋದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ" ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಹೇಳಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಒಳಗೆ ಬಂದ, ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಸಣ್ಣ ಬಾಚಣಿಗೆಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೆದರಿದ ಕ್ರಾಪನ್ನು ಒತ್ತಿ ತಿಡಿಕೊಂಡ.

"ಸರ್ವ, ಇದು ಹೊಸ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಶಚಿದೇವಿ-ಇವರು ಎಂ. ಡಿ ಗೆ ಪಿ. ಆರ್. ಓ." ನರೋತ್ತಮ್ ಪರಿಚಯಿಸಿದ-"ನೀವಿಬ್ಬರೇ ಎಂ. ಡಿ. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ತುಂಬಾ ಕ್ಲೋಸ್ ಆಗಿ ವರ್ಕ್ ಮಾಡೋರು. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾನು, ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ-ಸೀಯು ಲೇಟರ್-" ನರೋತ್ತಮ್ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್‌ಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಕರೆದೊಯ್ದು. ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಶಚಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿ ನಸುನಕ್ಕ. "ಇವೊತ್ತು ಮೊದಲ ದಿನ-ಸುಮ್ಮೆ ಕೆಲ್ಸ ತಿಳ್ಕೊಳ್ಳಿ-ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡದಿದ್ದ್ರೂ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ-ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬನ್ನಿ, ನಿಮ್ಮ ವೆಲ್ಸ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ."

ಶಚಿ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟಳು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಅವನೇ ಸರಿಯಾದವನೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಯಾವ ತಲೆ ಹರಟೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ಕೆಲಸದ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಮಾತನಾಡಿದನು

"ನೋಡಿ-ಈ ಟೀಬಲ್, ಈ ಕಾರ್ಪರ್ ನಿಮ್ಮದು. ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಇಂಟರ್ ಕಾಮ್ ಇದೆ ಆ ಸ್ಟೀಲಿನ ಅಲ್ಮೀರಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಫೈಲ್ಸ್ ಇದೆ-ನಾನು ಎದುರಿಗಿರೋ ಟೀಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರೀನಿ-ನಿಮ್ಮೆ ಏನಾದ್ರೂ ಡಾಟ್ ಬಂದ್ರೆ ಕೇಳಬಹುದು-ಟೈಪ್‌ರೈಟರ್ ಹೊಸದು. ಒಂದ್ಸಲ ಕೈಯಾಡಿಸಿ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಿ"....ಅವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸಿದ.

"ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಂ. ಡಿ. ಬರ್ತಾರೆ" ಶಚಿ ತನ್ನ ತನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ ಪಾಚು ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಇನ್ನೂ ಐದು ನಿಮಿಷ ಇತ್ತು. ತನ್ನನ್ನು ಇಂಟರ್ ವ್ಯಾ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದವನೇ ಎಂ. ಡಿ ಇಂಬೇಕು ಒಮ್ಮೆಯೂ ನಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬೀಗದ ಕೈಯಿಂದ ಬೀರುವಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಫೈಲುಗಳತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಳು. ಅವನು ಅವಳ ನೆಂವಿಗೆ ಬಂದ. “ಎಡಗಡೆ ಇರೋದಲ್ಲಾ ವೆಂಡಿಂಗ್ ಫೈಲ್ಸ್-ಕೆಳಗಿರೋದು ಎಲ್ಲಾ ಡಿಪೈಡ್ ಆಗಿರೋದು-ಎನಿದ್ರೂ ಫಾರೋಅಪ್ ಗೆ ಆಗಾಗ ರೆಫೆರ್ ಮಾಡೋಕೆ ದೇಕಾ ಗುತ್ತೆ.”

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ದಡದಡನೆ ಬಂದಿದ್ದರು “ಎಂ. ಡಿ. ಬಂದರು” ಅವರು ಬಂದದ್ದು ಶಚಿಗೆ ಕೆಲಸದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲು.

“ನಾನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ-ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರೇ-” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿಯತ್ತ ನೋಡಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು.

“ನಿಗೆ ಎನಾದ್ರೂ ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಕೇಳಮ್ಮ-ನಾನು ಆ ಕಡೆ ಕೊನೇ ರೂಮಿನಲ್ಲಿರ್ದೀನಿ.”

ಆಗಲೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಶೂ ಕಾಲಿನ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೈಲಿ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸು ಹಿಡಿದು ಒಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. “ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಸರ್” ಇನ್ನಿತರರು. ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ದೆಚ್ಚಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ “ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್” ಎಂದಳು. ಅವಳತ್ತ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. “ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಎನೆರಿ ಬಡಿ-ಎಸ್ ಶಚಿದೇವಿ ಇನ್ನೊಂದು ಐದು ನಿಮಿಷ ಬಿಟ್ಟು ಜೇಂಬರ್‌ಗೆ ಶಾರ್ಟ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬುಕ್ಕು ತೊಗೊಂಡು ಬನ್ನಿ-ಒಂದಿಷ್ಟು ಲೆಟರ್ಸ್ ಡಿಕ್ಟೇಟ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು” ಅವನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಭಾವುಕತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. “ಆಗ್ಲಿ ಸಾರ್” ಶಚಿ ಹೇಳಿ ಶಾರ್ಟ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬುಕ್ಕನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಚೂಪಾಗಿದ್ದ ವೆನ್ನಿಲ್ಲಿಂದನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಆಗ್ಲಿ ಎಂ. ಅಂಡ್ ಎಸ್. ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್‌ನಿಂದ ಫೋನು ಬಂದಿತ್ತು. ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಡೋಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಬ್ರೀಫ್ ಕೇಸನ್ನು ಶಚಿಯ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಅವಳ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಫೋನಿನತ್ತ ನೋಡಿದ.

“ಗಿವ್ ಮೀ, ಎಂ. ಅಂಡ್. ಎಸ್-ನಂಬರ್” ಶಚಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅವಳ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ.

“ಅವರು ಇವೊತ್ತು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ-ಅವರಿಗೆ ನಂಬರ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೊಡ್ತೀನಿ-” ಫೋನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ.

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹಾಗೆ ತನ್ನೆದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದು ಅವಳ ಗೋಕೋ ಮುಜುಗರವಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆಯುವನೆಂದು ಅವಳಿಗಾಗಲೇ ಅರಿವಾಯಿತು. ಅವನು ಹಾಕಿದ್ದ ದಟ್ಟ ನೀಲಿಯ ಸೂಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗಿಂತ ಜೋರಾದ ಅಸಾಮಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಬಳಿ ಯಾವುದೋ ನವಿರಾದ ಸೆಂಟಿನ ವಾಸನೆ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಅವನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನಿಂದ ಫೋನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಅವಳ ಗಮನ ಅವನ ಕೈಗಳತ್ತ ಹೊರಳಿತ್ತು-ಉಕ್ಕಿನಂತಿದ್ದ ಕೈ-ಬೆರಳುಗಳ ಉಗುರು ನೀಟಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ವಾಚು ಅಂದಿನ ತಾರೀಖು, ವಾರವನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಉರಾಟವೂ ಅವಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಅವಳಿರುವ ಮರೆತೆ ಹೋದಂತಿತ್ತು.

“ಹಲೋ....ಯೆಸ್....ನಾನು ನಮ್ಮ ಪಿ. ಆರ್. ವೋನ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ ಅವರತ್ತ ಡಿಸ್ಕಸ್ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿ.” ಫೋನಿನ ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಆತು ದಿಂದ ಚೀಂಬರಿನ ಬಾಗಿಲು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದಾಗ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಹುಬ್ಬು ಹಾರಿಸಿ ಭುಜ ಕುಣಿಸಿದ.

“ಬತ್ತಾನೇ ನನ್ನ ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸ್ತಾರಲ್ಲವ್ವ ! ಶಚಿ, ನೀವು ಯೋಚ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಬರ್ತೀನಿ.”

ಅವನತ್ತ ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಶಚಿ ಶಾರ್ಟ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಪುಸ್ಟ್ ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಹಿಡಿದು ಎಂ. ಡಿ. ಚೀಂಬರಿನತ್ತ ನಡೆದಳು. ತಾನು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಭೇಷ್ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಹೆಬ್ಬಯ ಮೂಡಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಡಿಕ್ಟೇಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅವಳತ್ತ ನೋಡದೇ ಬಿನ್ನ ತಿರುಗಿಸಿ ನಿಂತುಕೊಂಡೆಲ್ಲದೇ-“ಈ ಕಾಗದಗಳು ಮೂರು ಮೂರು ಕಾ ಬೇಕು. ನೀಟಾಗಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅವಳತ್ತ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಸಹ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಬಹಳ ಮಡಿ ಗಂಡಸು” ಶಚಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ನಕ್ಕಿದ್ದಳು. “ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ್ರೆ ನಾನೇನು ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಎಳ್ಳೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋಗ್ತೇನಾ !”

ಎಲ್ಲಾ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ನೀಟಾಗಿ ಟೈಪು ಮಾಡಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಇಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ತನ್ನ ಸೈನ್ ಹಾಕಿ ಅವಳಿಗೇ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿ “ಡಿಸ್ಪ್ಯಾಚಿಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಡಿ” ಎಂದನೇ ಹೊರತು ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತಾಗಲಿ ಕೊನೆ ಗೊಂದು ಕಿರುನಗುವನ್ನಾಗಲೀ ಬೀರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹವನ ಬಗ್ಗೆ ತ್ರೀರಾಮ್ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಕತೆಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಎಂಬ ರೋಷ ಒಳಗೆ ಹೊಗೆಯಾಡಿತ್ತು.

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಬರುವನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದ ವನು ಮೂರು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಳೇ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರ ಒಳ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಳು. ಒಂದೂವರೆಗೆ ಲಂಚ್ ಬ್ರೇಕಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಭೀಸಿನ ಅಳು ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ಅವಳ ಬಳಿ ಬಂದು ಕೇಳಿದ್ದ “ಕ್ಯಾಂಟೀನಿಂದ ಏನಾದ್ರೂ ತರಬೇಕಾ ನಿಮ್ಮೆ ?”

“ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಎಲ್ಲಿ ? ಅವರಿಗೇನು ತರ್ತೀಯೋ ಅದನ್ನೇ ನಂಗು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ಅವನ ಕೈಗೆ ಹಣ ಕೊಡಲು ಪರ್ಸೆ ತೆಗೆಯಲು ಹವಣಿಸಿದಾಗ ಅವನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ್ದ.

“ಹಣ ಅನೇಲೆ ಕೊಡಿ. ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಮ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಂಟೀನಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ತೋಗೊಳ್ಳೊಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕ ಸಾಹೇಬರ ಜೊತೆ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಹೋಟೆಲಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿಯೊಂದು ಬರ್ತಾರೆ” ಆಗಲೇ ಶಚಿಗೆ ಹೊಳೆದದ್ದು— ನರೋತ್ತಮ್ ಗೂ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಗೂ ತನಗೆ ತಿಳಿಯದ ಯಾವುದೋ ಸ್ನೇಹ, ಸಲಿಗೆಯಿದೆಯೆಂದು. ತಾನಿಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಗಳು-ಮಾರನೆಯ ದಿನದಿಂದ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ತಾನು ಮನೆಯಿಂದಲೇ ತರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಈಗ ಏನೂ ಬೇಡ ಎನ್ನಲು ಹೊಟ್ಟೆ ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲ-“ಎರಡು ಇಡ್ಲಿ, ಒಂದು ಲೋಟಿ ಕಾಫಿ ತೋಗೊಂಡ್ಬಾ ಸಾಕು.”

“ಸರಿ—” ಅವನತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದ.

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತನ್ನ ಚೀಂಬರಿನಿಂದ ತೀವಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೊರಬಂದಿದ್ದ. ಅವಳತ್ತ ತಿರುಗಿಯೂ ನೋಡದೇ ಮುಂಬಾಗಿಲು ದಾಟಿ ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿದ್ದ. ಅವಳು ಇಡ್ಲಿ ತಿಂದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು.

“ಏನಮ್ಮಾ, ಕೆಲಸ ಹೇಗೆನಿಸುತ್ತೆ ? ಯಾಕೆ ಕ್ಯಾಂಟಿನೆಗೇ ಹೋಗಿ ತಿಂದು ಬರಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲಾ, ನಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದು ತೋಗೋಬಹುದು.

“ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ-ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ಬಂದು ಕೇಳಿದ, ತರಿಸಿಕೊಂಡೆ ನಾನು ಯಿಂದ ನಾನೇ ಮನೆಯಿಂದ ಏನಾದ್ರೂ ತಂದ್ಪಿತ್ತಿನಿ,” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ನಸುನಕ್ಕರು.

“ಅದು ಸರಿ. ಮನೆ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಸಮಾನ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ-ಅಂದ್ರೂ ? ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದೀರಿ ?-ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ, ನಂಗೊಂದು ಲೋಟ ಕಾಫಿ ತಗೊಂಡ್ಬಾ”-ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಅವಳೆದುರುಗಿನ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತು ತೆಗೆದರು.

“ನಾನು, ನಮ್ಮಕ್ಕ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮೂರೇ ಜನ.”

“ನಿಮ್ಮಕ್ಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾಳಾ ?”

“ಇಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಮದುವೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.”

“ನಿಮ್ಮಂದೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು ?”

ಹಿರಿಯರು ಕೇಳಿದಾಗ ಹೇಳದಿರುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಅವರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ಲಂಚ್ ಬ್ರೇಕ್ ಎರಡು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಮಾತ್ರವಿದ್ದರೂ ಮೂರು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾಗಲಿ, ನರೋತ್ತಮ್, ರಿಮುಜಿವ್ ಆಗಲಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಚಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಲು ಹೋದಾಗ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಕೊಡಗೊಡಿಸಲಿಲ್ಲ ತಾವೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

“ಇರಲಿ ಬಿಡಮ್ಮಾ-ಇವೊತ್ತು ನಾನು ಕೊಡ್ತಿನಿ—”

ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇತರ ಗುಮಾಸ್ತರು, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಗಳ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು.

ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಸ್ಕೂಟರಿನ ಮೇಲೆ

ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಶಚಿ ಯಾವುದೋ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಫೈಲಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು ಅವನು ಬರುತ್ತಲೇ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದ.

“ಫ್ಲಾಸ್ಕ್ ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಫ್ಲಾಸ್ಕ್ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಟೀ ತೋಗೊಂಡ್ವಾ-ಎರಡು ಕಪ್-” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಚಿಯ ಮುಂದಿನ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. “ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ‘ಟೀ’ ತುಂಬಾ ಫೇಮಸ್-ಕುಡಿದು ನೋಡಿ.”

“ಇಡ್ಲಿ, ಕಾಫೀನೂ ತುಂಬಾ ಫೇಮಸ್‌ಲ್ವಾ? ಅವೆರಡನ್ನೂ ರುಚಿ ನೋಡಾಯ್ತು-ದಯವಿಟ್ಟು ‘ಟೀ’ ಬೇಡಾ ನಂಗೆ-ನಂಗೂ ಟೀಗೂ ಬಹಳ ದೂರ ”

“ಹಾಗನ್ನೇಡಿ-ನಾನು ಹಸಿದು ಬಂದಿದೀನಿ-ನಂಗೆ ಕಂಪ್ಲಿ ಕೊಡೋ ಕಾದ್ರೂ ತಗೋಬೇಕು.” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಬಾಚಣಿಗೆಯಿಂದ ಕ್ರಾಫು ತೀಡಿ ಕೊಂಡ

“ಬರೇ ‘ಟೀ’ ಕುಡಿದ್ವೆ ಹಸಿವು ಹೋಗುತ್ತಾ?” ಶಚಿ ಬಂದ ನಗು ತಡೆದುಕೊಂಡಳು

“ಟೀ ಕುಡಿಯೋದು ಏನಿದ್ದೂ ಆಪಿಟ್ಟಿಸರ್ ತರಹಾ, ನಾನು ಆನೇಲೆ ಹೋಗಿ ಫ್ಲಾಸ್ಕ್ ಕ್ಲಾಸಾಗ ಮೂಗಿನ ತನಕ ತಿಂದ್ವಿಟ್ಟು ಬರ್ತೀನಿ ”

ಶಚಿ ನಸುನಕ್ಕಳು “ಇದಿನ್ನೂ ಪೀಚು !”

ಆಸ್ಕರಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ತಂದ. “ನಂಗೆ ಅರ್ಧ ಕಪ್ಪು ಸಾಕು ” ಶಚಿ ಅರ್ಧ ಕಪ್ಪು ಟೀ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಮಿಕ್ಕೈಲ್ಲಾ ಟೀ ಕುಡಿದ.

“ಪುಟ್ಟಾಮಾ, ಈ ಚಿಕ್ಕಮಾವ್ರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸ್ಕೋ-ಏನು ತಂದ್ವೊಟ್ಟಿ ವಠಾಹ್ ?”

ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡ.

“ನಾಳೆಯಿಂದ ಅವು ನಂಜೊತೆ ಲಂಚ್ ಗೆ ಬರ್ತಾ ಇದಾರೆ” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಬೆದರಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲಾ, ನಾಳೆಯಿಂದ ನಾನು ಮನೆಯಿಂದ ತರ್ತೀನಿ-ನಂಗೆ ಹೋಟೆಲ್ ಸ್ಪರ್ ಸಂ ಹೋಗೋಲ್ಲ.”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನು ನಿನ್ನೊತೆ ಲಂಚ್‌ಗೆ ಬರ್ತೀನಿ-ನಿಮ್ಮ ಲಂಚ್ ಜಾ ತೋಗೊಂಡ್ಬನ್ನಿ ”

ಶಚಿ ಮಾತು ಬದಲಾಯಿಸಿದಳು, “ಇಲ್ಲಿ ನಾನು, ರಿಮ್‌ಜಿವ ಇಬ್ರೀನಾ ಹುಡುಗಿಯರು ಇರೋದು ?”

“ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೇ-ನಮ್ಮಂದೆ ಹುಡುಗಿಯರ ನೆರಳೂ ಬೀಳ್ತೆ ಇರು ಹಾಗೆ ನೋಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದು-ನೀವಿಬ್ಬೂ, ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೇಲೆ ಬರೋ ಪ್ರಾರಂಭ ! ಮುಂದಿನವಾರ ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ಒಬ್ಬಳನ್ನ ಕಾಲ್‌ಫಾರ್ ಮಾಡ ಇದೀವಿ.” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆದ-“ಸಮ್ ಒನ್ ವೆರಿ ಸ್ಮಾರ ಅಂಡ್ ಗುಡ್ ಲುಕ್ಯೆಂಗ್-”

ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಮ್‌ನ ಮಾತು ರಿಮ್‌ಜಿಮ್‌ನ ನಗು ತೇಲಿಬಂತ “ಬಂದ್ರಪ್ಪಾ ರೋಮಿಯೋ ಜಾಲಿಯಟ್ !” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಎದ್ದು ತಸ್ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತ.

“ಇವ್ನು ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗುಡ್ ಬಿಹೇವಿಯರ್ ಹೇಳಿಕೊಡ್ತಾನೆ, ತನ್ನೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ-” ಗೊಣಗಿದ.

“ಎಲ್ಲಿ, ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂದೊಂಡು ಬರ್ತೀನೀಂದ್ರೀ !” ಶಚಿ ಕೇಳಿದಾ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹಣೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

“ಬಾಸ್ ಬರೋ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು, ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ಕವಳ ! ಒಟ್ಟಿ ಸಾಯ ಕಾಲ ಹೋಗಿ ರಾತ್ರಿ ಊಟಾನೂ ಮುಗಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ” ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರ ವಂತಿಯೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ಕಾರು ಪೋರ್ಟಿಕೋ ಒಳಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ದಡಬಡನೇ ಯಾವುದೋ ಫೈಲು ತೆಗೆದು ಕುಳಿತ.

ಹೊರಗೆ ಪೋರ್ಟಿಕೋದಲ್ಲಿ ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತೂಸ್ ಕಾಲಿನ ಸದ್ದಿನೊಂದಿಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಬಂದ. ಕೂಡಲೇ ಶಚಿ ಹಾಗೂ

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ಶಚಿಯಂತೂ ಉಕ್ಕಿಬಂದ ನಗು ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತೂ ಎಂ. ಡಿ. ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದಿದ್ದೇ ಹೊಡೆದದ್ದು.

“ಸರ್ವೋತ್ತಮ್-ನನ್ನ ಓವರ್ ಸೀಸ್ ಕಾಲ್ ಬುಕ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು-ಇವರಿಗೆ ನಂಬರ್ ಕೊಡು” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದ.

“ಹೋದ ಕೆಲಸ ಏನಾಯಿತು ? ಯಾವಾಗ ಬಂದೆ ?”

“ನಾನು ಎರಡು ಗಂಟೆಗೇ ಬಂದೆ. ಅವರು ಲೆಟರ್ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸ್ತಾರಂತೆ” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ನಗು ತಡೆಯಲು ಮುಖ ಅತ್ತಿರುಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಒಳಗೆ ನಡೆದ.

“ನೀವೆಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಾನ ಕಳೆತೀರೋ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ.” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಭುಜ ಕುಣಿಸಿದ. “ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್, ನನ್ನ ಮಾನ ಉಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ. ನಾನು ಆವೊತ್ತೇ ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ-ನೀವು ತುಂಬಾ ನಂಬಿಕಸ್ತರೂಂತ.”

“ಅದ್ಸರಿ-ಆದೇನೋ ಓವರ್ ಸೀಸ್ ಕಾಲ್ ಅಂದ್ರಲ್ಲಾ-ಲಾಂಗ್ ಡಿಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲ್ಸ್ ತುಂಬಾ ಇರುತ್ತಾ?” ಶಚಿ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ದಿನಾ ಒಂದು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ನೋಡಿ-ಈ ನಂಬರ್....” ಅವಳ ಮುಂದೆ ನಂಬರ್ ಬರೆದು ಇಟ್ಟು-“ನಾನು ಮಾಡ್ತೀನಿ ನೋಡಿ. ಕಾಲ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಿ ಲೈನ್ ಸಿಕ್ಕಮೇಲೆ ಬಾಸ್ ಗೆ ಇಂಟರ್ ಕಾಮ್ ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ, ಕನೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಡಿ.” ಶಚಿ ಅವನು ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಳು. ನಾಲ್ಕೈದು ಬಾರಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಲೈನ್ ಸಿಕ್ಕಿತು. “ಕೊಡಿ ಬಾಸ್ ಗೆ” ಶಚಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಶಚಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನ ಫೋನಿಗೆ ಕನೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಜರ್ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಳು, “ಯುವರ್ ಲಾಂಗ್ ಡಿಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲ್ ಸರ್”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹುಬ್ಬು ಹಾರಿಸಿದ. “ಇನ್ನೊಂದು ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕರೆಯೋಲ್ಲ-ಬುರ್ರೀರಾ ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ.”

“ಬೇಡಾ-ಆಮೇಲೆ ನೋಡ್ತೀನಿ. ಒಂದ್ವೇಳೆ ಎಂ. ಡಿ. ಕರೆದರೆ !

ಮೊದಲೇ ದಿನಾನೇ ಹೆಸರು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಇಲ್ಲ.” ಶಚಿ ಅನುಮಾನಿಸಿದಳು.

“ಅಂದ್ರೆ ನಂಜೊತೆ ಬಂದ್ರೆ ಹೆಸರು ಕೆಡುತ್ತೇಂತಾನಾ ? ನಾನು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವನು. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಡ್ಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ-ಮಾತು ಜಾಸ್ತಿ ಅಷ್ಟೆ.”

“ಛೇ ! ಅದಕ್ಕಲ್ಲ-ಆಫೀಸ್ ಟೈಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಬೇಕೂ”
“ಅದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಂದೆ ಬಂದಾಗ, ಈಗ ಪರ್ವಾಗಲ್ಲ ಬನ್ನಿ”

“ದಯವಿಟ್ಟು ಬೇಡಾ-ನೀವು ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ. ಎಂ. ಡಿ. ಕರೆದರೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ-ನೀವು ಯಾವ್ವೋ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಂತೆ” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ತಲೆ ಕೊಡವಿ ನಕ್ಕ.

“ನೀವು ತುಂಬಾ ಎಫಿಸಿಯಂಟ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ! ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಬರ್ತೀನಿ.”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅತ್ತ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಶಚಿಯ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ಬರೀ ಹುಡುಗು ವಾಳಯದಂತಿದೆ. ತಾನು ಏನೂ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ತಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ತನಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಂಬಳ. ಅಥವಾ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನವೆಂದು ಕೆಲಸ ಕಡಿಮೆ ಇರಬಹುದು. ಬೇಸರದಿಂದ ಆಕಳಕೆ ಬರುವಂತಾಯಿತು. ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ತನಗೆ ತಕ್ಕ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯಾಗಲಾರಳು. ಅದು ಯಾರೋ ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ಬರುವಳೆಂದು ಹೇಳಿದನಲ್ಲಾ, ಅವಳಾದರೂ ತನಗೆ ತಕ್ಕವಳಾದರೆ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸ ಬೇಜಾರಾಗಲಾರದು. ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಳು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನಿಂದ ಕರೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದುದು. ಅವನ ಜೇಂಬರಿಗೆ ಹೋದಳು.

“ನಾಳೆ ನನ್ನ ಎಂಗೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಏನೇನಿದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ, ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ-ನನ್ನ ಪರ್ಟನಲ್ ಡೈರಿ ಅಲ್ಲಿದೆ ನೋಡಿ. ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಪಿಕಪ್ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಜೇಂಬರ್ ಆಫ್ ಕಾಮರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇದೆ. ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಟೆಲ್

ವಿಶ್ವಭಾರತಿಯಲ್ಲಿ ಡಿನ್ನರ್ ಇದೆ. ನಂಗೆ ಎರಡೂ ಮರೆತುಹೋಗಿತ್ತು. ದಯೆ
ವಿಟ್ಟು ನಾಳೆ ಎಂಗೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್‌ನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿಸಿಬಿಡಿ.”

“ಆಗ್ಲಿ ಸರ್” ಡೈರಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು.

“ಸರಿ ಯೂ ಕ್ಯಾನ್ ಗೋ” ನಿರ್ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಸರ್ವೋತ್ತಮ್
ಬಂದಕೂಡಲೇ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. “ನೀವು ಎಂ. ಡಿ. ಯು ಎಂಗೇಜ್‌
ಮೆಂಟ್ಸ್‌ ನೋಟ್‌ಡಾನ್ ಮಾತೋ ವಿಚಾರ ನಂಗೆ ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ-ಈಗ್ಲಾನೆ
ಹೇಳಿಡ್ರು ನಾಳೆ ಎಂಗೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್‌ ಎಲ್ಲಾ ನಂಗೆ ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ಬೇ
ಕೊಂತಾ—”

“ಅಯ್ಯೋ ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ ? ಎಲ್ಲಾ ಡೈರಿಲೇ ಇರುತ್ತೆ ಒಂದೊಂದ್ನಲ
ಯಾವ್ವಾದ್ಯೂ ಎಂಟರ್ ಆಗ್ಲೇ ಇದ್ರೆ ಮಿಸ್ ಆಗೋಗತ್ತೆ-ಇಲ್ಲೊಡಿ.
ಬೇಕಾದ್ರೆ ದಿನಾ ನಾನೇ ಲಿಸ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟೆಡ್ಲೇ(ನಿ-ಬಾಸ್ ಎಂಗೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಲ್ಲಾ
ನಂಗೊತ್ತು”

ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಡೈರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರಸರನೆ ಎಲ್ಲಾ ಎಂಗೇಜ್‌
ಮೆಂಟುಗಳನ್ನೂ ಗಂಟೆ ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆದು ಅವಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು.
ಮೂರುವರೆಗೆ-ಲಾಂಗ್ ಡಿಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲ್ ಎಂದು ಬರೆದದ್ದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

“ಇದೇನು, ನಾಳೆನೂ ಲಾಂಗ್ ಡಿಸೈನ್ಸ್ ಕಾಲ್ ಇದೆಯಾ ?”

“ಪ್ರತಿ ದಿನಾ ಇರುತ್ತೆ. ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿ ಕಣ್ಣು
ಮಿಟುಕಿಸಿದ

ಸಂಜೆ ಐದುವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಅಫೀಸು ಮುಗಿದಾಗ ಶಚಿ ನಿರಾಕವಾಗಿ ಉಸಿ
ರಾಡಿದಳು-ಎವಳಿಗೆ ತನಗೆ ಶಕ್ತಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ, ತನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಹೋ
ಬ್ಯೋಗಿಯರಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಬೇಸರವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಹೊರ ಹೊರಟಾಗ
ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಸಿಕ್ಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದ.

“ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿರೋದು ? ನಾನು ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡಲಾ ?”

“ಬೇಡಾ-ನಂಗೆ ಬಸ್ಸು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತೆ.”

ಅವನಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮುನ್ನ ಸರಸರನೆ ನಡೆದಿದ್ದಳು. ಅವಳ
ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನೀಳ ಜಡೆ, ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೆರಗು ನೋಡಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್
ನಸುನಕ್ಕ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತ ನಡೋತ್ತಮ್‌ನತ್ತ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ಬಸವಳಿದು ಬರುತ್ತಾಳೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಶಚಿ ನಗುನಗುತ್ತಾ ಗಾಯತ್ರಿ ಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು.

ರಾತ್ರಿ ದೇವರಿಗೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ ಶಾರದಮ್ಮ ದೀಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚಮಚ ಎಣ್ಣೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. “ನಮ್ಮ ಶ್ಯಾಮಲನ ಹಾಗೆ ಶಚಿಗೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಡೆ ಸೇರಿಸು ಭಗವಂತಾ.” ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನದ ಅಡಿಗೆಗಾಗಿ ಹುರಳಿಕಾಯಿಯ ನಾರು ಬಿಡಿಸಲು ಕುಳಿತಾಗ ಶ್ಯಾಮಲ ಒಳಗೆ ಬಂದಳು. “ಅಮ್ಮಾ, ಶಿವಪ್ರಸಾದ್ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಾರೆ-ನಮ್ಮನೆಗೇ ಇರಬೇಕು”

ಶಾರದಮ್ಮ ಹುರಳಿಕಾಯಿಯನ್ನು ಅವಸರದಿಂದ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಬಿದರು. “ಶ್ಯಾಮಲಾ, ಹಾಗೇ ಒಲೆಮೇಲೆ ನೀರಿಡು. ಕಾಫಿ ಡಿಕಾಕ್ಷನ್ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. ನಾನು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರ್ತೀನಿ. ತಟ್ಟೀಲಿ ನಾನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿರೋ ಬೇಸನ್ ಲಾಡು ತಗೊಂಡ್ಬಂದು ಕೊಡು.”

ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಶಿವಪ್ರಸಾದ್ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದರು. “ಶಚಿ, ಅಮ್ಮಾ ಶಚಿ, ಇದ್ದೀಯಾ ?”

“ಬನ್ನೀ, ಬನ್ನೀ, ಶಚಿ ಮನೆಲಿಲ್ಲ-ಶ್ಯಾಮಲಾ ಇದ್ದಾಳೆ” ಶಾರದಮ್ಮ ಅವರನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. “ಕತ್ತಲಿ ಯಾಕೆ ಬಂದ್ರಿ, ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ ಆಗತ್ತು. ಯಾರ್ಕೆಲಾದ್ರೂ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ್ದೆ ಆಗತ್ತು. ನಾನೇ ಯಾರಾದ್ರೂ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಿ.”

ಶಿವಪ್ರಸಾದ್ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಾರಿಂಗ್ ಸ್ವಿಕ್ಕನ್ನು ಬಾಗಿಲಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು.

“ಶಾರದಮ್ಮ, ನಿಮಗೆ ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಬಂದೆ. ಮನೆಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ತಾನೇ ?”

“ಶ್ಯಾಮಲ ಒಳಗಿದ್ದಾಳೆ-ಅಷ್ಟೆ.”

ಶಿವಪ್ರಸಾದ್ ಕೆಮ್ಮಿ ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. “ಬೆಳಿಗ್ಗೆ

ವಧು ಬೇಕಾಗಿದೆ !

ದ್ರೋಣನ ತಾಯಿಯಿಂದ ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾಜ್ಞೆ
ಕೆ ಸೂಪರ್ ಎಶನ್ ಇನ್ ಚಾರ್ಜ್ ಗೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ಇನ್ನೂ
ಎರಡು ವರ್ಷ ಅಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಂತೆ-ಅವನಿಗೋ ಜಾಗ ಉರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು
ಮೈಲಿ ದೂರ ಇದ್ದಂತೆ, ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಹೆಂಡತಿನ ಕಡ್ಕೊಂಡು
ಅಂತಹ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗೋದು, ಇನ್ನೂ ಎರಡು ವರ್ಷ ಮದುವೆ
ಬೇಡಂತಾನೆ ಅಂತ ಬರಿದಿದ್ದಾರೆ.”

ಶಾರದಮ್ಮ ನಿಂತಲ್ಲೇ ಕುಸಿದರು. “ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಮಾತು
ಕತೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿದುಹೋಗಾಯ್ತು. ಆಗಸ್ಟ್ ಗೆ ಲಗ್ನು ಇಟ್ಟೊಂಡ ವೇಲೆ
ಈಗ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ವರ್ಷ ಬೇಡಂದ್ರೆ ಹೇಗೆ ? ಅಲ್ಲಿವರೂ ಶ್ಯಾಮಲನ್ನು
ಮನೆಲೇ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರೋಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ ? ಯಾಕೋ ನಂಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗ್ತಾ
ಇದೆ....ನನು ಗತಿ !?”

“ಹೆದರಬೇಡಿ ಶಾರದಮ್ಮ, ನಾನಿರೋತನ್ನ ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ
ಬೇಡಿ. ಅವನ ತಾಯಿನೇ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೇ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ
ಹೇಳಿ ಅವನ ಹತ್ರ ಒಂದು ವಾಹನ ಯಾವುದೂ ಇದೆ ಅಷ್ಟು ತೊಂದರೆ
ಆಗ್ತಾ ಇರಲ್ಲ ಅಂತ. ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಟರ್ ನೋಟಾರ್
ಸೈಕಲ್ ನ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿ ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪೆ ಆಗ್ಬೋದು !” ಶಿವಪ್ರಸಾದ್
ಜೇಬಿನಿಂದ ಕರವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದು ಮುಖ ಒರೆಸಿಕೊಂಡು. “ಆಕೆ ಮಹಾ
ಜಾಣಾಕ್ಷಿ-ನಂಗೊತ್ತು. ಆಗಲೇ ಬಿಸಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಅವನಿಗೆ ಕಾರು
ಕೊಟ್ಟು ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನಾನು ಮುಂದೆ ಅಂತ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಾರೆಂತೆ.
ಆದ್ರೆ ನಿನಗೇ ಆಗಲೇ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿರೋದ್ರಿಂದ ನಿನಗೊಂದು ಮಾತು
ತಿಳಿಸಬೇಡೋಣಂತ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ ಮುಗಮ್ಮಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು
ಯಾವ ವಾಹನಾನೂ ಕೊಡದಿದ್ದೆ ಮದ್ದೇನೇ ನಿಂತುಹೋಗೋದು !”

“ಶಿವಪ್ರಸಾದ್ ರವರೇ, ನೀವೇ ಹೇಳಿ ನಾನು ಈಗ ಸ್ಕೂಟರ್ ಗೆ
ನೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹಣ ಹವಣಿಸಲಿ ? ಆಗ್ಲೇ ಬೆಳ್ಳಿ ಸಾಮಾನು,
ವಜ್ರದ ಉಂಗುರ, ವಾಚು, ಎರಡು ಸೂಟು, ಮಗುಟಾಂತ ಬೇಕಾದಷ್ಟು
ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ಮನೆಯವರಿಗಲ್ಲಾ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಂತ
ಹೇಳಿ ಬಂದಿರೋದಾಗಿದೆ.

ಹುಡುಗಿಗೆ ಎರಡೆಳೆ ಮಾಂಗಲ್ಯದ ಸರ, ಎರಡು ಜೊತೆ ಬಳೆ, ಕಿವಿಗೆ ವಜ್ರ ದೋಲೆ ಅಂದಿದ್ದು, ಅದನ್ನ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಯ್ತು. ಈಗ ಸ್ಕೂಟರ್ ನೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಅಂದ್ರೆ ಏನು ಮಾಡೋದು ? ಮನೆ ಎಲ್ಲಾ ತೊಳೆದು ಬಿಟ್ಟಿ ನಾಳೆ ಶಚಿಗೆನು ಮಾಡೋದು ?" ಶಾರದಮ್ಮನವರಿಗೆ ಜಂಘಾಬಲವೇ ಉಡುಗಿಹೋಯಿತು.

"ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಏನು ಮಾಡೋದು ? ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಯ ದಿದ್ದರೆ ನಾನೇ 'ಬೇಡಾ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಅಂದ್ಲಿಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ನೆಂಟರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬರೆದಾಗಿದೆ-ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧತೆ ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ ದಿಕ್ಕೇ ತೋರದೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಬಿಡೋಣಾಂತ ಬಂದೆ. ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆಗಲೇ ಪ್ರದೀಪನ ಸೋದರ ಮಾವ ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ."

ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಬೇಸನ್ ಲಾಡು ಹಿಡಿದು ಬಂದ ಶ್ಯಾಮಲ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತಳು. ಅಹಿತವಾದದನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ ಕೊಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೋ ಯಾಕೋ ಹೀಗಿದೆ. ಅಮ್ಮ ಹುಡುಕಿದ ಹುಡುಗನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಅಮ್ಮನ ಮೇಲಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ತಾನು ಮದುವೆಗೊಪ್ಪಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಇಡೊಂದು ಆತಂಕ ! ತನ್ನ ಮದುವೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಂತುಹೋದರೆ ! ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮುಖ ತೋರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ? ತಾನೂ ಶಚಿಯಂತೆ ಓದಿ, ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸ ಹಿಡಿದಿದ್ದರೆ ! ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೇವಗೊಂಡವು. ಅರೆಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿ ಬೇಸನ್ ಲಾಡುವನ್ನು ಒಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಳು.

"ಈಗೇನು ಮಾಡೋಣಾ ಹೇಳಿ ?" ಶಿವಪ್ರಸಾದ್ ಕೇಳಿದರು.

"ನಂಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚ್ತಾ ಇಲ್ಲ-ನಂಗೆ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಯಾರು ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಅಡವಿಡೋಕೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲ-ನೀವೇ ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಮಾರ್ಪಾಡಿ ಯಿಂದ ಸಾಲ ತಂದ್ಕೊಡ್ಬೇಕೂ ಅನ್ನೋದಾದ್ರೂ ಆಮೇಲೆ ಆ ಸಾಲ ತೀರಿಸೋ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ?" ಶಾರದಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕುಳಿತರು.

"ನಾನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳ್ತೀರಾ ? ನಾಳೆ ನಾನೇ ಹೋಗಿ

ಪ್ರದೀಪನ ಜೊತೆ ಅವನ ತಾಯಿಯ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ಆಮೇಲೆ ಖಂಡಿತ ತೆಗೆದುಕೊಡ್ತೀನಿ. ಮದ್ಯೆ ಆಗಹೋಗಲಿ ಅನ್ನೋಣ. ಬೀಸೋ ದೊಣ್ಣೆ ತಪ್ಪಿದ್ರೆ ನೂರು ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸು ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಆಮೇಲೆ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ”

“ನಂಗೆ ಯಾರೋ ಬುದ್ಧಿ ನೇ ಓಡ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಯಾವುದು ಸರಿ ಅನ್ನಿ ಸುತ್ತೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ. ಎಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ—” ಶಾರದಮ್ಮ ಸೆರಗನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

“ಛೇ ! ಛೇ ಆಕಬೇಡಿ-ಆಶ್ರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲ. ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಎದುರಿಸಲೇಬೇಕು. ನಾನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ದೇವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಆಗಲಿ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಾವುದನ್ನು ಯಾರ ಹತ್ತಿ ರಾನೂ ಹೇಳಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇರಲಿ.” ಶಿವಪ್ರಸಾದ್ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದರು.

“ನಂಗೆ ಆ ಶರಣೆದು ಯೋಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಸಂಪಾದನೆಲಿ ನಾನು ತಿನ್ನೋ ಹಾಗಾಯ್ತು ನೋಡಿ. ಅವರದ್ದಿದ್ದೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಲಿ ಕಳಿಸ್ತಾ ಇದ್ದು. ಆ ಮಗೂ ಕೈಲಿ ದುಡಿಸೋ ಹಾಗಾಯ್ತು.” ಶಾರದಮ್ಮ ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು ಒರೆಸಿಕೊಂಡರು.

“ನಾನು ಬರ್ತೀನಮ್ಮ.” ಶಿವಪ್ರಸಾದ್ ಎದ್ದಾಗಲೇ ಶಾರದಮ್ಮನಿಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದದ್ದು. ಶ್ಯಾಮಲ ಒಳಗೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ತಾವು ಮಾತಾಡಿದು ದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ಏನೂ ತಂದು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಕೂಗಿದರು. “ಶ್ಯಾಮಲಾ, ಶಿವಪ್ರಸಾದ್ ಹೊರಡ್ತಾರಂತೆ ಕಾಫಿ ತಂದ್ಕೊಡು” ಯಾವ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ ತಂದುಕೊಡೆಂದು ಹೇಳು ವುದು !

“ಬೇಡಾಮ್ಮಾ, ಈಗೇನೂ ಬೇಡಾ. ವಯಸ್ಸಾಯ್ತು. ಕಾಫಿ ಕುಡಿದ್ರೆ ನಿದ್ರೆ ಬರೋಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಏನೂ ಬೇಡಾಮ್ಮಾ” ಶಿವಪ್ರಸಾದ್ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟರು. “ಎಲ್ಲಾ ನಾನು ಬಂದು ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ.” ಹೊರಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟರು.

ಶ್ಯಾಮಲ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ನೀರವವಾಗಿ ಕಣ್ಣೀ

ರಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ನೀರು ಕುದಿಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಬಾಗಿಲ ತನಕ ಶಿವಪ್ರಸಾದ್‌ರವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಬಂದ ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗಳು ಅಳುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ತಾವೂ ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿದರು. “ಕೆಲಸ ಹೂವೆತ್ತಿದ ಹಾಗಾಯಿತು ಅಂದೊಂಡಿದ್ದೆ-ನೋಡು ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಚಾರ ! ಅಳಬೇಡಾ-ಶಿವ ಪ್ರಕಾಶ್ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಾರೆ. ಏನಾದ್ರೊಂದು ಪಾರಿ ತೋರಿಸ್ತಾರೆ. ನಂಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ-”

“ಬೇಡಮ್ಮಾ, ನಂಗೆ ಮದ್ದೇನೇ ಬೇಡಾ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಟೀನಿ-” ಶ್ಯಾಮಲಾ ಬಿಕ್ಕಿದಳು.

“ನಂಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಕೊಡೋಕೆ ಯಾರು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ ! ಶಚಿ ಹೋಗೋದೇ ನಂಗಿಷ್ಟ ಇಲ್ಲ-! ಒಂದ್ವೇಳೆ ಆ ಹುಡುಗ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಬೇಡಾ ಬಿಡು-ನಿಂಗೇನು ಅಂತಹ ವಯಸ್ಸಾಗರೋದು ! ನೀನೇನು ಕುಂಟೇ, ಕುರುಡೇ ? ಯಾರಾದ್ರೂ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಅಂತ ಮಾಡ್ಕೊತಾರೆ-”

“ನಾನು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲಮ್ಮ, ನಂತೆ ಮದ್ದೇನೇ ಬೇಡಾ !”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಶಚಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಳದಿ ಗುಲಾಬಿ ಯೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದಳು.

“ಶ್ಯಾಮಲಾ, ನಿಂಗೇಂತ ಗಾಯತ್ರೀ ಮನೆಯಿಂದ ಈ ರೋಸ್ ಕಿತ್ತೊಂಡು ಬಂದಿದೀನಿ-ತಗೋ ! ಅವಳೂ....” ಅವಳ ಮಾತು ಮುಗಿಸುವ ಮುನ್ನ ಶಾರದಮ್ಮ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಹೂವು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರು. “ಸಾಕು ನಿನ್ನ ಹುಡುಗಾಟ, ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ-” ಶಚಿ ತಾಯಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿದಳು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಗಾಗಿ ಊದಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಶ್ಯಾಮಲ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

“ಯಾಕಮ್ಮ, ಏನಾಯ್ತು ಮನೇಲಿ ರಂಪ ?”

“ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಬಂದಿದ್ದು....” ಶಾರದಮ್ಮ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದರು.

“ಬಂದಿದ್ದೇನಾಯ್ತು-ನಾನು ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಏನಾದ್ರೂ ದೊಡ್ಡ ಸೀನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾ ? ಅಥವಾ ನೀನೇ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅತ್ತೋ ?” ಶಚಿ ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದು ಮಾಡಿದಳು.

“ಸರಿ, ನೀನೂ ಶುರು ಮಾಡ್ಬೇಡಾ-ನೀವು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಯಾಕ್ರೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಿ ? ಗಂಡಾಗಿದ್ದೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿಂತ ಬಿಟ್ಟೆಡ್ಡಾ ಇದ್ದೆ.” ಶಾರದಮ್ಮ ವುನಃ ಅಳಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರು ಶಚಿಯ ತಾಳ್ಮೆಯ ಎಲ್ಲೆ ಮಾರಿತು “ಲೇ, ಶ್ಯಾಮಲಾ, ಎಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಡ್ಕೊಂಡಿದೀಯಾ ? ಬಾರೇ, ಅದೇನು ಹೇಳು.” ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಬಿಕ್ಕುವುದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಶಚಿ ಅಳು ತಿದ್ದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯತ್ತ ಕಾಲು ಹಾಕಿದಳು. ಶ್ಯಾಮಲಾ ಗೋಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು “ಯಾರು ಸತ್ತೇ ಇಬ್ಬರೂ ಅತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ ?”

ಶ್ಯಾಮಲ ಅಳುತ್ತಲೇ ಹೇಳಿದಳು.—“ಶಚಿ....ನಾನು ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲೇ ! ನಂಗೆ....ಮದ್ದೆ ಬೇಡೇ ಬೇಡಾ !”

“ಯಾಕೇ ಏನಾಯ್ತು ? ಪ್ರದೀಪ್ ಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗ ಸಿಕ್ಕಿದ್ನಾ ? ಅಥವಾ ಅವನು ಕೈ ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆಯವ್ವ ಮದುವೆಯಾದೋ ?” ಶ್ಯಾಮಲ ಬಿಕ್ಕುತ್ತಲೇ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು. ಶಚಿಯ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು

“ಶ್ಯಾಮಲಾ, ನಾನು ಪ್ರದೀಪ ತುಂಬಾ ಸಭ್ಯಸ್ಥ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅವನು ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಗಂಡ್ನಾದ್ರೆ ಅವನು ಏನೂ ಇಸ್ಕೊಳ್ಳೋ ನಿನ್ನ ಕೈಹಿಡೀ ಬೇಕು-ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ ನಾಲಾಯಕ್ಕು-ಹೆಂಡ್ತಿ ತರೋ ಹಣದಿಂದ ಬದುಕು ಮಾಡೋನು ಯಾವೂರ ಗಂಡ್ನೇ ? ಬಳಿ ತೊಟ್ಟೋ ಅಂತ ಹೇಳು ಅವನೆ-ಬೇಡಾ ಬಿಡು. ಅವನಿಗಿಂತ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರೋ ಹುಡ್ಗ ಸಿಕ್ಕಾನೆ ಬಿಡು—”

ಶಾರದಮ್ಮ ಒಳಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು.

ಶಚಿ ಶ್ಯಾಮಲೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತ, ಅವಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೊತಡಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದ ಶಾರದಮ್ಮ ಶಚಿಯನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

“ಅಕ್ಕ ತಂಗೀರು ಏನು ಮಸಲತ್ತು ನಡೆಸ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ? ಸಾಕ್ರೇ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು-ಯಾಲಾದ್ರೂ ಕೇಳದ್ರೆ ನಗೆಪಾಟಲಾದೀತು. ನಾನು ಯಾರೂ ಮುಖ ತೋರೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ-ಮದುವೆ ನಡೋ ಹಾಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ದಾರಿ ಹುಡುಕೋದು ಬಿಟ್ಟು ಅವಳೆ ಅವನು ಗಂಡ್ನೇ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳೋದ್ದೀಯಾ ? ನೋಡ್ತೀನಿ ನೀನು ಎಂತಹ ಗಂಡಸನ್ನ ಮದುವೆ ಅಗ್ಗೀಂತಾ !”

“ನನ್ನ ವಿಚಾರ ನೀನು ಮಾತಾಡೋಡಾಮ್ತು-ನನ್ನ ದಾರಿ ನಾನು ನೋಡೋತೀನಿ-ಶಿವಪ್ರಕಾಶ ಬಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಂತ ನೀನು ಒಂದೈಡೆ ಅಳು-ಇವ್ವು ಮದ್ದೇನೇ ಆಗೋಲ್ಲಂತ ಕಣ್ಣೀರಿಡಲಿ ! ನಾನೇನು ಮಾಡ್ಲಿ ! ಪ್ರದೀಪನ್ನ ಅಮ್ಮ ಕೇಳಿದಂತ ಹೇಳಿದ್ರಲ್ಲಾ, ಪ್ರದೀಪಿಗೆ ಬಾಯಿ ಇಲ್ಲವಾ ? ನಾವ್ಯಾಕೆ ನಗೆಪಾಟಲಾಗ್ತೀವಿ-ಅವು ಆಗ್ತಾರಷ್ಟೆ ! ಅದ್ಯಾಕೆ ಶಿವಪ್ರಕಾಶಗೆ ಬಾಯಿ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲಂತಾ ! ಅವರು ಇಬ್ಬರ ಕಡೇನೂ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗೋಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರಷ್ಟೆ ! ನೀನೂ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೀಯಾ ಅವರು ಕುಣಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕುಣಿಯೋಕೇ ! ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕೂಂತ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾಕೆ ಬಯ್ಯೀಯಾ ? ಗಂಡ್ನಾಗಿ ಆ ಪ್ರದೀಪ ಏಮೆ ಕೆಸೀತಾ ಇರೋದು ? ನಾವು ಬೇರೆಯವರ ಮನೆ ಕನ್ನ ಹಾಕಿ ಬಾಕೋರಲ್ಲ. ಸದ್ಯ ನಾವು ಗಂಡಸರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲಂತ ಸಂತೋಷಪಡು !” ಶಚಿ ರೋಷದಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಳು. ಅವಳ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗುತ್ತ. ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಳು.

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಸಲಹೆ ಕೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ಹಾಳಾದವನು. ಸಮಯಾಂದ್ರೆ ಗಾಯಬ್ ಆಗಿಹೋಗ್ತಾನೆ ! ಮೀಸೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡಸರೇ-ಉದಾತ್ತವಾದುದನ್ನು ನೂರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೋ ಇಬ್ಬರೋ ಮಾಡೋ ದಷ್ಟೆ ! ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರದ ಅತಿ ನಿಕಟ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್‌ರವರು ಈ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದು ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿತ್ತು ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಸ್ಯೂಟರ್ನೋ, ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ನೋ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟರೇನು ? ಶ್ಯಾಮಲ ಪ್ರದೀಪ ತಿರುಗಾಡೋಕೆ ತಾನೇ ? ಅವಳ ಅತ್ತೆ ತಿರುಗಾಡೋದಿಲ್ಲ ! ಆದರೆ ಹಣ ? ತಾನೇನೋ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವೆ-ಸ್ವಲ್ಪ ಹಳಬಳಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾರ ಕೈಲಾದ್ರೂ ಸಾಲ ತೋಗೋಬಹುದಿತ್ತು. ಆಫೀಸಿನಿಂದಾನೇ ಸಾಲ ತೋಗೊಂಡು ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಕಟ್ ಮಾಡೋಳ್ಳಿ ಅನ್ನಬಹುದಿತ್ತು ಸರ್ವೋತ್ತಮ್‌ನನ್ನೇ ಕೇಳಿ ನೋಡಬೇಕು. ತನಗೆ ಸಾಲ ದೊರಕುವುದಾದರೆ ಆ ಹಣ ತಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ಯೂಟರ್ನಾದ್ರೂ ಕೊಂಡುಕೊಡಬಹುದಿತ್ತು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬರುವುದು ಒಂದು ವಾರವಾದರೂ ಆದೀತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಫೀಸಿನ ಸರ್ವ ಮಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು-ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೇ ಸರಿ-ಅವನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರಾದೀತು. ಪುರುಷೋತ್ತಮನಂತೂ-ಬಾಯಿ ಬಿಡೋಲ್ಲ -ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡೋಲ್ಲ-ನರೋತ್ತಮ ಆ ಹುಡುಗಿ ಕರ್ವಾಗಳನ್ನ ನೋಡ್ತಾ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಪರ್ಮನಾಲಿಟೇನೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ವೋತ್ತಮನೇ ಸರಿ. ನಾಳೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವಳು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮನಸ್ಸು ಹೃದಯ ಹಗುರ ವಾಯಿತು. ತಾನು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬಹುದೆಂಬ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿತು. ಪಾಪ, ಶ್ಯಾಮಲ, ಈ ಮನೇಲಿ ಏನೂ ಸುಖ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರದೀಪನ ಕೈಹಿಡಿದಾದ್ರೂ ಏನಾದ್ರೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸುಖಪಡಲಿ. ಸ್ಯೂಟರ್ ಇವೊತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟಿ, ಅವನು ಮುಂದೆ ಕಾರ್ನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡ್ತಾಳೆ. ಆ ಅವನ ತಾಯಿ ಮುದ್ದಿ ಎಷ್ಟು ದಿನದೋಳು ! ಶಚಿಗೆ ಕೋಪ ಹೋಗಿ ಕಿರುನಗೆ ಮೂಡಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುವುದೇ ಬೇಡಾ.

“ಒಳ್ಳೆ ಬರ್ತಿಯೋ ಅಲ್ಲೇ ಇರ್ತಿಯೋ ? ನೀನೂ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ

ಉರಿಸ್ಬೇಡಾ !” ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಶಚಿ ನಗುತ್ತಲೇ ನಡೆದಳು. “ನೀನೇ ಹೇಳ್ತೀಯಲ್ಲಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸೋಕೆ ಹುಟ್ಟೋದಂತಾ !” ಶಾರದಮ್ಮನಿಗೂ ಕೊಂಚ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿತ್ತು. “ಹಾಗಲ್ಲಾ ನಾನು -ಂದಿದ್ದು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ನಗ್ತಾ ನಗ್ತಾ ತವರು ಮನೆಲಿ ಓಡಾಡೋದಿದ್ದು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದ್ರೆ ಹೆತ್ತವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯುತ್ತೇಂತಾ !”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸಿ ಆಗ್ಲಿ-ಅವ್ವು ನಗ್ತಾ ನಗ್ತಾ ಇದ್ದು ಆಳ್ತಾ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸಲಿ-ಲೇ ಶ್ಯಾಮಲಾ, ಯಾಕೆ ಆಳ್ತೀಯಾ ? ನಿನ್ನ ಆ ಪ್ರದೀಪ ಕೇಳಿದ ಜುಜಬಿ ಸ್ಯೂಟರ್ ತೆಗೆದೊಡೋಕೆ ಆಗೋಲ್ವಾ ? ಕಾಲ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿದ್ರೆ ಕಾರೇ ತೆಗೆದೊಡ್ಬೋದಿತ್ತು. ಯೋಚ್ಚೆ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರದೀಪನ ಕನಸು ಕಾಣು. ಸೆಕೆಂಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ದ್ರೂ ಸ್ಯೂಟರ್ ತೆಗೆಸಿಕೊಟ್ರಾಯ್ತು ! ಸ್ಯೂಟರ್ ಗೋಸ್ಕರ ಮದ್ದೆ ನಿಲ್ಲಿಸೋಕಾಗುತ್ತಾ.”

“ಲೇ ಶಚೀ, ಏನೇ ಅದೂ, ನಿಂಗಲ್ಲಿದ್ದೇ ಆಪ್ಪು ಹಣ ?” ಶಾರದಮ್ಮ ಅಲವತ್ತು ಗೊಂಡರು.

“ಹೇಗೋ ಬರುತ್ತೆ ಬಿಡು-ನಾನೇನು ಹೆಣ್ಣೊಂತ ಬಳೆ ತೊಟ್ಟೊಂಡಿಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಾ, ಹೆಣ್ಣಾ ನಿಯೂ ನಾನು ಗಂಡಾಗಬಲ್ಲೆ ಅಂತ ತೋರಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ-ಏನಿಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಸೆಕೆಂಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ಯೂಟರ್ ಗಾದ್ರೂ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ. ನೀನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರು. ಆ ನಿನ್ನ ಶ್ರೀರಾಮ ಬೊಗಳಡ್ಡಲ್ಲಾ ಈ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಲೊಟ್ಟು ಲೊಸಕೊಂತಾ-ನೋಡ್ತಾ ಇರು. ಅವರೇ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋದು. ಉಪದೇಶ ಏನು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತಾರೆ ! ನಿಜವಾಗೂ ಮಾಡೋರೇ ಬೇರೆ !”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಪೆನ್ನಿನಿಂದ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವನ

ಮುಂದೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದ.

“ಲೋ ಬಕರಾ, ನಾನು ಹೇಳೋದು ಕೇಳು. ಈ ಸುಸಂದರ್ಭ ಬಿಟ್ಟು ಆಯ್ತು. ನಿಂಗೆ ಮತ್ತೆ ಈ ಆಪರಾಚ್ಯುನಿಟಿ ಸಿಕ್ಕೋಲ್ಲ. ಯೋಚಿಸೋಡೂ- ಒಂದೇ ಗುರಿಗೆ ಎರಡು ಹಕ್ಕಿ ಬೀಳುತ್ತೆ !”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಮ್, ನಮ್ಮ ಕಂಡೀಷನ್‌ಗೆ ಆ ಹುಡುಗ ಒಪ್ಪಬೇಕಲ್ಲಾ ! ನೋಡಿದ್ರೆ ಡೀಸೆಂಟಾಗದ್ದಾಳೆ ಆವ್ತ್ತು ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕಾಗೋಲ್ಲ-” ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಕ್ರಾಪಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡ—

“ಎವ್ವೆರಿಥಿಂಗ್ ಈಸ್ ಫೇರ್ ಇನ್ ಲವ್ ಅಂಡ್ ವಾರ್-ನಿಂಗೆ ಚ್ಯಾಲೆಂಜನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಕೆ ದಂ ಇಲ್ದೇ ಇರೋದಾದ್ರೆ ಆ ನಿನ್ನ ಬೆತ್‌ನ ಯಾಕೆ ಪ್ರೀತಿಸ್ತಿ ?” ಸರ್ವೋತ್ತಮನ ವೆನ್ನಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ ಕಚ್ಚಿದ. “ನಾನು ಹೇಳೋದು ಕೇಳು ಸಿಂಪಲ್-ಅವಳೆ ಅರೆಂಟಾಗ ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಂಗೆ ಅರೆಂಟಾಗ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ-ನೀನು ಅವಳೆ ಹಣ ಕೊಡು. ಬೀಸೋ ದೊಣ್ಣೆ ತಪ್ಪಿದ್ರೆ ನೂರು ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸು. ಆ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಮಹಾ ಕಿಲಾಡಿ. ಆಗ್ಲೇ ನಿಂಗೆ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ-ಅಪ್ಪನ ಬಲಗೈ ಆಲ್ವೇ ಅವನು ! ತಡ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಅಸಲಿಗೆ ಮೋಸ ನೋಡು !”

ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು-“ನೀನು ಹೇಳೋದ್ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಯಿಂಟ್ ಇದೆ. ಅದ್ರೆ ಏನಾದ್ರೂ ಎಡವಟ್ಟಾದ್ರೆ ?”

“ಯಾಕಾಗುತ್ತೆ, ನಾನಿಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಬಾಡಿಗಾರ್ಡ್ !” ಸರ್ವೋತ್ತಮನ ಹಲ್ಲುಕಿರಿದ. “ಯಾವ ತಕರಾರಿಲ್ಲದೇ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಆವಳ ಕೈಗಿಟ್ಟು ಬಿಡ್ತೀನಿ ಆಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ. ಅವಳು ದುಡ್ಡು ತೊಗೊಂಡ್ಲೇಲೆ ಒಪ್ಪೇಬೇಕಾಗುತ್ತೆ-ನೀನು ಹಣ ರಿಟರ್ನ್ ಮಾಡ್ಲೇ ಬೇಡಾಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟಂತೋ ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪೇ ಒಪ್ಪಾಳೆ-ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ನಮಗೆ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ ಬಿಡು. ಒಬ್ಬ ಬಡ ಹುಡುಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತೆ. ಅವಳ ಅಕ್ಕನ ವ-ದುನೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಾನೂ ಆಗುತ್ತೆ- ಸ್ವಕಾರ್ಯ-ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯ-ಎರಡೂ ಆಸ್ತು ನೋಡು.”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸಮಾಧಾನದ ನಗೆ ಬೀರಿದ. “ಅಂದ್ರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದೇ, ನಂಗೊಂದು ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲ.”

“ಶೂರ’ ಲೀ ! ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಡ್ಕೊಬೇಕೊಂದ್ರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರಬಾರದು-ಅದ್ರಲ್ಲೂ ಆ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನಿಗಂತೂ ಸುಳಿವೇ ಸಿಕ್ಕಬಾರದು. ಅವರ ಗರುಡ ಮೂಗಿಗೆ ವಾಸನೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು-ಎಲ್ಲಾ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಆಗೋಗತ್ತೆ—”

“ಅಂದ್ರೇ ಅದು ನಿನದೇ-ಪ್ಲಾನು !”

“ಹೌದು, ನಾನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಸಾಕು ನೀನು-ಎಲ್ಲಾ ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡೀನಿ.”

“ಏನಾದ್ರೂ ಎಡವಟ್ಟಾದ್ರೆ ?”

“ಆಗ್ಗೆ ಇರೋ ಹಾಗೆ ನಾನು ನೋಡ್ಕೊಂಡೀನಿ !”

“ಸರಿಯಪ್ಪಾ.”

ಸರ್ವೋತ್ತಮನ ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಯಿತು.

ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಘಟನೆಯ ನೆರಳನ್ನೂ ಮಾಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಚಿಗೇಕೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಲೂ ಮನಸ್ಸಿರಲಿಲ್ಲ-ಶ್ಯಾಮಲಾ ತನ್ನಷ್ಟು ದೃಢಸ್ವಭಾವದಳಲ್ಲ. ತಾನೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಅಮ್ಮನನ್ನು ಯಾವಾರಿಸಿ ಶ್ಯಾಮಲ ಏನಾದರೂ ಅನಾಹುತ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ! ಶ್ರೀರಾಮ್ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೆ ! ಎವನೊಬ್ಬನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಯಾವಂಗಲೂ ನಗುಮುಖವೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಶಚಿಯ ಮುಖ ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಂಡ ಮುನ್ನ ಗಮನಿಸದವರು ಸುಬ್ಬಾಮಯ್ಯ.

“ಯಾಕಮ್ಮಾ ಶಚಿ ಸಪ್ಪಗಿದ್ದೀಯಾ ? ಮೈಸರಿಯಿಲ್ಲವೇ ? ಬೇಕಾದರೆ ರಹ ಹಾಕಿಬಿಡಬೇಕಿತ್ತು !” ಅವಳನ್ನು ಮುಂಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಧಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡರು.

“ಎನಿಲ್ಲ. ಯಾಕೋ ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆನೋವಿತ್ತು. ಮನೇಲೇ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.”

ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತೇಂತ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ” ಶಚಿ ಬಲವಂತದ ನಗೆ ಬೀರಿದಳು.

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಏನೂ ಹೆಚ್ಚೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಕೆ ಹೋಗ್ಬೇಡಾ. ನಾನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ-ನೀನು ನನ್ನ ಎಂಗ್‌ಗೇ ಬಂದುಬಿಡು. ಒಂದು ಸಾಲ್ಯು ಲೆಟರ್ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿಬಿಡು. ನನ್ನ ರೂಮಿನ ಸಕ್ಕದಲೇ ಎಸಿಟರ್ಸ್ ಗೇಂತ ಒಂದು ರೂಮಿದೆ, ದೊಡ್ಡ ಸಾಹೇಬ್ಬು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗ ಕಾಲು ಚಾಚೆ ಮಲಗಬಿಡು. ಆಫೀಸು ಮುಗಿಯೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ-ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಬಿಡು. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯೋಲ್ಲ.”

“ಬೇಡಾ-ಬಾಸ್ ಏನಾದ್ರೂ ಅಂದ್ಬೋತಾರೆ.”

“ಏನೂ ಅನ್ನೋಲ್ಲಮ್ಮ-ಅವನು ಥರೋ ಜಂಟಲ್ ಮ್ಯಾನ್, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇಲೆ ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋಲ್ಲ—”

ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಮೂಡಿರಲಿಲ್ಲ-ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಬೆಪ್ಪುತನ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರುವುದೇ ವಾಸಿ. ಶಚಿ ಸುಬ್ರಾ ಮಯ್ಯನವರ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದಳು.

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಕೆಟಕಿಯಿಂದಲೇ ಶಚಿ, ಸುಬ್ರಾಮಯ್ಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿದ. ಶಚಿಗೆ ಒಂದು ವಾರ್ನಿಂಗ್-ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು-ಆ ಮುದುಕನ ಜೊತೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಬೇಡಾಂತ ! ಮಾತಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾಳೆಂದು ಕಾದು ಕುಳಿತಾಗ ಬಂದವರು ಸುಬ್ರಾಮಯ್ಯ. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಹೌಹಾಡಿದ. ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊನು ಹಿಡಿದು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೊನು ಜಾರಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದರೆ !

“ಎಲ್ಲಿ ಶಚಿ ಬರಲಿಲ್ಲಾ ?”

“ಹೂಂ. ಬಂದಿದ್ದಾಳಲ್ಲಾ....ಎಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ತಾನೆ ?” ಸುಬ್ರಾಮಯ್ಯನವರ ದೃಷ್ಟಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡಿತು. ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಮೇಲೆ ಇವನ ಕಣ್ಣು ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ ತಾನೆ ?

“ಅವನ ಹತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತಾಡ್ಬೇಕಿತ್ತು.”

“ತುಂಬಾ ಬಿಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ ! ಕಚಿ ಬೇಗ ಬಂದ್ರೆ ಕಳಿಸು, ಕೆಲವು ಡಿಕ್ಟೇಷನ್‌ಗಳಿವೆ ಅಂದಿದ್ದೆ.”

“ಇರಲಿ ಬಿಡಯ್ಯಾ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಅವು ನನ್ನ ಹತ್ರ ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ಕೊಳ್ಳೇಹೋಗೋಲ್ಲ. ಪರ್ಮನಲ್ಲಾಗಿ ಏನೂ ಮಾತಾಡೋಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಫಿಷಿಯಲ್ಲಾಗೇ ಮಾತಾಡೋಕೆ ಬಂದಿರೋದು !” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಕೊಂಚ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೇ ನುಡಿದರು.

ಸದ್ಯ ಈ ಗೃಹ್ಯರಾಜನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳಸಬಿಡಬೇಕು.

“ತಾಳ ಕರೀತೀನಿ” ಸರ್ವೋತ್ತಮಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ತಲೆಯಲಾಡಿಸಿದರು.

“ದೇಡಾ-ಬೇಡಾ-ನಾನೇ ಮಾತಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ”-ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಾಯದೇ ನೇರವಾಗಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಚೇಂಬರ್ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರು. ಯಾರೊಡನೆಯೋ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದವನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಫೋನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ.

“ಓಹ್ ! ನೀವಾ ? ನಾನು ಯಾರಪ್ಪಾ ಹೇಳದೇ ಕೇಳಿದೆ ಒಳಗೆ ಬಂದೋರು ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ !”

“ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಆದ್ರೆ ಅರ್ಟಿಂಟ್ ನಿಂಗೇ ಹೇಳ್ಬೇಕಾಗದ್ರಿಂದ ಈ ಸಲಿಗೆ ತೊಗೊಂಡೆ—” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು ತಮ್ಮ ಪಿತೂರಿ, ಗುಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಬಯಲಾಗಿ ಹೋಯಿತೇನೋ !

“ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ, ನೀವು ಹಿರಿಯರು—ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಸಮಾನ-ಏನು ವಿಷಯ ?” ಬಹಳ ವಿನೀತನಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ.

“ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರಾಗುತ್ತಾ ವರ್ಧಿಂಗ್ ಟೈನಲ್ಲಿ ! ಏನಿಲ್ಲಾ ಶಚಿಗೆ ತಲೆ ನೋವಂತೆ ಮೈ ಚೆನ್ನಾಗಲಾಂದ್ಲ—ಅವಳು ಯಾವ ಕೆಲ್ಪಾನೂ ಮಾಡೋದ್ದೇ ಡಾಂಕ ನನ್ನ ಚೇಂಬರ್ ನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡ್ತೀನಿ ಅಷ್ಟೇ !”

ಪುರುಷೋತ್ತಮಾ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡ. “ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾ ಅದೇನೋ ಅರ್ಟಿಂಟ್ ಡಿಸ್ಪಾಂಚ್ ಇದೇಂತ ಇದ್ದ—ಕೇಳಿನೋಡ್ತೀನಿ—!” ಇಂಟರ್ ಕಾಮಾ ಒತ್ತಿದ.

“ಶಚಿದೇನೋ ಅರ್ಟಿಂಟ್ ಡಿಸ್ಪಾಂಚ್ ಇದೇಂತ ಅಂದ್ಯಲ್ಲಾ ಸರ್ವ-

అవళ్ళ తలనోవంతే. కేలస మాడోదు ఇవోళ్ళు బీడాంతారీ-
యేస్.... గోతాయ్తు!”

అవను సవోత్తమా జోతే మాతాడుత్తిద్దరూ కణ్ణె ల్లా సుబ్బ
రామయ్యన మేలిత్తు. కివియల్లి సవోత్తమాన మాతు కేళుత్తిత్తు.
“నాను అగ్గి నోడే, అవళ జోతే తుంబా ఖాసా అగి మాతాడై
ఇద్దు. అవళ్ళ అల్లి అవరత్త బిట్టో కేలస కేడ్రొంత ఇట్టో. బోని
నల్లిరొ ఇలిస నావే బిక్కన బాయిగే కేట్టహాగి!”

మాతనాడి ముగిసి ఇంటర్ ఫ్రోన్ కేళగట్టు.

శరీయ బగ్గి పురుషోత్తమాగే అనుకంప మొడువ హాగే
సుబ్బరామయ్య వకాలత్తు వహిసిదాగ పురుషోత్తమా సవోత్తమా
జతే ఇంటర్ కామానల్లి మాతాడి అనంతర హేళద.

“ఎరడే ఎరడు అజేంటా కాగ్దాంతే-అవళే కేసావర్క మాడి
యోదంతే-అవళు డ్రాఫ్ట్ హాకి డిటిల్స్ కేట్టెట్టి సాకంతే-అమేల
బీకాద్రే నానే అవళ్ళ మనేగే బిట్టు బర్రిస-పాప వే జేన్నాగి
ల్దొరు కేల్ల యాకే మాడి! మనేలి రెస్పా తోగొళ్ళే అంతానే”

సుబ్బరామయ్యనవర ముఖదల్లి కిరునగే బిరితు-“అప్పా
పుర్రొ! నిగొత్తెల్ల అవళ మనేవు తుంబా స్ట్రీళ్ళా! సవర్ కర్రొం
డొంగి బిట్టి మనేలి ఏనాద్రొ అందొండారు!”

“బీడా బిడి! నన్న గాడి ఇద్యల్లా! ద్రేవర్ హనుమంతుగే
హేళ మనేగే డ్రాప్ మాడ్చిట్టా అంతిని!”

“సరియప్ప నిన్నిష్ట. కళసికొడ్డిని” సుబ్బరామయ్య యోర
టరు. “తుడుగి యోసదాగి బండు సేరిదే. అమేలె యావ కేట్టు

ಮಾತೂ ನಾನಾಗ್ಲೇ ಅವಳಾಗ್ಲೇ ಕೇಳಬ್ಬರೂ ಅಷ್ಟೆ" ಅವರು ಹೊರಗೆ ಬಂದುದು ಗಮನಿಸಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಕೈಗೆ ಫೈಲ್ ಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಅವರು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದ.

ಶಚಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ, ಒಂದು ಸ್ಯಾರಿಡಾನ್ ಅವಳ ಮುಂದಿಟ್ಟ. ಅವಳು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

"ನಿನ್ನೆ ತಲೆನೋವುಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ!"

"ಬರೇ ಕಾಫಿ, ಸ್ಯಾರಿಡಾನ್ ಗೆ ಹೋಗೋ ತಲೆನೋವಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಗೆ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್!" ಶಚಿ ಕಾಫಿಯ ಲೋಟ ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ಅರ್ಧ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಅನಂತರ ಮಾತ್ರ ನುಂಗುವವರೆಗೆ ಅವಳ ಮುಂದೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅನಂತರ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಕವು ಸಾಸರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೂರ ಇಟ್ಟ.

"ನೌ ಯೂ ಕ್ಯಾನ್ ಟೆಲ್ ಮೀ. ಈಗ ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಹೋಗದೇ ಇರೋ ತಲೆ ನೋವಿಗೆ ಕಾರಣ!"

"ಏನೋ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಡಿಸ್ಪ್ಯಾಚ್ ಇದೇ ಅಂದ್ರಂತಲ್ಲಾ! ಕೊಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ" ಶಚಿ ಮಾತು ಬದಲಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದಳು.

"ಡಿಸ್ಪ್ಯಾಚ್ ಆಗ್ಲೇ ನಾನು ಮಾಡಿ ಆಯ್ತು ನಿಮ್ಮ ತಲೆನೋವಿಗೆ ಕಾರಣ ಏನು? ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲ್ಸು ಬೇಜಾರಾಯ್ತು ಅಥವಾ ಪರ್ಟ್ ನಲ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ಸ್? ಅಥವಾ ಜ್ವರ ಗಿರ ಇದ್ಯಾ? ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬನ್ನಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕತ್ರ ಹೋಗೋಣ."

"ಡಾಕ್ಟರ್ ಏನೂ ಮಾಡೋಕಾಗೋಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಇದ್ದು ಹೋಗುತ್ತೆ ಬಿಡಿ. ಎಲ್ಲಿ ಯಾವು ಅದು ಲೆಟರ್ ಕೊಡಿ!" ಶಚಿ ಕರ್ತವ್ಯದತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿದಳು.

"ಹಾಗಾದ್ರೆ ಏನೋ ಪರ್ಟ್ ನಲ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಇರಬೇಕು ನೋಡಿ ಸುಖ ದುಃಖ ಎರಡನ್ನೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡೇ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಅರ್ಥ, ಸಾರ್ಥಕತೆ ನಾವೇನಾದ್ರೂ ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗೊಂದು ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬಹುದು. ಒಂದೊಂದ್ನಲ ಆ ಕಷ್ಟ ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳತಾನೆ ಅದೇ ಅದಾಗಿ ಸಾಲ್ಸ್ ಆಗಬಿಡುತ್ತೆ."

ಪರಿಹಾರ ತನಗೆ ತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತೆ” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಕುರ್ಚಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ.

“ನೀವು ಹೇಳೋವರ್ಗೂ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಕದಲೋಲ್ಲ....”

ಶಚಿಗೆ ಅವನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪರ ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು?

“ಏನಿತ್ತಾ ನೆನ್ನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮಾಯಿಗೆ ಮೈ ಸರಿಯಿಲ್ಲ.”

“ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಮೈ ಸರಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗ್ಯಾಕೆ ತಲೆನೋವು ಬಂತು? ನೀವು ನನ್ನಿಂದ ಏನೋ ಮರೆಮಾಚ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ. ಯಾರಾದ್ರೂ ಏನಾದ್ರೂ ಅಂದ್ರಾ ಇಲ್ಲಿ? ಆ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನ ಕಣ್ಣು ನಾಲಿಗೆ ಎರಡೂ ಚುರುಕು. ಅವರೇನಾದ್ರೂ ಅಂದ್ರಾ?”

“ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಛೇ! ಯಾರೂ ಏನೂ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮನೇಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ, ಅಕ್ಕ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮೈ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ!”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಯಾಕೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದ್ರಿ? ನೀವೂ ಬಂದ್ರಿಟ್ಟಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡೋಕ್ಕೋರು ಯಾರು?”

“ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನೋಡೋ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ....” ಶಚಿ ಉಗುರು ಕಚ್ಚಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಕಾಲಿನ ಗೆಜ್ಜೆ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. “ಹಲೋ! ದೇರ್! ಏನು ಶಚಿ ತುಂಬಾ ಬಿಸ್ಕೀನಾ? ನಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಮದ್ದೆ ಹತ್ರ ಬಂತಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಕರಿಯೋಕೆ ಮರೀಬೇಡಿ!”

ಶಚಿ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡು ನಕ್ಕಳು. “ಆಡುಗ ಖಂಡಿತ ಕರೀತೀನಿ”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ನತ್ತ ನೋಡಿ ನಸುನಕ್ಕ.

“ನಿಮ್ಮೊಬ್ಬರನ್ನ ಕರೆದ್ರೆ ಆಯ್ತಾ ? ನಾನು ಬರೋದು ಬೇಡ್ತಾ? ಏನಿನ್ ನನ್ನೂ ಕರೀತೀರೋ ಇಲ್ಲೋ ? ಯಾವಾಗ ಮದ್ದೆ ?”

ಶಚಿಗೆ ತನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ನೋವಾಗಿ ತಲೆಗೆ ಛಾರವಾಗಿದ್ದು ದನ್ನೇ ಮತ್ತೇ ಕೆಣಕಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ರೇಗಿತು.

“ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ-”

“ಎಲ್ಲಿ ಕರೀಬೇಕಾಗುತ್ತೋಂತ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ವೇಡಿ-ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು

ಮದ್ದೆ ಅಂತ ನನ್ನ ಹತ್ತ ಹೇಳಿದ್ದಿ !” ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ನಗುನಗತ್ತಲೇ ಸೆರಗು ಬೀಸಿಕೊಂಡು ನರೋತ್ತಮ್ ಹೇಂಬರಿನತ್ತ ಹೊರಟಳು.

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ನಸುನಕ್ಕು—

“ನಂಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಬಿಡಿ-ನಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಮದ್ದೇಗೆ ಏನೋ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಇರಬೇಕು-ನಾನು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೇ ಮೈಂಡ್ ರೀಡರ್ ! ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಕೇಳಿದಾಗ ನೀವು ಸಿಡುಕಿದಿರಿ-ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಏನು ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ? ಭತ್ತ ಸಿಕ್ಲಿಲ್ವಾ ?” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಕೇಳಿದ. ಶಚಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕಣ್ಣಿನಂಚಿ ನಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ನುಂಗಿದಳು. ತಾನು ಇವನ ಮುಂದೇಕೆ ಅಳಬೇಕು, ತಾನೇನೂ ಅಂತಹ ಅಬಲೆಯಲ್ಲ-ಅತ್ತೂ ಕರೆದು ಸಹಾಯ ಹಸ್ತ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ.

“ಮತ್ತಿನ್ನೇನು ? ಹುಡುಗನ ಕಡೆಯವರ ಸಮಸ್ಯೆನಾ ? ಅದು ಕೊಡೀ, ಇದು ಕೊಡೀಂತಾ ?” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಬಿಚ್ಚುಮಾತಿನಿಂದ ಕೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ತಟಕ್ಕನೆ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದಳು.

“ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು-ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಮಾಧಾನ ಇದೆ-ಅದು ಹೇಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ—”

“ಏನಂತೆ ? ಹುಡುಗನಿಗೆ ತುಂಬಾ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಬೇಕಂತಾ ?”

ಶಚಿ ಅವನ ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆಗೆ ನಗದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆಂದರೆ ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಮದುವೆಗೆ ತಾವೇ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯ ಮನೆಯವರ ಕೈಲಿ ಹಣ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ! ಗಂಡಸರು ಲೀಚ್ ! ಜಗಣೆ ರಕ್ತ ಹಿರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೀರಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ! ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದರೆ ಸಾಕು ! ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಯೋಚನೆಯೇಕೆ ?

“ಇಲ್ಲ-ಅವರಿಗೆ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಬೇಕಾಗಲ್ಲ-ಬರಿ ಒಂದು ಮನೆ, ಒಂದು ಸ್ಯೂಟರ್ ಸಾಕು ಅಂತಾರೆ !” ಶಚಿಗೇವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅವಳ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅವುಡುಗಟ್ಟಿದ. “ಬ್ಲಾಗಾರ್ಡ್ ! ಅವನಲ್ಲೇ ಎದ್ದೆ ಬೇರೆ ಗಂಡೇ ಸಿಕ್ಕೋಲ್ಲವಾ ?”

“ಹಾಗಲ್ಲ-ಒಂದೊಂದೆಲ್ಲ ತಂದೆ, ತಾಯಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು

ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಾರಿ-ಆದ್ರೆ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯವರಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದಲ್ಲವೇ ? ನಮ್ಮಕ್ಕ ತುಂಬಾ ಸ್ವೀಟ್ ನೇಚರ್ಡ್-ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಅವಳೂ ಆ ಹುಡುಗ ಇಬ್ಬಾ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ-ಆದ್ರೆ ಆ ಹುಡುಗನ ತಾಯೀದೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೆತಾಪತಿ !”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ನಕ್ಕು ಎಂದನಂತ- “ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯು ಬಿಡಿ ನಿಮ್ಮ ತಲೆನೋವಿಗೆ ಕಾರಣ-ಐ ವಿಶ್ ಐ ಕುಡ್ ಹೆಲ್ಪ್ ಯೂ !”

“ನಂಗೆ ಯಾರ ಹೆಲ್ಪ್ ಬೇಕಾಗಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಒಂದು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಸಿಕ್ಕೋಹಾಗಿದ್ದೆ ನಾನು ದುಡಿದು ತೀರಿಸ್ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ-ಮನೇನಿ ನಮ್ಮಕ್ಕನಿಗೆ ಕೊಡಲಿ, ನಂಗೂ ಬೇಡಾ !”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅವಳನ್ನೇ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿದ-“ನೀವು ತುಂಬಾ ಧೈರ್ಯವಂತರು, ನೋಡೋಣ-ಏನಾದ್ರೂ ದಾಃ ಕಾಣಬಹುದು. ಧೈರ್ಯಂ ಸರ್ವತ್ರಂ ಸಾಧನಂ !”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಹಿಂದಕ್ಕೊರಗಿ ನಸು ನಕ್ಕನು. “ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದೇ ನಂಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಾಧಾನ ವಾಯಿತು.”

“ಹಾಗಾದರೆ ಬನ್ನಿ ನಂಜೊತೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಡೋಸ್ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಬರೋಣ. ಆಗ ನೀವು ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಆಗ್ಬಿಡಿರಿ !”

“ಬೇಡಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್-ನನ್ನ ವರ್ಕ್ ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ.”

“ಆದ್ರೆ ಒಂದು ಕಂಡಿಷನ್-ನಿಮ್ಮ ಮೈಸರಿಯಾಗಲೇ ಇದ್ದೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಬಾರ್ರು !” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ಆಗ್ಲ-!” ಶಚಿ ಫೈಲು ತೆಗೆದಳು. ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅವರು ಇವರು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ವಿನೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದ. ಮೂರು ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ತನಗೆ ಯಾವ ಕೆಡಕೂ ಬಯಸಿರಲಿಲ್ಲ-ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕೆಟ್ಟ ನಡವಳಿಕೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ರಾಗವಾಗಲೂ ಏನಾದರೂ ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಅವರಿಬರ ಮಾತು ಕೇಳಬಾರದು.

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಜೊಂಬರಿಗೆ ನಡೆದ-

“ಪುರುಷೋತ್ತಮ್-ಗಾಳಿ ಬಂದಾಗ ತೂರೋ ಅಂತ ಹಿರಿಯರು.

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತಾ—ಅದೃಷ್ಟ ತಾನಾಗೇ ಹುಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ—ಈಗ ತೋರಿಸಿ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಮಸಲತ್ತು.” ಅವನಿಗೆ ಶಚಿಯ ಮನೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿವರಿಸಿದ.

“ಆ ಹುಡುಗಿ ತುಂಬಾ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ—ಅದ್ರಿಂದ ಒಂದು ಪ್ಲಾನು ಮಾಡೋಣ. ರಿಮ್‌ಜಿಮ್‌ನ ‘ಫೂ’ ಬಿಡೋಣ—ಲೋನ್‌ಗೆ ಅಪ್ಪೆ ಮಾಡೋಣ—ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ‘ಕಟ್’ ಮಾಡಬಹುದು ಅಂತ—ಅವಳ ಕೈಗೆ ಹಣ ಸೇರಿದರೆ ಕಮಿಟ್ ಆದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ—ಆಮೇಲೆ ಗಾಳ ಹಾಕ ಬಹುದು ಅಥವಾ ಬಲೆ ಬೀಸಬಹುದು !”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಗಂಭೀರವಾದ ನೋಟ ಬೀರಿದ.

“ಅದ್ಯಾಕೋ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ನಾವು ಪ್ಲಾನು ಮಾಡಿ ಮೋಸ ಮಾಡ್ಬಾರ್ಡು ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ.”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಆ ಬೆತ್ ನಿನ್ನ ನಂಬ್ಕೊಂಡು ಬಿಡು ! ನಿಂಗೆ ಹಾವೂ ಸಾಯಬಾರದು. ಕೋಲು ಮುರೀಬಾರ್ಡು !” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ರೇಗಿದ.

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ ನೀನೇ ಮಾಡು—ನಂಗೆ ನಿನ್ನಷ್ಟು ಜ್ಞಾನತನ ಇಲ್ಲ”

“ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಅವರ ತಲೆಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಸೋನು. ನಿಂಗೆ ಜ್ಞಾನತನ ಇಲ್ವೇ ? ನೀನೇ ಜ್ಞಾನ. ನಾನು ರೋಡ್ ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ—ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ನಿಂದೇ. ಯೂ ಹ್ಯಾವ್ ಟು ಫೈಟ್ ಯುವರ್ ಓನ್ ಬ್ಯಾಟಲ್ ! ನಿನ್ನ ಯುದ್ಧ ನೀನೇ ಮಾಡಬೇಕು !” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಮನಸ್ಸು ಹೊಯ್ದಾಡಿತು—ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಎರಡು ಬಾರಿ ಬೆತ್‌ನ ಕಾಲ್ ಬಂತು. ‘ಪುರೂ—ಐ ಮಿಸ್ ಯೂ, ಐ ವಾಂಟ್ ಯೂ—ಐ ವಾಂಟು ಸೀಯೂ—ನಿನ್ನ ತುಂಬಾ ನೆನಸಿ ಕೊಳ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ—ನಿನ್ನ ನೋಡ್ಬೇಕೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ’ ಅಂತ—ತನಗೂ ಅವಳ ದನಿಯ ನೋವು, ವಿರಹತಪ್ಪು ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಅವಳ ಸುತ್ತಲೇ ಇದೆ—ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ವ.ತ್ತೆ ಬೆತ್‌ನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಳಟು—ಹೋದರೆ ತಾನು ಮತ್ತೆ ಈ ಕಡೆ ಬರಬಾರದು—ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ತನಗೆ ಬೆತ್ ಬಹಳ ಅಮೂಲ್ಯ—ಅವಳಿದ್ದರೆ ಬದುಕು ಸ್ವರ್ಗ ! ಅವಳಿಗಾಗಿ ತಾನು ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧ !”

“ಆಲ್‌ರೈಟ್—ಗೋ ಅಹೆಡ್—ನೀನು ನಿನ್ನ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡು. ನಾನು

ಪಥು ಬೇಕಾಗಿದೆ !

ಂದಿನದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ !” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿ ಪೆನ್ನಿಗೆ
ವಾ ತಗಲಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೊರಗಿ ಕುಳಿತ-ಶಚಿ ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ-ತಾನು ಸರಿಯಾಗಿ
ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂದು ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಬಂದಾಗ ನೋಡಿದ್ದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ
ಳಿದಿಲ್ಲ-ಆಗಾಗ ಬಂದು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಗಮನ
ಸಫತ್ ಹರಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಬೆತ್‌ನಂತೆ ರೂಪಸಿಯೇ ? ವಿದ್ಯಾವಂತಳೇ ? ನಾಲ್ಕು
ಸ ನಾಟಕವಾಡಬೇಕಾದರೂ ಅಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ ?
ಂದು ಏನಾದರೂ ನೆನಪಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ
ಕು.

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್‌ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ.
ವನು ಬಂದದ್ದು ಕಂಡು ಅವಳು ನಕ್ಕಳು.

“ಏನು ಹುಡುಗಿಯರ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗುವುದೇ ಕೆಲಸವೇನು ? ಪಿ. ಆರ್.
ಶೀ. ಅಂದರೆ ಪರ್‌ಫೆಕ್ಟ್ ರೊಮಾಂಟಿಕ್ ಆಫೀಸರ್ ಅಲ್ಲ-!”

“ಏನು ಮಾಡೋದು ಗ್ರಹಚಾರ ! ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಗಿಯರ ಹಿಂದೆ
ಸುತ್ತಾಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ-!” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತ-
ನಿಮ್ಮಿಂದ ನನಗೊಂದು ಉಪಕಾರ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ-ನನಗೆ ಅಂದ್ರೆ ನನಗಲ್ಲ.
ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ಗೆ-ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಗೆ ಅಂತಾನೇ ಇಚ್ಛಿಸ್ತೀಳಿ.”

“ಏನು ಅಂತಹ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ನಾನು ?”

ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ತುಂಬಾ ಸಿಂಪಲ್-ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅವಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿದ.

“ನಂಗೆ ಆ ಹುಡುಗಿನ ಕಂಡ್ರೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ-ತುಂಬಾ ಅಹಂ
ಕಾರ-ದುಡ್ಡು, ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದೂ ಜಂಬ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಇದೆ !”
ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ-

“ನೀವು ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯೊಂದಿರಲಿ. ಅವಳು ತುಂಬಾ ಫ್ರಾಂಕ್-ಬಿಚ್ಚು
ಮನಸ್ಸಿನೋಳು. ಒಳಗೊಂದು ಹೊರಗೊಂದು ಮಾತಾಡೋಲ್ಲ. ನೀವು ಅವ
ಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಅವಳಂತಹ ಹುಡುಗಿ ಇಲ್ಲ !” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್
ಹೇಳಿದ.

“ಸೋ....ನೀವು ಅವಳ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಆಯ್ತಲ್ಲಾ !” ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ರೇಗಿದಳು.

“ಅಮ್ಮಾ ತಾಯಿ ಕೈಮುಗಿತೀನಿ-ರಾಂಗ್ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ ಮೇಲೆ ರೈಲು ಬಿಡಬೇಡಿ-ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಮಾಡಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ !”

ನರೋತ್ತಮ್ ಕಾಲಿಕ್ಯುಲೇಟರ್ ಹಿಡದೇ ಬಂದ—

“ಏನೋ ಇದು ನಿನ್ನ ನಾಟಕ”

“ನರೂ, ನಿನ್ನ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತಮಾಷೆಯಾಗಬೋಗಿದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ಥಿಂಕ್ ಮಾಡೋಕೆ ಹೇಳು”

“ಏನದು ನಿನ್ನ ಪ್ರವರ ?”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ನರೋತ್ತಮ್ ಗೆ ವಿವರಿಸಿದ.

“ಛೇ ಯಾಕ್ರೋ ಆ ಹುಡುಗಿನ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಎಳೆತೀರಾ ? ನಂಗು ಯಾಕೋ ಆ ಹುಡುಗಿನ ಇನ್ ವಾಲ್ವ್ ಮಾಡೋದಿಷ್ಟು ಇಲ್ಲ-ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವಳು ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನ ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಪ್ರೀತಿಸೋಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಅವನು ಬಿತ್ ಹಿಂದೆ ಹೋದ್ರೆ ಇವಳು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನಮಗಲ್ಲಾ ಕೆಲವು ಕತೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಾಳೂ” ನರೋತ್ತಮ್ ಮೂಗೇಳಿದ

“ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದೋರೆ ಏನು ಗೊತ್ತು ಹಸಿವಿನ ಸಂಕಟ ?”

“ನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರೀನ್ ಸಿಗ್ನಲ್ ಇದೆ-ಆದ್ರೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಗೋಸ್ವರ ನಾವು ಮಾಡ್ಲಿ ಬೇಕು. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡು. ಮೊದಲೇ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡೋಣ-ಇದು ಬರೀ ನಾಟಕ-ಹಣ ತೋಗೋ-ನಾಟ್ಯ ಮಾಡು-ಲಾಸ್ವ್ ಸೀನ್ ಮುಗಿದು ಪರದೇ ಬಿಟ್ಟೀಲೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು ಅಂತ. ಅವಳಿಗೂ ಹಣದ ತೊಂದರೆ ಇದೆ-ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನೋರು ವಿನಾಕಾರಣ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ತೋರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದು ಡೇಂಜರ್ ಸಿಗ್ನಲ್ !”

“ಸರಿಯಪ್ಪಾ, ನೀವಿಬ್ಬೂ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬನ್ನ ಎಳೆಬೇಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಅಸಲಿಗೆ ವೋಸವಾದೀತು !”

“ಹೆದರಬೇಡ ನರೂ-ಗಾಡಿ ಸ್ಟಾರ್ವ್ ಮಾಡಿ ಫಸ್ಟ್ ಗೇರ್ ಹಾಕೋದು. ನಾವಿಬ್ಬೂ-ಗಾಡಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೇ ಓಡಿಸಲಿ ಐಡು !”

ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ನರೋತ್ತಮ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ-ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಲೇ ಲಂಚ್ ಬ್ರೇಕಿನಲ್ಲಿ ಶಚಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು.

ತನ್ನ ಬಳಿ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಬಂದು ಕುಳಿತಾಗ ಶಚಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ. ತಾನು ಅಂತಹ ನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಅವಳು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಂದು ಸಮನಾಗಿ ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ಕೂಡುವ ಪ್ರಮೇಯವಾದರೂ ಏನು

“ಶಚಿ, ಇವೊತ್ಯಾಕೋ ತುಂಬಾ ಸಪ್ಪಗಿದ್ದೀಯೆ !”

ಶಚಿ ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ಕಿರುನಕ್ಕಳಷ್ಟೆ.

“ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮದುವೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತು. ನಿಂಗೊಂದು ಸಜೆಷನ್ ಕೊಡಲಾ ?” ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ಸಜೆಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ತೋಗೋತೀನಿ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿರ ಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ” ಶಚಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದುವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವುದು ಸರಿಬರಲಿಲ್ಲ

“ನೀನ್ಯಾಕೆ ಲೋನ್ ಗೆ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಬಾರದು ?”

“ಇನ್ನೂ ಸೇರಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಗಿಲ್ಲ-ನಂಗ್ಯಾರು ಲೋನ್ ಕೊಡ್ತಾರೆ ?”

“ಪ್ರಸಲ್ ಕೇಸಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ-ನಮ್ಮ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಕೆಂಪರಾಜ್ ಇಲ್ಲಾ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸುಗರ್ ಖಾಯಿಲೆಯಾದಾಗ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಲೋನ್ ಕೇಳಿದ್ದು. ತಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು. ಈಗ ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹಿಡ್ಡೋತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅವನು ಲೋನ್ ಗೆ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದಾಗ ಸೇರಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು ಅಷ್ಟೆ. ನೀನೂ ಯಾಕೆ ಟೈ ಮಾಡ್ಬಾರ್ಡ್-? ನಾನು ಕಾಲಿಕ್ಯುಲೇಟ್ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಕೇಳಬಹುದು-ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹೋದ್ರೆ ಹೋಗಲಿ-ಬೋನಸ್, ಗೀನಸ್ ಬಂದಾಗ ಅದ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದ್ರೆ ಮುಗಿದೇ ಹೋಗುತ್ತೆ.”

ಶಚಿಯ ಮನಸ್ಸು ಡೋಲಾಯಮಾನವಾಯಿತು. ಶ್ಯಾಮಲನ ಸಪ್ಪೆ ಮ.೩, ನೀರವ ಕಂಬನಿ, ತಾಯಿಯ ದುಮ್ಮಾನ, ಶೋಕ ನೋಡಿ ಅವಳಿಗೆ ಎವೆ ಧಾರವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಕೈ ಏಕೆ ನೋಡಬಾರದು ? ಲೋನ್ ಗೆ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಹೋಗಿ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದ

ರೊಂದು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಲೇಬೇಕು. ಅವಳ ಮನದಲ್ಲಿ ಆಸೆಯ ಮುಂಬೆಳಕು ಮೂಡಿತು.

“ಲೋನ್‌ಗೆ ಅಸ್ಲೈ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಏನು ಮಾಡ್ಬೇಕೂ ?”

“ಎಲ್ಲಾ ನಾನು ಹೇಳ್ತೀನಿ-ಬಾ” ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಅವಳನ್ನು ವೆಯ್ಯುಂಗ್ ರೂಮ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು.

“ನಂಗೆ ಎಂ. ಡಿ. ಗೆ ಇದ್ದು ಕೊಡೋಕೆ ಒಂದು ತರಹಾ ಆಗುತ್ತೆ” ಎಲ್ಲಾ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಶಚಿ ಹೆದರಿದಳು.

“ನೀನ್ಯಾಕೆ ಹೋಗಿ ಕೊಡ್ಬೇಕೂ ? ಪುಟ್ಟರಾಮು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿ ಬಿಡು-ಏನಾಗುತ್ತೆ-ಹಣ್ಣೋ ಕಾಯೋ ನಾಕೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ” ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಅಭಯ ನೀಡಿದಳು.

೧೨

ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಶಚಿ ಶ್ಯಾಮಲನಿಗಾಗಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಂಡೆ ಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ಲೋನ್ ಬೇಡಿ ಅಪ್ಪಿ ಕೇಶನ್ ಹಾಕಿದುದೇ ಅವಳ ಮನ ಸ್ಥಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ನೆಮ್ಮದಿ ತಂದಿತ್ತು. ಹೂವು ಹಿಡಿದು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಎದುರಾದ.

“ಏನು ಅಮ್ಮಾವರ ದರ್ಶನವೇ ಅಪರೂಪ ಆಗೋಯ್ತು !”

“ಹೂಂ ಅಮ್ಮಾವ್ರ ಅಪರೂಪ ಆದ್ರೆ ಚೆನ್ನ, ಜಗಳ ಕದನ ಕಡಿಮೆ ಯಾಗುತ್ತೆ. ನಮ್ಮನೆ ಪರಿಸರಾನೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗರುತ್ತೆ” ಶಚಿ ಗಡುಸಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. “ಏನಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ ವಿಚಾರ ?”

“ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಚಾರ ಹಾಗಿರಲಿ, ನಿನ್ನ ಅಫೀಸ್‌ಗಿರಿ ಏನು ಅನ್ನುತ್ತೆ ?”

“ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಆಗಿದೆ-ಅಲ್ಲಿ ನಾನೇ ರಾಣಿ ಗೊತ್ತಾ ?”

“ನೀನು ರಾಣಿ ಆಗಬೇಕಾದ್ರೆ ರಾಜಾನೂ ಇರಬೇಕಲ್ಲಾ !”
ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕಳು.

“ನಿನ್ನ ವಕ್ರಬುದ್ಧಿ ಆಗಲೇ ಬಿಚ್ಚಿದ್ಯಲ್ಲಾ ! ನೀನು ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕೋದ್ರಲ್ಲಿದ್ಯಲ್ಲಾ.... ಈಗೋಡೂ-ಅಮ್ಮಂಗೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ನೀನೇಷ್ಟು ಸುಳ್ಳುಬುರುಕಾ ಅಂತ !”

ಶ್ರೀರಾಮನ ಮುಖ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

“ಶಚಿ, ನಿನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕೋಕೂಂತ ನಾನೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ— ನಿನ್ನ ಲೈಫ್ ಹಾಳಾಗಬಾರ್ದಂತ ಹೇಳಿದೆ-ಆ ಮೂರು ಜನ ಬ್ರದರ್ಸ್ ತುಂಬಾ ಸ್ಪೀಮಿಂಗ್-ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು-ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅಂದ್ರೆಲೇ ಆಯ್ಕೆಮಾಡು-ಇನ್ಯಾಕೆ ಆ ಮಾತು ?”

“ಎನೇ ಶಚಿ ಬಾಗಿಲೇ ಮಾತಾಡ್ತಾ ನಿಂತಿಟ್ಟಿ ? ಯಾಕೆ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸ ಸಾಕಾಗಿಲ್ಲ ? ಕಾಫಿ ಕುಡ್ತು, ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಆಮೇಲೆ ಅವನ್ನೊತ್ತೆ ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತೋ ?” ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನಯವಾಗಿ ಗದರಿಕೊಂಡರು. ಹುಡುಗಿಗೆ ಹೊತ್ತುಗೊತ್ತು ಒಂದೂ ತಿಳಿಯೋಲ್ಲ.

“ನಾನೇನೂ ಮಾತಾಡ್ತಾ ನಿಂತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೇ ದಾರಿಗಡ್ಡವಾಗಿ ವೈರಾವಣನ ಹಾಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಮಾತಾಡಿಸ್ತಾ ಇರೋದು-ಇನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲವೇನೋ ! ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ರೋಪ್ ಹಾಕಾನೆ” ಶಚಿ ಶ್ರೀರಾಮನತ್ತ ಕಿಡಿನೋಟ ಬೀರಿ ಒಳನಡೆದಳು-“ಅಮ್ಮಾ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಎಲ್ಲಿ ? ಅವಳಿಗೋಸ್ಕರ ಹೂವು ತಂದಿದ್ದೀನಿ !”

“ಒಳಗೆ ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರೋದಿದ್ದಾಳೆ ನೋಡು-” ಶಾರದಮ್ಮ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಳಿ ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತಳು.

ಶಚಿ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಶ್ಯಾಮಲನ ಮುಂದೆ ಹೂವು ಹಿಡಿದಳು.

“ನೋಡು ಎಷ್ಟು ಘಂ ಅನ್ನಾ ಇದೆ- ಮುಡೋ ?”

“ನಂಗೇನೂ ಬೇಡ್ವೇ. ನೀನೇ ಮುಡೋ ?” ಶ್ಯಾಮಲ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ಪಳು “ನಂಗೇ ಅದೊಂದು ಬೇರೆ ಕೇಡು !”

“ಅಂತಹ ಕೇಡೇನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ-ಬರೋದೂ ಇಲ್ಲ-ನಾನಿರೋಪನು ನೀನು ಏನು ಕೂರಗಬೇಕಾಗಲ್ಲ. ನಾನು ಲೋನ್ಗೆ ಅಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ-ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಫಲ್ಪ್ ಮಾಡ್ತೀನೀಂತ ಅಂದಿದ್ದಾಳೆ-ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಕೂಡ ಹಾಗೇ ಅಂದು !”

ಶ್ಯಾಮಲ ಶಚಿಯ ಕೈಹಿಡಿದಳು. “ಅಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳಿ ಯಾಕೆ ಅದ ಕೈಲ್ಲಾ ಕೈ ಹಾಕ್ತೀ, ಲೋನ್ ತಗೊಂಡ್ರೆ ಅದ್ನ ತೀರಿಸೋ ಧಾರ ನಿಂದೇ ಆಗುತ್ತೆ-ನೀನು ಅಲ್ಲಿವರೂ ಅಲ್ಲೇ ಕೆಲ್ಪ ಮಾಡ್ಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ! ಲೋನೂ ಬೇಡ ಏನೂ ಬೇಡಾ. ಸುಮ್ಮನಿರು !”

“ಲೇ ಶ್ಯಾಮಲಾ, ಒಳ್ಳೇ ಮುದುಕಿ ತರಹಾ ಮಾತಾಡ್ಬೇಡಾ-ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳಿ-ಬೋನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಏನೂ ತೊಂದ್ರೆ ಆಗೋಲ್ಲ-ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿ ಸಾಕು-ತೋಗೋ ಏನೂ ಅಪಶಕುನ ನುಡಿ ಬೇಡಾ-ತೋಗೋ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೂವು ತಂದ್ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಮುಡ್ಕೊ !” ಹೂವನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯತ್ತ ನಡೆದಳು.

ಅವಳು ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿ ಮುಗಿಸಿ, ಮುಖತೊಳೆದು, ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಾಯತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧವಾದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಅಸಮಾಧಾನ ಗೊಂಡರು.

“ಈಗ್ತಾನೇ ಅಫೀಸ್ನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ ! ತಿರ್ಗಾ ಎಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾ ಹೋಕಿ ಹೋಗ್ತೆ ! ಸುಮ್ಮೆ ಮನೇಲಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸ್ಕೊಬಾರ್ದಾ ?”

“ಅಫೀಸ್ನಲ್ಲಿ ಏನು ಕುಟ್ಟಿ, ಬೀಸಿ, ಅಗೆದು ಮಾಡೋಲ್ಲಮ್ಮಾ ಸಾಕಾ ಲೋಕ್-ಕೂತ್ಯಡೆ, ಕುಡಿದ ನೀರೂ ಅಲ್ಲಾಡದಂತಿರೋ ಕೆಲ್ಪ-ಅಯಾಸ ಎಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತೆ ವೇಳು ! ನಾನು ಗಾಯತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ಲೇಬೇಕು. ಅವಳಿಗೆ ಏನು ವಿಷಯ ಹೇಳ್ಬೇಕೂ !” ಶಚಿ ಹೊರಗಡಿಯಟ್ಟಳು. ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ತ್ರೀರಾವ್ ನಿಂತೇ ಇದ್ದ.

“ಊ ಇವನೊಬ್ಬ-ಕಾಶಿಗೋಗ್ತಾ ಬೆಕ್ಕು ಅಡ್ಡ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬಂದ” ಸುನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡಳು.

“ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸವಾರಿ ?” ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ರೇಗಿತು.

“ನಿನ್ನ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ !” ಬಿರುಸಾಗ ಉತ್ತರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ದಾಟಿ ಕೊಂಡು ಹೊರಟಳು.

“ನಿಗೆ ಬಹಳ ಅಹಂಕಾರ ಶಚಿ-ಅದು ಎಂದಾದ್ರೂ ಅಡಗಬೇಕು ನೋಡು !” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಅವನತ್ತ ತಿರುಗಿಯೂ ನೋಡದೆ ಹೊರಟಳು.

“ನೀನೇ ನೋಡಿದ್ಯಾ, ಅವಳು ಯಾರ ಮಾತೂ ಕೇಳೋಲ್ಲ” ಶಾರದಮ್ಮ ಶ್ರೀರಾಮ್‌ನ ಮುಂದೆ ಆಳಲು ತೋಡಿಕೊಂಡರು. “ಹುಡುಗು ಬುದ್ಧಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿನೇ ಇಲ್ಲ—”

ಶ್ಯಾಮಲ ಮುಡಿಗೆ ಹೂವೇರಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಬಂದಳು-“ಅಮ್ಮ, ಶಚಿ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಲೋನ್‌ಗೆ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಿವ್ವಾಳಂತೆ”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿದ-ಶಾರದಮ್ಮ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು.

“ಅವಳಿಗೆ ಮಾಡೂಂತ ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು ? ಅವಳಿಗ್ಯಾಕೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ತಲೆಹರಟೆ ?” ಶಾರದಮ್ಮ ಗೊಣಗಿದರು.

“ಇಷ್ಟು ಜೇಗ ಅವಳಿಗೆ ಯಾರು ಲೋನ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ ! ಆದ್ರೂ ಒಂದ್ವೇಳೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಏನಾದ್ರೂ ಕಮಿಟ್ ಆಗ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ದನಿಗೂಡಿಸಿದ-“ಸದ್ಯೆ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದ್ವಾಳೆ ತಾನೇ ತಂದೇಬಿಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ !”

ಶಾರದಮ್ಮ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟರು. “ಶ್ರೀರಾಮ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದೆ ನೋಡು ಶ್ಯಾಮಲ, ಅನ್ನು ಅನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ನ ಸ್ಯೂಟರ್ ಇನ್ಸ್‌ಟಾಲ್‌ಮೆಂಟಿನೆ ಕೊಡಿಸ್ತಾನಂತೆ !”

ಶ್ಯಾಮಲ ಮುಖ ತಗ್ಗಿಸಿಹಳು. “ನನ್ನಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ನಾನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಾರ ! ನಾನು ಶಚಿ ಜಾಗೆ ಓದಿ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕ್ರೆ ಎಷ್ಟೆ ಜೆನ್ನಾಗರೋಡು !”

“ನೀನು ಹೀಗಿರೋದೇ ಚೆನ್ನ ಶ್ಯಾಮಲ !” ಶ್ರೀರಾಮ್ ದನಿಗೂಡಿಸಿ “ಶಚಿ ಬರೂತೂ ನನ್ನತ್ತ ಮಾತಾಡ್ಬೇಕಂತೆಂತ ಹೇಳಿ-ಶ್ಯಾಮಲ ಅವ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ.ಅವ್ವು ಲೋನ್‌ಗೆ ಏನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇಡಾ-”

— ನೋಂದೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಾಕೆ ಅವಳು. ಎ

ಮೊದ್ಲಿಂದೂ ಅವಳು ತನ್ನ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ಮಾಡೋಳು” ಶ್ರೀರಾಮ್‌ಗೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು.

“ಆಗ್ಲ ನಾನು ಒಂದು ಕೈ ನೋಡ್ತಿನಿ-!” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ.

ಶಚಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿದರು “ನೋಡೇ, ಶಚಿ. ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅದೇನೋ ನಿಂಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ಬೇಕಂತೆ ಆಗ್ಲೆ ಎರಡು ಸಲ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ್ದ.”

ಶಚಿ ಮುಖ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿದಳು. “ಅವನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡೋಕೆ ಟೈಂ ಇಲ್ಲ. ಅವನೊಬ್ಬ ಫಿಲಾಸಫರ್-ಅವನು ಹೇಳ್ತಾನೇ ಇರಾನೆ ನೀವು ಕೇಳ್ತಾನೇ ಇರಿ-ನಂಗೆ ಅವನು ತೆ ಮಾತಾಡೋಕೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ.”

“ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ಬಾರ್ಬೇ-ಅದೇನು ಮಾತಾಡ್ಬೇಕೊಂತಾನೋ ಕೇಳೊಂಡ್ಲಾ ಹೋಗು ! ಅದೇನೋ ಅವನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಸ್ಯೂಟರ್‌ನ ಇನ್ಸ್ ಟಾಲ್ ಮೆಂಟ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡಿಸ್ತಾನಂತೆ !”

ಶಚಿ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿದಳು. “ನೋಡು, ನೀನು ಅವನು ಹೇಳೋ ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತು ಕೇಳಾ, ಕೂತ್ಕೊಬೇಡಾ-ಅವನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ನ ಸ್ಯೂಟರ್ ಗುಣ ರಿಗೆ ಕೋಗೊದ್ದ ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಇನ್ಸ್‌ಟಾಲ್ ಮೆಂಟ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡಿಸ್ಲಿ-ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಅಳಯ ಆಗೋ ಪ್ರದೀಪ್‌ಗೆ ಅದರ ರಿವೇರಿ ಬಿಲ್ ನಿಂಗೇ ಕಳಿಸ್ಲಿ-ಅವನಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಶ್ಯಾಮಲನ ತಲೆಮೇಲೆ ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಸುರು ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿ ಗೇರಿ-ಎನೇ ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ನನ್ನಗಂಗೆ ಥರ್ಮ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ಯೂಟರ್ ಕೊಟ್ಟು ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂತಾ !....ಹೋಗಮ್ಮಾ-ನಮ್ಮನೆ ವಿಷಯ ನಾವು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟೊಬೇಕ ನಮ್ಮನೆ ಮುಂದಿನ್ರಾಮು ಬಾಡ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿ ವಿಂಕ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲಾ ಅವನೆ ಹೇಳ್ಬೇಕಾ ? ನಿಂಗಿಲ್ಲೋ ಬುದ್ಧಿ ಸರಿಯಾಗಲ್ಲ-ನಾಳೆ ನನ್ನ ಲೋನಿನ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲವೆರೂ ಜೀವ ಹಡ್ಕೊಂಡಿರು !”

ಶ್ಯವಲ, ಶಾರದಮ್ಮ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಶಚಿ ಹೇಳಿದುದರಿಲ್ಲೂ ಸತ್ಯವಿತ್ತು ಆ ಸ್ಯೂಟರ್ ಹೇಗಿದ್ದೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ? ಶಚಿ ಮುನ್ನ ಶೀರಾಮನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿ ಬರುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಬೇಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿರು. ಶಚಿ ತನಗೆ ತಾನು ಗೊಣಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. “ಇವನ್ನೇ

ಇವನ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಬರೋಲ್ಲ-ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನೆ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಾನೆ!"

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದೇ ಕುಳಿತು ಶಚಿಗಾಗಿ ಕಾದ.. ಅವಳು ಬಂದರೆ ಹೇಳಬಿಡಬೇಕು-"ನೀನೇನೂ ಲೋನ್ ತೋಗೋಬೇಡಾ- ಲೋನ್ ತೋಗೊಂಡ್ರೆ ನೀನು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ನಾನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಎರ್ಷಾಟು ಮಾಡ್ತೀನಿ" ಅಂತ-ಅವಳೇನಾದ್ರೂ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಗತಿ-ಅಗಲೇ ತಾಯಿಗೊಂದು ಹಿಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಾಗಿದೆ. "ನಂಗೆ ತಕ್ಕ ಹುಡ್ಗಿನ ನಾನೇ ಆರಿಸ್ಕೋತೀನಿ" ಅಂತ. ಶಚಿ ಯಂತಹ ಹುಡುಗಿ-ತನ್ನ ಬಾಳ ಸಂಗಾತಿಯಾವುದಾದರೆ ಬದುಕು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅವಳ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡೋದು, ಜಗಳ ಆಡೋದು, ಅವಳ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಎಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನವೇ. ಅವಳು ಮೊಂಡುತನ ಪಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು, ಅವಳಂತಹ ಹುಡುಗಿ ಇಲ್ಲ-ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತುಗಂಟಿಯಾದರೂ ಶಚಿ ಬಾರದಿದ್ದು ಕಂಡು ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಅವರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಣಾಲ್ಕಾರು ಬಾರಿ ತಿರುಗಾಡಿದ. ಒಳಗಿರುವವರಿಗೆ ತಾನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿಯಲಿ ಎಂದು ಕೆಮ್ಮಿದ. ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ನಿಂತು ಎದುರು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಯದುಗಿರಿಯನ್ನು ಕೂಗಿದ-ಊಹೂಂ-ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಯಾರೂ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ-ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಾದರೂ ಶಚಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವೂ ಇದೆ-ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಓದಲು ಕುಳಿತ. ತಲೆ ಕಲಸಿಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಓದಲಾಗಲಿಲ್ಲ-ದೀಪವಾರಿಸಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲಿರುಳಿದ. ನಿದ್ರೆ ಬಾರದಾಯಿತು. ಶಚಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಕೆನ್ನೆಗಿರಡು ಬಾರಿಸಿ ಬಿಡುವಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಹೊರಳಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವಣಿಸಿದಂತೆ ಶಚಿಯ ಮುಖ ದರ್ಶನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ಯಾಮಲನನ್ನೇ ಕೇಳಿದ. "ಯಾಕೆ ಶಚಿ ನಂಜೊತೆ ಮಾತಾಡೋಕೆ ಬರಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೆ?"

"ತುಂಬಾ ನಿದ್ರೆಂತ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ?" ಶ್ಯಾಮಲ ಸುಳು, ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು.

“ಇನ್ನೂ ಎದ್ದಿಲ್ಲಾ ?”

“ಇಲ್ಲ ಮಲೋಂಡಿದ್ದಾಳೆ-!” ಶ್ಯಾಮಲ ಮತ್ತೆ ಸುಳು ಹೇಳಿದಳು.

ಶಚಿ ಆಗಲೇ ಎದ್ದು ಆಫೀಸಿಗೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕೆನೆ ಬಣ್ಣದ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆ, ಬ್ಲೌಸ್ ಇಸ್ತ್ರೀ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಎದ್ದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ನೋಡೋಕೆ ಹೇಳು.”

“ಆಗ್ಲಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ” ಶ್ಯಾಮಲ ಹಸೆ ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ ಒಳಗೆ ನಡೆದಳು.

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಶಚಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತ. ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೇ ಇದ್ದ ಪ್ಯಾಥಾ ಲೋಜಿ ಕ್ಲಾಸ್ ಗೆ ಚಕ್ರರ್ ಹೊಡೆದು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತ. ಶಚಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟಾಗ ಶ್ರೀರಾಮ್ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೋಡಿಬಂದ-ಕೆನೆ ಬಣ್ಣದ ಸಿಲ್ಕಿನ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ, ಅವಳಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅಪ್ಪರೆಯಂತೆ ಕಂಡಳು. ಈ ಅಲಂಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ! ಒಳಗೇ ಕುದಿದ. ಅವನಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೈಯಿನ ಪರ್ಸ್ ಬೀಸುತ್ತಾ ನಡೆದು ಹೋದಾಗ ಅವನು ತಡೆಯದೇ ಕೂಗಿದ. “ಶಚಿ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ !”

ಶಚಿ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೇ ನಿಂತು ಕೇಳಿದಳು, “ಎನು ನಿನ್ನ ರಾಮಾಯಣ ?”

“ನಿಂಜೊತೆ ಎರಡು ಮಾತಾಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು !” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಮೆಲ್ಲನು ಸುರಿದ.

“ನಿಂಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರೆ ನಂಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಎಣಿಸಿಕೊಡೋಲ್ಲ-ನೀನು ದಿನಬೆಳಗಾದ್ರೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಚಕ್ರರ್ ಹೊಡ್ಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ, ನಾನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಚಕ್ರರ್ ಹೊಡೆದು ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರೆನಿ ಅಂದ್ಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿನ್ನಂತ ದೊಡ್ಡ ಫೂಲ್ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ-”

“ಶಚಿ, ಟೀಸ್-ನಿನ್ನ ಆಫೀಸಿನ ವಿಚಾರನೇ....!”

“ನನ್ನ ಆಫೀಸಿನ ವಿಚಾರ ಮಾತಾಡೋಕೆ ನಿನಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ-” ಶಚಿ ಮೊಟಕಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ ನಡೆದಳು. “ಬಸ್ ಮಿಸ್ಸಾದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಫೈಂಡ್ಸ್ ಥರ್ಮ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ವೂಟರ್ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗೋಕ್ಕಾಗೊಲ್ಲ !”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅಲ್ಲೇ ದಂಗಳಾಗಿ ನಿಂತ-ಶಚಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದರೂ ಅವಳು ತನ್ನೊಡನೆ ನೆನ್ನ ರಾತ್ರಿ, ಮಾತಾಡಲು ಬರಲಿಲ್ಲ !

ಇವೊತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಶಾರದಮ್ಮ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವಳು ಅವನ ಮೂಗನ ನೇರಕ್ಕೆ ಮಾಡೋದು! ತಾನೇಕೆ ಅವಳಿಗಾಗ ಒದ್ದಾಡಬೇಕು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ!.... ಛೇ ಬೇಡಾ ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಾಗ ತಾನೇ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ತಾನೆಷ್ಟು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ನಿಂತ!" ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ.

"ಶ್ರೀರಾಮ್ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿಗೆ ಮೆಂತ್ಯದ ದೋಸೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ತಂತೀಯಾ?" ಕರೆದಾಗ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. "ಬೇಡಾ ಹಸಿವಿಲ್ಲ."

೧೨

ಶಚಿ ತನ್ನ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನರೋತ್ತಮ ರಿಮ್ ಜಮ್ಗೆ ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಕರೆದರು.

"ಶಚಿ, ನಿನ್ನ ಲೋನ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡೂಂತ ನಿನ್ನೆ ನಾನೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಇಬ್ಬರೂ ತುಂಬಾ ರೆಕಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೀವಿ. ನರೋತ್ತಮ್ 'ಟು ದಿ ಕನ್ನಿಡರ್' ಅಂತ ಬರೆದು ನಿನ್ನ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರೆ ಒತ್ತಿದ್ದೆ ಸಾಕು ಸ್ಟ್ರೈಟ್ ಆಗಿ ಎಂ. ಡಿ. ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೆ. ಬೆಸ್ಸು ಆಫಾಲಕ್" ರಿಮ್ ಜಮ್ ಹೇಳಿದಳು.

ನರೋತ್ತಮ್ ನಸುನಕ್ಕು "ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ನೋಡಿದೆ. ನೀವು ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸಸ್ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಂ ಡಿ. ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸಸ್ ಕೇಳಬಹುದು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನೀವೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದ್ರೆ 'ಕನ್ನಿಡರ್' ಫೇವರಿಬ್ಲಿ' ಅಂತ ಒಂದು ಮಾತು ಎಂ. ಡಿ. ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿ ನೀ."

"ಫ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಸರ್" ಶಚಿ ಹೇಳಿದರೂ ಮನದಲ್ಲೇಕೋ ಕ್ರಿಸಿವಿಸಿ.

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್, ನರೋತ್ತಮ್ ಇಡ್ಡಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತನಗೆ ಶಾಮೀಲಾಗಲು ಕಾರಣ? ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಎಂ ಡಿ. ಹುಡ್ಡಿಗೆ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆದಿರಬಹುದೇ? ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ಹೆಸರು ಕೆಡಿಸಲು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ತನ್ನವ್ಯ

ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದೇ? ತಾನು ಹುಷಾರಾಗರದೇಕು! ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೈ ಓಡಿದರೂ ಮನಸ್ಸೇಕೋ ಮುದುಡಿತ್ತು. ತಾನು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಅಷ್ಟು ಒರಟಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಏನಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಹಿತದಲ್ಲಿಯೇ ದೃಷ್ಟಿ ಅಷ್ಟೆ!

“ಮೇಡಂ ಸಾಹೇಬ್ರು ಟೈಪಾಗದ್ರೆ ಲೆಟರ್ಸ್ ತೋಗೊಂಡ್ಬಾ ಅಂದು” ಪುಟ್ಟರಾಮು ಬಂದು ಹಲ್ಲು ಕೆರಿದ.

ಶಚಿ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಟೈಪಾಗದ್ದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅವನ ಕೈಗತ್ತಳು. “ಇನ್ನೂ ಮೂರು ಲೆಟರ್ಸ್ ಇದೆ. ಬೇಗ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ. ಇವುಗಳ್ಳ ತೆಗೆೊಂಡು ಹೋಗು. ಈ ಮೂರು ನಾನೇ ತಂದು ಕೊಡ್ತೀನಿ.”

ಪುಟ್ಟರಾಮು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋದ. ಮನಸ್ಸಿನ ದುಗುಡವನ್ನು ಕೊಡವಿಕೊಂಡು ಶಚಿ ಬೇಗ ಬೇಗ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಒಳಹೊಕ್ಕಳು.

“ಐ ಶಲ್ ಕಂ ಇನ್ ಸರ್?”

“ನೋ ನೀಡ್ ಟು ಆಸ್ಟ್. ಕೇಳುವುದೇನಿದೆ ಆಗ್ಲೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ!”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕೊಂಚ ಗಡುಸಾಗಿಯೇ ತಲೆಯೆತ್ತದೆ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ.

“ಇನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಲೆಟರ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಎರಡು ಟೆಂಟರ್ ಕಾಲ್ ಫಾರ್ ಮಾಡಿರೋದು ಒಂದ್ಸಲ ನೋಡಿದ್ರೆ....” ಶಚಿ ಮೆಲು ನುಡಿವಳು. ಅಲ್ಲೆಯೇ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಟಪಾಲಿಗೆ ಪುಟ್ಟರಾಮು ಒಯ್ಯಲು ನಿಂತಿದ್ದ. ಅವನೇ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಮೂರು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನ ಮುಂದಿಟ್ಟ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಾ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿದ. “ಇದೇನೀ ಡಿವಾಸಿಟ್ ಹೀಗೆ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಟೈಪ್ ಫೌಸೆಂಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸೊನ್ನೆ ಇರೋದ್ರೀ? ಇದೇನೀ? ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಇಂತಹ ಲೆಟರ್ಸ್ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ನಾನು ನೋಡ್ತೀ ಸೈನ್ ಹಾಕದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಕಂಪೆನೀನೇ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ! ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಗಮನ ಇಟ್ಟು ಮಾಡ್ಬೇಕು ತಿರ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ಬನ್ನಿ” ಅವನ ಗಡಸುತನದ ಮೊದಲ

ಪಂಚಯ ಶಚಿಗೆ ಅಂದೇ ಆಗಿದ್ದು. ಹೆದರಿಕೆ, ಅವಮಾನದಿಂದ ಅವಳ ಮೈ ಸಣ್ಣಗೆ ಕಂಪಿಸಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ತಾನೇಕೆ ಇಂದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಬೇಕು! ತನಗೆ ಲೋನ್ ದಕ್ಕಿದಂತೆಯೇ!

“ಯೆಸ್ ಸರ್” ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರನಡೆದಳು. ಅರ್ಧ ಟೈಪ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಬಜರ್ ದನಿ ಮಾಡಿತು. ಪುಟ್ಟರಾಮು ಎಂ. ಡಿ. ಚೇಂಬರಿನಿಂದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬಂದು ಶಚಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತ.

“ಸಾಹೇಬ್ರು ಕರೀತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಈ ಲೆಟರ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಪಾಚ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ.”

ಶಚಿಗೆ ಒಳಗೇ ಅಳುಕು. ತನಗೆ ಎಂ. ಡಿ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೈಗಳೂ ಸಿಗುವುದು ಖಂಡಿತ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಯಾರ ಮುಖ ನೋಡಿ ಎದ್ದಿದ್ದೆನೋ! ಹಾಳು ಯದುಗಿರಿ ಮನೆಯ ಪಿಲ್ಲಿ ಮುಖ ನೋಡಿದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಅದು ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮ್‌ನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಬಿಡುತ್ತೆ. ಅವನಿಗೆ ಅವನ್ನು ಓದಿಸಲೂ ಸೋಮಾರಿತನ. ರೂಮಿನಲ್ಲಿರುವ ಇಲಿ, ಜಿರಕೆ, ಹಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಿಲ್ಲಿ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಂಶೋಷಣೆ! ಆದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಬಾಯಾರಿದಾಗ ಅದು ಅವನಿಡುವ ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದೇ? ಅದು ನೆಟ್ಟಗೆ ತನ್ನ ರೂಮಿನ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಹಾಲೇನಾದರೂ ಶೆಲ್ವಿನೋಳಗಡದೇ ಹೊರಗಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಂದು ಪಿಲ್ಲಿಗೆ ಹಬ್ಬ. ಸಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಬಾಯಾರಿಕೆಯೂ ಒಂದೇ ಸಲ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನೆಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಅವನು ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಪಿಲ್ಲಿನ ಯಾಕೆ ಬೈತೀ? ನೀನು ರಾತ್ರಿ ಮಲ್ಯೋಬೇಕಾದ್ರೆ ಹಾಲು ಒಳಗಿಟ್ಟು ಮಲ್ಯೊ. ಪಿಲ್ಲಿನ ಬೆಲ್ಕು, ಜೈನು ಹಾಕಿ ನಾಯಿ ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕೋಕೆ ಆಗುತ್ತಾ?” ಎಂದು ರೇಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

“ನೋಡ್ತಾ ಇರು. ಯಾವೊತ್ತಾದ್ರೂ ಹಾಲಿಗೆ ಟೆಕ್‌ಟೈಂಟಿ ಬೆರಿಸಿ ಇಟ್ಟಿಡ್ತೀನಿ. ಆಗ ನಿನ್ನ ಪಿಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತೆ?” ಎಂದು ತಾನು ಹೆದರಿಸಿದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮ್ ನಕ್ಕಿದ್ದ.

“ನಿಮ್ಮ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿರೋ ಇಲಿಗಳಷ್ಟು ಪೆದ್ದಲ್ಲ ಪಿಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು

ಕುಡಿದು, ತಿಂದು ಸಾಯೋಕೆ. ಇಲಿಗಳು ಟಿಕ್‌ಟಿಂಟಿಯಿಂದ ಸತ್ತಮೇಲೂ 'ಅವುಗಳ್ಳು ಪಿಲ್ಲಿ ಮೂಸಿ ನೋಡೋಲ್ಲ' ಹಾಳು ಪಿಲ್ಲಿಯದೇ ದಿನಬೆಳಗಾದರೆ ರಾಮಾಯಣ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗದ್ದೇ ಅದರಿಂದ, ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹಾರುವಾಗ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಕೆಳಗೆ ಕೆಡವಿದ್ದರಿಂದ ಬೆಚ್ಚಿ ಎದ್ದು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗ 'ಮಿಯಾಂವ್' ಎಂದು ಕೆಂಪುಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಲ ನಿಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಕರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಗ್ರಹಚಾರಿ ಮತ್ತೆ ಬಜರಾನ ದನಿ.

"ಸಾಹೇಬ್ಬು ಕರೀತಾ ಇದ್ದಾರೆ!" ಪುಟ್ಟರಾಮು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

ಶಚಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಎದ್ದು ಹೊರಟಳು. ಅವಳೆದೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನನ್ನು ಬೈದು ಕೆಲಸದಿಂದಲೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ! ಮೊದಲೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರು ತನಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ! ತಾನು ಎದುರಾದಿದವಳೇ ವಿನಹ ವಿನೀತಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

"ಸರ್. ಕರೆದಂತಲ್ಲಾ ಸರ್!" ಅತೀ ವಿನಯಳಾಗಿ ನುಡಿಯುವಾಗ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸವೇ ಆಯಿತು.

"ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡ್ಬೇಕು" ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಶಚಿಯ ಎದೆ ಧಸಕ್ಕೊಂದಿತು

ಶಚಿ ತಡಬಡಿಸಿದಳು. "ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಸರ್, ನಿಂತೇ ಇರ್ತೀನಿ."

ಇವನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತರೆ ತನಗೆ ಬರುವ ಮಾತೂ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತೆ ತನಗೆ ತಾನೇ ಅಂದುಕೊಂಡಳು.

"ಐ ಸೆಡ್, ಸಿಟ್ ಡೌನ್!" ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಬ್ಬರಿಸಿದ.

"ಯೆಸ್ ಸರ್!" ಶಚಿ ಅವನೆದುರಿಗಿನ ಕುರ್ಚಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ತನಗೆ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾನೂ ರೇಗಬಹುದಿತ್ತು ನಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ ಸರ್. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪಿ. ಎ. ಹೊರ್ತು ಮನೆ ಕೆಲ್ಸದೋಳಿಲ್ಲಾಂತ ಅದರೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ.

"ಇದೇನೋ ರೋನ್‌ಗೆ ಅಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ!" ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕೇಳಿದ ಶಚಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಬೇಗ ಸ್ವರ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ, ತಡವರಿಸಿದಳು.

“ಹೌದು ಸರ್.”

“ಮೆಡಿಕಲ್ ಗ್ರಾಂಡ್ಸ್ ಅಂತ ಬರ್ರಿದ್ದೀರಿ-ಆದ್ರೆ ಯೂ ಲುಕ್ ಕ್ಲೈಯ್ಸ್ ಆಲ್ ರೈಟ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಪಿರಿಟೆಡ್-ವಾಟ್ ಈಸ್ ರಾಂಗ್ ? ನೋಡೋಕೆ ಸರಿಯಾಗೇ ಇದ್ದೀರಿ-ಏನಾಗಿದೆ ?” ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೇರವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ ಅವಳನ್ನೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಶಚಿ ಒಣಗಿದ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಾಲಿಗೆಯಾಡಿಸಿದಳು.

“ಸರ್.... ತಲೆೇದು ತೊಂದ್ರೆ ಸರ್ !”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕ.

“ಅಂದ್ರೆ....? ನೀವು ನಾರ್ಮಲ್ಯಾಗೇ ಕಾಣಿಸ್ತೀರಿ-ಯೂ ಲುಕ್ ವೆರಿ ಇಂಟೆಲಿಜೆಂಟ್ !”

ಶಚಿಯ ಮುಖ ಕೆಂಪಗಾಯಿತು-“ನೋ-ಸರ್-ಆ ತರಹಾ ಅಲ್ಲ ಸರ್-ತಲೆ ಸುತ್ತು, ತಲೆ ನೋವು ಆಗಾಗ ಬರ್ರಾ ಇರುತ್ತೆ ಸರ್. ಅದಕ್ಕೇ ಸ್ಪ್ಯಾನಿಂಗ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಂತೆ ಸರ್-ಆಮೇಲೆ ಅದರ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಡಾಕ್ಟರ್ ಕನ್ಸಲ್ಟೇಷನ್-ಎಕ್ಸ್‌ರೇಸ್ ಎಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸಿವ್ ಸರ್....” ಸುಳ್ಳು ಸರಾಗವಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. “ಲಂಬರ್ ಪಂಕ್ಚೇರ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಂತೆ ಸರ್.... ಇಲ್ಲಿ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರಿಹೋಗ್ಬೇ ಇದ್ರೆ ವೆಲ್ಲೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕಂತೆ ಸರ್....”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅರಿಕ್ಷಣ ಮುಚ್ಚಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಹಿಂದಕ್ಕೊರಗಿದ. ಅವನ ತುಟಿಯಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕಿರುನಗೆಯಿತ್ತು.

“ಆಲ್ ರೈಟ್-ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕೇಸಂತ ಸ್ಪ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ-ಆದ್ರೆ ಒಂದು ಜ್ಞಾಪ್ಯ ಇರಲಿ-ಹಣಾನ ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಯೂಸ್ ಮಾಡ್ಬಾರ್ಡ್-ನಿಮ್ಮ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಒಂದೊಂದು ಕಾಪಿ ನಾನು ಕೇಳಿದಾಗ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ-ಯಾಕಂದ್ರೆ ದೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಇಡ್ನ್ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.”

ಶಚಿ ಉಗುರು ಕಚ್ಚಿದಳು. ಬಾಯಿಯೊಣಗಿತ್ತು. ಮಾತೇ ಬಾರದಾಯಿತು. ತಾನೆಂದು ಕೊಂಡದ್ದು ಒಂದು. ಆಗುತ್ತಿರುವುದೇ ಒಂದು.

“ನಾನು ಬೇರಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತಾ ?” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ-

“ಸರ್....ಅಷ್ಟು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದರೆ ನಂಗೆ ಲೋನ್ ದೇಡಾ ಸರ್-
ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡೋಕೆ ಆಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ನಂಗೆ !”

“ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಹರಿದು ಹಾಕಿಬಿಡ್ಲಾ ?” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೇಳಿದ-“ನಾನು ಲೋನ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಸರಿಹೋಗುವ ರೀತಿ ?”

ನನ್ನ ತಲೆ ಕಟ್ಟಿಂಡು ನಿನಗೇನು ಎನ್ನುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು ಶಚಿಗೆ. ತಡೆದಳು. ನಿರಾಶೆ, ಅವಮಾನದಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಬನಿ ಇಣುಕಿತು.

೧೪

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಚಿಯ ಮುಖ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಂಪೇರಿತು.

“ಆಗದೇ ಇರೋದ್ದು ಮಾಡ್ಕೇ ಇರೋದೇ ವಾಸಿ ಸರ್-ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ-ಬೇಕಾದರೆ ಹರಿದುಬಿಡಿ !” ಶಚಿ ದಡ್ಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲಿನತ್ತ ನಡೆದಳು.

“ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಟೆಂಪರ್ ಲೂಸ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಅವಸರದಿಂದ ಕೆಲ್ಸ ಕಳೋಬಾರ್ಡು ಮಿಸ್ ಸಚೀ-ದಯವಿಟ್ಟು ಬಂದು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಏನಾದ್ರೂ ಕಾಂಪ್ರೋಮೈಸ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಾಗುತ್ತಾಂತ ನೋಡೋಣ.” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದ.

ಶಚಿ ಕೊಜ ಅನುಮಾನಿಸಿ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಳು.

“ಮೆಡಿಕಲ್ ಗ್ರೌಂಡ್ ಟಿಪ್ಪು ಇನ್ಯಾವ್ದೂ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇರಬಹುದಲ್ಲವೇ ?” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಕೇಮ್ಮಿದ.

“ಅಂತಿ....?” ಶಚಿ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ಯಾರಾದರೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಪುರಸ್ಕಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ಹಾಗೆ....”

“ಸರ್....ಆ ರೀತಿ, ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಅದೂ ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಏನು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ?” ಶಚಿ ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಮಿಸುಕಾಡಿದಳು.

“ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಡಬಹುದು—” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸ್ವರಗದ. “ನಾನೊಂದು ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ—”

“ಸರ್....ನಿಮ್ಮ ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ-ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪರನಲಾ ಅಫೀರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯೇ” ಶಚಿ ಉಗುರು ಕಟ್ಟಿದಳು.

“ಅದರೆ ಅದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವ ಕಟ್ಟಳೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ಕೊಡಬಹುದು !” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಆಸೆಯ ಬಲೆಯೊಡ್ಡಿದ. “ಕೆಲಸ ಅಂತಹ ಕಷ್ಟವಾದುದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಾಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ನಾಟಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಅಷ್ಟೆ !”

“ಅಂದ್ರೆ....!” ಶಚಿ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿದಳು.

“ಇಟ್ ಈಸ್ ಸಿಂಪಲ್” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತ. “ನೀವು ನನ್ನ ಫಿಯಾನ್ಸಿ ಗರ್ಲ್‌ಫ್ರೆಂಡ್ ಹಾಗೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು” ಶಚಿ ದಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು.

“ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸರ್-ಅದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ! ಅದೆಲ್ಲಾ ನೀವು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ. ಈ ತರಹ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡೋದ್ರಲ್ಲಿ ನಾನೂ, ನೀವೂ ಇಬ್ಬರೇ ಅರ್ಡ್, ನಿಮ್ಮನೆಯವರು ನಮ್ಮನೆಯವರು, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲವೂ ಇನ್‌ವಾಲ್ವ್ ಆಗ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಅರ್ಡ್, ನಾನು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದೋಳು. ಅನ್‌ಮ್ಯಾರೀಡ್. ನನ್ನ ಫ್ಯೂಚರ್ ಗತಿಯೆನು ? ಗಂಡ ಸ್ರೇನೋ ಎನ್ನಾಡಿದ್ರೂ ಬಚವಾಗ್ಬಿಡ್ತಾರೆ.”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಅರೆಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದ.

“ನೀವು ತೊಂದ್ರೆಗೊಳಗಾಗ್ತೀ ಇರೋ ಹಾಗೆ ನೋಡೋಕ್ಕೋ ಇವಾ ಖ್ಯಾರಿ ನನ್ನದು. ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹಾಗೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡು ಅಂತ ಕೇಳದ್ರೆ

ಏನೋ ತೊಂದ್ರೆಯಾಗಬಹುದು, ಆದ್ರೆ ನಾನೀಗ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರೋದು ಬರಿಯ ನನ್ನ ಫಿಯಾನ್ಸಿ ಹಾಗೆ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ತಾನೇ ? ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಜೊತೆ ಹುಡ್ಗೀರು ಓಡಾಡೋದು ಅಪರೂಪ ಅಲ್ವಲ್ಲ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ನೀವು 'ಹೂಂ' ಅಂದ್ರೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ನಾನು 25,000 ಇಡ್ತೀನಿ."

ಶಚಿ ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಚಡಪಡಿಸಿದಳು. ಆಫರ್ ಏನೋ ಅಟ್ರಾಕ್ಟಿವ್ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ರೆ....ಈ ಗಂಡಸನ್ನ ಹೇಗೆ ನಂಬೋದು ? ಕೊಡೋ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು, ಆಮೇಲೆ ಆಟ ಆಡಿಸಿದ್ರೆ....!

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ಗೆ ಬೆತ್‌ನ ನೆನಪಾಗಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಮಿಂಚಿತು.

"ನಾನು ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬೆತ್ ಅನ್ನೋ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದೆ, ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಯೋತೀನಿ ಅಂತಾನೂ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡ್ಡಿ. ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮಂದೆ, ತಾಯಿ ಇಬ್ಬೂ ಇದಕ್ಕೆ ಎಗೈನ್ಸ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೆಲ್ಲಿ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಯೊಂದ್ಬಿಡ್ತೀನೋ ಅನ್ನೋ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ್ದೇ ಅಲ್ಲಿಯ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಬಿಡ್ಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕರೆಸ್ಯೊಂಡು, ಈ ಕಂಪೆನಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನಲೆ ಮೇಲೆ ಹೊಂ ಸ್ಪಿಟ್ಟು, ನಂಗೆ ದಿಗ್ಬಂಧನ ಹಾಕ್ಪಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏನಿದ್ರೂ ನಾನು, ಬೆತ್ ಕೇಬಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡ್ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವ್ವೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಯಾವ್ವಾದ್ರೂ ಹುಡ್ಗು ಯನ್ನೆ ನಂಗೆ ಕಟ್ಟಿಬಿಡ್ಬೇಕಂತ ಪ್ಲಾನ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ನೀವು ನಂಜೊತೆ ಕೋ-ಆಪರೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ನಂಗೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ, ನಿಮ್ಮ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟು ಉಪ್ಕಾರ ಮಾಡೋಕೆ ನಾನು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೀನಿ."

ಶಚಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೆ ನಕ್ಕಳು-ಶುದ್ಧ ಗುಲ್ಲೂ ಇವ್ನು. ಬರೋಕ್ಕುಂಚೇನೇ ಬೆತ್‌ನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಯೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಡ್ಬಾರಿತ್ತಾ ? ಮಾಡ್ಯೊಂದ್ಬೇಲೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡೋ ಹಾಗಿದ್ರು ?

"ಸರ್-ನಂಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡೋಕೆ ಟೈಂ ಕೊಡಿ. ಫೀವೇನೂ ತಿಕ್ಕೋಕೆ ಇದ್ರೆ ನಾನೊಂದು ಮಾತು ಕೇಳ್ತೀನಿ. ಈಗೂ ನೀವು

ಫೈರ್ ಮಾಡಿ ದೆಕನೇ ಮದ್ದೆ ಮಾಡೋತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ವೋದಲ್ಲ. ಆಪ್ಪರ ಆಲ್, ನೀವು ಯಾರ ಮೇಲೂ ಡಿಪೆಂಡ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಆಗೇ ಇದ್ದೀರಲ್ಲಾ."

ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

"ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ನಮ್ಮಂದೆ ನಾನೇದಾದ್ರೂ ಅವಳ ಮದ್ದೆ ಯಾದ್ರೆ ಅವರ ಆಸ್ತಿಲಿ ಒಂದು ಪೈಸೆ ಕೊಡೋಲ್ಲಾಂತ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು. ನಮ್ಮಂದೆ ಸ್ವಭಾವ ನಿಮ್ಮೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ತುಂಬಾ ಹಠ ಮಾರಿ. ನಾನು ಅವಳ ಮದ್ದೆಯಾಗಿ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ್ರೆ ಅವಳ ಸಾಕೋ ಕ್ಯಾದ್ರೂ ನಂಗೆ ತಾಕತ್ತು ಬೇಡ್ತಾ? ಆದ್ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಾ, ನಾನೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ಕೂಡಿಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ, ನಾನೇ ಬೇರೆ ಒಂದು ಪ್ರೆವೆಂಟ್ ಎಂಟರ್ ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡೋಣಾಂತ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ."

ಗಾಯತ್ರಿ ತನ್ನ ಕಿವಿಗಳನ್ನೇ ನಂಬಿರಿಲ್ಲ. "ಏನೇ, ನೀನು ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು?! ತಲೆ, ಗಲೆ ನೆಟ್ಟಗಿದ್ದೋ ಇಲ್ಲೋ?"

"ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಗಾಯಿ, ಆಕಸ್ಮಾತ್ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲಾಂತಿಬ್ಬೋ— ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದ್ದೆ ಖಂಡಿತ ನಿಂತೋಗುತ್ತೆ. ನಾವು ಈಗೋ ಪರಿಸ್ಥಿತೀಲಿ ನಾವು ಬೇರೆ ಗಂಡು ಹುಡ್ಕಿ ಮದ್ದೆ ಮಾಡೋದು ಕಷ್ಟ. ಅವಳೋ ಅಳು ಬುರುಕಿ ಬೇರೆ. ಯಾರಾದ್ರೂ ಒಂದ್ನಾತು ಆದ್ರೆ ಹತ್ತು ದಿನ ಉಸವಾಸ ಮಾಡಿ ಆಳ್ತಾಳೆ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ಅವಳ ಬದುಕು ಹಾಕಾಗೋದ ನೋಡ್ಲಾರೆ. ನಿಂಗೇ ಗೊತ್ತು ನಾನು ಒಂಥರಾ ಬಾಡಿಗಾರ್ಡ್ ಅವಳೆ" ಕಣಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

"ಅಯ್ಯೋ ಮಂಕೇ, ಅವಳ ವಿಚಾರ ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡೋಳು, ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಬದುಕು ಎನಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ಯಾ? ನಿನ್ನ ಬಾಸ್ ಜೊತೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮರೆದಾಡಿಬಿಡು! ಆಮೇಲೆ ಯಾವ ಗಂಡ್ನೂ ನಿನ್ನ ಮೂಸಿ ನೋಡೋಲ್ಲ"

"ಬೇಡಾ ಬಿಜೇ-ಗಟ್ಸ್ ಇರೋನು ಯಾವೋನಾದ್ರೂ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ರೆ ನಾನು ಸಾಡಿಗೋವೆಲ ಅರ್ಹಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನಂಕೊತೆ ಬಾಳ್ತಾನೆ."

ಅಷ್ಟರಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಮಾಡ್ಯೊಳ್ಳೋ ಇದ್ದೆ ಬೇಡಾ-ಕೈ ತುಂಬಾ ಸಂಪಾದಿಸೋಲ್ತಾ ? ಒಬ್ಬಳೇ ಹಾಯಾಗುತ್ತೀನಿ."

"ಅಯ್ಯೋ-ನಿಂಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳೋದೂ ಒಂದೇ, ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಬಸವನಿಗೆ ಹೇಳೋದೂ ಒಂದೇ, ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ್ಲಿಂದ ಯಾರ್ಯಾತಾದ್ರೂ ಕೇಳಿದ್ಯಾ ? ಅದು ನಿನ್ನ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಬಿಡು-ಹೋಗ್ಲಿ. ನಿಮ್ಮಾಯಿಗಾದ್ರೂ ಹೇಳಿಯೋ ಇಲ್ಲೋ ?"

"ಸಧ್ಯ ! ಅಮ್ಮಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾ ? ಸಾಕೇನೇ ಕೆಲ್ಸ ಬಿಟ್ಟು ಮನೇಲಿ ಕೂತ್ಕೋ ಅಂತಾಕೆ. ಮುಂಚೆ ದುಡ್ಡು ತಂದು ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಸಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ತಿಕ್ಕೋಳ್ಳೆ. ಅಲ್ಲಿನಗೂ ಅಮ್ಮಂಗೆ ಏನೂ ಹೇಳೋಲ್ಲ. ಸಾನೂ ಹೇಳೋಲ್ಲ. ನೀನೂ ಅಷ್ಟೆ-ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟೇಯಾ ಜೋಕೆ !"

ಗಿಳತಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಮೌನವಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆದರು. ಗಾಯತ್ರಿಯ ಮನೆಯ ತಿರುವು ಬಂಪಾಗ, ಅವಳು ತಚಿಯ ಕೈಹಿಡಿದು,

"ತಚಿ ಹುಪಾರು, ನಿನ್ನದು ಬಹಳ ದುಡುಕು ಸ್ವಭಾವ. ಮಾಡ್ಬಾರ್ಡು ಮಾಡಿ, ಆಗ್ಬಾರ್ಡು ಅದೀತು."

ತಚಿ ಮನೆಯತ್ತ ಬಂದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಗೇಟಿನ ಬಳಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ.

"ಏನೋ-ಟೋಲಾಗೇಟ್ ಹನುಮಂತ ನಿಂತ್ದಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ಯ ? ಜಾಗ ಬಿಡು."

"ಏನಮ್ಮ ಆಫೀಸರ್ ಬರಾ, ಇದ್ದೀರಿ ? ಈಗ ಆಫೀಸ್ ಮುಗಿತಾ ? ನಿಂಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಕ್ಕಿದ್ಲಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಟ್ ಎಲ್ಲಿ ?"

"ನಾನಾಕೆ ನಿಂಗೆ ಪಾರ್ಟ್ ಕೊಡಿಸ್ಲಿ ? ನೀನೇ ಕೊಡಿಸು. ಹುಡ್ಗಿ ಯಾದ್ರೂ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಂತೊಂದಿದ್ದಾಕೆಂತ ನೀನು ಸಂತೋಷಪಡ್ಬೇಕು."

"ನೋಡು, ನನ್ನ ವಿಚಾರ ನೀನು ಮಾತಾಡ್ಬೇಡ ! ಸಾಕೆ ಸಾನು ದೊಡ್ಡ ಪಾಕ್ಟರಾದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಬಲ್ಲೆ ಗೊತ್ತಾ ? ನಿನ್ನಂಥ ನೂರು ತಚಿಗ್ಲೆ ಕೂಡೊಬ್ಬಿಲ್ಲ !" ಶ್ರೀರಾಮ್ ಎಡೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

"ಹಾಗಾದ್ರೆ ನೀನು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಆರಂಭಿಸೋಲ್ದಾಂತ ಕಾಣ್ಸತ್ತೆ,

ನೂರು ಜನ ಹುಡ್ಗೀರು ಕೆಳಿಂಡ್ಕೊಳ್ಳೊರು ಮಾಡೋ ಪ್ರಾಕ್ರಿಸೇ ಮಾಡಪ್ಪಾ. ಆ ಚಂದಕ್ಕೆ ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಓದ್ಬೇಕಾಗತಾ? ದೂರ ನಿಂತೊಳೋ—ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸ ಮಾಡೋದೇ ಕಷ್ಟ.” ಶಚಿ ಅವನನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನಡೆದಳು.

“ಅಮ್ಮಾ—ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಬಂದಿದ್ರಾ?”

ಕಾಫಿಯನ್ನು ಫ್ಲಾಸ್ಕ್‌ಗೆ ಬೆರೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಾರದಮ್ಮ ತಲೆಯೆತ್ತದೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

“ಅವರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಬರಾರೆ? ನೋಡು, ಆ ಶ್ಯಾಮಲ ಎಲ್ಲಿ ಕರಿ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಡ್ಡೆ ಮನೆ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ಲಿ. ನಾನು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಹೋಗ್ಬಿಳು.”

ಶಚಿ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಇಣುಕಿದಾಗ ಶ್ಯಾಮಲ ಎಂದಿನಂತೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

“ಏಯ್ ಅಜ್ಜಮ್ಮಾ—ಎದ್ದು ಬಾರೇ ಇಲ್ಲಿ, ಅಮ್ಮ ಕರೀತಾ ಇದ್ದಾಳೆ ನೋಡು. ನೀನು ಸುಮ್ಮೆ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಮೂಲೆ ಹಿಡ್ಬಿಟ್ಟಿ, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ನು ಸಾಲ್ವ್ ಆಗ್ಕೊಗುತ್ತಾ?”

ಶ್ಯಾಮಲ ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪುಸ್ತಕ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಎದ್ದಳು.

“ನಿಂಗೇನು ಗೊತ್ತು ನನ್ನ ಕಷ್ಟ?”

“ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡೇ ಅವರವರ ಕಷ್ಟ ಅವರವರಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಅಮ್ಮ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಹೋಗ್ಲಿ, ನಿಂಗೊಂದು ಗುಡ್‌ನ್ಯೂಸ್ ಹೇಳ್ತೇನಿ.”

ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಿಬ್ಬರೇ ಕುಳಿತಾಗ ಶಚಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಪಳು.

“ಶ್ಯಾಮಲ-ನೀನೇನೂ ಹೆದರೋಬೇಡ. ಪ್ರಪಂಚ ತಲೆಕೆಳಗಾದ್ರೂ ಪ್ರದೀಪ್‌ನೇ ಮದ್ದಿಯಾಗೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡೋ ಭಾರ ನನ್ನದು. ನಾನು ಲೋನ್‌ಗೆ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ನಾಳೆ, ನಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತೆ. ನೋಡ್ತಾ ಇರು, ನಿನ್ನ ಮದ್ದೆ ಎಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಡ್ ಆಗಿ ಆಗುತ್ತೆ, ನೋಡ್ತಾ ಇರು.”

“ಶಚಿ, ಲೋನ್ ತೊಗೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟು ಏನೇನೋ ತೊಂದ್ರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕೋ ಬೇಡ್ಬಿ. ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಲೋನ್ ತೀರಿಸೋಕೆ? ಅಲ್ಲಿನವರ್ಗೋ ನೀನು ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಅಲ್ಲಾ?”

“ಅಯ್ಯೋ-ತಿಂಗಳೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಅಂತ ಹಿಡ್ಡೋತಾರೆ ಬಿಡೇ-ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತೀರಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ ! ಹೇಗಿದ್ದೂ ಬೋನಸ್, ಗೇನಸ್ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ನಾನೇನು ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಎರಡು ವರ್ಷ ಕೆಲ್ಸ ಬಿಡೋಲ್ಲ ?”

“ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ?” ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ಹಿಡಿದು ಶ್ರೀರಾಮ್ ಬಂದ.

“ಬಂದ ಇವ್ನು ನನ್ನ ಕೆಲ್ಸ ಹಾಳು ಮಾಡೋಕೆ, ನಿನ್ನ ಐಸ್ ಕ್ರೀಮೂ ಬೇಡ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ನೀನು ನಮ್ಮನೆ ಒಳ್ಳೆ ಬರೋದೂ ಬೇಡಾ-ನಿಂಜೊತೆ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಹರಬೆ ಹೊಡ್ಡೋಕೆ ನಾನು ತಯಾರೂ ಇಲ್ಲ” ಶಚಿ ರೇಗಿ ವಾಗ ಶ್ಯಾಮಲ ಅವಳನ್ನು ತಡೆದಳು.

“ಕೂತ್ಯೋ ಬಾ ಶ್ರೀರಾಮ್-ಅವಳ ಬುದ್ಧಿ ನೆಂಗೊತ್ತಿರೋದೇ ತಾನೇ ? ಬೇಕಾದ್ರೆ ಮೂರು ಐಸ್ ಕ್ರೀಮೂ ತಿಂತಾಳೆ ಅವಳೇ ಕೊಡು.”

“ಏನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಿಂಗೆ ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಶ್ಯಾಮಲ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಎದುರೆ ಕೊಟ್ಟೆತ್ತಾನೆ, ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದು, ‘ಶಚಿ ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ತಿಂದ್ಕೆಲ್ಲ ಆವತ್ತು, ಅದ್ರ ಬದ್ಲು ಏನು ಕೊಡ್ತೀ ?’ ಅಂತ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಅದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ. ಅವ್ನ ಸಹವಾಸವೇ ಬೇಡಾ ನಿಂಗೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನೇ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ.”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಒಂದು ಐಸ್ ಕ್ರೀಮನ್ನು ಶ್ಯಾಮಲಳ ಕೈಲಿಟ್ಟು ಇನ್ನೆರಡನ್ನೂ ತಾನು ನೆಕ್ಕಿದ.

“ನಾನು ನಿಂಗೊಸ್ಯರ ತರ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೆಡಿಸ್ಬೇಡಾ.”

“ಮಹಾ ಮಡಿ ಗಂಡ್ನು ನೀನು. ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಾ ? ನಿಂಗಿಂಥ ಮಡಿ ಹುಡ್ಗಿ ಸಿಗ್ತಾಳೆ, ನೋಡ್ತೀನಿ.”

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಶಾರದಮ್ಮ ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ ಚೀಲ ಹಿಡಿದು ಒಳಗೆ ಬಂದರು.

“ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು. ರಾತ್ರಿ ಬತ್ತಾರಂತೆ ಮಾತಾಡೋಕೆ.”

ಶಚಿ, ಶ್ಯಾಮಲ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

“ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದ್ದಿಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಹೆಲ್ಪ್ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ”
ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳಿದ.

“ಹೂಂ—ಹೂಂ ಎರಡು ದಿನ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮದ್ದೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಿಯಂತೆ” ಶಚಿ ಹಂಗಿಸಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಗದರಿದರು.

“ನಿಗೆ ಏನು ಮಾತಾಡ್ಬೇಕು ಅನ್ನೋದೇ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲ. ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಹರಟೆಯೇ. ಸಧ್ಯ, ಮದ್ದೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನಡೆದ್ರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಸೋಡವ್ವಾ ಶ್ರೀರಾಮ್, ನಮ್ಮನೆ ಕಡೆ ಗಂಡಸ್ತು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಮದ್ದೆ ಮನೆಲಿ ಅವರ ಮನೆ ಗಂಡಸ್ತನ್ನ ವಿಚಾರಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಸಾಕು ”

ಅವರೇನೋ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡಬಹುದೆಂದು ಅಂತ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅಲ್ಲಿಂದ ವೇಲನೆ ಸರಿದ.

“ಶಚಿ, ನಿಗೆ ಐಸ್‌ಕ್ರೀಮ್ ಬೇಕಾದ್ರೆ, ‘ಸಾರಿ’ ಹೇಳು ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಲು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ.

“ಇವನ್ನೆ ‘ಸಾರಿ’ ಬೇರೆ ಕೇಡು” ಶಚಿ ಗೊಣಗಿ ತಾಯಿಯತ್ತ ನೋಡಿ ನಸುನಕ್ಕಳು.

“ಅಮ್ಮಾ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಬಂದಾಗ ತಿಳಿಸ್ಬಿಡು, ಅವರಿಗೆ ಏನೇನೈಕೋ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡ್ತೀವಿ, ತರಲೆ ಮಾಡ್ಬೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೂಂತ. ಇವತ್ತು, ನಾಳೆಲಿ ನನ್ನ ಲೋನ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗುತ್ತೆ.”

ಶಾರದಮ್ಮ ಸೆರಗಿನಿಂದ ಮುಖ, ಕತ್ತು ಒರಸಿಕೊಂಡರು.

“ಅಲ್ವೆ” ಶಚಿ, ನೀನ್ಯಾಕೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿ?”

“ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಮ್ಮ. ನಮ್ಮಕ್ಕನಿಗೆ ನಾನಲ್ಲೇ ಇನ್ಯಾರು ಮಾಡ್ತಾರೆ?”

“ನಂಗೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂತ ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು?” ಶಾರದಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿ ಬಂದರೂ ನಕ್ಕಳು.

೧೫

ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಶಚಿ ಹೊರಳಾಡಿದಳು. ತಾನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ಧಾರ ಸರಿಯೇ? ಬಾಸ್‌ನ ಫಿಯಾನ್ಸಿಯಾಗಿ ತಾನು ನಾಟಕ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ತನಗೆ ಎಂಟೆವೆ ಬೇಕು. ತನಗೆ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಅರಿವಿಲ್ಲ, ಅವರ ಅಭಿರುಚಿ, ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವಂತೆ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ಅವರೊಡನೆ ತಿರುಗಾಡಲು ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೊಕ್ಕೈ ಸೀರೆ, ಉಡುಪುಗಳಿಲ್ಲ. ರಿಮ್‌ಜಿಮ್‌ನಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾರದು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತನ್ನಂತಹ ಗೊಡ್ಡ ಹುಡುಗಿಯನ್ನೇಕೆ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರೋ ಆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ತನಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತಾನು ತೀರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತಾನು ಶ್ರೀಮಂತಳಲ್ಲ, ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದವಳೆಂದೂ, ಬೇಗ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳುವಳೆಂದು ತನಗಿರುವ ಹಣದ ಮುಗ್ಧತ್ವವನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರಿಂದಲೂ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಫಲನಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತಾನು ಜಾರಿ ಬೀಳದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಶ್ಯಾಮಲನ ವದುವೆಯಾಗಿ ಹೋದರೆ ಸಾಕು. ಅನಂತರ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ವೇಲೆ ತೀರಿಸಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನೋಡಲು ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಒಳಗೆ ಬಹಳ ಮೆದು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಗಲು ಹಿಂಜರಿಯುವಂತಿದೆ ಅಲ್ಲದೇ ಸಾಭಿಮಾನವೂ ಇದೆ. ಬೆಕ್ ಹೇಗಿರಬಹುದು? ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ? ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಒಳಗೊಳಗೇ ನಗಬಹುದು. ಅದೆಲ್ಲಾ ಚಿಂತೆ ಏಕೆ? ತನಗೆ ಈಗ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ.

ಗೇಟಿನ ಬಳಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಶಚಿಯತ್ತ ಮುಗುಳ್ಳು ಕೈರು.

“ಏನಮ್ಮಾ ಶಚೀ, ದಿನಾ ಬಸ್‌ನಲ್ಲೇ ಬರ್ತೀಯಾ?”

“ಹೌದು-ಸಾರ್ ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಬರೋದ್ರಲ್ಲಿ, ತಲೆ, ಡ್ರೈಸ್, ಎಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೆ.” ಶಚಿ ಕೆದರಿದ ತಲೆ, ಸೊಟ್ಟುಗಾದ ನೆರಿಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಾಳೆ ಸೀನಿಯರ್ ಎಂ. ಡಿ. ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಬೇಗ ಬರೋಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ ನಿಂಗಿ?”

“ಬರ್ತೀನಿ ಸರ್” ಶಚಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು.

“ಹಾಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಆಗಿ ಬಾ. ಬಸ್ಸು ಬೇಡ, ಆಟೋದಲ್ಲಿ ಬಂದ್ಬಿಡು. ನಾಳೆಯ ಆಟೋ ಖರ್ಚು ಕಂಪನಿಯಿಂದಲೇ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ. ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ದನಿ ತಗ್ಗಿಸಿದರು. “ಸೀನಿಯರ್ ಎಂ.ಡಿ.ಗೆ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದೇ ಇಷ್ಟು.”

“ಸರಿ, ಸಾರ್” ಜಡೆ ತೂಗುತ್ತಾ ಸೆರಗು ಬೀಸುತ್ತಾ ಒಳಾಂಗಣದತ್ತ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಚಿಯತ್ತ ನೋಡಿ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟರು. “ಯಾರ ಹಣೆಲಿ ಏನೆನ್ನು ಬರೆದಿದೆಯೋ!”

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದ ಶಚಿಗೆ ಒಳಗೇ ಅಳುಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಆರಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ! ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಮನಸ್ಸಿನ ಹೊಯ್ದಾಟವನ್ನು ಮೇಲೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ತನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ರಿಮ್‌ಜಿವ್ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಕೆನ್ನೆ ಹಿಂಡಿದಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವಳಿಗುತ್ತರ ಕೊಡಲೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಅತಂಕ ಮನದಲ್ಲಿ ಗಡಿಯಾರ ಹನ್ನೊಂದು ಹೊಡೆದಾಗ ಮುಂಬಾಗಿಲತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಹನ್ನೊಂದು ಹೊಡೆಯಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ಆಗಲೇ ನರೋತ್ತಮ್, ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಬಂದಾಗಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸು ಬದಲಿಸಿ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಗೇ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದೇ? ನರೋತ್ತಮ್ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್‌ರನ್ನು ಕೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಚಡಪಡಿಸಿದಳು. ತಾನೇನೋ, ತಾಯಿ!

ಶ್ಯಾಮಲನಿಗೆ ಭರವಸೆಯಿತ್ತು ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್‌ರನರು ಹೇಳಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗತ್ತು. ಇನ್ನು ಇವತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಇವೊತ್ತಾಗಲೇ ದೂರದ ನೆಂಟರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮದುವೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಅಮ್ಮ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರಾಮ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸ್ವಾಂಪ್ ತರಿಸಿ ಯಾಗುತ್ತ. ಈಗ ಹಣ ಕೈ ತಪ್ಪಿಹೋದರೆ, ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮುಖ ತೋರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವಳಿಗೆ ಗಂಟಲುಬಿಟ್ಟು ಅಳು ಬರುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ಕೈಯಿನ ಕೆಲಸ ಓಡದಾಯಿತು. ನಾಳೆ ಸೀನಿಯರ್ ಎಂ. ಡಿ. ಅಂದರೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ತಂದೆ ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಏನಾಗುವುದೋ ಏನೋ!

“ಶಚಿ, ಎಲ್ಲಾ ಫೈಲ್ಸ್ ಅಪ್‌ಟುಡೇಟಾಗಿರಬೇಕು-ನಾಳೆ ನಮ್ಮಂದೆ ಬರ್ತಾನೆ ಇದ್ದಾರೆ” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅಗಲೇ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ. ನರೋತ್ತಮ್ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಇಬ್ಬರೂ ಲೆಕ್ಕ, ಬಿಲ್ಸ್ ಲೆಡ್ಜರ್ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವುದು.

ಹನ್ನೊಂದುವರೆಯಾದರೂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸಕೂಡದೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದ. ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುವಂತಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕುತ್ತರಿಸಲು ತಡವರಿಸಿದಳು. ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡಲಾರದೇ ಹೋದಳು. ತಾನು ಈ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಿತ್ತು.

ಹನ್ನೊಂದು ಮುಕ್ಕಾಲಿಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಕಾರು ಬಂದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಧ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸು ಹಿಡಿದು ಅವಳತ್ತ ನೋಡದೇ ದಡದಡನೇ ಜಿಂಬರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳೆದೆ ಧಸಕ್ಕೊಂದಿತು.

ಅರ್ಧಗಂಟಿಯ ನಂತರ ಅವಳನ್ನು ಇಂಟರ್‌ಕಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಬರಲು ಹೇಳಿದಾಗ ಹೆದರುತ್ತಲೇ ಒಳಗಡಿಯಿಟ್ಟಳು. “ಮೇ ಐ ಕಂ ಇನ್ ಸರ್?”

“ಶಚಿ, ಇವೊತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತುಂಬಾ ಕಲ್ಪ ಇದೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಲೇಟಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡುಕಾಗುತ್ತೆ. ಒಂದ್ವೇಳೆ ಬಸ್ ಸಿಗ್ಗಿಹೋದ್ರೆ, ತುಂಬಾ ಕತ್ತಲಾಗೋ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಕಾರು ಕಳಿಸ್ತೀನಿ.”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳತ್ತ ನೋಡದೆಯೇ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದ.

“ತುಂಬಾ ವರ್ಕ್ ವೆಂಡಿಂಗ್ ಇದೆ.”

ಅವಳು ಬಾಯಿ ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಆಗಲೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. ಅವನು ಹೇಳಿದ, ಮಾಡಿಸಿದ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲ ಮುಗಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಲಂಚ್ ಬ್ರೇಕ್ ಆಗುತ್ತೆ. ಆಗಲೂ ಅವಳನ್ನು ಹೋಗಗೊಡದೇ ಜೇಂಬರಿಗೆ ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿ ತರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು.

ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕಾಲು ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೆ ಕೊಕ್ಕರಗದ. ತನಗೆ ಆಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಶಚಿಯತ್ತ ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳ ಮುಖ ಕೊಂಚ ಸಪ್ಪಗಾಗಿತ್ತು. ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಹನಿಯಿತ್ತು.

ತಾನು ಬರೀ ಕಾಗದ ಡಿಕ್ಟೇಟ್ ಮಾಡಿದುದರಿಂದಲೇ ಆಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಅವಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಎತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈ ವ್ಯವಹಾರದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಬೇಕು ! ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದಾಗ ಮರುಕವುಂಟಾಯಿತು.

“ಶಚೀ, ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಟಯರ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ರೆಸ್ಟ್ ತೆಗೆಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ.”

ಅವನು ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಉಗುಳು ನುಂಗಿದಳು. ಈ ಉಪಚಾರ ಹೇಳುವುದರ ಬದಲು ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ 25 ಸಾವಿರ ಕೊಡಬಾರದೇ ? ಅದರ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಾರದೇ ? ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಪೂರ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ತನಗೆ ಎಷ್ಟು ಆಸೆ ತೋರಿದ್ದ ! ಈಗ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತಂತಿದೆ.

“ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಸರ್-ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದು !” ಅವಳು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅವಳೆದೆ ಬಿಡಿದುಕೊಂಡಿತ್ತು ಯಾವ ಮುಖ ಹೊತ್ತು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ? ಇವನು ಕೇಳದೇ ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ ಕೇಳಬಿಡಬೇಕು !

“ಅವಸರ ಬೇಡಾ-ಇವೊತ್ತು ಅರ್ಧ ಲೆಟರ್ಸ್ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿ ಬಿಡಿ. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಾಳೆ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಕಳಿಸಿದರಾಯಿತು” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನುಡಿದ.

ಅವಳೆದ್ದು ಹೊರಟಾಗ ಅವನು ಕೆಮ್ಮಿ ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡ.
 “ಶಚಿ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ.”

ಶಚಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ನಿಂತಲ್ಲೇ ನಿಂತಳು.

“ನಿಮ್ಮ ಹಣ ಸಾಯಂಕಾಲ ನೀವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಕೊಡು ತ್ತೀನೆ. ಅಷ್ಟು ಹಣ ನೀವು ಬಸ್ಸಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ತೋಗೊಂಡು ಹೋಗೋಕ್ಕಾ ಗೊಲ್ಲ-ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಡ್ರಾವ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ.” ಶಚಿಗೆ ನಿಂತಲ್ಲೇ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಸಧ್ಯ ತನಗೆ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನು ಕೈಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆಯಿತು. ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದುವೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನಡೆದುಹೋದರೆ ಸಾಕು ಅವಳು ಮುಖವರಳಿತು, ಹೂನಗು ಇಣುಕಿತು. “ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಸರ್-ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರ ನಾನೂ ಮರಿಯೋಲ್ಲ.”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ನಕ್ಕ, “ಈಗಲೇ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳಬೇಡಿ-ನಾನು ಸುಮ್ಮನೇ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ-ನಿಮ್ಮ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಮುಂಗಡ ಹಣ ಅಷ್ಟೆ.”

“ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಸುಗಮವಾದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ—”

“ಏ ವಿಲ್ ಟ್ರೈ ಮೈ ಬೆಸ್ಟ್” ಶಚಿ ನಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೃದಯ ಅದುಮಿ ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದಳು.

ಅವಳು ಹತ್ತು-ಹದಿನೈದು ಲೆಟರ್ ಗಳನ್ನು ಟೈಪ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತಸದಿಂದ ಕೈ ಓಡದಾಯಿತು.

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅವಳನ್ನೆ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. “ಏನು ತುಂಬಾ ಎಕ್ಸೈಟ್ ಆಗಿದ್ದೀರಿ ? ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೆವರಿಸಿಬಿಟ್ಟನಾ ?”

“ಏನಿಲ್ಲ-ಸುಮ್ಮಂದೆ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲ-ತುಂಬಾ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಟೈಪ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ನಿಧಾನವಾಗಲಿ-ನಿಧಾನವಾಗಲಿ ಕೆಲ್ಸ !”

ಶಚಿ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕೊಡಳ-“ಓಹೋ, ನನ್ನ ಡಿಸ್ಟ್ರೆಸ್ ಮಾಡಬೇಡಿ-ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೊರೆ ಕಾಗದಗಳಿವೆ.”

“ಇವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸೋ ಹೊತ್ಗೆ ರಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತೆ-ಪುರುಷಿಗೆ ತಲೆ ನೆಟ್ಟು

ಗಿಲ್ಲಾ ? ನಾಲ್ಕೈದು ತಿಂಗಳ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿ, ಈಗ ನಿಮ್ಮೈಲಿ ಮಾಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ-ಹೇಳ್ವಾರ್ಡೀನಿ, ನನ್ನೈಲಿ ಆಗೋಲ್ಲಂತ-ಆಕೌಂಟ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಮೂರನ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಗಳಿದ್ದಾರೆ-ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವು ನೋಡ ಹೋಡಿತ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದಾರೆ-”

“ನಂಗೆ ಎನ್ ಟ್ರಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ನಾನು ಮಾಡ್ಲೇಬೇಕು.”

ಶಚಿಗೆ ಅವನ ಮಾತು ನಿಜವೆನಿಸಿದರೂ ತಾನು ಮಾಡಲು ಹಿಂಜರಿದರೆ ತನಗಾಗುವ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕುತ್ತಂಟಾಗಬಹುದು.

“ಕೊಡ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ, ಒಂದಿಷ್ಟು-ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಲಿ ಆಕೌಂಟ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ತಂದುಕೊಡ್ಲಿ.”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅವಳ ಮುಂದಿದ್ದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಾಗದಗಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಾಗ ಶಚಿ ಕೂಗಿದಳು.

“ಪ್ಲೀಸ್, ಬೇಡಾ-ಬಾಸ್ ಏನಾದ್ರೂ ಅಂತಾ-ನಾನೇ ಮಾಡ್ಲಿ. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ”

ಅವಳ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಅವನು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿಯೂ ನೋಡದೇ ಹೊರಟುಹೋದ.

“ಇದೆಲ್ಲಿಯ ಗ್ರಹಚಾರ ! ಈ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ಮಧ್ಯೆ ತನ್ನ ಪಾಡು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡಾ !”

ಐದು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ತಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ಕೂರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆನೇಲೇನು ಮಾಡುವುದು ? ಎದ್ದು ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಳು. ಆಕೌಂಟ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಟೈಪ್ ಮಾಡಲು ಕೊಟ್ಟಿರುವನೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ತಮಗೆನೂ ತಿಳಿಯದೆಂದೂ ತಲೆಯಲ್ಲಾ ಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು ಅವಳೆದೆ ಧಕ್ಕೆಯಿತ್ತು. ಬಾಸ್ ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು-ಕಾಗದಗಳಿಗೆ ಸಿಗ್ನೇಚರ್ ಆಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅವನು ಅವನು ಮಾಡುವುದು ಬಂದಾಗ ಸುಬ್ರಾಮಯ್ಯ ಎದುರಾದರು.

“ಏನನ್ನೂ ಶಚಿ, ಈ ಕಡೆ ಬಂದದ್ದು ? ಪ್ಯೂನ್ ಕೈಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದರೆ, ನಾನೇ ಯಾರಾದ್ರೂ ಬರಬೇಡಿ ಇದ್ದಲ್ಲ !”

“ಇಲ್ಲ ಸರ್, ಪಿ. ಆರ್. ಓ-ಕೆಲವು ಲೆಟರ್ಸ್ ಟೈಪ್ ಮಾಡ್ತಿ ತಂದು ಕೊಡ್ತೀನೀಂದ-ಇನ್ನೂ ತಂದೊಟ್ಟಿಲ್ಲ-ಸಿಗ್ನೇಚರ್ ಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕಿತ್ತು—”

“ಅದ್ದು ನಾನು ವಿಚಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ-ನೀನು ಹೋಗುತಾಯಿ” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರು.

ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಮುಂದೆ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಸಿಗ್ನೇಚರ್ ಗಾಗಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿದ.

“ಇಷ್ಟೇನಾ ? ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲ ?”

“ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ-ಇವುಗಳನ್ನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತರ್ತೀನಿ” ಸುಳ್ಯು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಬಂತು.

“ಇವುಗಳು ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ತಂದ್ಬೇಲೆ ಸೈನ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಒಟ್ಟೇ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಕಳಿಸಬಿಡೋಣ”

ಶಚಿ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಗಡಿಯಾರದತ್ತ ನೋಡಿದಳು.

೧೬

ಅಗಲೇ ಐದೂ ಇಪ್ಪತ್ತಾಗಿತ್ತು ಶಚಿ ಮಿಸುಕಾಡಿದಳು. ಮಿಕ್ಕ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಟೈಪು ಮಾಡಿ 5-30 ನೊದಲೇ ತರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ನೋಡಿ ಬಂದುಬಿಡಬೇಕು. ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಜೇಂಬರಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದಳು. ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಬರಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದರು. “ಅವನು ಸಿಗ್ನೇ ಇಲ್ಲ-ಬರೀ ಹುಡ್ಡು-ನಾನು ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಹೇಳ್ತೀನಿ-ತಾಳು.”

ಶಚಿ ಬೆದರಿದಳು ಅವನ ಕೈಗೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ರೇಗಿ ಹಣ ಕೊಡಬೇಡಿ ಹೋದರೆ !

ಅರೆ ಕೆರೆದ ಬಾಗಿಲ ಮರೆಯಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು.

“ಮನೆತನದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ್ಳು ಅಫೀಸ್ ವೇಳೆ ಮುಗಿದ್ದೇಲೆ ಇಟ್ಟೊ ಕ್ಲೋದು ಸರಿಯಲ್ಲ-ಅದೂ ಅಲ್ಲೇ ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ನಾನ್ ಸ್ವಾಪ್ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲಾ-ಅವ್ವೇನೂ ಮನುಷ್ಯಕೋ ಹೇಗೆ ? ಅಲ್ಲಿ ಅಕೌಂಟ್ ಸೆಕ್ರನ್ ನಲ್ಲಿ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಗೋವಿಂದು, ರಾಜಣ್ಣ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಾನೇ ಇಲ್ಲ-ಗೊಣಗದೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಾಳೇಂತ ಹಾಗೆ ದುಡಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೆ ನಮ್ಮ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು, ನಿಮ್ಮಂದೇಗೆ ಇದು ತಿಳಿದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗರೋಲ್ಲ—”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಏನು ಹೇಳಿದನೋ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಆ ಹುಡುಗೀಗೆ ಬಸ್ ಮಿಸ್ ಆಗುತ್ತೆ-ನೀನೇ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಕೊಡಿ ಆವಳ ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಾ-ಆ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್, ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ ಲೆಟರ್ಸ್ ತೋಗೊಂಡು ಟೈಪ್ ಮಾಡಿಸಿ ತರ್ತೀನಿ ಅಂದೋನು ಇದುವರೆವಿಗೂ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲ-ನರೋತ್ತಮ್ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಆಗ್ಲೇ ಕೆಲ್ಸ ಮುಗ್ಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದ್ರು”

ಇನ್ನು ತಾನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವೆನೆಂದರಿತ ಶಚಿ ಮೆಲ್ಲನೇ ತನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಳು.

ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರ ಬಂದರು.

“ಶಚಿ, ನೀವ್ಯಾಕೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದಿರಿ ? ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಲೆಟರ್ಸ್ ತೋಗೊಂಡ್ಕೊಡದದ್ದು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ.” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಬೇಬಲ್ಲಿನ ಅಂಚನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಳು “ಅವು ನಂಗೆ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡ್ತೀ ನಿಂತ ತೋಗೊಂಡುಹೋದ್ರು-ಅವರು ಬರಲಿಂತ ಕಾದಿದ್ದೆ-”

“ನೀನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿಯ್ಯಾ-ಲೆಟರ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸ್ಕೊಡ್ತೀನಿ-ನೀನು ಅಟಿಸ್ಟ್ ಮಾಡು-ನಾಳೆ ಗೆಲಿಗೆ ಫಸ್ ಪ್ರೋಸ್ಟಿಗ್ ಕಳಿಸಿದರಾಯ್ತು-” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನಸು ನಕ್ಕ—

“ನೀವಿರೋತನ್ನ ನಮ್ಮೆ ಅರಾಮ ಬಿಡಿ-ಶಚಿ, ಬನ್ನಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಬಿಟ್ಟು.

ನಾನು ರಕ್ರಿಯೇಶನ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ" ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕೈಲಿದ್ದ ಸ್ಪಿಟ್ ಕೇ ತಿರುಗಿಸಿದ. ಅವನ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸ್ ಹಿಡಿದು ಪ್ಯೂನ್ ಕಾರಿನತ್ತ ನಡೆದ.

ಶಚಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು

ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಂಡು ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ನಕ್ಕರು.

ಕಾರಿನ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸಿಟ್ಟು ಪ್ಯೂನ್ ಪುಟ ಸ್ವಾಮಿ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಹೊಡೆದ-ಕಾರು ಗೇಟು ದಾಟಿ ಹೊರಟಾಗ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಹೊಡೆದ. ಪುರುಷೋತ್ತಮನೊಂದಿಗೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೊರಟಾಗ ಶಚಿಗೆ ಶ್ಯಾಮಲ ಮದುವೆಗೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದ ಸುಬ್ಬಾ ಜೋಯಿಸರು ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದರು—

“ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ರಾಜಯೋಗವಿರುತ್ತೆ-ಎನಿಲ್ಲದಿದ್ದವನೂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ರಾಜಭೋಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ-” ಇದೇ, ತನ್ನ ರಾಜಯೋಗವಿರಬಹುದೇ ? ಇಂತಹ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಕುಳಿತು ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಕನಸು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಯೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ !

“ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸ್ ತೋಗೊಳ್ಳು ಶಚಿ-ಓಕನ್ ಮಾಡಿ-ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಬ್ರೌನ್ ಕವರಿನಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ ಇದೆ-ತೋಗೊಳ್ಳು-”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳತ್ತ ನೋಡದೆಯೇ ಹೇಳಿದ.

ಶಚಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮಾನಿಸಿದಾಗ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಾನೇ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸ್ ತೆಗೆದು ಕಂಡು ಬಣ್ಣದ ಕವರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಅವಳ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು “ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು” ಎಂದ.

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್-ಪರವಾಗಲ್ಲ ಎಣಿಸೋದೇನೂ ಬೇಕಾಗಲ್ಲ.”

“ಇಲ್ಲ-ವ್ಯವಹಾರಾಂದ್ರೆ ವ್ಯವಹಾರ ನೀವು ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು-ನನ್ನ ಕೆಲ್ನು ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೂ ಅಷ್ಟೇ-ಇಟ್ ಈಸ್ ಸಿಂಪ್ಲಿ ಬಿಸಿನೆಸ್-! ನೋಡಿ-ಎರಡು ಸಾವಿರ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ-ನೀವು ನಾಳೆ ಬರುವಾಗ ನನ್ನ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಬರಬೇಕು-ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಿಗಿರಲಿಂತ.”

ಶಚಿಗೆ ಅವಮಾನದಿಂದ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಗಾಯಿತು.

“ನಾನು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಕೊಡಿ ಸಾಕು-ನೀಟಾಗ ಸ್ಮಾರ್ಲಾಗಿ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿ.

ಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ದೇವರು ನನಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ”-ಎರಡು ಸಾವಿರ ಎಣಿಸಿ ತೆಗೆದು ಅತ್ತ ಇಟ್ಟಳು. “ನನಗೂ ಅಷ್ಟೆ-ವ್ಯವಹಾರವೆಂದರೆ ವ್ಯವಹಾರ ಅಷ್ಟೆ-”
ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ—

“ಪರವಾಗಿಲ್ಲ-ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಹೆಣ್ಣು !”

“ಹೋಗಲಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಫೋರ್ಸ್ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ನಾಳೆ ಟ್ರಿಮ್ ಆಗಿ ಬನ್ನಿ-ನಮ್ಮಂದೆ ಮುಂದೆ ನಾಟ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.”

“ನಾನೇನು ಮಾಡ್ಬೇಕೊಂತ ಈಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡಿ ಸರ್ ”

“ಸರ್, ಗಿರ್, ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನೆ ಪುರಶೂ, ನೀವು ನಂಗೆ ಶಚೀ. ಗೊತ್ತಿರಲಿ. ನೀವು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಆಗಾಗ ನಗೋದು, ನಾಚ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಸಾಕು. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ತೇನಿ. ನಮ್ಮಂದೆಗೆ ಗಜಗೌರಿ ಹಾಗಿರೋ ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳಿದ್ದಂಗೆ ಕೇಳೊಂಡಿರೋ ಹುಡುಗಿಯರ್ದೆ ಕಂಡ್ರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಜ್ಞಾಪಕ ಇರಿ.”

ಕಡುನೀಲಿ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ, ತಿಳಿಗುಲಾಬಿಯ ಬಣ್ಣದ ಹೂವುಗಳಿದ್ದ ಪ್ರಿಂಟೆಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೀರೆ, ಅದೇ ಮಾದರಿಯ ಬ್ಲೌಸ್, ಅರೆಗೂದಲು ಮುಡಿ ಬಿಚ್ಚಿ, ಹೆಣೆದ ಜಡ, ಸೋಗೆ ತಿದ್ದಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಬಾಗಿದ ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವಿದ್ದ ಪುಟ ಕುಂಕುಮದ ಬೊಟ್ಟು, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ತೂಗು ದೀಪಗಳು, ಮೂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಚಿನ್ನದ ನತ್ತು, ತುಟಿಗೆ ನವಿರಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದ ಬಣ್ಣ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ಯಾಮಲಳಿಂದ ಎರವು ಪಡೆದ ಎರಡೆಳೆ ಚಿನ್ನದ ಸರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿನ ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣದ ಗಾಜಿನ ಬಳೆಗಳ ನಡುವಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಬಳೆಗಳು. ಕಾಲಿಗೆ ಸೀರೆಗೊಪ್ಪುವ ಬಿಳಿಯ ಚಪ್ಪಲಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ವಿಳಯ ಪರ್ಸ್ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟು ನಿಂತ ಮಗಳನ್ನು ಶಾರದಮ್ಮ ಕಣ್ತುಂಬಾ ನೋಡಿದರು.

“ದಿನಾ ಹೀಗೇ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡ್ಕೊಬಾರ್ದೇನು ? ನಿಂಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ.”

“ಹೂಂ....ದಿನಾ ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಸ್ಟ್ರಿಂಗ್ಸ್ ಆಗಿ
ರಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ವಿಸಿಟರ್ಸ್ ಬರ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಟ್ರಿಂ ಆಗಿ ಹೋಗೋ
ಣಾಂತಾ ಅಷ್ಟೇ.”

“ಹೂವು ಮುಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೇ ಶಚಿ-ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಾನೇ ಯದುಗಿರಿ
ಅಂಬರು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು ತಂದ್ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.” ಶ್ಯಾಮಲ ಹೇಳಿದಳು.

ಹೂವು ಮುಡಿದು ಮುಂಬಾಗಿಲು ದಾಟಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಕೇಳಿದರು.
“ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಂದ್ರೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ ?”

“ಏನು ಹೇಳೋದು ? ಮದುವೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಅನ್ನು ಅಷ್ಟೆ.”
ಶಚಿ ನಕ್ಕಳು. “ಈ ಮನೆಲಿ ನಾನೇ ತಾನೇ ಗಂಡು !”

ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಅವಳತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮ್‌ನತ್ತ ನಾಲಿಗೆ
ಚಾಚಿ ಅಣಕಿಸಿ ಶಚಿ ರಸ್ತೆಗಳಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ನೋಡೆನಿಸಿತು. ಅಡಿದ್ದ
ಇಂತಹ ಭರ್ಜರಿ ನಾಟಕ ಆಡಬೇಕು.

ಆಫೀಸಿನ ಮುಂಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ವಾಚ್‌ಮನ್‌ಗೆ ಏನೋ ತಿಳಿಯ ಹೇಳು
ತ್ತಿದ್ದ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಶಚಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಮನಸ್ಸು
ಅರಳಿ ಹೂವಾಯಿತು.

“ಏನಮ್ಮಾ ಶಚಿ, ಬಸ್ಸು ಬೇಗ ಸಿಕ್ತಾ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರೂ ಕಣ್ಣು
ಗಳು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಿಂದ ಮಿಂಚಿದವು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹೇಬರು ಬರು
ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದೇ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಅಂದವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು
ಬಂದಿದ್ದಾಳಲ್ಲಾ ! ಅಮ್ಮಾವರಿಗೆ, ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗು
ವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಗುಣಾಕಾರ ಹಾಕಿತು.

ಆಫೀಸಿನ ಲೌಂಜಿನಲ್ಲಿ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಶಚಿಯತ್ತ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು
ಮಿಟಕಿಸಿದಳು—

“ಇವೊತ್ತು ನಿನ್ನ ಬರ್ರಾಡೇನಾ ?”

ಶಚಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ನಕ್ಕಳು. “ಊಹೂಂ, ನನ್ನ ಮದುವೆ !”

ನರೋತ್ತಮ್ ಕಿರುನಗೆ ಸೂಸಿದ “ಡ್ರೆಸ್ಸ್ ಟು ಕಿಲ್ ಸಮ್ ಒನ್ !
ಯಾರ್ ಬಲಿ ತೋಗೋಳ್ಳೋಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಿ ?”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಸುೂಗನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಟ್ಟುಕೊಂಡ. "ರೀ, ನಿಮ್ಮಿಗೊತ್ತಾ ಶಚಿ ಯಾಕೆ ಬರಿಲ್ಲಾ ಅಂತಾ? ಅದರ ಬದ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬ್ಯೂಟಿ ಕ್ವೀನ್ ಬಂದಿದ್ದಾಳಲ್ಲ!"

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಚಿಯ ಉತ್ತರ ನಗುವೊಂದೇ.

"ಒಂದು ವೇಳೆ ಪಿ. ಆರ್. ಓ.ಗೂ, ಪಿ. ಎ ಗೂ ಲವ್ ಆಫೇರ್ ಅದರೆ ಹೇಗೆ?" ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಶಚಿ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ ಗದರಿದ್ದಳು.

ಹನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಮಾತ್ರ ಅವಳತ್ತ ನೋಡದೆ ದಡದಡನೆ ತನ್ನ ಚೇಂಬರ್ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಅದರಿಂದ ಶಚಿಗೆ ಕೊಂಚ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಅದರೂ ಅವನು ತೋರಗೊಡದೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸವತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿದಳು.

ಇದಾದ ಅರ್ಧಗಂಟಿಯೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಂದ ಕರೆ ಬಂದಿತು. ಅವಳು ಒಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಿದ್ದನಷ್ಟೆ. "ಗುಡ್ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಟಕ ಪ್ರಾರಂಭ."

"ಅಗಲಿ ಸಾರ್."

"ಸರ್ ಅಂತ ಕರೀಕೂಡದು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅಂತ ಕರೀಬೇಕು ಬೇಕಾದ್ರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕರಿಯೋ ಹಾಗೆ ಪುರೂ ಅಂತ ಆದ್ರೂ ಕರೀ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಮುಂದೆ ಏನಾದ್ರೂ ಎಡವಟ್ಟಾದ್ರೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತೆ" ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಉಗುರು ಕಚ್ಚಿದಳು.

"ಮರೆತು ಹೋಗಿತ್ತು ಸರ್....ಇನ್ನೊಂದ್ವಲ ಹಾಗಾಗೋಕೆ ಬಿಡೋಲ್ಲ ಸರ್!"

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿದ "ಪುನಃ ಅದೇ ವರಸಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಹಣದ ಪ್ರತಿಪಠ ಇರಲಿ!"

ಶಚಿಗೆ ಅದು ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕೂಡೆದ ಹಾಗಿತ್ತು. ಕಣ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೆತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಅದರೂ ಸಾವರಿಸಿ

ಕೊಂಡು "ಇಲ್ಲ ಮರೆಯೋಲ್ಲ ಪುರು...." ಎಂದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ನಾಲಿಗೆ ತೊಡಲಿತು.

"ದಟ್ ಈಸ್ ಬೆಟರ್!" ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಡುಸಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರಿಸಿದ ಅವನಿಗಾಗಿಯೇ ತಾನು ಅಂದವಾಗ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುದನ್ನು ಅವನು ಗಮನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಅಂತಹ ಸೌಮ್ಯ ಭಾವನೆಗಳೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ! ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯವಹಾರವೇ! ಶಚಿ ಒಳಗೇ ಕುದಿದಳು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಾಗ ಕೊಂಚ ಮೆತ್ತಗಾದಳು ಶ್ಯಾಮಲನ ದುಗುಡ ತುಂಬಿದ ಮುಖ ಕಣ್ಣುಂದೆ ಸುಳಿಯಿತು. ಸಧ್ಯ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಕವರನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಕರಿಯ ದೊಡ್ಡ ಕಾರೊಂದು ಪೋರ್ಟಿಕೋ ಒಳಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ಶಚಿಗೆ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಕಾರಿನಿಂದ ವಯಸ್ಸಾದ ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ ಗಂಡಸೊಬ್ಬರೂ ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಮನೆತನದವರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ವಯಸ್ಸಾದ ಹೆಂಗಸೂ ಇಳಿದರು. ಆಕೆ ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಕೆಂಪಂಚಿನ ಹಸಿರು ಜರಿಯ ರೇಷಿಮೆ ಸೀರೆ, ಮಧ್ಯೆ ಬೈತಲೆ ತೆಗೆದು ಎತ್ತಿ ಬಾಚಿದ್ದ ತುರುಬು, ಅದರ ಸುತ್ತ ಮುಡಿದಿದ್ದ ಹೂವು, ಕೆನ್ನೆಗಳ ಅರಿಸಿನ, ಹಣೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಗಲವಾದ ಕುಂಕುಮ, ಕೈ ತುಂಬಾ ಗಾಜಿನ ಚಿನ್ನದ ಬಳೆಗಳು, ಕತ್ತಿನ ತುಂಬಾ ಸರಗಳು, ಕರಿಮಣಿ ಮಾಂಗಲ್ಯ, ಕತ್ತು ಮುಚ್ಚುವ ಅರ್ಧ ಕೈ ತೋಳಿನ ತುಂಬು ರವಿಕೆ, ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಡಾಬು, ಶಚಿ ಒಳಗೇ ನಕ್ಕಳು. ಇವರೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಇರಬೇಕು ಇಷ್ಟು ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧರಾದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಬೆತ್ ನಂತಹ ಸೊಸೆ ಬಂದರೆ ಆತ ದೊಡ್ಡ ಮೀಸೆ, ಕಿರುಗಣ್ಣಿನ ಉದ್ದ ಮೂಗಿನ, ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಡೆದಂತಿದ್ದ ಕಣ್ಣು, ಮೂಗೂ ಬಾಯಿಯಿದ್ದವರು, ಕೆನ್ನೆ, ಗಲ್ಲನೊಡಿದರೆ ಬಹಳ ಶಿಸ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯನೆನ್ನಬಹುದು. ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪಗ ನ್ಯೂನವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿದಳು. ಗರಿ ಮುರಿಯದ ಕಚ್ಚೆ ಸುಂಚೆ, ಜುಟ್ಟು, ಮೇಲೊಂದು ಶಾಲು, ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆಳೆ ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಕೈ ಬೆರಳಲ್ಲಿ ಏಷ್ಯದಂಗಳೂರಿ, ಕೈಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಸರಪಳಿಯ ವಾಚು, ಕೈಲಿದ್ದ ಹೂ ಹಿಡಿಯಿದ್ದ ಚಿತ್ರ, ಎತ್ತರವಾದ ಮಾಂಸಲ ಮೈಕಟ್ಟು, ತಲೆ

ಗೂದಲು ನರೆತಿದ್ದರೂ, ಕೂದಲ ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಗೂದಲು ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದ ಮೈಕಟ್ಟು.

“ಸಾಹೇಬ್ರು ಬಂದು!” ಆಫೀಸಿನ ಜವಾನರೂ, ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರತೆಯ ಸೋಗು ಹಾರಿಕೊಂಡರು.

“ಬರಬೇಕೂ, ಸಾಹೇಬ್ರೇ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಇಲ್ಲೇ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕಾದಿದ್ದೆ ತಮಗೋಸ್ಕರ!” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ದೇಶಾವರದ ನಗೆಬೀರುತ್ತಾ ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಬಂದರು, ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ಪಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆಡಿ ಟಿಂಗ್ ಇದೆ. ಬನ್ನಿ.... ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ.... ಪುರುಷೋತ್ತಮನ್ನ ಕರೀತೀನಿ.”

“ಬೇಡಾ.... ನಾನೇ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ತೀನಿ” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಕೈ ಬೆತ್ತ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿದರು. “ನಾನು ಬಂದೇ ಅಂತ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲ್ಸ ಯಾವೂ ನಿಲ್ಲಬಾರದು.”

“ಅಮ್ಮಾವು ಗೆಸ್ವ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿರಲಿ” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಸಾಹೇಬರು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು.

೧೭

ಆಫೀಸಿನೊಳಗಡೆ ಬಂದ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ಹೌದು, ಗೋದಾ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತಿರಲಿ.”

ಅವರೆಲ್ಲಾ ಶಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದತ್ತ ಬಂದಾಗ ಶಚಿ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಗದದತ್ತ ಮತ್ತೂ ಬಾಗಿವಳು. ಬೈತಲೆ, ಭಾರವಾದ ಮುಡಿಯೊಂಕೇ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

“ಇವರೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಆಸಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೋ ಪಿ. ಎ. | ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರ ದನಿ ಅವಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು “ಶಚೀ.... ನೋಡಮ್ಮ!

“ವರೆಂದಾಗ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ್ದಳು. “ಇವರೇ ಸೀನಿಯರ್. ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು-ವೆಂಕಟೇಶ್....! ಈಕೆ ಅವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಪರಿಚಯಿಸಿದಾಗ ಶಚಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದಳು. “ನಮಸ್ಕಾರ.”

“ಹೂಂ....ಏನಮ್ಮಾ ಏನೋದಿದ್ದಿ ?” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಉತ್ತರಿಸುವಾಗ ನಾಲಿಗೆ ತೊದಲಿತ್ತು. ಅವರ ತೀಕ್ಷ್ಣ ನೋಟ ತನ್ನ ಮೇಲಿರುವುದು ಕಸಿವಿಸಿಯಾಯಿತು.

ಗೋದಮ್ಮ ದೂರದಿಂದಲೇ ಅವಳನ್ನು ಅಕೆದು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತಿತ್ತು.

“ಕೆಲಸ ಹೇಗನ್ನಿಸುತ್ತೆ ?” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಳು.

‘ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಸಿ ಮಾಡೋರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ’ ಎನ್ನುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು.

“ಚನ್ನಾಗಿದೆ. ತುಂಬಾ ಇಂಟರೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ”

“ಗುಡ್” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ನಕ್ಕರು. “ಮುಂದೆ ಏನ್ಮಾಡ್ಬೇಕೊಂದಿದ್ವೀಯಾ ?”

“ಈವನಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಆಟೆಂಡ್ ಮಾಡಿ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡೋಣಂತಾ ಇದ್ದೀನಿ” ಶಚಿಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಬಂತು.

“ವೆರಿಗುಡ್ ಕುತ್ಸೊಮ್ಮಾ-ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನೀನು ನೋಡ್ಕೊ-ನಾನು ತೊಂದರೆ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ” ವೆಂಕಟೇಶನ್, ಗೋದಾಬಾಯಿ ಇಬ್ಬರೂ ಗೆಸ್ವ್ ರೂಮಿನತ್ತ ನಡೆದಾಗ ಶಚಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳು.

ಗೆಸ್ವ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಗೋದಮ್ಮ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. “ಹೊಸಾ ಹುಡುಗಿ ಬಂದಿದ್ಯಲ್ಲಾ ಅದು ಯಾವ ಜನ ? ಮದ್ದಿ ಆಗಿದ್ಯೇ ? ಯಾರ ಕಡೆಯವಳು ?”

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ನಕ್ಕರು. “ಶುರು ಮಾಡಿದ್ಯಾ ನಿನ್ನ ವರಸೇನಾ !”

“ಇರಲಿ ಸಾಹೇಬ್ರೇ, ನಾನೇ ಹೇಳ್ಬೇಕೊಂದಿದ್ದೆ-ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೇ ಹುಡುಗಿ-ಬಹಳ ಗಂಭೀರ”

ಗೋದಾಬಾಯಿಗೆ ಅವಳ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಜಾತಿ, ಗೋತ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಸಿದರು.

“ಏನಯ್ಯ, ಬಹಳ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಂತಿದೆ !” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನತ್ತ ಹುಚ್ಚೇರಿಸಿದರು.

“ಹೌದು ದೇವ್ರು. ನಮ್ಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಜೋಡಿ ಆಗ ಬಾರದೇಕೇಂತಾ ಅನ್ನಿಸ್ತು ಅವೊತ್ತೇ ! ನೋಡಿ ಸಾಹೇಬ್ರೇ. ಹುಡುಗ ಮನೆಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲ-ಹುಡುಗ ಓದಿದ್ದಾಳೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ತಗ್ಗು ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಾಳೋ ಹೆಣ್ಣು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀಮಗೆ ತಿಳಿಸೋಣಾಂತ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನಾನೇ ಬಂದು ತಿಳಿಸೋಣಾಂತಿದ್ದೆ. ಹೇಗಿದ್ದೂ ನೀನೇ ಬರತ್ತಾ ಇದ್ದಿಂದ ಸುಮ್ಮನಾದೆ....ಏನಮ್ಮಾ ನಿಮಗೆ ಹುಡುಗ ಹೇಗನ್ನಿಸಿತು ?” ಗೋದಾಬಾಯಿಯತ್ತ ತಿರುಗಿದರು.

“ನಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿನದ್ದೇ ಆಗಿದ್ದೆ ಜೆನ್ನಾಗರೋದು” ಅವರು ಹೇಳಿದಾಗ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ತಲೆಯಲ್ಲಾ ಡಿಸಿದರು.

“ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದ್ರೆ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆ ಹುಡುಗ ಲಾಯಕ್ವೆಲ್ಲ-ನಾಳೆ ಏನೋ ಎತ್ತೋ ! ಗಲಾಟೆ ಆದೆ, ಡೈವೋರ್ಸ್ ಗಿಯ್‌ವೋರ್ಸ್ ಅಂತ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೆ ಮನೆ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಹಾಕಾಗುತ್ತೆ. ಈ ಹುಡುಗ ಹಾಗಲ್ಲ ನೋಡಿ-ಅವನ ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನುಂಗಿ ಕೊಂಡು ಹೆದರಿ ಬೆದರಿ ಬಾಳುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲವೇ ದೇವರೂ ?” ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯನತ್ತ ನೋಡಿದರು.

“ಹೌದು ಗೋದಾ. ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳೋದ್ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಯಿಂಟ್ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ನರೋತ್ತಮನ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ನಿನ್ನ ಪೂಜೆ ಪುನ ಸ್ವಾರಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಸರಿಬರೋಲ್ಲ-ನಮ್ಮ ಪುರಸ್ಸು ಆ ಅಮೆರಿಕನ್ನಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೊಂಡ್ಬಂದ್ರೆ ನೀನು ಸಹಿಸ್ತಿಯಾ ? ಎತ್ತು ಎರಿಗಳೇತು, ಕೋಣ ನೀರಿ ಗಳೇತು ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಮತ್ಯಾವೆಳನಾದೂ ಕಟ್ಟೊಡ್ಡೆ ಏನ್ನತಿ ? ಈ ಹುಡುಗೀನ್ನ ಮನೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡ್ರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹೆಸರು ಹೇಳೋಕೇಂತಾ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಇರುತ್ತೆ ನೋಡೂ” ಗೋದಾ ಬಾಯಿ ಅರೆಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದರು.

“ಆ ಹುಡುಗನ ಕರೀತೀರಾ ?”

“ಛೇ, ಛೇ, ಅವಸರಪಡಬಾರ್ಡು-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಲಿ. ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಮನೆಯವರನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿಬಲ್ಲೆ— ಆಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವೆಯಂತೆ !” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಅವರನ್ನು ತಡೆದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಕಾಲಿನ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ನೆರಿಗೆ ಚಿಮ್ಮಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಳು.

“ನಮಸ್ತೇ-ಪಿತಾಜಿ, ನಮಸ್ತೇ ಮಾ—” ಇಬ್ಬರ ಕಾಲುಮುಟ್ಟು ಕಣ್ಣೊತ್ತಿ ಕೊಂಡಳು.

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಕಿರುನಕ್ಕರೂ ಗೋದಾಬಾಯಿಯ ಮುಖ ಗಂಭೀರ ವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಲಂಕಾರ ದೇಕೇ ? ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಒಳಗೇ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕುದಿಯಿತು. ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನರೋತ್ತಮ ಬಂದ.

“ಅಮ್ಮಾ, ಇದ್ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಇಳಿದುಹೋಗಿದ್ದೀ ?” ತಾಯಿಯ ಸಕ್ಕ ಕುಳಿತ. “ಅಪ್ಪಾ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮೈ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲಾ ?”

“ನಂಗೇನಾಗಿದೆ, ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದ್ದಿನಿ-ನಿಗೆ ನಾನಿರೋದೇ ಮರೆತು ಹೋದ ಹಾಗಿದೆ. ಮನೆ ಕಡೆ ಬಂದು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾಯ್ತು ಗೊತ್ತಾ ?”

ಗೋಡಮ್ಮ ಕಟುವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿದರು. “ಈಗ ಈ ಮುದಿ ಅಮ್ಮನಿನಗ್ಯಾಕೆ ?”

“ಏನಮ್ಮಾ ಹಾಗಂತಿ ? ಕೆಲ್ಸ ಜಾಸ್ತಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಬರೋಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ ! ಪುರ್ರೂ ನನ್ನ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕೂತ್ಯೋಕ್ಕೋಕೆ, ನಿಂತೋಕ್ಕೋಕೆ ಬಿಡೋಲ್ಲ ಕೇಳು ಬೇಕಾದ್ರೆ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ನ !” ನರೋತ್ತಮ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಮುದ್ದು ಗೆರೆದ.

“ಬನ್ನಿ ನಾವು ಆಫೀಸಿನತ್ತ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ-ನರೂ, ಅಮ್ಮಂಗೆ ಏನೈಕೋ ವಿಚಾರಿಸಿಕೋ” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನತ್ತ ತಿರುಗಿದರು—“ಬನ್ನಿ.”

ಇಬ್ಬರೂ ಆಫೀಸಿನ ಸುತ್ತ ಹೋಗಿ ಬರುವಾಗ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರೇ ಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸಿದರು.

“ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬಿಲ್ಲು ತುಂಬಾ ಆಗ್ರಾ ಇದೆ ಸಾಹೇಬ್. ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲವಾದ್ರೂ ಕೇಬಲ್ ಹೋಗುತ್ತೆ ಟ್ರಂಕ್ ಕಾಲ ಬುಕ್ಯಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತೆ. ಈಚೀಚಿಗೆ ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ದೇವರೂ!”

“ಹೂಂ-ಗೊತ್ತಯ್ಯ ನಂಗಿ. ಇದಕ್ಕೇನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಲೇಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ನನ್ನ ಸ್ಟೇಟಿ ಹಿತ ದಾಮೋದರ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ಬೆತ್ ನ ತಂದೆ, ತಾಯೀನ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಪುರುಷೂಗೆ ಮದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೇಂತಾ ತಿಳಿಸಿಬಿಡೂಂತ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಗೆ ಬರೋಲ್ಲಾಂತಾನೂ ತಿಳಿಸೂಂತ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ ಆದ್ರೆ ಈ ಕೇಬಲ್ಸ್, ಲೆಟರ್ಸ್, ಟ್ರಂಕ್ ಕಾಲ ಬುಕ್ಯಿಂಗ್ ನಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಲ್ಸ ಹಾಳಾಗುತ್ತೆ. ಕೈ ಮೀರಿ ಹೋದ್ರೆ ಕಷ್ಟ!” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟರು. ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಪುರುಷೂಗೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿಬಿಡಬೇಕು.”

“ಹೌದು ಸಾಹೇಬ್, ಅದ್ಯೇ ನಾನೂ ಹೇಳೋದೂ ಶಚೀ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಮದ್ದೆಯಾಗಿ ಹೋದ್ರೆ ಅದಕ್ಕೊಬ್ಬಳೇ ಉಳಿಯೋದು. ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದರು.

“ನಾನಂತೂ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿದ್ದೀನಿ. ಹಾಲಲ್ಲಾ ದರೂ ಮುಳುಗಿಸಿ, ನೀರಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಮುಳುಗಿಸಿ” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಆಗಸದತ್ತ ನೋಡಿದರು.

“ಎಲ್ಲಾ ನನಗೇ ಬಿಡಿ ದೇವ್ರು !” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ನಕ್ಕ ಮೂಗಿಗೇರಿ ಸಿದರು.

ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ರೂಮಿಗೆ ಒಂದಾಗ ಅವನು ಶಚೀಗೇನೋ ಡಿಕ್ಲೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ತಂದೆ, ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಶಚಿ ಯತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕ.

“ಶಚಿ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ತಾಳು ಆಮೇಲೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಮೊಟ್ ಮೈ ಫಾದರ್.... ಅಪ್ಪಾ, ಇವ್ರು ಶಚೀ ನನ್ನ ಪಿ. ಎ. ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳಿರಬೇಕಲ್ಲಾ!”

“ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ” ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆಸನ ನೀಡಿದ.

ಶಚೀ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಅವಳನ್ನು ತಡೆದ.

“ಶಚೀ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀ? ನೀನೇನೂ ಹೊರಗಿನವಳಲ್ಲಾ, ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಇರೋಡು” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಅವಳ ಕೈಲಿಡ್ಡ ಕಾಗದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿ ನಸುನಕ್ಕು— “ನೀನು ತುಂಬಾ ಶೈ. ನಿನ್ನ ಶೈನೆಸ್ ಬಿಡಬೇಕು” ವೆಂಕಟೇಶನ್, ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಶಚಿಯ ಮುಖ ಕೆಂಪಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಳು ತಂದೆಯೊಡನೆ ಆಫೀಸಿನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿದ ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ಅಮ್ಮಾ, ನೀನೂ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಇರ್ದೀರಿತಾನೇ?”

“ಯಾಕಪ್ಪಾ? ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊರಟುಬಿಡ್ತೀವಿ” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಹೇಳಿದರು.

“ನಿಮ್ಮ ಹತ್ರ ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ....” ಹಾಂ.... ಅದೂ ಇಗ್ನೋರಿ ಇಲ್ಲವೆ.... ಶಚೀ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೋಟೆಲ್ ಅಶೋಕಾದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಇದೆ ಅಲ್ಲವು.... ಅಮೇಲೆ ಡಿನ್ನರ್ ಮುಗಿಸಿ ಬರೋ ಹೊತ್ತೆ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ.”

ಶಚಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಅವನತ್ತ ನೋಡಿದಳು.

“ಹೆದರಬೇಡಾ ಶಚೀ, ರಾತ್ರಿ ಎಷ್ಟೋತ್ತಾದ್ರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಿಡ್ತೀನಿ.”

ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಉಗುಳು ನುಂಗಿದರು.

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ನವಿರಾಗಿ ಕೆಮ್ಮಿದರು.

“ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು, ಶಚಿ ತುಂಬಾ ಕ್ಲೋಸ್ ಆಗಿದ್ದೀವಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀವಿ” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಬೀಳದಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚು. ವೆಂಕಟೇಶನ್ ರವರ ಕೈಯಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆತ್ತ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು.

“ಶಚಿಗೆ ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆ ಸ್ವಭಾವ. ಈ ವಿಷಯ ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್‌ಗೆಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತಾಗಿಹೋಗಿದೆ. ಅವನ್ನ ಕರೊಂಡು ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀ ಇದ್ದೆ

ರೇಗ್ನಾರ್" ವೆಂಕಟೇಶನ್ ರವರ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಮಾತು.

ತುಟೆ ವೀರಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಶಚಿಯ ಕುರ್ಚಿಯ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಗನನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿದರು. ತಾವು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ ತಾನೇ? ಶಚಿಯೂ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕಿರು ನಕ್ಕರು, ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂತಿದೆ ಜೋಡಿ. ತಾವು ವೃಥಾ ತಪ್ಪು ಭಾವಿಸಿರಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಗರಬೇಕು.

"ಏನಯ್ಯಾ ಪುರೂ, ನಿನ್ನ ಹುಡುಗೀನ ನೀನೇ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಹೇಗೆ? ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬರೋಲ್ವಾ?" ವಿಶ್ವನಾಥನ್ ಕೇಳಿದರು.

"ಕರ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ನೆನ್ನೆ ತಾನೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮದ್ದೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಾಡಿದ್ದೀವಿ" ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಎದ್ದು ನಿಂತರು.

"ಏನಯ್ಯಾ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದೇವಾ? ನಮಗೊಂದು ಮಾತು ತಿಳಿಸಬೇಡ್ವಾ? ನೀನು ಮಾಡ್ಕೊತ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಅವಳು ಒಪ್ಪಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಾ? ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅಗಕೂಡದು. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮೀರಕೂಡದು. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ದಿನ ನೋಡಿ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಲೇಬೇಕು!"

ಶಚಿಗೆ ಸಿಡಿಲೆರಗಿದಂತಾಯಿತು. ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಹ್ವಾನ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ, ಅಕ್ಕನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಾಹಸ ತಿಳಿದರೆ!

ಅಂಗಲಾಚಿದಂತೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನತ್ತ ನೋಡಿದಳು.

"ಅಪ್ಪಾ, ಶಚಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟ ಆಗೋಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಸರಳವಾಗಿರೋದೇ ಅವಳಿಗಿಷ್ಟ!"

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಗುಡುಗಿದರು.

"ಅವಳು ಸರಳವಾಗಿರಲಿ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವಳು ಬದಲಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ, ಗೊತ್ತಾಮ್ನಾ ಶಚಿ? ಇವನು ಹಿರಿಯ ಮಗ-ಹಿರಿಯ ಮಗ-ಸೊಸೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ದೊರೆ ಮಗ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಹಾಗೆ ಗೊತ್ತಾ?"

ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. “ಹೌದೂ ಕಾಯೀ, ನೀನೇನೂ ಹೆದರಬೇಡಾ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಹತ್ತ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತಾ ಡ್ಡಿಲಿ!”

ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಟಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಬೇಕಾಗಯೇ ಶಚಿಯ ಭುಜದ ಸುತ್ತ ಕೈ ಬಳಸಿದ.

“ಪುತ್ಯೂ, ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲಾ!” ಶಚಿ ರೇಗಿ ಅವನ ಕೈ ಅತ್ತ ಸರಿಸಿದಳು. ಮೊದಲನೆಯ ದಿನವೇ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿ ಸಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವನಲ್ಲಾ!

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ರ ಕಿವಿಗದು ಬಿದ್ದು ನಗುನಕ್ಕರು. ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಬೇಡಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಹೇಳಿದರು. “ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಶಚೀನ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೊಂಡ್ವಾ-ಗೋದಂಗೆ ಹೇಲ್ತೀನಿ. ನಾವಿಬ್ಬೂ ನಾಡಿದ್ದು ಬೆಳಗ್ಗೆನೇ ಹೊರ ಡ್ಡಿಲಿ.”

ಅವರತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಶಚಿ ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತಳು. “ಈಗೇನೂ ಡೋದೂ?”

“ಅದ್ನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸೋಣ” ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಹೇಳಿದ.

“ಅಂದ್ರೇ?”

“ನಾವಿಬ್ಬೂ ಹೋಟೆಲ್ ಅಶೋಕಾಗೆ ಹೋದಾಗ”

“ನಾನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬರೋಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಲೇಟಾಗ ಮನೆಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಸಿಡ್ವಾಳೆ ಅಪ್ಪೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಮುಂದೆ ತಾನೇ ನಾನು ಪ್ರಿಟೆಂಡ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗರೋದೂ!”

“ಹಾಗಲ್ಲಾ ಶಚೀ ನನ್ನ ತಂದೆ, ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಇಬ್ಬೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟಿ ಇಡ್ವಾರೆ ನಾವಿಬ್ಬೂ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತೀವಿ, ಏನು ಮಾಡ್ತೀವಿ ಅಂತ ಗಮನಿಸೋಕೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಟಿಪ್ಪೆವ್ ಗಳು ನೇಮಿಸ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣೆ ರಚಬೇಕಾಗುತ್ತ.”

“ನಾನು ಮನೆಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ” ಶಚಿ ಮೊಂಡು ಹಿಡಿದಳು.

“ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡೋಕೆ ಯಾಕೆ ತಕರಾರು ಮಾಡ್ತೀ?” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ರೇಗಿದ.

“ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೆಡೋಲ್ವಾ?” ಶಚಿ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು.

“ಅದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರಾರಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಮುಂಚೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನೀನು ಸೈನ್ ಮಾಡಿದ ಪತ್ರ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ. ಜ್ಞಾಪಕ ಇರಲಿ.”

ಶಚಿಗೆ ಮಾತು ಹೊರಡದಾಯಿತು. ತಾನು ದುಡುಕಿಬಿಟ್ಟಿನ್ನೇನೋ ಎಂಬ ಭಯವುಂಟಾಯಿತು.

“ಏನು ಯೋಚ್ಛಿ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀ? ಸಾಯಂಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಡ್ರೆಸ್ ಜೇಂಜ್ ಮಾಡಿ ರೆಡಿಯಾಗಿರು. ನಾನು ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಆಫೀಸಿನ ಕಾರು ಕಳಿಸ್ತೀನಿ.”

ಶಚಿ ಉತ್ತರಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ಹೇಳಿದ. “ನೀನಿನ್ನು ಹೊರಡಬಹುದು. ಲೆಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಫೈಲುಗಳಿಗೆ ಹಾಕು. ಮೇಯಿಲ್ ಓಪನ್ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸು!”

ಶಚಿ ಮನದಲ್ಲೇ ಅವನನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಳು ಗೆಸ್ಟ್ ರೂಮಿನಿಂದ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್, ನರೋತ್ತಮರ ನಗು, ಮಾತು ಕೇಳಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಾಗ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್‌ನ ದನಿಯೂ ಕೇಳಬರುತ್ತಿತ್ತು. “ನನ್ನ ಹಳ್ಳದಲ್ಲೆ ನೂಕಿ ನಗ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ!” ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದಳು.

ಹೋಟೆಲ್ ತಲುಪುತ್ತಲೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಶಚಿಗೆ ಮುಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದ “ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಫೋರ್ಸ್ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ನಾಳೆ ನೀವು ಟ್ರೇಮ್ ಆಗಿ ಬರ್ಬೇಕೂ. ನಮ್ಮಂದೆ ಮುಂದೆ ನಾಟ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.”

“ನಾನೇನು ಮಾಡ್ಬೇಕೆಂತ ಈಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಿಡಿ ಸರ್—”

“ಸರ್, ಗರ್, ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ—ನಾಳೆ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪುರುಷನೂ. ನೀವು ನಂಗೆ ಶಚಿ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಾ ? ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ನಕ್ಕರೆ ಸಾಕು, ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಾನು ನೋಡೋತೀನಿ—ನಮ್ಮಂದೆ ಏನಾದ್ರೂ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಒರಟಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸ್ಬೇಡಿ ಅಷ್ಟೆ.”

ಶಚಿ ಉಗುಳು ನುಂಗಿದಳು. ಆಷ್ಟಾಗಿ ನಟಿಸುವುದು ಅಂತಹ ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವೇನಲ್ಲ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಬಿಡಬಹುದು. ಹೇಳೋಕ್ಕೇನು ಮಹಾ ! ಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟ !

“ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತೀದ್ದೀರಲ್ಲಾ ! ಆಗಲೇ ನನ್ನ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ?”

ಶಚಿ ಬೆಚ್ಚಿದಳು, “ಅಂತಹವಳಲ್ಲ ನಾನು, ನಂಗೆ ನಾಟ್ಯ ಮಾಡೋಕೆ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೋಲ್ಲ—ಏನಾದ್ರೂ ಅಭಾಸ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ತೊಂದ್ರೆ ಅದ್ರೆಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ.”

“ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದ್ರಬೇಡಿ—ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಟ್ರೈನ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಭರವಸೆ ಇತ್ತ.

ಬೇಬಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ತಟ್ಟೆ, ಸ್ಪೂನ್, ನೈಫ್, ಫೋರ್ಕ್ ನೋಡಿ ದಾಗ ಶಚಿಗೆ ಒಳಗೇ ನಡುಕವುಂಟಾಯಿತು. ಇವುಗಳಿಂದ ದೋಸೆ, ಚಟ್ಟಿ ತಿನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ ? ತನಗೆ ದೋಸೆಯನ್ನು ಬೆರಳಿನಿಂದಲೇ ಮುರಿದು ತಿಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಹಾಗೇ ಬಾಯಿಗೆ ತುರುಕಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೃಪ್ತಿ. “ಘಾ ಹಾಗೆ ಮುಕ್ಕಬೇಡಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಿನ್ನು. ನೆತ್ತಿ ಹತ್ತಿತು” ಅಮ್ಮ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ?

“ದೋಸೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿರುವಾಗಲೇ ತಿಂದರೆ ಹೆನ್ನ-ತಿನ್ನಿ. ಸಂಕೋಶ

ಬೇಡಾ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನೂ, ನೀವು ಇದ್ದೇ ಇರೋದೂ. ನಾಟ್ಯ ಮಾಡ್ಯೇಳಾಗಲ್ಲವಲ್ಲ !”

ಇವನ ಮುಂದೆ ಪೆದ್ದು ಪೆದ್ದಾಗ ಹೇಗೆ ತಿನ್ನೋದೂ ! ಶಚಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದಳು. ಇವನಾದರೂ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ತಿನ್ನುವ ರೀತಿ ನೋಡಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

“ನೀವು ತಿನ್ನಿ....”

ಅವನು ಮಡಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ನ್ಯಾಪ್‌ಕಿನ್ ತೆಗೆದು ತಿಂಡಿ ಮೈಮೇಲೆ ಬೀಳದಂತೆ ಅದನ್ನು ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನೂ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದಳು. ಅವನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಚಾಕು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಫೋರ್ಕ್ ಹಿಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಹಿಡಿದಳು. ಅವನು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ದೋಸೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಚಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಫೋರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ, ಅದನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸಲು ಅವಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಚಾಕುವಿನಿಂದ ದೋಸೆ ಕತ್ತರಿಸಹೋದಾಗ ಅದು ಕೈತಪ್ಪಿ ಹಾರಿ ಅವನ ಪ್ಲೇಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಿತ್ತು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಬೆಚ್ಚಿದ. ಶಚಿಯ ಮುಖ ಕೆಂಪಗಾಯಿತು. ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವರೆಲ್ಲಾ ತನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದ ಶಚಿಗೆ ತಲೆ ಎತ್ತಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಫೋರ್ಕ್, ಚಾಕು ಎರಡನ್ನೂ ಕೆಳಗಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದಾಗ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮೃದುವಾಯಿತು.

“ಇಟ್ಸ್ ಆಲ್ ರೈಟ್, ಫೋರ್ಕ್, ಚಾಕು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬಾರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ-ಹಾಗೇ ತಿನ್ನಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ-ನೀವು ಹಾಗೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಕುಳಿತರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮತಲೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು ಬರೀ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲೇ ತಿನ್ನಿ.”

ಶಚಿ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಕೊನೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ತಿಂಡಿಯ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರವರ ಮಾತುಕಥೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದು ಕಂಡು ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನತ್ತ ಪಿಸುವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು “ಸಾರಿ.”

“ಸಾರಿ, ಯಾಕೆ ? ಮೊದಮೊದಲು ಹಾಗೆ ತಿನ್ನುವಾಗ ನಂಗೂ ಹಾಗೇ

ಆಗಿತ್ತು—” ಅವನು ನಸುನಕ್ಕಾಗಿ ತಚಿಯ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರವಾಯಿತು. “ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಅಭ್ಯಾಸವಾದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ.”

ಅವನ ನಗುವಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಮರಳಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು. “ನಂಗೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತಂದೇ ಅಭ್ಯಾಸ-ನಮ್ಮಾಯಿ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಬೈಯ್ತಾರೆ. ಹಾಗೇ ಮುಕ್ಚೇಡಾ, ನೆತ್ತಿ ಹತ್ತುತ್ತೇಂತಾ” ತಾನು ನಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಅವನು ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ. ಯಾವ ಕಪಟ ತನದ ಸೊಂಕೂ ಇಲ್ಲದ ಅವಳ ಮಾತು ಅವನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿದ. ಬಿಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿ ಇವಳು ಅಂದುಕೊಂಡ. ಅವನು ನೋಡಿದ ಭೇಟಿಯಾದ, ಪರಿಚಯ ವುಳ್ಳ ಹುಡುಗಿಯರೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿ ಸರಳತೆ, ನೈಜತೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದ ವರೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಬೆತ್ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳೊಮ್ಮೆ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಾನೀಯವನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದಾಗ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗಲಾಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಂಡು, ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ತೋರುವವರೇ ತನಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ! ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೆತ್ ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮಾತಾಡಿ ಬೇಸರಿಸಿದ್ದಳು. ಓಹ್ ! ಪುರೇಷ್....ಅವರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ! ನಾನೆಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ ! ನಾನೇನೋ ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಡಿದ್ದಳು. ಬೆತ್ ಬಹಳ ಭಾವುಕಳು ! ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಬೆತ್‌ಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಲೇ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಅವನ ವಿಮನಸ್ಕತೆ ಕಂಡ ಶಚಿಗೆ ಕೊಂಚ ಭಯವಾಯಿತು ತನ್ನ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಬಹುದೇ ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೇಸರವಿಂದ ತನಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ....ಈ ನಾಟಕ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಾಕೆಂದರೆ ! ಅರ್ಥ ತಿಂದಿದ್ದ ದೋಸೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿದಳು. ಲೋಟಿ ದಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರು ಕುಡಿದು ಕಾಗದದ ನ್ಯಾಪಕಿನ್‌ನಿಂದ ಕೈ ಒರೆಸಿಕೊಂಡಳು.

“ನಂಗೇನೂ ಬೇಡಾ ಸಾಕು”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಸರಕ್ಕನೇ ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ನೋಡಿದ.

“ಯಾಕೆ ದೋಸೆ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟೆ ? ಸೇರೋಲ್ವೇ ?”

“ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡೆ-” ಶಚಿಯ ನಾಲಿಗೆ ತೊದಲಿತು. ಅವಳು ಹೊಟ್ಟೆ ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಶಾಫಿಯಾದ್ರೂ ಕುಡಿಯಬಹುದಲ್ಲಾ !”

“ದೇಳಗಿನಿಂದ ತುಂಬಾ ಸಲ ಕುಡಿದಿದ್ದೀನಿ” ಶಚಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತ.

“ನಾನು ಕುಡಿಯಬೇಕು-ನನಗೆ ಕಂಪನಿ ಕೊಡಬಹುದಲ್ಲಾ-” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ತೆಪ್ಪುಗಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನು ಎರಡು ಕಾಫಿ ಅರ್ದರ್ ಮಾಡಿದಾಗ ತುಟಿಪಟಿಕ್ಕೆನ್ನದೇ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದಳು. ಅವನು ಬೇಗ ಕುಡಿದು, ಬಿಸಿಯೆಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳತ್ತ ನಗೆ ನೋಟ ಬೀರಿದ.

“ನೀವು ಬಹಳ ಮಾತುಗಾರಳೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾನ ನೋಡಿದರೆ ನನಗನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ, ನನ್ನ ಕಂಪನಿ ನಿಮಗೆ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನೇನೋ !”

‘ಹೌದು-ನಿನ್ನ ಈ ನಾಟಕ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಿತ್ತು?’ ಎನ್ನುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. “ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ-ಪರಿಚಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಲ್ಲದವರ ಬಳಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಕಡಿಮೆ” ಎಂದಳು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೇಲು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೋಲು ಕಂಡೇವು.”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಶ್ರಾಪಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯ್ಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡ.

“ನೀವು ನನ್ನ ಏನಾದ್ರೂ ಕೇಳಬಹುದು-ನಾನು ಅಷ್ಟೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಬಹುದಷ್ಟೇ ?”

“ನನ್ನ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಏನೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

“ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲಾಂತ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ-ನಿಮ್ಮ ಸರಳತೆ, ಬಿಚ್ಚು ಮನಸ್ಸು, ನಿಮ್ಮ ಬದುಕು ನನಗಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ-ನನ್ನ ಈ ವೈಭವ ಜೀವನ, ದುಡಿಮೆ, ಅರ್ಬಿಫಿಷಿಯಲ್ ಬದುಕು ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥರಹಿತ. ಎನಿಂಗ್ ಲೇಸ್-!”

‘ಇವನೊಬ್ಬ ಸೆಂಟಿಮೆಂಟಲ್ ಫೂಲ್ !’ ಶಚಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೋಣಗ ಕೊಂಡಳು-‘ಬರೀ ಸೋಗು-ನನ್ನ ಸರಳತೆ ಇವನಿಗಿಷ್ಟವೇ ?’ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಯೋಚಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ನಿಮ್ಮ ಫಿಯಾನಿಸಿ ಬೆತ್ ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ ಕೇಳಬಹುದೇ ?”

“ಓಹೋ ಶೂರ್ಲಿ” ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಮುಖ ಅರಳಿತು.

“ಬೆತ್ ತುಂಬಾ ಸ್ವೀಟ್ ಗರ್ಲ್-ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆ-”

“ಅವಳ ಫೋಟೋ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದೆಯೇ ?” ಶಚಿ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

“ಡೆಫಿನೇಟ್ಲಿ” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಪರ್ಸ್‌ಗೆದು ಅದರೊಳಗೆ ಇದ್ದ ಒಳ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾರದರ್ಶಕ ಕವಚದಿಂದ ಇಣುಕು ತಿದ್ದಿ ‘ಬೆತ್’ನ ಭಾವಚಿತ್ರ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ಶಚಿ ಅದರತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಹೊಂಬಣ್ಣದ ತಲೆಗೂದಲು, ನೀಲಿಹಸಿರು ಮಿಶ್ರಿತ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕೊಂಚ ದೊಡ್ಡದೆನ್ನಬಹುದಾದ ರಂಗು ಹಚ್ಚಿದ ಬಾಗಿ, ಮುದ್ದಾದ ಪುಟ್ಟ ಮೂಗು, ಕೆನೆ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣ, ಬಿಳಿಯ ನೆರಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕಾಲರ್ ಇದ್ದ ಫ್ರಾಕಿನ ನೇಲ್ಬಾಗ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿ, ಕೊಂಚ ಇಳಿ ಕತ್ತಿನ ಆ ಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಳ ರೂಪಿಗಿಂತ, ಬಣ್ಣ, ಯೌವನ ಬಹಳ ಅಕರ್ಷಕವಾಗಿತ್ತೆನ್ನಬಹುದು. ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ, ಓೀರು ಯೌವನಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗಿರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಅವನಿಗೆ ನೋಗಿನ ನಗೆ ಬೀರಿದಳು. “ಷೀ ಈಸ್ ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ ! ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆ”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳ ನಗು ಅರಳಿದ ಮುಖ ನೋಡಿದ-“ಒಬ್ಬ ಕಿಣ್ಣು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಬಾಯಿ ಹಿಂಬಾ, ಮನೆಬಿಟ್ಟಿ ಹೇಳುವುದುಂಟೇ ?-ಬೆತ್ ತನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಂದರಿ. ಸದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಆ ದೇಶ, ಪರಿಸರಕ್ಕೆ-‘ಸ್ಕಾರ್ವ್’ ಅಷ್ಟೆ. ತಾನು ಬೆತ್‌ನನ್ನು ಒಲಿದದ್ದು ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ? ಇಲ್ಲ-ಅವಳು ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ ! ನನ್ನವುದಕ್ಕಿಂತ-ಅವಳು ಸ್ವೀಟ್ ಅಂದ್ರೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು-ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ. ಉದ್ದ ರೇಷಿಮೆ ಕೂದಲಿಲ್ಲ, ತಿದ್ದಿದ ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು, ಬಾಯಿ ಇಲ್ಲ-ಅದರೂ ಲೀ ಈಸ್ ಸಂತಿಂಗ್ ಸ್ವೀಟ್ ಆಟಾಚ್ ಹರ್ !”

“ಹಾಗೆ ಇಬ್ಬೋ-ನಿನ್ನಿಗೆ ಕೆಲ್ಸಾ ಇಲ್ಲೇ ಹೀಗೆ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯೋ ಕೈಂತ ವಾಸಿ” ಶಚಿ ನಕ್ಕು ಒಳನಡೆದಳು. ಶ್ರೀರಾಮ್‌ಗೆ ಕೋಪ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತಾನೂ ನಸುನಕ್ಕ. ಶಚಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ.

“ಸಾಕೇನೇ ಹೊತ್ತು ?” ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. “ಶಿವ ಪ್ರಕಾಶ್ ಬಂದು ನಿಂಗೋಸ್ಕರ ಕಾದೂ ಹೋದ್ದು”

ಶಚಿ ತಾಯಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. “ಅಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕೂತ್ಕೋ. ನಿಗೆ ವರ ಕೊಡ್ತೀನಿ”

“ಸಾಕೇ ಅಟ. ನಿಂದು ಅತಿಯಾಯ್ತು-ಅದೇನೋ ಕೊಡು”

ಶಚಿ ಪರ್ಸಿನಿಂದ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ದಪ್ಪ ಕವರೊಂದನ್ನು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತಳು. “ಎಣಕಿ ನೋಡೋ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಇದೆ....ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಓಲಗ ಊದಿಸಿಬಿಡು-”

ಶಾರದಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಪೇಪರ್ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳಗಿದ್ದ ನೂರು ರೂ.ಗಳ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. “ಇದೇನೇ ಶಚಿ ? ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಹೇಗೆ ತಂದೆ. ಆವೋತ್ತೇನೋ ಹೇಳವ್ಯಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ಲೋನ್ ತೋಗೊಂಡ್ರೆ ಯಾವಾಗ ತಿರೀರಿಸೋದೂ ? ಅದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೆಲ್ಲಾ ಈ ಹೊರೆ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ಕೊಂಡ್ರೆ ನಾಳೆ ತೀರೋ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋದು ಬೇಡ್ವಾ ? ನಂಗ್ಯಾಕೋ ಭಯವಾಗುತ್ತೆ ಕಣೆ. ನಮಗ್ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಈವಾಟೆ ಸಾಲ ಇಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಲು !”

“ಅಯ್ಯೋ ಸುಮ್ಮೇ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಮ್ಮಾ-ಇಷ್ಟು ದಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಲಿಂತ ಒದ್ದಾಡ್ತಿದ್ದಿ ? ಈ ತಂದೊಚ್ಚಿ ಯಾಕೆ ತಂದೀಂತ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀ ! ಸುಮ್ಮೆ ನೀನು ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾಗ್ಲಿ ದೇವ್ರೇಂತ ಎಲ್ಲಾ ತಯಾರಿ ಮಾಡ್ಕೋ” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಮಗಳ ತಲೆ ಸವರಿದರು. “ಶಚಿ ನೀನು ಗಂಡಾಗಿ ಈ ಮನೆಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕಾಗಿತ್ತು”

“ಸಧ್ಯ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರೋದ್ರಿಂದ ಈ ಹಣ ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ-ಗಂಡಾಗಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ತೋಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೆ” ಶಚಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಶ್ಯಾಮಲ ಎದುರು ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದಳು.

“ಶ್ಯಾಮಲಾ ನೋಡಿಲ್ಲಿ ಶಚಿ ದುಡ್ಡು ತಂದೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮದುವೆ ಖರ್ಚೇಂತ-ಎನು ಹುಡುಗನೋ ! ನಂಗ್ಯಾಕೋ ಹಣ ತೆಗೊಳ್ಳೋಕೆ ಭಯ ವಾಗ್ತಾ ಇದೆ-” ಶಾರದಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು. ಶ್ಯಾಮಲ ತಾಯಿ ತಂಗಿಯರತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ- ತಾನೂ ಓದಿ ಶಚಿಯಂತೆ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ !”

“ಅಮ್ಮಾ....ಈಗ ನೀನು ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋದು ನೋಡಿದ್ದೆ, ಏನು ಮದ್ದಿನೇ ಬೇಡಾಂತ ಅಂದುಬಿಡ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ-ನೋಡ್ತಾ ಇರು, ಏನು ಮನೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಇಷ್ಟು ಮಿಗಿಸಿ ನಿನ್ನ ಹಣ ಹಿಂತಿರುಗಿಸ್ತೇ ಇದ್ದೆ ಕೇಳು ಶಚಿ-ಈ ಹಣಾನೇ ಕೂಡ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮದ್ದೆ ಹೊತ್ತ್ ಕಳಿಸ್ತೇನಿ” ಶ್ಯಾಮಲ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಹೇಳಿದಳು.

‘ಸಾಕ, ಸುಮ್ಮನಿರೇ-ನನ್ನ ಮದ್ದೆ ವಿಚಾರ ನಿನಗ್ಯಾಕೆ ? ನಾನೇ ಮಾಡ್ಕೊತೀನಿ....ಮೊದ್ಲು ಈ ದುಡ್ಡನ್ನ ತೆಗೊಂಡು ಬೀರು ಒಳ್ಳೆ ಭದ್ರ ವಾಗಿದು-” ಶಚಿ ಶ್ಯಾಮಲಳ ಕೈಗಿತ್ತಳು.

“ಅಮ್ಮಾ ನೋಡು, ನಾಳೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿಗೆ ಫಾರಿನ್ ಡೆಲಿ ವೇಟ್ಸ್ ಬರತ್ತಾರೆ-ನಾವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಆಗಿರಬೇಕಂತೆ. ಎಂ. ಡಿ. ಶೇಳದ್ದಾರೆ. ಕೆಲಸದಿಂದ ಬರೋದೂ ಲೇಟಾಗ್ಬೋದೂ-ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಂತ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ ಅವ್ರ ಇವ್ರು ಕರೆಸಿ ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಡಿಸ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ-ನಾನು ಎಂ. ಡಿ. ಗೇ. ಪಿ. ಎ. ಆಗಿರೋದ್ರಿಂದ ನಾನೂ ಹೋಗ್ಬೇಕಾಗ್ಬೋದೂ-”ತನ್ನ ನಾಳಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಪೀಠಿಕೆ ಹಾಕಿದಳು. “ಅಮೇಲೆ ನೀನು ಅದ್ಯಾಕೆ, ಇದ್ಯಾಕೇಂತ ತನಿಖೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಾ-ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದೂ.”

ಅವಳ ಮಾತಿನ ಜಾಡನ್ನು ಅಳೆದು ನೋಡಿ ವಿವೇಚಿಸುವ ವ್ಯವಧಾನ ಶಾರದಮ್ಮನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕೊ-ಅದ್ರೆ ಬೆಳೆದ ಹುಡುಗಿ ನಿನ್ನ ಹುಷಾರಿನಲ್ಲಿ ನೀನಿರಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ. ನಾನು ಈಗ್ಲೇ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್‌ರವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿರೀನಿ” ಶಾರದಮ್ಮ ಎದ್ದು ಹೊರಟರು.

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಈಸೀಚೇರಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಹುಡುಗಿಯೇನೋ ನನುಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯ್ತು. ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವಳಂತೆ ಕಾಣ್ತಾಳೆ, ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಪುರುಷನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸೋದು ಹೇಗೆ?”

ಒಳಗಿನಿಂದ ಹೂವಿನ ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಹೂ ಕಟ್ಟಲು ಬಂದ ಗೋದಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತರು.

“ಅವನನ್ನೇನು ಕೇಳೋದೂ, ಹೇಳಬಿಡಿ. ನಿಂಗೆ ಹುಡುಗೀನ ನೋಡಿದ್ದೀನಿ. ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೋದೇಕೂಂತಾ-”

“ನಾಳೆ ಆ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಹುಡುಗೀನ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಅವನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡ್ರೆ ನಾವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ-” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿದರು. “ನಾವು ಕೈಯಾರೆ ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಬದುಕು ಹಾಳು ಮಾಡ್ಬಾರ್ದು. ಇಬ್ಬೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದೆ ಸರಿ”

ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಕೆಮ್ಮಿ ಗಂಟಲು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡರು, “ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಹಾರಾಡ್ಬೋದೂ-ಅಂತಹ ರೂಪವಂತೆ ಗುಣವಂತೆ ಹುಡ್ಗೀನ ಎಷ್ಟು ದಿನ ದೂರ ಇಡ್ತಾನೆ-ನೀವು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಯಿಡೋದು ವಾಸಿನಾನು ಸಮಯ ನೋಡಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಮಾತಾಡುತ್ತೇನೆ”

ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ನರೋತ್ತಮ್, ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಒಳ ಬಂದರು. ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಿಳ್ಳಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ತನ್ನ ರೂಮಿನತ್ತ ನಡೆದ. ನರೋತ್ತಮ್ ತಂದೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತ-“ಅಕಾಂಟ್ಸಿಲ್ಲಾ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಯಾಯ್ತು, ನಾಳೆಯಿಂದ ಆಡಿಟಿಂಗ್ ಗೆ ಕೂತ್ಕೋದೇಕು”

“ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಯಾಕೆ ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ?” ಗೋದಮ್ಮ ಕೇಳಿದರು.

“ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲಮ್ಮಾ-ಏನೋ ಕೆಲ್ವ ಇರಬೋದೂ-ನೀವು ಹೋಗಿ ನಾನು ಲೇಟಾಗಿ ಬರ್ರೇನೀಂತ ಅಂದ” ನರೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದ.

“ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಇರೋಲ್ಲ. ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಮನೆಗೆ ಕರೆದಿದ್ದಾಳೆ”

“ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗ್ಬೇಡ್ಯೋ. ನಿನ್ನ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡೋಣಾಂದ್ರೆ ಆ ಪುರುಷೂದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಲೆ ನೋವಾಗಿದೆ” ಗೋದಮ್ಮ ಬೇಸರದಿಂದ ನುಡಿದರು.

“ಅವನ ದಾರಿಗೆ ಅವನನ್ನ ಬಿಡದೇ ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋದು ನಿಮ್ಮದು ತಪ್ಪು” ನರೋತ್ತಮ್ ಗೊಣಗಿದ.

“ಹಾಗಲ್ವೋ ನರೂ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು ಇವನ್ನೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲೇ ? ಆ ಫರಂಗಿ ಹುಡುಗನೇ ಬೇಕಾಯ್ತಾ ? ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ಮದ್ಯೆ ಆಗೋತನ್ನೆ ಏನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರೋಲ್ಲಾಂತ ಕೇಳಿದ್ದೀನಿ” ಗೋದಮ್ಮ ರೇಗಿದರು: “ನಾನು ಅಂತಹ ಸೋಸೇನ್ನ ಮನೆಗೆ ಖಂಡಿತ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲ-”

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಎದ್ದು ನಿಂತರು. “ಬನ್ನಿ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ, ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ”

ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ, ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿನತ್ತ ನಡೆದರು. ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿ ಹೊರಬಂದಾಗಲೂ ಸಣ್ಣಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ-

“ಏನು ಬಹಳ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿದ್ದೀ ?” ಗೋದಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

“ಹೂಂ-ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂತೀನಿ, ಮಲಗ್ರೀನಿ-ತಿರುಗಾಡ್ತೀನಿ-ಹಾಯಾಗ ನಾನೊಬ್ಬೇ ಇದ್ದೀನಿ. ಇವರಿಬ್ಬರ ಹಾಗೆ ನಾನು ಯಾರೂ ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ! ಇನ್ನೂ ಪುರುಷೂ ಬರಲಿಲ್ಲವಾ ?”

“ಇಲ್ಲ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರತಾನಂತೆ-” ಗೋದಮ್ಮ ಹೂವು ಕಟ್ಟಿ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನೋಡಿದರು. “ನರೂ ನೀನು ಹೋಗ್ತಾ ಈ ಹೂವು

ತಗೊಂಡೊಂಗೆ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್‌ಗೆ ಕೊಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಒಣಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ”

“ಅವಳಲ್ಲಿ ಮುಡೋತಾಳಮ್ಮ-ನೊಂಡು ಕೂದ್ಲು-ಈ ಹೂವಿನ ಭಾರಕ್ಕೆ ಕೂದ್ಲೇ ಕಿತ್ತೊಂಡು ಬಂದ್ರೂ ಬಂದೀತು” ನರೋತ್ತಮ ನಕ್ಕ. “ಉದ್ದ ಜಡೆ ಸೊಸೆ ಬರೋತನ್ನ ನೀನೆ ಮುಡೋಂಡ್ಬಿಡು” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಕ್ರಾಪಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡ

“ಅಮ್ಮಾ ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನ ಶಚಿಗೆ ಎಷ್ಟುದ್ದಾ ಕೂದಲಿದೆ ಗೊತ್ತಾ ಒತ್ತಾಗಿರೋ ಇದೆ. ಈ ಹೂವು ಒಳಗಿಟ್ಟರು, ನಾಳೆ ತೋಗೊಂಡೊಂಗೆ ನಾನು ಕೊಡ್ತೀನಿ”

“ಈಗ್ರಾನೇ ನಾನು ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಾಂತ ಜಂಬು ಕೊಚ್ಚೊಂಡ್ಯಲ್ಲೋ” ನರೋತ್ತಮ ತಮ್ಮನನ್ನು ರೇಗಿಸಿದ-

“ಇದ್ದೆ ಶಚಿ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟಿ ಡಿಸಪಾಯಿಂಟ್ ಆಗ್ತೀನಿ. ಪುರುಷೂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಇಂಟೆಸ್ಟ್ ತೋರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ”

“ಅವನಿಗೆ ಹಳದಿ ಕೂದ್ಲು, ನೀಲಿ ಕಣ್ಣು, ತುಂಡು ಲಂಗದ ಹ.ಡುಯು ರೆಂದರೆ ಇಷ್ಟ. ಶಚಿಯಂತಹವಳ್ಳ ಯಾಕೋ ನೋಡ್ತಾನೆ ?”

“ಹಾಗೆಲ್ಲ ಹೇಳೋಕ್ಯಾಗೊಲ್ಲವ್ವಾ ! ಒಂದೊಂದ್ವಲ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ವಿಶ್‌ನೆಸ್‌ನ ಕಂಪ್ಯೂಲರ್ ಮಾಡೋಕ್ಯಾಗೊಲ್ಲ-” ಗೋದಮ್ಮ ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮಂದಿರ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೂ ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವಂತೆ ನಟಿಸಿದರು.

“ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಭಟ್ಟು ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಿಂದು ಕಾಫಿ ಕುಡೀರಿ ಹೋಗಿ.”

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಳಗೆ ಹೊರಟಾಗ ನಂತರ ವೆಂಕಟೇಶನ್, ಸುಬ್ಬ ರಾಮಯ್ಯ ಬಂದರು-“ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ, ತಿಂಡಿ, ಕಾಫಿ ಇಲ್ಲೇ ತರಲು ಹೇಳು ಗೋದಾ”

“ತಿಂಡಿ ಆಮೇಲಾಗಿ -ಹೇಳೋದ್ದ ಹೇಳಿ ಬಿಡೋಣ ಮೊದ್ಲ-” ಸುಬ್ಬ ರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದರು. “ಅಮ್ಮ ನೀವು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ಹೂಂ ಅನ್ನಿ. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ನೋಡೋತೀನಿ, ಮುಂದಿನವಾರ ಏನಾದ್ರೂ

ಒಂದು ನೆಪ ಮಾಡೊಂಡು ಆ ಹುಡುಗೀನ ಕರೊಂಡ್ಬರ್ರೀನಿ-ನೀವು ಅವಳನ್ನ ಮಾತಾಡಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗಿದೇಂತ ತಿಳೊಳ್ಳಿ” ಆಮೇಲೆ ಅವಳ ಅಕ್ಕನ ಮದ್ದೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಆಗುತ್ತೆ-ಆದಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಮನೆಲಿ ಮಾತಾಡಿ ಬರ್ರೀನಿ.”

ಗೋದಮ್ಮ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹೂವು ತೆಗೆದಿತ್ತರು, “ಏನೋ ಯಾರ ಹಣೇಲಿ ಏನು ಬರೆದಿದೊಡ್ಲೆ ಆನ್ನ ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಸೋಕ್ಕಾಗೊಲ್ಲ-”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಮನೆಗೆ ಹಿಂವಿರುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವನು ಬಂದವನೇ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮಾತ ನಾಡದೇ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡನು. ಕತ್ತಿನ ಟೈ ಸಡಿಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸನ್ನು ರೊಯ್ಯನೇ ಹಾಸಿ ಗೆಯ ಮೇಲೆಸೆದ. ಶೂಸು ಕಳಚಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಆಡ್ತಾದ. “ಬೆತ್‌ಗೆ ಟ್ರಂಕ್‌ಕಾಲ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವಳಿಂದ ದೂರ ಬಂದುಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಯಾಕೋ ಸಾವಿಬ್ಬರೂ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಂದಂತೂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಲಕಿಹೋಗಿದೆ. ಪರ್ಸಿನ್‌ಲಿದ್ದ ಬೆತ್‌ನ ಫೋಟೋ ವನ್ನು ಶಚಿಯ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದಾಗ ತನಗೇ ಅನ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಬೆತ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೆಂದು ತಾನು ಮರುಳಾದೆ ? ಶಚಿಯ ಬೊಗಸೆ ಕಂಗಳು, ಅವಳ ನೀಳ ವಾದ ಮೂಗು, ಪುಟ್ಟ ತುಂಬು ಬಾಯಿ, ನಕ್ಕರೆ ಗಲ್ಲದ ಮೇಲಿನ ಸುಳಿ. ಒಳ್ಳೆ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಗೋಧಿಗೆಂಪು ಮೈಬಣ್ಣ ಮುಖವಾದ ಮೃದುವಾದ ಮೈಮಾಟ ಅರೆಘಳಿಗೆ ತಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡಿರ ಲಿಲ್ಲವೇ ? ಬುದ್ಧಿ ಚಿಗುರುವ ಮುಂಚೆ ತಾನು ಆಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಬಣ್ಣದ ಬದುಕು ಕಂಡು ಮರುಳಾಗಿದ್ದುದು ತಪ್ಪೇ ? ಬೆತ್‌ನ ನೀಲಿ ಹಸಿರು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗಿಂತ ಶಚಿಯ ಕಪ್ಪು ಕಣ್ಣಿನ ದೆಳಕಲ್ಲಿ ಮೀಯಬೇಕೆನಿಸಿತು. ತನಗೆ ಶಚಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅವ್ಯಕ್ತ ಆನಂದ ಸಂತೃಪ್ತಿ ತಂದಿತ್ತು. ಚಳಿಯಾದಾಗ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಹೊದದು ಮಲಗಿದಾಗ ಆಗುವ ಅನುಭವ ತಾನಾಗಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ಫೂ, ತಾಳು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಬಾರದು. ಸಾಳೆಯೇ ಬೆತ್‌ಗೊಂದು ವೀರ್ಘ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ

ಅವಳಿಗೆ ಬರೆದುಬಿಡಬೇಕು.

“ಪುರುಷೂ, ಯಾಕೋ, ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿ ಏನೂ ಬೇಡ್ತೇನೋ ?” ಹೊರಗೆ ತಾಯಿಯ ದನಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

“ಬೇಡವ್ಯ...ನಂಗೆ ಹಸಿವಿಲ್ಲ.” ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಹೇಳಿದ.

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಹೇಗೆ...ಕಾಫಿನಾದ್ರೂ ಕುಡಿ.” ಗೋದಮ್ಮ ಬಾಗಲ ಬಳಿಯೇ ನಿಂತು ಕೇಳಿದರು. ವಾಪ, ಹುಡುಗ ಬೇಸರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಬೆತ್‌ನನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಬೇಕು.. ತಾವು ಹಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತಪ್ಪೇನೋ !

ರಿಮ್‌ಜಿಮ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಆಫೀಸಿನ ಕಾರಲ್ಲಿ ಹೊರಟಾಗ ಶಚಿಗೆ ತಾನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನನ್ನು ನೋಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಛೇಂಬರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಲೂ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಬಂದು ಒಂದಿಷ್ಟು ಹರಟೆ, ನಕ್ಕು, ನಗಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ. ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿದ್ದರು. ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಬಂದು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗಲೇ ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಮಾತಿನ ನೆನಪಾಗಿದ್ದು.

“ಏಯ್, ಸತೀ ಸಾವಿತ್ರಿ...ಏಳು ಹೋಗೋಣ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಸೀರೆ, ಪೌಷ್, ಕಾಸ್ಮ್ಯೂಮ್ ಜ್ಯೂಯಲ್ಸ್ ತೋಗೊಂಡು, ನಿನ್ನ ಹೇರ್‌ಸ್ಟೈಲ್, ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಫೇಶಿಯಲ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ. ಹೈಯರ್ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ‘ಹುಕುಂ’ ಆಗಿದೆ.”

“ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ದುಡ್ಡು ಯಾರು ಕೊಡ್ತಾರೆ ?” ಶಚಿ ಕೊಂಚ ಭಯ ದಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದಳು.

“ನೀನೇನೂ ಹೆದರ್ರೇಡ ನಿನ್ನ ಸ್ಯಾಲರೀಲಿ ಕಟ್ ಮಾಡೋಲ್ಲ. ನಾನು. ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಕೈಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ಅವನು ಅಕೌಂಟ್ ಒಪ್ಪಿಸ್ತಾನೆ.”

ಶಚಿಯ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಅಂದರೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೈಲಾದರೆ ತಾನು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದು. ನರೋತ್ತಮ್ ಏಕೆ ಕೊಡದೇಕು !

“ಬೇಡಾ. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆಯವರ ಹಣ ಬೇಡಾ ! ನಂಗೆ ಇಷ್ಟ ಆಗೋಲ್ಲ.”

“ಅಯ್ಯೋ ಶಚಿ, ನಿನ್ನ ವೆದ್ದೂ, ಗಮಂಡ್ ಅಂತ ಅದಕ್ಕೇ ಅನ್ನೋದು. ಬೇರೆಯವರ ಹಣ ಅದ್ರೆ ನೀರಿನಹಾಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು. ಅದ್ರೆ ನಾವು ಅರ್ಸ್ ಮಾಡಿರೋದು ಅಂದ್ರೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡೋದು ಕಷ್ಟ.”

“ಬೇಡಾ ರಿಮ್ ಜಿಮ್....ನನ್ನ ಸ್ಯಾಲರೀಲೇ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಅಂತ ತೊಗೋತೀನಿ.” ಶಚಿ ಅನುಮಾನಿಸಿದಳು.

“ಬಕ್ರೇ....ಸುವೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಾ, ನಡಿ ಹೊರಡೋಣ. ಹೊತ್ತಾಯ್ತು. ಎಂ. ಡಿ. ಬಂದ್ರೆ ನನ್ನ ಬೈಯ್ಯಾರಿ ಅಲ್ಲೋಡು. ಪರ್ಸನಲ್ ರಿಲೇಷನ್ ಅಫೀಸರ್ ಬಂದ್ರು. ಅವರೇ ಹೇಳ್ತೀನಿ ” ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಶಚಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು.

“ಸದ್ಯ, ಬೇಡಾ ನಡಿ” ಶಚಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

“ಹಾಗೇ, ಜಾಣಮರಿ. ನೋಡು ಇದೆಲ್ಲಾ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ ಟೆಕ್ಸ್. ಪಬ್ಲಿ ಸಿಟೀಗೆ ಹಣಾನ ನೀರಿನ ಹಾಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಪಾರ್ಟಿಸ್ ಕೊಡ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಬೈಬ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಎನ್ನಾಡಿದ್ರೂ ಕೊನೆಗೆ ಫಾಯ್ದಾ ನಮಗೇ ಗೊತ್ತಾ ? ಹಾಗೇ ಇದೂನೂ. ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ರೂ ಲಾಭ ನಮಗೇ ಕೊನೆಲೇ.”

ಬ್ಯೂಟಿ ಪಾರ್ಲರ್‌ನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಶಚಿ ಪೂರಾ ಬದಲಾಗಿದ್ದಳು. ಒತ್ತಾದ, ಉದ್ದವಾದ ಕೂದಲನ್ನು ಹೊಸ ಎನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೆಣ್ಣಿ, ಹಾಕಿ ಹೊಸ ಮೆದುವು, ಕಾಂತಿ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕೂದಲಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಸಮಕ್ಕೆ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಹಣೆಯ ಇಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಗುಚ್ಚಗಳಾಗು.

ಸಂತೆ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಮುಖದ ಇಕ್ಕಿಲದಲ್ಲಿ ಅಲೆಅಲೆಯಾಗಿ ಗುಳಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಅಳವಡಿಸಿ, ಕೂದಲನ್ನು ಅಕ್ಕಕವಾಗಿ ಭುಜ, ಬೆನ್ನುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಆ ಕೂದಲ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ ಹೇರ್ ಹೋಲ್ಡರ್ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಹುಬ್ಬಿನ ಅಂದ, ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಕಂದುಗೆಪ್ಪು ಮಾಯವಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛ-ಮೃದುವಾದ ಕನ್ನೋಲಗಳು, ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿದ್ದಿದ ಐ ಲೈನರ್‌ನ ಸೊಬಗಿನಿಂದ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತೂ ಪ್ರಜ್ವಲವಾಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಮಿಂಚಿತ್ತು. ಕೆನ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ನವಿರಾಗಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣ, ತುಟಿಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದ ರಂಗು, ಬಾಗಿದ ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವಿದ್ದ ದುಂಡು ಬಿಂದಿ ಅವಳ ಜಿಲುಪನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಸಿತ್ತು.

“ಈಗ ಸ್ಯಾರೀಸ್, ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪುವ ಬೌಸಸ್, ಪೆಟ್ಟಿಕೋಟ್, ಸ್ಲಿಪ್ಪರ್ಸ್, ಪರ್ಸ್, ಬಳೆಗಳು, ಕಾಸ್ಟ್ಯೂಮ್ ಜುಯೆಲ್ರಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಬಾ” ರಿಮಾಜಿಮ್ ಅವಳನ್ನು ಅವಸರಿಸಿದಳು. ಅವಳುಗಳ ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡು, ಸಂಯಾದ ಅಳತೆ ಸಿಗದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಬೌಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಟೈಲರ್ ಶಾಪಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ಜಂದನ ಬಣ್ಣದ, ಜರಿಯು ಚುಕ್ಕೆಗಳು, ಅಂಚಿದ್ದ, ಸೀರೆಯುಟ್ಟು, ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪುವಂತಿದ್ದ ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ತೆರವು ಕತ್ತಿನ ಬೌಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ನಾಲ್ಕೆ ಕ್ರಿಸ್ಟಲ್ ಸರ ಧರಿಸಿ, ಕಿವಿಗಳಿಗೂ ಅಂತ ಹುದೇ ತೂಗುಯ್ಯಾರೆ, ಕೈಗೆ ಅಂತಹುದೇ ಬಳೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಪರ್ಸ್, ಕಾಲಿಗೆ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಹೈಹೀಲ್ಡ್ ಚಪ್ಪಲಿ ಧರಿಸಿ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ರಿಮಾಜಿಮ್ ಹಿಗ್ಗಿದಳು. “ವಾಹ್ ! ನೀನು ಅಪ್ರತಿಮ ಸುಂದರಿ ! ನಿಜವಾಗಲೂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್, ನಾಟಕವಾಡದೇ ನಿನ್ನ ಕೈಹಿಡಿಮುನ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನೆಷ್ಟು ಅವ್ಯಷ್ಟಶಾಲಿ !”

ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಶಚಿಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹಿತವಾದ ಛಾವನೆಯುಂಟಾಯಿತು ಎದುರಿಗಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಾಗ ತನ್ನಲ್ಲೇನೋ ಹೊಸತನ ಮೂಡಿದೆಯೆನಿಸಿತು. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಅದೇಕೋ ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಮಿಂಚಿದಂತೆ ಅನುಭವವಾಯಿತು.

ಅವಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಂದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕಾರು ಪೋರ್ಟ್ ಕೋದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೊನೆಯ ಘಳಿಗೆಯ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಲು ಬಂದಾಗ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಅಪ್ಸರೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆಯದಾದ. ಅವನು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚರಿ, ಅನಂತರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೂಡಿ ಅವಳತ್ತ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿ ಕ್ರಾಪಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯ್ಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡ.

“ಓಹ್ ಗಾಡ್ ! ನಂಗೆ ಒಂದೆರಕ್ಷಣ ಗುರುತೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀರಿಂತ ನನಗೆ ಈಗಲೇ ತಿಳಿದದ್ದು.”

ಅವನು ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಸಂಧಿಸಲಾರದೇ ಹೋದಳು. ಕಡುಗಂಪು ನೈಲ್ ಪಾಲಿಶ್ ಹಾಕಿದ್ದ ಅವಳ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪರ್ಷನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. “ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್” ಮೆಲ್ಲನುಸುರಿದಳು.

“ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆ ತಾನೇ?” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕೇಳಿದಾಗ ‘ಹೂಂ’ ಎನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿದಳು. ಅದೇಕೋ ಅವಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಾಲಿಗೆಯೇ ಹೊರಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನೂ ಕಡುಗಂದು ಬಣ್ಣದ ಫುಲ್ ಸೂಟು ಧರಿಸಿ, ಕೆನೆಬಣ್ಣದ ಷರಟು, ಕಡುಗಂಪು ಟೈ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ತೀಡಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬಾಚಿದ್ದ ತಲಗೂದಲಿನ ಕ್ರಾವು ಮಿಂಚುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಖ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿದ್ದು, ತುಂಬು ತುಟಿಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಗೀರ ಮೀಸೆ, ಒತ್ತುಕುಬ್ಬಿನ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಪ್ರಜ್ವಲ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಒತ್ತಾದ ಕಪೋಲಕೇಶ, ಅವನನ್ನು ಅತೀ ಲಕ್ಷಣವಾದವರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಿತ್ತು. ಮೊದಲೇ, ಎತ್ತರವಾದ, ಅಗಾಧವಾದ ಎಣ್ಣೆಗಂಪು ಸಂಪತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಸೂಟಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೂ ಅಗಾಧವಾಗಿ ಕಂಡ. ತಾನು ಇವನೊಡನೆ ಹೀಗೆ ನಾಟಕವಾಡುವುದು ಸರಿಯೆ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟರೆ! ಶಚಿ ಅವನತ್ತ ಗಲಿಬಲಿಗೊಂಡು ನೋಡಿ ಡಾಗ ಅವನು ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕ. “ನೌ ಡೋಂಟ್ ವರಿ, ಎವೈರಿಥಿಂಗ್ ವಿಲ್ ಬಿ ಆಲ್‌ರೈಟ್....ಹೆದರಬೇಡ, ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ” ಅವನು ಹಾಗೆ ನಕ್ಕಾಗ ಆ ನಗು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿತ್ತು. ಮುಖದ ತುಂಬಾ ಹೊಂಗರಣ ಮೂಡಿದಂತಾಯಿತು. ಇವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ನಗಬಾರದೆಂದೇ? ಶಚಿ ತಾನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಬಾರದು. ಅವನು ಬೆತ್‌ಗೆ ಸೇರಿ

ದವನು—ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವನಿಂದ ಕಣ್ಣು ಅತ್ತ ಸರಿಸಿದಳು. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಮುಡುಗರವೆನಿಸಿತು. ಅವನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೌಡರ್, ಅವನು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟಿನ ವಾಸನೆ, ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದ ಹೇರ್ ಕ್ರೀಂ, ಆಫ್ಟರ್ ಶೇವಿಂಗ್ ಲೋಶನ್-ಎಲ್ಲಾ ವಾಸನೆಗಳೂ ಸೇರಿ ಕಾರಿನ ತುಂಬಾ ಅವನದೇ ಆದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಸರಿಸಿತ್ತು.

“ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒರಗಕೋಬೇಡಿ....ಬೇಡಾ ಶಚಿ, ಲಾಕ್ ಮಾಡ್ಕೋ” ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ, ತಾನೇ ಬಗ್ಗಿ ಅವಳ ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿ ಲಾಕ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವನ ಸಾಮೀಪ್ಯ ಅವಳ ಮೈ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿತು. ಅವನಿಗೂ ಅವಳ ಕೋಮಲತೆಯ ಅನುಭವವಾಗಿರಬೇಕು. ತಲೆ ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿ ತುಂಟನಗೆ ನಕ್ಕ. “ಫೀಲಿಂಗ್ ನರ್ಟ್ಸ್ ? ಹೆದರಿಕೆ ಆಗ್ತಾ ಇದ್ಯಾ ? ಹೆಡರಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಕರ್ಮೊಂಡು ಎಲ್ಲೂ ಓಡಿಹೋಗೋಲ್ಲ.”

ಶಚಿ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡು ನಕ್ಕಳು—“ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ”

“ನೀನು ತುಂಬಾ ಮುದ್ದಾಗಿ ನಗುತ್ತೀ ಶಚಿ ! ನೀನು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾಗಿರ್ದಿದ್ದಿ. ನಂಗೆ, ನೀನು ಇಂತಹ ಸ್ವೀಟ್ ಗರ್ಲ್ ಅಂತ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ !” ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳ ಸೆರೆಹಿಡಿದವು.

“ತುಂಬಾ ಕಾಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿ ಅರ್ಜಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತೆ” ಶಚಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು. “ನಾನು ಸಂಯಮ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಹುದು. ಅಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಆಫಾಸ ಆಗುವುದು. ನಾನು ನಾನಾಗಿರದಂತೆ ತುಂಬಾ ಟ್ರೈ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನಂಗೆ ಘನ, ಗಂಭೀರತೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ.”

ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತಲೆ ಹಿಂದೆ ಕೊಡಹಿ ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ನಕ್ಕ. “ಐ ಲೈಕ್ ಯುವರ್ ಆನೆಸ್ಟಿ. ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗೆಯರೂ ತುಂಬಾ ಬಿಂಕ, ವಯ್ಯಾರ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತ ತಿಳಿಯೊಂಡಿದ್ದೆ. ನೀನು ಹಾಗಲ್ಲ !” ಕಾರು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ.

ಕಾರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿದಾಗ ಶಚಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮಿಟ್ಟರತ್ತಲೇ

ನೋಡುತ್ತಿರುವರೆಂದೆನಿಸಿತು. ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹುದುಗಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಬೇರೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ನಟಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಆಗ ಅವಳಿಗನು. ಭವನಾಯಿತು.

೨೦

ಕಾರು ದೊಡ್ಡ ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟೆಲಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ ಮೊದಲು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಬಂದವನು ಸರ್ವೋತ್ತಮ್.

“ನೀವಿಬ್ಬೂ ಫೈವ್ ಮಿನಿಟ್ಸ್ ರೇಟು-ಎಲ್ಲರೂ ನಿಮಗೆ ಕಾಯ್ದಾ ಇದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಶಚಿಯ ಬಳಿಯ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ. ಕಾರಿನ ಕತ್ತಲೆ ನಿಂದ ಹೋಟೆಲಿನ ಪೋರ್ಟಿಕೋ ಬೆಳಕಿಗೆ ಅವಳು ಬಂದಾಗ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಸಿಕ್ಕು ಹೊಡೆದ. “ಪುರುಷೂ, ಯಾರು ಈ ಕಿನ್ನರಿ ? ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲೂ ನೋಡಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ! ನೀನು ಅದೃಷ್ಟವಂತ ಬಿಡು.”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಶಚಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತ-“ಶ್...ಮೊದ್ದೇ ಅವಳು ನರ್ಮನ್ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ. ನೀನು ಏನೇನೋ ಹೇಳಿ ಇನ್ನೂ ನರ್ಮನ್ ಮಾಸ್ಕೇಡಾ ”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತು ಹೇಳಿದ-“ಯೂ ಆರ್ ಮೇಡ್ ಫಾರ್ ಈಜ್ ಆದರ್ !”

ಶಚಿಗೆ ಅದು ಯಾವುದೂ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಧಾರೀ ಹೋಟೆಲು ಅವಳು ನೋಡಿದುದು ಅದೇ ಮೊದಲು. ಆಧುನಿಕತೆ ಸೋರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪರಿಸರ ಅವಳಿಗೆ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅವಳಿಗರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅವಳ ಕೈ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಕೈಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿತು. ಅವನ ಓರಟು ಕೈಬೆರಳುಗಳು ಅವಳ ಮೃದುನಾಡ, ಬೆವೆತ ಕೈಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡುವಿತು. “ಹೆಡರ ಬೇಡಾ....ನಿ ಎಲ್ ಲುಕ್ ಆಫ್ಟರ್ ಯೂ, ನಾನು ನಿನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ತೇನೆ.”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿದರೂ ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದೇ ಇದ್ದ. ಪೋರ್ಟಿಕೋ ದಾಟಿ, ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತು
ವಾಗ ಕೈ ಬಿಟ್ಟರೂ, ಅದೇ ಕೈ ಅವಳ ಸೊಂಟವನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. “ಮೆಲ್ಲಗೆ
....ಕಮ್ ಆನ್....” ಅವಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ಆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ
ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಗುರುತಿಸಿಯಾರೆಂದು ಸುತ್ತಮುತ್ತ
ನೋಡದೇ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಳು.

“ಅಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾಗಿದೆ, ಜನ ನಾನೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿ
ಸ್ತ್ರೀವಿ ಅಂದ್ಯೊಳ್ಳೊಲ್ಲ-ಎಲ್ಲಿ ನಗು....ನಗ್ತಾನೇ ಇರಬೇಕು.” ಪುರುಷೋ
ತ್ತಮ್ ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಯಿತು. ಲಿಫ್ಟಿನ
ಬಳಿ ಇದ್ದ ಬಳಿ ಸಮವಸ್ತ್ರದ ಹೊಟೆಲಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅವರಿಬ್ಬರತ್ತ ಅರ್ಥ
ಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ನಕ್ಕ. ಲಿಫ್ಟಿನೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಸೊಂಟ ಬಳಸಿದ್ದ ಕೈ ಭುಜ
ಬಳಸಿತು. ಅವಳು ಅವನತ್ತ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಅವನು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ
ನಕ್ಕ-“ಇಟ್ಸ್ ಆಲ್ ಇನ್ ದಿ ಗೇಮ್. ಇದೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿನ ಒಂದು
ಭಾಗ.” ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ನಾಟಕವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಲಿಫ್ಟ್ ನಿಂತು ಹೊರಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ
ಗೆಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅವನತ್ತ ಧಾವಿಸಿದರು. “ವೆಲ್‌ಕಮ್....ನೀವೇ ಲೇಟು.
ವಿ ಆರ್ ವೆಯ್ಪಿಂಗ್ ಫಾರ್ ಯೂ.” ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಶಚಿಯತ್ತ
ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದವು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಭುಜ ಕುಣಿಸಿ ನೋಡಿ
ನಕ್ಕ. “ನಾನೇನೋ ಈಗಲೇ ರೆಡಿ. ಅಮ್ಮಾವ್ರು ತಯಾರಾಗಬೇಕಲ್ಲಾ....
ತಾಳಿ, ನಿಮಗೆ ಹೇಳ್ವೆ ಮಾಡ್ಯೊಂತೀನಾ ? ಬನ್ನಿ, ಹಾಲ್‌ಗೆ ಹೋಗೋಣ.”
ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ಶಚಿಯನ್ನೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಡ್ಡ ಹಾಲ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ವಿಶಾಲ
ವಾದ ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಗಾಜಿನ ಲೋಟಗಳನ್ನೂ
ಬೋರಲು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ
ತರತರಹದ ಪಾನೀಯ—ಮತ್ತೊಂದು ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಚೆಪ್ಸ್, ಫಿಂಗರ್
ಚೆಪ್ಸ್, ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್, ತರತರಹದ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ
ಪಿಂಗಾಣಿ ಪ್ಲೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಜೋಡಿ
ಸಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿಗಳು, ಟೀಬಲ್‌ಗಳ ಬಳಿ, ಸುತ್ತ ನಿಂತು ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡು
ತ್ತಿದ್ದರು. ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಆ ಹೆಂಗಸರು,

ಯುವಕಿಯರು, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸೂಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದ ಗಂಡಸರು, ಯುವಕರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕುಳಿತೋ, ನಿಂತೋ, ಹರಟುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಚಿ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಇಬ್ಬರೂ ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಕೊಂಚ ತಲೆ ನೆರೆತ ಮಧ್ಯಮ ವಯಸ್ಸಿನ ಬೂದಿ ಬಣ್ಣದ ಸೂಟು ಧರಿಸಿದವರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ಗೆ ಹಸ್ತಲಾಘವ ನೀಡಿ, ಶಚಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಹೇಳಿದರು, “ನೋಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬಂದರು ? ವಿ.ಟಿ ಮಿಸ್ಸರ್ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್....ಅಂಡ್....” ಅವರು ಶಚಿಯತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ವಾಕ್ಯ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿದ-“ನನ್ನ ಫಿಯಾನ್ಸೀ, ಶಚಿ.” ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವಳತ್ತ ತಿರುಗಿತು. ಗಂಡಸರು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಅವರು ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಪರದೇಶದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವನೆಂಬ ವದಂತಿ ಅವರ ಕಿವಿಗೂ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಹುಡುಗಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಾಗ ಆ ವದಂತಿಯೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡರು. ಕೆಲವರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ಕೈ ಕುಲುಕಿದರು. “ಕಂಗ್ರಾಟ್ಸ್....ತುಂಬಾ ಪ್ರೆಟ್ಟಿ ಗರ್ಲ್ ! ಲಕ್ವೇ ಮ್ಯಾನ್.” ಕೊಂಚ ದಡೂತಿಯಾದ ನೀಲಿ ನವಿರು ಸೀರೆಯುಟ್ಟ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಬಂದು ಅವನ ಕೈ ಕುಲುಕಿದಳು. “ಇದೇ ಮೊದಲೇ ಸಲ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗೀನ ಕರೊಂಡು ಬರ್ರಾ ಇರೋದು ? ಮೊದ್ಲು ಯಾಕೆ ಕರೊಂಡ್ಬಂದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿಲ್ಲ ?” ಮಿಸೆಸ್ ಚಂದ್ರ ಕೇಳಿದರು.

“ಲೇಟಾಗಿದ್ದು ಶಚಿಯಿಂದ. ಪಿ ಟುಕ್ ಹರ್ ಓನ್ ಟೈಂ ! ಫಿಯಾನ್ಸೀ....ಶಚಿ. ಇವರು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ಶಚಿ.” ಅವನು ತನ್ನ ಫಿಯಾನ್ಸೀ....ನನ್ನ ವಿವಾಹವಾಗುವವಳು ಎಂದಾಗ ಎದೆಯಲ್ಲಿನ ಬಡಿತ ಇಮ್ಮಡಿ ಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೋರಗೊಡದೆ ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು, ‘ಶಚಿ ಬಕ್ ಆನ್’, ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗೆ ಮಿಂಚಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು-“ಹಲೋ....ಪ್ಲೀಸ್ ಟು ಮೀಟ್ ಯೂ ಆಲ್ !”

“ಕಂಗ್ರಾಜುಲೇಶನ್ಸ್-ಯಾವಾಗ ಹ್ಯಾಪ್ಪೀ ಇವೆಂಟ್ ? ಮದ್ದೆ ಯಾವಾಗ ?” ಅವನ ಗೆಳೆಯರು ಕೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳ ಭುಜದ

ಸುತ್ತ ಕೈ ಬಳಸಿ ತನ್ನ ಕಡೆಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವಳತ್ತ ತಿರುಗಿ "ಅಗನ್ನಾ ಡಿಸೈಡ್ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ-ಅಲ್ವಾ ಶಚೀ ?" ಎಂದ.

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ದೇಶಾಗ ಶಚಿಯ ಕೈ ಅದುಮಿದ. ಅವಳು ಇದ್ದ ಕೈದ್ದಂತೆ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದವಳು ನಕ್ಕಳು. "ತುಂಬಾ ಮುದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ !" ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಸೂಚಿಸಿದರು ಮಿಸೆಸ್ ಚಂದ್ರ.

ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಬಿಳಿಯ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ ಹೋಟೆಲಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದು ಅವರಿಬ್ಬರ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ಮಿಸೆಸ್ ಚಂದ್ರ ಗಾಜಿನ ಲೋಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಂಪು ದ್ರವವನ್ನು ಶಚಿಯ ಕೈಗತ್ತಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ.

"ನೋ, ನೋ....ಶಚಿ ವೈನ್ ತೋಗೊಳ್ಳೋಲ್ಲ. ಎನಿ ಅದರ್ ಸಾಫ್ಟ್ ಡ್ರಿಂಕ್ ಆದ್ರೂ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ. ಶಚೀ, ಏನ್ ತೋಗೊತೀ ? ನಿನ್ನ ಫೇವರಿಟೆ ವೈನಾಪಲ್ ಜ್ಯೂಸ್ ತೋಗೊತೀಯಾ ? ವೈಯ್ಪರ್, ವೈನಾಪಲ್ ಜ್ಯೂಸ್ ವಿತ್ ಐಸ್."

ಶಚಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳು. ತನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ತಾನೇನಾದರೂ ವೈನ್ ಕುಡಿದಿದ್ದರೆ ! ತನಗೆ ಆ ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೆಂದೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಸಧ್ಯ, ಇವನು ತನ್ನ ಮಾರ್ಯಾದೆ ಕಾಪಾಡಿದ !

"ನಂಗೆ ಎಸ್ಕಿ ಆನ್ ರಾಕ್ಸ್ !" ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಅವನತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನಸುನಕ್ಕ. ಹಾಗೆ ನೋಡಬೇಡಾ ಶಚಿ, ನಾನು ತುಂಬಾ ತೋಗೊಳ್ಳೋಲ್ಲ. ಜಸ್ಟ್, ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಪೆಗ್ಸ್ ಅಷ್ಟೆ. ಹೆದರಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಸೇಫ್ ಆಗ ಮನೆ ತಲುಪಿಸ್ತೀನಿ."

ಅವನ ಗೆಳೆಯರು 'ಹೋ' ಎಂದು ನಕ್ಕರು.

"ಪುರುಷೂ, ಇಷ್ಟು ದಿನ ನೀನು ಹಾಯಾಗಿದ್ದೀ. ಆಗ್ಲೇ ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಯ್ತು ! ಮ್ಯಾಡಂ, ನಮ್ಮ ಹುಡ್ಗ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವನು. ಯಾವೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡೋಲ್ಲ."

ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರ ಶಚಿಯ ಕೈಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದರು-"ಬನ್ನಿ, ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಗಂಡಸರು ಸೇರಿದರೆ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ

ಮಾಡೋದೂ, ಇಲ್ಲಿದೆ ಅಭೀಷು, ರಾಜಕೀಯ ಮಾತಾಡೋದು-ಬೋರ್ ಅಗತ್ರಿ" ಎಂದಾಗ ಶಚಿಯ ಕಾಲುಗಳು ನಡುಗಿದವು. ಇವರ ಬಳಿ ತನಗೇನು ಮಾತುಕತೆ ? ಏನಾದರೂ ಕೇಳಬಾರದ್ದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ ?

"ಹೋಗು ಶಚೀ....ಮಿಸೆಸ್ ಚಂದ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಶಚಿ ತುಂಬಾ ಶೈ, ತುಂಬಾ ಸಾಚಿಕೆ, ಸಂಕೋಚ ಅವಳಿಗೆ."

"ಪುರುಷೋತ್ತಮ್, ಹೆದ್ದರೈಡಿ, ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣಿ" ಮಿಸೆಸ್ ಚಂದ್ರ ಹೆಂಗಸರ ಗುಂಪಿನತ್ತ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಅವಳು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಬರಲೆಂದೇ ಕಾದಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು, ಯುವತಿಯರು ಅವಳನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. "ಹಲೋ, ನಾನು ಏತು ದೀಕ್ಷಿತ್. ನೀವು ಬಂದದ್ದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಈ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತುಂಬಾ ಗುಟ್ಟಿನವರು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ನವಗೆಲ್ಲಾ ಏನೂ ತಿಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ." ಭುಜದವರೆಗೆ ಬಾಬ್ ಇದ್ದ, ಕೆಂಪು ಸಿಲ್ಕಿನ ಚೂಡಿದಾರ್ ಧರಿಸಿದ್ದ ಯುವತಿ ಹೇಳಿದಳು.

"ನಾನು ಮೀರಾ ಅಯ್ಯರ್....ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಹಸ್ಟೆಂಡ್ ತುಂಬಾ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್. ಆಗಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಾ ಇರಾರೆ. ಆದ್ರೆ ಒಂದು ದಿನಾ ಆದ್ರೂ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯ ಹೇಳದ್ರೂ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ರಾ ? ಒಳ ಗೊಳಗೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ" ಮೀರಾ ಅಯ್ಯರ್ ನಕ್ಕಳು, "ನೀವಿಬ್ಬೂ ಹೇಗೆ, ಎಲ್ಲಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ರಿ ?" ಶಚಿಯ ಗಂಟಲು, ನಾಲಿಗೆ ಯೋಣಗಿತು. ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೇಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದು ? ಅತೀ ಮಾತುಗಾರ ಳಾದ ತನಗೆ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲಾ ! ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ನಕ್ಕಳು. "ಹೇಗೆ ಹೇಳೋದು ?"

"ಏಯ್ ಮೀರಾ, ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಹೇಳೋಕ್ಯಾಗುತ್ತಾ ? ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ನಿನ್ನ ಮಾತು !" ಮಾಲಿನಿ ಶ್ರೀಧರ್ ಅವಳ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ವೈಯ್ಯರ್ ಬಂದು ಅವಳ ಕೈಗೆ ಪೈನಾಪಲ್ ಜ್ಯೂಸಿತ್ತ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಶಚಿಗೆ ಆ ತಣ್ಣನೆಯ ಪಾನೀಯ ಒಣಗಿದ್ದ ಗಂಟಲು, ನಾಲಿಗೆ ನೆನೆಸಿದಂತಾಗಿ ಜೀವ ಮರಳಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ತಾನಿಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹೀಗೇ ಇದ್ದರೆ ಮಾತಾಡುವುದೇ ಮರೆತು ಮೂಕಿ ಯಾಗಿಬಿಡುವುದು ಖಂಡಿತ !

“ಈ ಸ್ನಾನ ಕಲರ್ ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸೂಟ್ ಆಗುತ್ತೆ. ಎಲ್ಲಿ ತಗೊಂಡ್ರೀ ?” — “ನಿಮ್ಮ ಕೂದಲು ತುಂಬಾ ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಹೇರ್ ಆಯಿಲ್ ಹಚ್ಚಿರಿ ?” — “ನಿಮ್ಮ ಮುಖದ ಚರ್ಮ ಎಷ್ಟು ಕ್ಲಿಯರ್ ಆಗಿದೆ ! ಇಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಮುಖ ಇರುವಂತೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ನೋಡ್ಲೋತೀರಿ ?” — “ನಿಮಗೆ ಹೆಂಗಸರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಒಪಿನಿಯನ್ ?” — “ನೀವು ಈಚೆಗೆ ಯಾವ ಪಿಕ್ಚರ್ ನೋಡಿದಿರಿ ?” — “ನೀವು ಏನು ಓದಿದ್ದೀರಿ ? ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತೀರಾ ?” — ಶಚಿ ಕೆಳ್ಳಾಬಿಕ್ಕಿಯಾದಳು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಏನುತ್ತರ ಕೊಡುವುದು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಂದೂ ಈ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತನ್ನನ್ನು ಇವರುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬಹುದೇ ? ತಾನೇನಾದರೂ ಅಭಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ? ಅವನತ್ತ ಕೂನಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಗಳಿಯರ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತು ಯಾವುದೋ ಗಹನವಾದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಾನೀಯ ತುಂಬಿದ ಗ್ಲಾಸ್, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟು ! ಅವನು ತನ್ನತ್ತ ನೋಡಬಾರದೇ ?

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಹೊಸಬರೊಂದಿಗೆ ಒಳಬಂದ. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಬಂದಾಗ ಶಚಿ ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳು.

ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಬರುತ್ತಲೇ ಹೆಂಗಸರ ಬಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದಳು. “ಸಾರಿ ಮೀರಾ.... ಸಾರಿ, ಪುತು—ಮನೆಗೆ ಯಾರೋ ಗೆಸ್ವ್ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು. ಅವರ ಕಳಸಿ ಬರೋದು ಲೇಟಾಯ್ತು.” ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅವಳಿಗೆ ಪರಿಚಿತರಬೇಕು. ಶಚಿ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ನತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಳು.

“ಶಚಿ, ನೀನು ಬಂದು ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ?” ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿಳು. “ನೀನು ಪೈನಾಪಲ್ ಜ್ಯೂಸ್ ತೊಗೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ ? ನಾನೂ ಅದೇ ತೊಗೊತೀನಿ.... ನಂಜೊತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಲೋಟ ಕುಡಿ ಬಾ ” ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಶಚಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದಳು. ಶಚಿಗೂ ಅದೇ ಬೇಕಿತ್ತು.

“ರಿಮ್ ಜಿಮ್, ನೀನು ಬರ್ರೇ ಇದ್ದಿದ್ರೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಮುಗಿದುಹೋಗಿ ರೋದು. ಎಷ್ಟು ಕ್ರಾಸ್ ಕ್ವಶ್ಚನ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತಾ ?”

“ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ನಾನು ಬರ್ರಾನೇ ಇರಲ್ಲ ಇವೊತ್ತು. ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು....ಶಚಿ ತುಂಬಾ ನರ್ವಸ್ ಆಗಿರೋ ಹಾಗಿದೆ, ನೀವು ಬಂದ್ರೆ ವಾಸೀಂತಾ....ಕಾರು ಕಳ್ಳದ್ದು, ಬಂದೆ ”

“ಮುಂದೆ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ರಿಮ್ ಜಿಮ್. ನೀನು ಬಂದು ನನ್ನ ಕಾಪಾಡಿದೆ ಬಿಡು. ಆ ಋತು ಅಂತೂ ತುಂಬಾ ಕ್ರಾಸ್ ಕ್ವಶ್ಚನ್ ಮಾಡಿದ್ದು !” ಶಚಿ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಕೊಟ್ಟ ಮತ್ತೊಂದು ಲೋಟ ಜ್ಯೂಸ್ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

“ಕಿವ್ವಾ... ಬಿಡು, ಅವು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಹಾಗೇ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನ ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಇವೊತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತೋಲ್ಲ ಬಿಡು !” ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ನಕ್ಕಳು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಜೊತೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಬಂದು ಸೇರಿದ. “ಲೇಡೀಸ್ ಗೆ ಕಂಪೆನಿ ಕೊಡೋಣಾಂತ ಬಂದೆ.”

ಡಿನ್ನರ್ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಶಚಿಯ ನೆರಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಳು. ಬಫೇಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಿದಳು. “ನನ್ನ ಜೊತೆನೇ ಬಾ. ನಾನು ಏನು ತೋಗೋತೀನೋ ಅದ್ದೇ ತೋಗೋ. ಇಲ್ಲಿ ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್, ನಾನ್-ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ ಎರಡೂ ಸೇರಿಸಿಯೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.”

ಶಚಿ ಅವಳಂತೆಯೇ ತಟ್ಟೆ, ಚಮಚ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಅವಳು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡ ಪೂರಿ, ಅಲೂ ಮಾಟರ್ ಕರೀ, ಪೂರಿ, ಸ್ಯಾಲಡ್, ಫೀ ರೈಸ್, ಮೊಸರನ್ನ, ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಮೊದಲಿಗೆ ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದೇಕೋ ಹಸಿವು ಮುಚ್ಚಿಹೋದಂತಾಗುತ್ತ. ಡೆಸರ್ಸ್ ಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್, ಸ್ಟ್ರಾಟ್ ಸ್ಯಾಲಡ್ ಒಂದೇ ಅವಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದು. ಮತ್ಯಾವುದೂ ಅವಳಿಗೆ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಸೀರೆ, ಹೊಸ ಕೇಶಾಲಂಕಾರದಿಂದ

ಅವಳಿಗೆ ಬೇಸರ, ಸುಸ್ತು ಎರಡೂ ಆಗಿತ್ತು. ಡಿನ್ನರ್ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು—“ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ಈಗಲೇ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ವಾಸಿ. ಆಗಲೇ ಎರಡು ಲಾರ್ಜ್ ಪೆಗ್ ಆಯಿತಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಎರಿಸಿದರೆ ಶಚಿಯನ್ನು ಖಂಡಿತ ಮನೆ ಸೇರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ, ಮಾತಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಆಡಿಬಿಟ್ಟಾರು !” ಶಚಿಗೆ ಭಯ ಆವರಿಸಿತು.

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ—“ಪುರುಷ್, ಶಚಿಗೆ ಲೇಟಾಗುತ್ತೆ....ಅವಳ ಮನೇಲಿ ಏನನ್ನೋತಾರೆ!” ಆಗಲೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಶಚಿಯತ್ತ ನೋಡಿದ್ದ. ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನಲ್ಲಾ !

“ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಜ್ ಮಿ....ಲೇಟಾಯ್ತು. ನಾಳೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ! ಗುಡ್‌ನೈಟ್” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿ ಹೊರಟಾಗ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯ ಅವನ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಲೋಟ ಹಿಡಿದ. “ಒನ್ ಫಾರ್ ದಿ ರೋಡ್.”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅವನನ್ನು ತಡೆದ—“ಬೇಡಾ, ಅವನು ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು !”

ಕೊಂಚ ರಂಗೇರಿದ್ದ ಮುಖ, ಕೆಂಪಡರಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕೊಂಚ ಕೆದರಿದ ತಲೆ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳ ಬಳಿ ಬಂದು “ಕಮಾನ್ ಶಚೀ, ಲೆಟ್ಸ್ ಮೂವ್” ಅಂದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ನಡುಕ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇವನನ್ನು ನಂಬಿ, ಇವನೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದು ?

“ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಕೂಡ ನಮ್ಮೊತೆ ಬರತಾಳೆ ತಾನೇ ?”

“ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಬಿಡ್ತೀನಿ” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದ. ಶಚಿ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. ತನ್ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟವರತ್ತ ಸೋಗಿನ ನಗೆ ಬೀರಿ, ಕೈ ಬೀಸಿ, ಶುಭ್ರಾತ್ರಿ ಕೋರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳಿಗೇ ಕಾಯದೇ ಬೇಗ ಬೇಗ ಹಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ನಡೆದಾಗ ಶಚಿ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಓಡುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಕರೆತಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿ ಕೊಂಡಮೇಲೆ, ತನ್ನನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೋದರೆ ! ಕೆಲಸವಾಗುವವರೆಗೆ

ನಾತ್ರ ನಾನು ಬೇಕು ! ಶಚಿಗೆ ಕೋಪ, ದುಃಖ ಎರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬಂದಿತು. ಆಗಲೇ ಕೈಗಡಿಯಾರ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತುಗಂಟಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೋಟೆಲ್ ಆಗಲೇ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ, ತನ್ನಿರವನ್ನೇ ಮರೆತ ಈ ಗಂಡಸಿನ ಜೊತೆ ತಾನು ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದು ? ಶಚಿಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದಳು.

೨೧

ಹೋಟೆಲ್ ಕಾರಿಡಾರಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಸಿಂಹು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಶಚಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾನು ಬೇಗ ಅವಳನ್ನು ಮನೆ ತಲುಪಿಸಬೇಕು. ಅವಳ ತನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಈ ಹುಡುಗಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಸರವಿಲ್ಲವೇನೋ. ಎಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ !

“ಯಾಕೆ ? ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಕೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲವಾ ?”

ಅವನು ಕೇಳಿದಾಗ ಶಚಿಯ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು. “ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಆಯಿತಲ್ಲಾ, ಇನ್ನೇನು ? ನಾನು ಮನೆ ತಲುಪಿದರೆಷ್ಟು, ಬಿಟ್ಟರೆಷ್ಟು ! ಸದ್ಯ ನನ್ನ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ !” ಶಚಿ ಕಹಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಚಕಿತನಾಗಿ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದ, “ಯಾಕೆ ? ಏನಾಯ್ತೇ ? ನಾನು ಮರೆತಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ !” ಶಚಿ ಅವನಿಗುತ್ತರಿಸದೇ ಅವನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಳು. ಅವನು ಕಾರಿನ ಬಳಿ ಬಂದು, ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ಅವಳ ಕೋಪ ಇಮ್ಮಡಿಸಿತ್ತು. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಅವನು ಅವಳ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾರು ಸ್ವಾರ್ವ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದ. ಇವಳಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಏನಾಯಿತು ?

“ಆರ್ ಯೂ ಟ್ರೈಯರ್ಡ್ ? ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾಯ್ತಾ ? ಆಯಾಸ ಆಯ್ತಾ ?” ಅವನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಒರಟುತನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು.

ಜೇನು ಲೇಪಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ಶಚಿ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ, ಕೈಲಿದ್ದ ಪರ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಕರವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದಾಗಲೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಗೆ ಅವಳು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದು ತಿಳಿದದ್ದು. ಆ ಮುಸಕು ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮುಖದತ್ತ ನೋಡಿದ. ಅವಳ ಕಣ್ಣೆವೆಗೂದಲು ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಮಿನುಗಿತ್ತು. ಕಂಬನಿ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಜನುಗಿತ್ತು.

“ಯಾಕೆ ಶಚಿ ಏನಾಯ್ತು? ಯಾರಾದ್ರೂ ಏನಾದ್ರೂ ಅಂದ್ರಾ?” ಅವನು ಅವಳತ್ತ ಬಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿದ.

‘ಇಲ್ಲ’ವೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕಣ್ಣೊರಿಸಿ ಕೊಂಡಳು.

“ಮತ್ತೆ ಯಾಕೆ ಅತ್ತಿದ್ದು?” ಅವನು ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಡಿದು ಕೇಳಿದ.

ಶಚಿಗೆ ತನ್ನ ನಡವಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೇ ಅವಮಾನವಾಯಿತು. ತಾನು ಯಾರು? ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದು. ಅವನೂ ಅಷ್ಟೆ, ತನ್ನಿಂದ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕೆಂದು, ಈ ನಾಟಕ ಆಡಲು ತಯಾರಾದ. ಅವನಿಂದ ಸಹಕಾರ ಬಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ತಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೇ?

“ಶಚಿ, ಇಲ್ಲೋಡು....” ಅವಳ ಗಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಮುಖ ತನ್ನತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡ. “ಯಾಕೆ ಏನಾಯ್ತು? ನಂಗೆ ಹೇಳೋಲ್ತಾ?”

ಶಚಿ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವನ ಕೈ ದೂರ ಸರಿಸಿದಳು. ಅವನತ್ತ ನೋಡುವ ಧೈರ್ಯ ಮೂಡಲಿಲ್ಲ. “ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ....” ಅವನು ಅವಳು ತಿರುಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಕಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಟೇ ಹೋದ.

ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಶಚಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅವನ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ಬಳಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದು ಕಂಡುಬಂದುದು. ಗೇಟು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನಾಗಲೇ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದ. ರಸ್ತೆಯ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಮುಸುಕಾಗಿ ಪಸರಿಸಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ವರೆಗೆ ನೋಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಕೂರಲಗನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ.

“ಯಾಕೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀ?”

“ನನ್ ಆಫ್ ಯುವರ್ ಬಿಸಿನೆಸ್ !” ಶಚಿ ಸಿಡಿದು ನುಡಿದಳು.
 “ನೀನು ಯಾರು ನನ್ನ ಹೀಗೆ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ತಡೆದು ಕೇಳಲು ?”

“ಓಹೋ, ಹಾಗೋ ! ನೋಡ್ಡು ಕಾರನ್ನು ! ನಿನ್ನ ಬಾಸ್ ಇರಬೇಕೆ
 ಲ್ಲವೇ ? ಬಿಟ್ಟು ಹುಡುಗಿ....ಅದ್ರಲ್ಲೂ ನಿನ್ನಂತಹ ಹುಡುಗಿ ಸಿಕ್ರೆ ಯಾವ
 ಗಂಡ್ಯೂ ಬಿಡೋಲ್ಲ.”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೆಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದ.

“ನೋಡೂ, ಆ ಜೋರೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತೀ ಮೇಲೆ ಚಲಾಯಿಸು.
 ನನ್ನತ್ತ ಬಿಚ್ಚಿಡಾ !” ಶಚಿ ಅವನನ್ನು ಅತ್ತ ಸರಿಸಿ ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಏರಿ
 ದಳು. ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಶಾರದಮ್ಮ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಮನೆಯ ಒಳ
 ಗಿನ ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸಿದರು. ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಛಾರವಾಗಿ
 “ಯಾಕೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ ? ನಿಂಗೋಸ್ಕರ ಕಾದೂ ಕೂತ್ಕೊಂಡೇ
 ತೂಕಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ.”

“ಏನ್ಮಾಡೋದಮ್ಮಾ....ವಾರ್ಡ್ ಮುಗಿಯೋ ಹೊತ್ತೆ ಇಷ್ಟೊ
 ತ್ತಾಯ್ತು.” ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಗೆ
 ಕೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. “ವಾಸ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಮನೆಯತನ್ನ ಬಿಟ್ಟು
 ಹೋದ್ದು.”

ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರಲು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ
 ನಿಂತೇ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಗೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರು, “ಶ್ರೀರಾಮ್, ಮಲ್ಕೋಪ್ಪಾ-
 ಬಂದ್ಲಲ್ಲಾ ಸದ್ಯ !”

ಒಳಗೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಬಂದ ತಾಯಿಯತ್ತ ನೋಡಿ ಶಚಿ ಹುಬ್ಬು
 ಗಂಟಿಕ್ಕಿದಳು. “ನೀನೋ ಅವನತ್ತ ಹೇಳಿ ನನಗೋಸ್ಕರ ಕಾಯೋಹಾಗೆ
 ಮಾಡಿದ್ದು ?”

“ಇನ್ನೇನು ಮಾತ್ತೇ ? ನಂಗೆ ಮನೇಲಿ ಗಂಡು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೀನು
 ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದ್ರೂ ಬರ್ದೇ ಇಪ್ಪ ನಾನು ಯಾರ ಹತ್ತ ಹೋಗಿ ತೋಡ್ಕೊಳ್ಳಿ
 ನನ್ನ ಕಷ್ಟಾನಾ ? ಸದ್ಯ ಅವನಿರೋ ಹೊತ್ತೆ ಸರಿಹೋಯ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ
 ದ್ದೇಲೆ ನಂಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬಂದದ್ದು.” ಶಾರದಮ್ಮ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿಗೆ ರೇಗಿತು.

“ಏನಮ್ಮಾ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಗುಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳ್ತೀಯಲ್ಲಾ ! ಅವ

ನ್ಯಾರು ?....ನಿನ್ನ ಬಂಧುವೇ, ಬಳಗವೇ ? ನಿಂಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಮಗಳಿದ್ದಿದ್ರೆ, ಅವನ್ನ ಅಳಿಯ ಆದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕೊಬಹುದಿತ್ತು. ಅವನೇನಾದ್ರೂ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೋ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ ತಿಳ್ಯೋ !”

“ಅಮ್ಮಾ ದೀಪ ಆರಿಸಮ್ಮಾ....ನಂಗೆ ನಿದ್ಡಿ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬ ಜಗಳ, ವಾಗ್ವಾದ ಬೆಳಗೈ ಮಾಡಿ.” ಶ್ಯಾಮಲ ಹೊರಳಿ ಮುಸುಕು ಬೀರಿ ಮಲಗಿದಳು. ಶಾರದಮ್ಮ ಗೊಣಗುತ್ತಲೇ ದೀಪ ಆರಿಸಿದರು. “ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕೋ, ನಿಂಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳೋರು ಯಾರು ? ನಿಂಗೆ ತಲೆ ತಗಲಬೇಕು, ಬುದ್ಧಿ ಬರಬೇಕು.”

ಶಚಿ ತನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸಿ ತಲೆಯ ತುರುಬನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಾ ಕನ್ನಡಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು.

ಹೂಂ ! ತಾನು ಚೆಲುವೆಯೇ ? ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತನ್ನನ್ನು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದ ! ವೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಗೈಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲಾ ತನ್ನನ್ನು ನಿಜವಾಗಲೂ ಅವನ ವಧುವೆಂದೇ ನಂಬಿಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲಾ ! ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡಿ ತಾನೇ ನಕ್ಕಳು. ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ, ಗಟ್ಟಿ ಇರಬೇಕು ! ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಖ ತೊಳೆದು, ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿ ಮಲಗಿದಾಗ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು. ಶಾರದಮ್ಮ ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಾಲ್ಕೈದು ಬಾರಿ ಅವಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದರು. “ಇನ್ನೂ ಮುಗಿಲಿತ್ತೇನೇ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ?”

ರಾತ್ರಿ ಮುಸುಕು ಬೀರಿ ಮಲಗಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿದ್ರೆಯಾವರಿಸಿದರೂ ಅವಳ ಕನಸಿನ ತುಂಬಾ ಆ ದಿನದ ಪಾರ್ಟಿಯೇ....ಅದೇ ಜನ....ಅದೇ ನಗು....ಅದೇ ಪರಿಸರ.

ಬೆಳಗೈ ಅವಳು ಏಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಾಡುಹಗಲಾಗಿತ್ತು. “ಏನಮ್ಮಾ ಬೇಗ ಎಬ್ಬಿಸಬಾರ್ತಾ ? ನಂಗೆ ಆಫೀಸ್ಗೆ ಲೇಟಾಗೋಲ್ವಾ ?” ಶಚಿ ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

“ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ತಿರ್ಗಾಡ್ಕೊಂಡು ಸಾಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಿ. ಮಲಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಾನೇ ಸುಮ್ಮನಾದೆ.”

ಶಚಿ ಗಡಬಡಿಸಿ ಎದ್ದು ಅವಸರದಲ್ಲೆ ಮುಖ ತೋಳೆದು ಕಾಫಿಯು ಲೋಟಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದಾಗ ಶ್ಯಾಮಲ ಅವಳು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಸಂಜೆ ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀರೆಯನ್ನು ಮಡಿಸಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಳು. “ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಶಚಿ ಈ ಸೀರೆ.... ಎಷ್ಟಾಯ್ತು ? ನೋಡು ಹೇಗೆ ಮುದುಕಿ ಹಾಕಿದ್ದೀ ! ನಿನ್ನ ಒಡವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ....ಒಂದ್ವೇಳೆ ಕಳೆದುಹೋದ್ರೆ....”

ತನಗೆ ಆ ಸೀರೆ. ಆ ಒಡವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ? ತಾನು ಸಿಂಡರೆಲಾ ತರಹ. ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದರೆ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಹುಡುಗಿ. ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜಕುಮಾರಿಯಂತಿರುವುದು ! ತನಗೆ ತಾನೇ ನಕ್ಕಳು.

“ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡು. ಅವುಗಳು ಕಳೆದುಹೋದ್ರೂ ಕೇಳೋರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ” ಶ್ಯಾಮಲ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಮೇಕಪ್, ಕೂದಲಿನ ವಿನ್ಯಾಸ ಎರಡೂ ಅವಳ ನೈಜ ಜಿಲುಕನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. “ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುಖಕ್ಕೆ, ತಲೆಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನೀರು ಹಾಕೋ. ನಿನ್ನ ಮುಖಾನೋ, ತಲೆನೋ ನೋಡೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ. ಹೇಗಿದ್ದೂ ನೀರು ಕಾದಿದೆ ”

ತಲೆಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಎಂದಿನ ಗಂಜಿಹಾಕಿದ ನೂಲಿನ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಅಫೀಸಿಗೆ ತಯಾರಾಗಿ ಹೊರಟಾಗ ಶಚಿಗೆ ಮನಸ್ಸು, ಹೃದಯ ಹಗುರವಾಗಿತ್ತು. ತಾನೆಂದೂ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನನ್ನು ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಎದುರಾದ ನರೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದ, “ಕಂಗ್ರಾಟ್ಸ್ ! ಡ್ರಾಮಾ ಬಹಳ ಸಕ್ಸೆಸ್ ಫುಲ್ಲಾಯ್ತೆ”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನಸುನಕ್ಕು. “ಹೂಂ, ಹಾಗೇ ಅನ್ನೋ. ಒಂದು ದಿನದ ನಾಟ್ಯ ಆಯ್ತು. ನಾಳೆ ಅಮ್ಮ-ಅಪ್ಪ ಮನೆಗೆ ಕರೊಂಡ್ಬಾ ಅಂದಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ. ಅದೂ ಒಂದು ಅಂಕ ಮುಗಿಬೇಕಲ್ಲಾ.”

“ಅದೇನೂ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡು. ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಇರೋತನ್ನ ಹೆದರಬೇಡ.”

“ನೋಡು ನರೂ, ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡಾದ್ರೂ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾದ್ರೂ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನೂ ಪುರು ಇಬ್ಬೂ ನಂಗೆ ಹೆಲ್. ಮಾಡಿ ಬೆತ್ ನ, ನನ್ನ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪುಣ ತೀರಿಸಲಾರೆ !”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಉತ್ಕಂಠತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸೂಟು ಕಳಚಿ ರಾತ್ರಿಯಡುಗೆ ತೊಟ್ಟು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡದಾಗಿ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದಾಯಿತು. ಶಚಿಯ ನಗುಮುಖ, ಅವಳ ದೇಹದ ಕೋಮಲತೆ, ಅವಳನ್ನಾವರಿಸಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ಮಾದಕತೆ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಂದ, ಹೃದಯದ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೂಡಿಬಂದಿತು. ಬೆತ್ ಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ತಾನು ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆತ್ ಒಬ್ಬಳಿಗೇ ಸ್ಥಾನ ! ಮನಸ್ಸು ಬಿಗಿಮಾಡಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಉಸುರಿದ, ‘ಬೆತ್, ಐ ಲವ್ ಯೂ !’ ಅವನ ಮನಃಪಟಲದ ಮೇಲೆ ಬೆತ್ ನ ರೂಪು ಬಾರದೇ ಅದೇ ಶಚಿಯ ಮುಗ್ಧ ಚೆಲುವಿನ ಮುಖ ಅಚ್ಚಳಿಯದೇ ನಿಂತಿತು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ದಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ವ್ಯಾಂಟಿನ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ತನ್ನ ಪರ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆತ್ ನ ಫೋಟೋವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ. ಅಷ್ಟು ದಿನಗಳ, ತಿಂಗಳುಗಳ, ವರ್ಷಗಳ ಸ್ನೇಹ ಶಚಿಯಂತಹವಳ ಒಂದೇ ದಿನದ ಸಂಸರ್ಕ ದಿಂದ ಮರೆಯಬಹುದೇ ? ಬೆತ್ ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು, ಅವಳ ಫೋಟೋವನ್ನು ತುಟಿಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಉಸುರಿದ, ‘ಬೆತ್ ಐ ಲವ್ ಯೂ !’ ಆ ಫೋಟೋವನ್ನು ಹಾಗೆ ಎಸೆಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ.

ಮಗನ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆತುಂಬಾ ಚಿಂತೆ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗೋದಮ್ಮನವರಿಗೆ ಶಚಿ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರು. “ಹುಡುಗೀ ಅಂದ್ರೆ ಹಾಗಿರಬೇಕು ಸುಬ್ಬ ರಾಮಯ್ಯನವರೇ...ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು, ಬಾಯಿ ಎಲ್ಲಾ ತ್ವಿಡ್ ಹಾದೆ. ಒಳ್ಳೆ ಬಣ್ಣ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೈ ಕೈ ತುಂಬೊಂದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗ್ಗಿರುತ್ತೆ.” ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಪತಿಗೆ ಕಾಫಿ ತಂದಿತ್ತಾಗ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ರವರು ಯಾರೊಂದಿಗೋ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಖ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿತ್ತು. “ಹೌದಾ ? ನೀವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ್ರಾ ? ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆಂತ ಎಲ್ಲಾ

ಹೇಳಿದ್ರಾ ? ಆಗ್ಲಪ್ಪ, ಮಾಡೋಣ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ...." ಫೋನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟರು. ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಕಾಫಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಸುನಕ್ಕರು. "ಎತ್ತಾನೇ ನಿನ್ನ ಮಗನ ಪ್ರತಾಪದ ಬಗ್ಗೆನೇ ಫೋನು. ನೆನ್ನೆ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಆ ಹುಡುಗೀನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಂತೆ. ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಹುಡುಗ-ಅಂತ ಪರಮಶಿವಯ್ಯನವರ ಮಗ ಉದಯ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೋರೆಲ್ಲಾ ಅವಳು ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚೊಂಡ್ರಂತೆ. ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಹಾಗಿದೆ ಜೋಡಿ ಅಂತಾ ಇದ್ದಂತೆ."

"ಆದಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದ್ದು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡೋಣ. ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನೋರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ಹುಡುಗಿ ತಾಯಿನ್ನು ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ಪಾ-ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡ್ಪಾಂತ ಕಳಿಸಿ" ಗೋದಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹ ಭರಿತರಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

"ನೋಡು ಗೋದಾ, ನಮ್ಮ ಕೆಲ್ಸ ಆಗ್ಬೇಕಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಬಾರ್ದು. ಆ ಹುಡುಗಿ ಅಕ್ಕನ ಮದ್ದೆ ಆಗೋಗ್ಲಿ ತಾಳು ಮಹಾ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನಾ ಕಾಯಬೇಕು?" ಗೋದಮ್ಮನಿಗೂ ಸರಿಯೆನಿಸಿತು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಗೆ ಮನಸ್ಸೇಕೋ ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿತ್ತು, ಇಂದು ತಾಯಿ ತಂದೆಗಾಗಿ ಶಚಿಯನ್ನು ಕರೆತರಬೇಕು ಶಚಿ ಹಿಂದಿನ ದಿನದಂತೆ ಒಪ್ಪುವಳೇ ? ತಾಯಿಯಾದರೂ ವಾಚಿ ತಂದೆಗೆ ಹದಿನ ಕಣ್ಣು ಅಲ್ಲದೆ ಕರೆತಂದೆನೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದು ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟರೆ! ಅಲ್ಲದೆ ಬೆಳಗಿನ ರೂವ ಅವನಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ತಲೆ ತುಂಬಾ, ಮನಸಿನ ತುಂಬಾ ಶಚಿಯೇ ಭಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೆನಪೇಕೋ ಹಿಂದೆ ಸರಿದಂತಾಗಿತ್ತು.

ಅಫೀಸಿಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಎದುರಾಗಿದ್ದರು. "ಏನಯ್ಯಾ, ಸಂಜೆಗೆ ಶಚೀನ್ನು ವ.ನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬರ್ತೀ ತಾನೆ?" ಎಂದಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಹೌದೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ತನ್ನ ಫೋನ್‌ನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಶಚಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಳು ಗಂಧದ ಬಣ್ಣದ ನೂಲಿನ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅದೇ ತಾನೇ ಅರಳಿದ ಹೂವಿನಂತೆ ಕಂಡಳು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವಳು ತನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಚಿರಪರಿಚಿತಳು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿ

ನಕ್ಕಾಗ ಶಚಿ ನಗಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ 'ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಸರ್' ಎಂದು ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಏಕೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿನ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಸವಿನೆನಪು ಅವಳಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇ? ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಅವಳತ್ತ ಕಿಡಿನೋಟ ಹರಿಸಿದ. ಅವಳು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಫೈಲಿನೋಳಗಿದ್ದ ಯಾವುಜೋ ಕಾಗದ ಪತ್ರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಂದು ನೂಲಿನ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಆಫೀಸಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ರಜೆ ಹಾಕಿ ಅವಳನ್ನು ತಂದೆ, ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯ ಬೇಕೆಂದಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಇವಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆ ತಾನು? ಒಳಗೇ ಕುದಿಯುತ್ತಾ ಛೇಂಬರಿನೋಳಗಡಿಯಿಟ್ಟು. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಸಂಜೆಯಿಂದ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನೋವನ್ನು ಕಳವಳವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಲಿದ್ದ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸನ್ನು ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಕೈಗೆ ಘೋನೆತ್ತಿಕೊಂಡ.

"ಶಚಿ, ಬುಕ್ ಎ ಕಾಲ್-ಲಾಂಗ್ ಡಿಸ್ಟೆನ್ಸ್...."

"ಯೆಸ್ ಸರ್." ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳ ದನಿ ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಬೆತ್ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದೂ ಇವಳಿಗೇನೂ ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿದ. ಸದ್ಯ ಹಾಗಿರುವುದೇ ಲೇಸು. ತಾವಿಬ್ಬರೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಬೇಕು ಮಾತ್ರ. ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ಶಚಿಯ ಮನಸ್ಸು ಶ್ರೀರಾಮ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನೇಕೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ದಾದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ? ಅವ್ನು ಅವನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಲಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು ಪುರುಷರೇ ಅಷ್ಟು. ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಲಿಗೆ ಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಹುಡುಗಿಯರು ಅವರ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುವರು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕೂಡ ತನ್ನತ್ತ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತಾನು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಕೊಂಡಂತೆ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದು ನಕ್ಕು ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವೆನೆಂದುಕೊಂಡಿದೆ ಬೇಕು! ಬೆತ್ ಜೊತೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಹರಟಲಿ, ಅವಳ ಭಾವಚಿತ್ರ ತಾನೇ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವಳ ಮುಂದೆ ತಾನಲ್ಲಿಯವಳು? ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಾನು ನಿರತವಾದಳು.

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೆವರನ ಹನಿಗಳನ್ನೊರಿಸಿಕೊಂಡ. ಇದೇನು ಬೆತ್‌ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇ ಫೋನಿನ ಕರೆಗಂಟಿ ಬಡಿದು ಕೊಂಡರೂ ಉತ್ತರಿಸುವವರಿಲ್ಲವೇ? ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಳು ಖಂಡಿತ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಲೈನ್ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ವೇನೋ, ಅರ್ಥ ಗಂಟೆ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು.

೨೨

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕಡತಗಳತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಾಗ ಅದೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲೇ ಬೇಸರವಾಯಿತು ತಾನು ಅಸಹಾಯಕ, ಏಕಾಂಗಿ ಯೆನಿಸಿತು. ಸಿಗರೇಟಿನ ಪ್ಯಾಕ್ ತೆಗೆದು ಸಿಗರೇಟು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದೆರಡು ಧಂ ಎಳೆದ. ತಾನು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದದ್ದೇ ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲರ ಕೈಗೊಂಬೆಯಾಗುತ್ತಿರುವೆನಲ್ಲಾ! ಇಂಟರ್‌ಕಾಮ್ ಒತ್ತಿದ. “ಶಚಿ, ನೆನ್ನೆ ಬಂದ ಟೆಂಡರ್‌ಗಳ್ನು ತೊಗೊಂಡು ಬರ್ರೀಯಾ?” ಅವಳೊಂದಿ ಗಾದರೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

“ಯೆಸ್ ಸರ್” ಶಚಿಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವುಕತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಚಿ ಟೆಂಡರ್ ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು “ಮೇ ಐ ಕಮಿನ್ ಸರ್?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಸಿಗರೇಟನ್ನು ಹಿಸುಕಿ ಹಾಕಿ ನುಡಿದಾಗ ಅವನ ದನಿ ಅವನೆಣಿಸಿ ದ್ದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಡುಸಾಗಿತ್ತು. “ಯೆಸ್.... ನಾನೇ ಕರದ್ದೇಲೆ ಪ್ರತಿಸಲ ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಕೇಳ್ತೀ?”

ಶಚಿ ಅವನ ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಟೆಂಡರ್‌ಗಳನ್ನಿಟ್ಟಳು. “ನಾಡಿದ್ದು ಲಾಸ್ತ್ ಡೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಿರೋದು ಸರ್. ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರಬಹುದು. ಇವೊತ್ತಿನ ಫೋನ್ನ್ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ.” ಇವನಿಗೇನು ಬಂತು ಕೇಡುಗಾಲ! ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ರೇಗುವನಲ್ಲಾ! ಒಳಗೇ ಕುದಿದಳು.

“ಕೂತ್ಪೋ, ಒಂದು ಲೆಟರ್ ಡಿಕ್ಲೇಟ್ ಮಾಡ್ಬೇಕೂ.... ನಮಗೆ ಡೈಲೂಟ್ ಆಸಿಡ್ಸ್, ಲೂಬ್ರಿಕೆಂಟ್ಸ್ ಕಳಿಸಿಕೊಡ್ಬೇವಂತಾ ಜೇಕೆ ಎಂಟರ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡಿದ್ರಲ್ಲಾ.... ಎಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಯಾವ ರಿಪ್ಲೈನೂ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಆ ವಿಷಯಾನ ನೀನು ಪರ್ ಸೂ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲಾ?”

ಶಚಿ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿದಳು. ಇವನಿಗೇನಾಗಿದೆ ಇವೊತ್ತು?

“ಮೊನ್ನೆನೇ ರಿಪ್ಲೈ ಬಂತಲ್ಲಾ ಸರ್.... ಮುಂದಿನ ವಾರ ಎಲ್ಲಾ ಸಪ್ಲೈಸ್ ಬರ್ರಾ ಇದೆ. ಸ್ಪಾಕ್ ಗೆ ತೋಗೊಳ್ಳಂತ ನೀವೇ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಗೆ ಮೆಮೋ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಸರ್!” ಶಚಿ ಅದಷ್ಟು ದನಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಯಮ ತಂದುಕೊಂಡು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ಓ.... ಐ ಸೀ.... ನೀವು ನಂಗೆ ರಿವೈಂಡ್ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ವೆ?” ಅವನೆಂದಾಗ, ಅವನು ಬೇಕಂತಲೇ ತನ್ನ ಬಳಿ ಮನಸ್ತಾಪನೆಬಿಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದರಿವಾಯಿತು.

“ನೆನ್ನೆ ಬಿಳಿಗೈ ರಿವೈಂಡ್ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸರ್? ನೀವೇ ಹೇಳಿದ್ದಿ.... ‘ಡೋಂಟ್ ವರಿ, ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ವಿಲ್ ಲುಕ್ ಟು ಇಟ್’ ಅಂತ?” ಶಚಿ ಕೊಂಚ ಖುಷವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದಳು. ಇವನಿಗೂ, ಬೆತ್ ಗೂ ಏನಾದರೂ ಜಗಳವಾಯಿತೇ? ಬರುವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಬಂದು ಈಗ ಲಾಂಗ್ ಡಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಕಾಲ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತದಂತಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ?

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಗೆ ತಾನು ಸೋಲುತ್ತಿರುವುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಇವಳು ತನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಒಳಗೇ ನಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇವಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ಹೇಗೆ ಚಲಾಯಿಸುವುದು?

“ಶಚಿ, ಇವೊತ್ತಿನ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ತಾನೇ?”

ಶಚಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬದಳು. “ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವಂತೆ ಯಾವ ಇಂಪಾ ಟ್ ಫಿಂಟ್ ಮೀಟಿಂಗ್, ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲ ಸರ್.” ತಾನು ಹೇಳಿದಷ್ಟೂ ಹಿಡಿಯಲಿಟ್ಟಿ ಸಿದಷ್ಟೂ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವಳಲ್ಲಾ!

“ಅದು ನಂಗೂ ಗೊತ್ತು. ಅಫೀಸಿನ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲ.... ಇವೊತ್ತು

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹಾಫ್ ಡೇ ಲೀವ್ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬರ್ಬೇಕೊಂತ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆ ತಾನೇ?"

"ಸರ್, ನೀವು ಸಾಯಂಕಾಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಿ...." ಶಚಿ ತಡವರಿಸಿದಳು. ಮುಟಮುಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಯಾರಾದರೂ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹೋಗುವುದುಂಟೇ?

"ಇಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಲಂಚ್ ಬ್ರೇಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು.... ಯಾಕೆ ಬೇಕೊಂತಾ ಇಷ್ಟು ಸಿಂಪಲಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀ?" ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಒಳಗೇ ಬೀಗಿದ. ಶಚಿಯ ಮುಖ ಕೊಂಚ ಬಿಳುಪೇರಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಸಂತಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು.

"ಸಾಯಂಕಾಲಾಂತ ನಾನು ಹೀಗೇ ಸಿಂಪಲಾಗಿ ಬಂದೆ. ನೆನ್ನೆಯ ದಿನದ ಹೆವಿ ಡ್ರೆಸಿಂಗ್ ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಸಾಕಾಯಿತು ಆಫೀಸಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಪಲಾಗಿರಬೇಕೆಂದೇ ಹೀಗೆ ಬಂದೆ "

"ಹಾಗಾದ್ರೆ ಈಗೇ ಹೋಗಿ ಜೇಂಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ಬಾ. ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೀನು ನನ್ನ ಫಿಯಾನಿಸಿಂಗ್‌ನಿಂತಾ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ನೂಲಿನ ಸೀರೆ ಯುಟ್ಟು ಬಂದರೆ ನೋಡಿದವರು ಏನೆಂದುಕೊಳ್ಳಾರೆ? ನನ್ನ ಸ್ಟೇಟಿಸ್ ಬಗ್ಗೆನೂ ನೀನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು." ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅಧಿಕಾರವಾಣಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ. ಶಚಿಗೆ ಕೊಂಚ ರೇಗಿತು.

"ನಾನೇನಿದ್ದೂ ನಿಮ್ಮ ಫಿಯಾನಿಸಿ ಹಾಗೆ ನಾಟಕ ಮಾಡಿ ಪ್ರೋವ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನವಲನ, ನಡೆ, ನುಡಿ, ಒಡವೆ, ವಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲೂ ಆ ನಾಟಕೀಯತೆ ಬರ್ಬೇಕೊಂತ ಅಂದ್ರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ ಆಗುತ್ತೆ. ನಾನೇನಿದ್ದೂ ಬರೀ ನಿಮ್ಮ ಫಿಯಾನಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಹಿಡಿದಾಗ ತಾನೇ ಸ್ಟೇಟಿಸಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ! ನನಗೂ ನನ್ನ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳು ಇರುತ್ತೆ!" ಶಚಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. "ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಂಗೆ ಇಂತಹ ಸೀರೆಗಳೇ ಇಷ್ಟ. ನಾನಿನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಪಿ. ಎ. ಆಗೀನೇ ಇದ್ದೀನಲ್ಲಾ !"

ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಿರಿದಾದವು. "ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರಂತೆನೇ ಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವಾಗುವವರೆಗೂ ಸಬ್ಮಿಸಿವ್"

“ಅಗಿದ್ದು -ಕೆಲಸವಾದ ಕೂಡಲೇ ಅಹಂಕಾರ ತೋರುವವರು. ನೀನು ಎಲೆ ಹುಡುಗಿಯರಂತಲ್ಲಾ ಅಂತ ನಾನು ತಿಳಿದುದು ತಪ್ಪಾಯಿತು.”

ಶಚಿಯ ಮನಸ್ಸು ಡೋಲಾಯಮಾನವಾಯಿತು. ಇಪ್ಪತ್ತೈದೇ ಸಾವಿರ ತೆಗೆದು ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಎಸೆದು ಹಾಯಾಗಿ ತನ್ನ ವಾಡಿತಾನು ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಕೂಡಲೇ ಶ್ಯಾಮಲನ ಮುಖ ತೇಬಂತು. ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಳು.

“ಶಚೀ, ನೀನು ನನಗೆ ತಕ್ಕಂತಿರಬೇಕು. ಈಗ್ಲೇ ಕಾರು ಕಲ್ಲೆನಿ ಹೋಗಿ ಸೀರೆ ಬದ್ಲಾಯಿಸಿ ಬಾ” ಎಂದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಅಸಹಕತೆಗಾಗಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುವಂತಾಯಿತು. ತಾನು ಹಾಡು ಹಗಲಲ್ಲಿ ಆಫೀಸಿನ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅಕ್ರಮವರೇನು ಅಂದು ಕೊಂಡಾರು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಪಾರ್ಟಿಯ ನೆಪವೊಡ್ಡಿದಾಗತ್ತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದರೆ ನಂಬುವವರು ಯಾರು ?

“ಈಗ ದೇಡಾ ಸರ್, ಲಂಚ್ ಬ್ರೇಕಿಗೆ ಅರ್ಧಗಂಟಿ ಮುಂಚೆ ಹೋಗಿ ಚೀಂಜ್ ಮಾಡಿ ಬರ್ತೀನಿ ಸರ್” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹಿಗ್ಗಿದ.

“ಯೆಸ್, ಯು ಕೆನ್ ಗೋ....”

ಅವಳತ್ತ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೆ ಫೋನಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದ. ಈಸಲ ಲೈನು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆದರೆ ಬಿತ್‌ನ ಆತುರದ ದನಿ ಕೇಳಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಸಿನ್ ಲೀಸಾಳ ದನಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬಿತ್ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೃದಯಾಘಾತವಾದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಬರಲು ಟೊರಾಂಟೋಗೆ ಹೋಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಹಿಂತಿರುಗಲು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಾಗಬಹುದೆಂದೂ, ಅವಳೇ ಅವನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದಳು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟ. ಬಿತ್ ಹೊರಡುವ ಮುಂಚೆ ತನಗೇಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಟ್ರಕ್ಕಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಹಿಂದಿನ ತಿಂಗಳು ತನಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಈಸಲ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಕಾರಣ ? ತಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಒಲವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಫೋನಿನ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಹಿತಕರ

ವಾಗುತ್ತಾ ! ಅವಳೇನಾದರೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಾನು ಶಚಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆ
ದೊಯ್ಯಾಗ ಫೋನು ಮಾಡಿದರೆ ? ಅವನು ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ.

ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಾನು ಫೋನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅವಳೇನೂ ತನ್ನ
ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಯೋಚನೆಗೊಳಗಾದ. ಟೊರಾಂಟೋದಿಂದ
ಅವಳಿಗೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮಾತನಾಡಲಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ! ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ
ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಾಗದವಾದರೂ ಬರೆಯಬಾರದೇ ?

ಶಚಿ ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಅಂಚು
ಸೆರಗಿಲ್ಲದ್ದು ಉಟ್ಟರೆ ದೊಡ್ಡವರು ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ.
ವೆಂಕಟೇಶನ್, ಗೋದಮ್ಮ ತಾನು ಕಂಡಂತೆ ಹಳೆಯ ಕಾಲದವರೇ. ನಾನು
ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಾಟಕ. ಪಾತಾಭಿನಯ ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿದ್ದರೆ
ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು.

“ಎನೇ ಇನ್ನೂ ಮೀನ ಮೇಷ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ ? ಅಫೀಸಿಗೆ
ಹೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲಾ ?” ಶಾರದಮ್ಮ ಕೇಳಿದರು. “ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಗ ಬಾ. ಮದ್ದೆ
ಕೆಲ್ಸುಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ.”

“ನೋಡಮ್ಮಾ ಆ ಕೆಲ್ಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ನೀನು ನನ್ನ ನಂಬ್ಯೋಬೇಡ. ನಂಗೆ
ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲ್ಸು ಇರುತ್ತೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ತಂದ್ಯೊಟ್ಟಿದ್ದೇನಲ್ಲಾ.
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೊಗೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಜ್ಞಾಪ್ಯ ಇಲ್ಲಿ
ಬೇಕಾದ್ರೆ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಮೇಲು ಕೆಲ್ಸುಕ್ಕೆ ಯಾರ್ನಾದ್ರೂ ಸೇರಿಸೋ.”
ಶಚಿ ಕೊಂಚ ಖಾರವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದಳು.

ಸರೀಮ್ಮಾ, ಆದ್ರೆ ಮದ್ದೆ ಹೊತ್ತಾದ್ರೂ ಬಿಡುವು ಮಾಡ್ಯೊತ್ತೋ
ಇಲ್ಲೋ ?”

“ಅಗ ನೋಡೋಣ” ಶಚಿ ತಾಯಿಯ ಎಣ್ಣೆಗೆಂಪಿನ, ಸಣ್ಣ ಜರಿ
ಯುಂಚಿನ ಸಿಲ್ಕಿನ ಸೀರೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು.

“ಅಮ್ಮಾ, ಈ ಸೀರೆ ನಂಗೆ ನಂಗೆ ಕೊಡ್ತೀಯಾ ?”

“ಮಾರಾಯ್ಯಾ ತೋಗೋ. ಆ ಸೀರೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಉಡ್ತೀನಿ.” ಶಾರದಮ್ಮ ಹೇಳಿದರೂ ಮಗಳು ಈಚೀಚಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಸಂಶಯವನ್ನು ಅದುಮಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು, ಉಟ್ಟೂ ಉಡಬೇಕಾದ್ದೇ.

“ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಹೋಗ್ಬೇಕೇನೇ ?”

“ಹೂಂಮ್ಮಾ....ನಮ್ಮ ಎಂ. ಡಿ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ್ರೂ ಅವರ ಹಿಂದಿನೇ ನಾನೂ ಹೋಗ್ಬೇಕಲ್ಲಾ !”

“ತುಂಬಾ ಪಾರ್ಟಿ ಗಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗೋಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪೋಬೇಡಾ. ಮನೆಲಿ ನಮ್ಮಾಯಿ ಇಷ್ಟಪಡೋಲ್ಲ ಅನ್ನು. ನಾಳೆ ಮದ್ದೆಯಾಗೋ ಹುಡ್ಗಿ....ಏನೇನಾದ್ರೂ ಹೆಸರು ಕಟ್ಟಿಡಾರಿ” ಶಾರದಮ್ಮ ಹೇಳಿದಾ ಶಚಿ ಸೊಂಟದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ನಿಂತಳು. “ಯಾಕೆ, ಆ ನಿನ್ನ ಲೀಗಲ್, ಪರ್ಸನಲ್ ಅಡ್ವೈಸರ್ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳಿದ್ನಾ ?”

“ಛೇ, ಪಾಪ ಅವನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಯಾಕೆ ಉರಿದುಬೀಳ್ತೀ ? ಅವನೇನು ಮಾಡಿದ ನಿಂಗೆ ?”

“ಅವನು ಮಾಡಿರೋದೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಅವನ್ನೆ ಹೇಳು-ಹೇಳಿದ್ರಾಕೆ, ನಿನ್ನ ಬಿಜಿನೆಸ್ ನೀನು ಮೈಂಡ್ ಮಾಡೂಂತ.”

ಸೀರೆಯ ನೆರಿಗೆಯನ್ನು ನೀಟಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ, ಸೆರಗು ಮಡಿಚಿ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಳು. ತನಗೆ ಈ ಕಲರ್ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೂಟ್ ಆಗುತ್ತೆ ! ಅರ್ಧತೋಳಿನ ಬ್ಲಾಸ್ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

“ಅಮ್ಮಾ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೂವು ತೋಗೊಂಡ್ಯಲ್ಲಾ ಇದ್ಯಾ ?”

“ಇಲ್ಲಲ್ಲೇ, ದೇವರಿಗೆ ಹಾಕಿಟ್ಟಿ. ಅದೇನು ಹೂವಿನಾಸೆ ಇವೊತ್ತು ನಿಂಗೆ ?”

“ಸೀರೆ ಮಾನ ಕಾಪಾಡೋಕ್ಕೆ !” ನಕ್ಕಳು.

“ನೀನೇ ದೇವರ ಮೇಲಿಂದ ತೋಗೊಂಡು ಕಣ್ಣೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುಡೋ” ಶಾರದಮ್ಮ ಹೇಳಿದರು. ಶಚಿ ದೇವರ ಮೇಲಿಂದ ಹೂ ತೆಗೆದು

ಮುಡಿಮುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತನಗೆ ತಾನೇ ನಕ್ಕಳು. “ದೇವ್ರೇ ನಿಂಗೂ ಮೋಸ ಮಾಡೋದು ಕಲಿತ್ತಿಬ್ಬಿ.”

ಅವಳು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಾಗ ಅದೇ ತಾನೇ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದು ತಲೆ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಎದ ರಾದ.

“ಎಲ್ಲೆಗಿಂತಾ ಕೇಳೋಡಾ-ನಿಂಗೆ ಏನು ಹೇಳೋಕೂಂತ ಇದೋ ಆದ ನ ಅಮ್ಮನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳದ್ದೀನಿ. ಕೇಳು ಹೋಗು” ಸೆರಗು, ಜಡೆ ಬೀಸುತ್ತಾ ಹೋದವಳನ್ನೇ ಅವಾಕ್ಯಾಗಿ ನೋಡಿದ.

ಅಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹುಡುಕು ತ್ತಿದ್ದರು.

“ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಸರ್ ?”

“ಎಂದೂ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬಂದೆ. ಬಿಲಿಫೋನ್ ಬಿಲ್ಸ್ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳೊಳ್ಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳು !”

“ಆ ಬಿಲ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಎಂ. ಡಿ. ಯು ಪರ್ಸನಲ್ ಫೈಲ್‌ನಲ್ಲಿದೆ.

“ಅದ್ಯಾಕೆ ಅದನ್ನ ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದು ?”

“ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಸರ್. ಬಿಲ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನೈಲಿ ಕೊಡೊಂದ್ರು. ಕೊಟ್ಟಿ.”

ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೋಡ ಮುಸುಕಿತು.

“ಎಂ. ಡಿ. ಬಂದ್ವೇಲೆ ಅವರೈಲಿ ಇಸ್ಯೊಳ್ಳಿ ಸಾರ್” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಕೆನ್ನೆ ಸವರಿಕೊಂಡರು.

“ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಇವೊತ್ತು ಲೀವ್ ಮೇಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ವಿಶ ರೀತ ಜ್ವರ. ಮಲಗಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.”

ಶಚಿ ಆ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಬೆರಗಾದಳು. ಅವನಿಗಾಗಿ ತಾನು ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಶಡು ಗಂಟೆಗಳು ಹಾಳಾದವು. ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿತ, ತಿನ್ನುವುದು, ಓಡಾಡುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಬಂದ.

“ಇದೇನು ಇಷ್ಟು ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಆಗಿ ಯಾರೋ ಬಂದಿರೋ ಹಾಗಿದೆ!” ಶಚಿಯತ್ತ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದ.

“ಅದು ಸರಿಯಯ್ಯಾ! ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬಿಲ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಪರ್ಸನಲ್ ಫೈಲ್ ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ ಏನಯ್ಯಾ ಮಾಡೋಡು?”

“ಮನೆಗೋಗಿ ಅವನ ಕೈಲಿ ಕೇ ತೋಗೊಂಡ್ಬಂದು ಫೈಲ್ ತೋಗೊಂಡ್ರಾಯ್ತು ಅದೇನು ಮಹಾ!” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ತಲೆಕೆರೆದುಕೊಂಡರು.

“ಅವ್ನು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಯಾರಂದ್ರೆ ಅವರ ಕೈಲಿ ಕೇ ಕೊಡೋಲ್ಲಾಂತ್ ನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ?”

“ಸರಿಯಾದೋರ್ನು ಕಳ್ಳ.... ಇಗೋ ಇಲ್ಲೋಡಿ, ಇದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಅವನ ಪರ್ಸನಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್.... ಇವೊತ್ತು ಅವರು ಏನು ಕೇಳಿದ್ರೂ ಕೊಟ್ಟಿಡ್ತಾನೆ.” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ನಕ್ಕ.

“ಅವರಿಗೆ ಜ್ವರ ಹೇಗಿದೆ?” ಶಚಿ ಆತಂಕದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ಅದು ಪ್ರೇಮಜ್ವರ. ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಏನೋ ಎಡವಟ್ಟಾಗಿರಬೇಕೆ!” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಆಕಾಶದತ್ತ ನೋಡಿದ.

“ಅಮ್ಮಾ ತಾಯಿ, ಶಚೀ, ಕಾರ್ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವನ ಕೈಲಿ ಬೀಗದ ಕೈ ಇನ್ನೊಂದು ಬಂದ್ಬಿಡು. ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ನಿನ್ನೊಬ್ಬಳ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರೋ ಹಾಗಿದೆ.” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿಯು ಎದೆ ಧಸ ಕೈಂದಿತು.

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತಾನು ಯೋಚಿಸಿದ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಲೀವ್ ಹಾಕಿ ತನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಾಗಿಯೂ, ತಾನು ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ಅವನನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಹಾಗೆ ನಟಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದ. ಈಗ ಜ್ವರದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬೀಗದ ಕೈ ಕೇಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಅವಳು ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. “ಹೋಗು ತಾಯಿ, ಬೀಗ ಆಡಿಟಿಂಗ್ ಆಗ್ಬೇಕೂ-ವೇಮೆಂಟ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಬಿಲ್ಸ್ ಸೆಟಲ್ ಮಾಡ್ಬೇಕೂ.”

“ಬನ್ನಿ ಕರೊಂಡೊಡ್ಲಿಗ್ರೀನಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ದ್ರೈವರ್ ಜೊತೆ ಒಬ್ಬರೇ ಕಳಿಸೋಕೆ ಇವೊತ್ತು ಫೈರ್ ಇಲ್ಲ.” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಕಾರಿದ ಕೆ ತಿರುಗಿ ಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ “ಹಾಗೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪುರ್ಷಾಗೆ ಮೆಡಿಸನ್ಸ್ ತೋಗೊಂಡು ಹೋಗೋಣ.”

ಶಚಿ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟಳು. ಅವಳಿಗೆ ಒಳಗೇ ಅಳುಕು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಗೆ ತಾನು ಹೀಗೆ ಅವನ ಜೊತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದು ಇಷ್ಟವಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ! ಅವನೂ ತಾನೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ಲಾನ್ ಎಲ್ಲಾ ತಲೆಕೆಳಗಾದರೆ! ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಮುಂಚೆಯೇ ತನಗೆ ಹಣ ಹಿಂತಿರುಗಿಸೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ!

“ಸರ್ವೋತ್ತಮ್, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನೀವೇ ಕೆ ತಂದುಬಿಡಬಾರದೇ?” ಶಚಿ ಕಾರು ಹತ್ತುವ ಮುನ್ನ ಅನುಮಾನಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಪುರುಷೂ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ಪ್ರಪಂಚ ತಲೆಕೆಳಗಾಗುತ್ತೆ. ಅವನು ಯಾವೊತ್ತೂ ನನ್ನ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಫನ್ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ, ಬನ್ನಿ.” ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ಅವಳು ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಲೇ ಅವನ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತಳು. ಕಾರು ಚಲಿಸಿತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶಚಿಗೆ ಕಾರಿಂದ ಇಳಿದು ಓಡಿಹೋಗಿ ಬಿಡುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಬಯಕೆ ತಡೆಹಿಡಿದಳು.

ಕಾರು ಬಂಗಲೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಕೆರದೊಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರು. ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದ ಶಚಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕಣ್ಣುಗಳರಳಿದವು.

“ಪುರುಗ್ಗೆ ಮೆಡಿಸನ್ಸ್ ತಂದಿದ್ದೀನಿ.... ಹಾಗೇ ಇವರಿಗೆ ಅವನ ಕಾನ್ಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ಬೀರೂನ ಕೆ ಬೇಕು. ಕೆಲವು ಫೈಲ್ಸ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗಲೂ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಶಚಿಯ ಮೇಲೆ ನೆಲೆಸಿ ದ್ದವು.

“ಶಚಿ, ನಮ್ಮ ತಂದೆನ್ನ ನೀವು ಮೀಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅಲ್ವಾ?” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಕೈ ಮುಗಿದಳು. “ನಮಸ್ತೇ. ಗೊತ್ತು.... ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರಲ್ಲಾ!”

“ನೀನೇ ಅಲ್ಟೇನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಪುರುಷನ ಪಿ.ಎ.?” ಅವರು ಕೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಹೌದೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. ತಾವೇ ಗೇಟು ತೆರೆದರು.

“ಬಾಮ್ಮಾ ಒಳಗೆ”

ಶಚಿ ಗೇಟು ದಾಟಿ ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ವೆಂಕಟೇಶನ್, ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಇಬ್ಬರೂ ಮುಂದಡಿಯಿಟ್ಟಾಗ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು.

“ಗೋದಾ ಇಲ್ಲಿ ಬಾ” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಕರೆದಾಗ ಒಳಗಿನಿಂದ ಗೋದಮ್ಮ ಬಂದರು. ಶಚಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವರ ಮುಖವೂ ಅರಳಿತು. “ಬಾಮ್ಮಾ ಇಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೋ ಬಾ....” ಅವರು ತಮ್ಮ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಸುಖಾಸನ ತೋರಿದರು. “ನಮ್ಮ ಪುರುಷನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಜ್ವರ.”

ತಾನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರೀತಿ ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ ಕಂಡಾಗ ಶಚಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಕರೆತರುವೆನೆಂದು ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರಬೇಕು. ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು. ತಾನು ಏನಾದರೂ ತಿಳಿಯದೇ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಕಷ್ಟ. ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಡಬೇಕು.

“ಎಂ.ಡಿ. ಹತ್ತಿರ ಕೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು....”

ಶಚಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಭಯದ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತ.

“ಆ ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಕೈಲಿ ಇಸ್ಕೊಳ್ಳೋಣ ಬನ್ನಿ” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಅವಳನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ಗೋದಮ್ಮ, ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. “ಅವನು ವೇನು? ಕೂತ್ಕೋ ಬಾಮ್ಮಾ.”

“ಇಲ್ಲ.... ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ವ ತುಂಬಾ ಪಂಡಿಂಗ್ ಇದೆ.” ಶಚಿ ಅವರತ್ತ ನೋಡುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ಸರ್ವೋತ್ತಮನ ಜೊತೆ ರೂಮಿನೊಳಗಡಿಯಿಟ್ಟಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ದಿಂಬಿಗೊರಗಿ ಕುಳಿತು ಯಾವುದೋ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೋದುತ್ತಿದ್ದ. ಶಚಿಯನ್ನು ಕಂಡ ತಕ್ಷಣ ಅವನು ಬೆರಗಾದ. “ಅರೇ, ನೀವು!”

“ನಿಮ್ಮ ಕವ್ ಬೋರ್ಡ್ ಕೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು...” ಶಚಿ ಆದಷ್ಟು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. “ಜ್ವರ ಹೇಗಿದೆ?”

“ನೀವು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರಿ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬಂದೆ.” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗಡಿಯಿಟ್ಟ.

೨೨

ಶಚಿ, ಪುರುಷೋತ್ತಮರ ಮಧ್ಯೆ ಅಗಾಧ ಮೌನ ಹೆಚ್ಚುಗಟ್ಟಿದಂತಿತ್ತು. ಶಚಿ ಅವನತ್ತ ನೋಡದೆ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳೊಂದಿಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನು ಅವಳನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರೂ ಪತ್ರಿಕೆಯತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಿದ. ಕೆಮ್ಮಿದ, ತಲೆಗೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಈ ಸಂದಿಗ್ಧವನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೇ ಮೌನ ಮುರಿದ.

“ಸಾರಿ, ನೀವು ಯಾರ ಕೈಲಾದ್ರೂ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದೂ ಆಗಿತ್ತು.”

ಶಚಿ ಅವನತ್ತ ನೋಡದೆ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. “ಸೂಪರ್ ವೈಸರ್ ಯಾರನ್ನೂ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ಪಿ ಎ., ನೀವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಅಂದ್ರು.”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಜ್ವರತಪ್ಪ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೇ ಅವಳ ಬಾಗದ ತಲೆ, ಬಾಗದ ಮುಖ ಮಾಟವನ್ನೇ ನೋಡಿದ. ಆ ಕೆನ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಕಣ್ಣಿನ ನೀಕೆವೆಗಳು, ಮೂಗಿನ ಮಾಟ, ಒತ್ತು ಅಲೆಗೂದಲನ್ನು ಇಬ್ಬಾಗ ಮಾಡಿ ಮುಖದ ಸುತ್ತಲೂ ಕಪ್ಪು ಅಲೆಯಂತೆ ಆವರಿಸಿದ್ದ ಕೂದಲು, ಅವಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ತೂಗುದೀಪಗಳು—ಆ ಬಾಗದ ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವಿದ್ದ

ಮುಂದು ಕುಂಕುಮದ ಬೊಟ್ಟು, ಆ ಕಡುಗೆಂಪಿನ ಸಿಲ್ಕಿನ ಸೀರಿಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಯೌವನ-ಅದೇಕೋ ಅವನಿಗೆ ಅವಳ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಮಲಗಬೇಕೆನಿಸಿತು.

“ಶಚೀ” ಮೆಲ್ಲನೆ ಕರೆದ.

ಶಚಿ ಅವನತ್ತ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಳು ಅರೆಕ್ಷಣ ನಾಲ್ಕು ಕಣ್ಣುಗಳು ಒಂದಾದವು.

“ಶಚೀ, ನಾನು ಹಾಕಿದ್ದ ಪ್ಲಾನುಗಳೆಲ್ಲಾ ತಲೆಕೆಳಗಾಯಿತು. ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೀಯಾ ?” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿಯ ಮುಖ ಮೃದುವಾಯಿತು.

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಮೇಲೆ. ಮುಂಚೆ ಜ್ವರ ವಾಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.”

“ಶಚೀ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಲೇ ?”

“ಅದು ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು.”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಚಡಪಡಿಸಿದ. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ದ್ವಂದ್ವ ನಡೆದಿತ್ತು ! ಇವಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ?

“ಶಚಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ....ನನಗೊಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?”

“ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಕೈಲಾಗುವುದಾದರೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ.”

“ಬಿತ್‌ನ ನಂಬರ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಬಿತ್‌ಗೆ ರಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ?”

“ಮಾಡು ಅಂದರೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಅದೇನು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ?”

“ಅವಳಿಗೆ ರಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳು. ಅವಳು ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅವಳ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆ ನಂಬರ್ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೋ. ಆ ನಂಬರ್ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಾನು ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನಂಗೆ ಅವಳು ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ.” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ಎದೆ ಏರಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. “ಐ ಹೋಪ್ ನಥಿಂಗ್ ಹ್ಯಾಸ್ ಗಾನ್ ರಾಂಗ್.”

ಶಚಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಕವುಂಟಾಯಿತು. “ನೀವು ಆತಂಕ ಪಡಬೇಡಿ. ಐ ವಿಲ್ ಡೂ ದಿ ನೀಡ್ ಫುಲ್” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಒಳಗೆ ಬಂದ. “ಕೇ ಕೊಡಪ್ಪಾ” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಮಲಗದ್ದಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ-“ನನ್ನ ಬ್ರೌನ್ ಸಫಾರಿ ಸೂಟಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು.”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಕೇ ತೆಗೆದು ಶಚಿಯ ಕೈಗಿತ್ತ. “ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸೊತ್ತು.”

ಶಚಿ ಕೇಯನ್ನು ಪರ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದಳು. “ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ದಿನ ರೆಸ್ಟ್ ತೊಗೊಳ್ಳಿ ಸರ್....ಎಲ್ಲಾ ಸಂಹೋಗುತ್ತೆ” ಎದ್ದು ನಿಂತಳು.

“ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಜೊತೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತಾಡಿ ಹೋಗು.” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳ ಕಣ್ಣೆರೆ ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದ. “ಅವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ.”

ಅವನಿಗತವನ್ನರಿತಳು. “ಆಗಲಿ, ನೀವೇನೂ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ.”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ನಸುವಕ್ಕು. “ತಲೆ ಕೆಡಿಸ್ಕೊಬೇಡಯ್ಯಾ....ಮೆಡಿ ಸನ್ಸ್ ತಂದಿದ್ದೀನಿ....ತೊಗೊಂಡು ಹಾಯಾಗ ಮಲಗು.”

ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಚಿಯನ್ನೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿದ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಇವಳು ಎಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ವಾಗಿರುವಳಲ್ಲಾ !

ವೆಂಕಟೇಶನ್, ಗೋಡಮ್ಮ ಅವಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆತರಪಡಿಸಿದ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ನನ್ನೇ ಗದರಿದರು. “ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀನು ಹೋಗು. ನಾನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಅಮೇಲೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ.”

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಶಚಿಯ ಓದು, ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ವಿಷಯ, ಅವಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು.

“ನಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಮದುವೆ ಯಾವಾಗ ?”

“ಇನ್ನೂ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿವೆ. ಖಂಡಿತ ಬರಬೇಕು.” ಶಚಿ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

“ಖಂಡಿತ ಬರ್ತೀವಿ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲೇ ಬೇಕು.”

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಹೇಳಿದರು.

ಗೋದಮ್ಮ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟುಹೂವು ತಂದು ಕೈಗಿತ್ತರು.

“ಬೇವರ ಪ್ರಸಾದ ಮುಡಿಸುಕೋ.”

ಅಡಿಗೆಯವನು ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರುಸಾಕ್, ಕಾಫಿ ತಂದಿತ್ತ.

“ನಮ್ಮನೇಗೆ ಮೊದಲ ಸಲ ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ, ಬಾಯಿ ಸಿಹಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗು ಗೋದಮ್ಮ ಉಪಚರಿಸಿದರು ಕೊನೆಗೆ ಹೊರಡಲು ಎದ್ದಾಗ ಗೋದಮ್ಮ ಅವಳಿಗೆ ಅರಸಿನ ಕುಂಕುಮ ಹೂವು ತಾಂಬೂಲ ಕೊಟ್ಟರು. “ಬರ್ರಾ ಇರಮ್ಮಾ ಆಗಾಗ.”

“ಅಮ್ಮ....ಅವ್ರನ್ನ ಕಳಿಸ್ತೀಯೋ ಇಲ್ಲೋ? ಕಳಿಸದಿದ್ದೆ ನೀನೇ ಇಟ್ಟೋ. ನಾನು ಹೋಗ್ತೀನಿ.” ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಆತುರಪಡಿಸಿದ.

“ಹೌದು....ನಾನೇ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳೋಣ ಅನ್ನಿಸ್ತಾ ಇದೆ ಈ ಮನೇಲಿ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಬಳೆ, ಕಾಲಿನ ಗೆಜ್ಜೆ ಸದ್ದು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮನೆ ತುಂಬಾ ಓಡಾಡೋ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬರೀ ಗಂಡುವಾಳ್ಳ ನೋಡಿ ನಂಗೂ ಸಾಕಾಗಿದೆ.”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನಡೆದ ಶಚಿಯನ್ನು ಕಾರಿನವರೆಗೆ ಬಂದು ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಬಿಳ್ಳೊಟ್ಟರು. “ಹುಷಾರಾಗಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋ.”

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ನಕ್ಕ. “ಅಂತೂ ನೀವು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ನನ್ನ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ.”

“ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕೊಂಡು ನಾನೇನು ಮಾಡ್ಲಿ?” ಶಚಿ ನಕ್ಕಳು. “ಅವರು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಅಂತಹ ತಂದೆ ತಾಯಿನ್ನ ಪಡೆದ ನೀವು ಮೂರು ಜನರೂ ತುಂಬಾ ಲಕ್ಕೇ.”

ಸರ್ವೋತ್ತಮ್ ನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು. “ಏನು ಲಕ್ಕೇನೋ, ಡೈನಾಮೈಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋಡ್ ಆಗ್ಲಿ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ. ನೆನ್ನೆಯಿಂದ ಪುರುಷೋ

ತ್ತಮ್ ಬೆತ್‌ಗೆ ಕಾಲ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವ್ನು ಸಿಗ್ತಾನೇ ಇಲ್ಲ. ಅವ್ನು ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೊಂಡು ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ರಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಗೆ ಫ್ಲೈ ಮಾಡಿದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಯಾನು ! ಮನೆ ಆಗ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಆಗುತ್ತೆ. ಆಗ ನೋಡ್ತಾ ಇರಿ ಯಾರು ಲಕ್ಕಿಂತಾ !”

ಶಚಿಗೆ ಆಗ ಅರಿವಾಯಿತು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು ಅಷ್ಟು ಅವ್‌ಸೆಟ್ ಆಗಿರೋದು. ಜ್ವರವೂ ಅದರಿಂದಲೇ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು.

ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದವೇಲೆ ಬೆತ್‌ನ ನಂಬರ್‌ಗೆ ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಳು. ಅವಳಗೂ ಬೆತ್‌ನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ಜ್ವರ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೇ ಒಂದು ವಾರಕ್ಕೇ ಯಿತು. ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಬಂದು ನೋಡಿ ಹೋದರು. ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿದರು. ರಕ್ತದ ಪರೀಕ್ಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನಿತರ ತಪಾಸಣೆಗಳೂ ಆದುವು. ಅವನಿಗೆ ಟೈಫಾಯ್ಡ್ ಎಂದು ಖಚಿತವಾಯಿತು.

ಶಚಿಗೆ ಒಳಗೇ ತಳಮಳ. ತಾನೇನೋ ಅವನೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಯಿತು. ಆದರೆ ತನ್ನಿಂದ ಅವನಿಗೇನೂ ಉಪಕಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬೆತ್‌ನೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಲೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜ್ವರದ ತಾಪ, ನರಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಾಗೇ ಅವಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಮನೆಯವರ ಆಜ್ಞೆಗಾವಲು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಬರಲು ಹೊರಟಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಅಪಸ್ವರ ತೆಗೆದರು. “ಈಗ್ತಾನೇ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೀಯು, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟೆ ?”

“ನಮ್ಮ ಬಾಸ್‌ಗೆ ತುಂಬಾ ಮೈ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೋಗ್ತೇ ಇದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋಲ್ಲ. ಒಂದ್ವಿಲ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ಆವತ್ತೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಟೈಫಾಯ್ಡ್ ಅಂತಾ !” ಶಚಿ ಹಟೆ ಮಾಡಿದಳು.

“ಸಧ್ಯೆ ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗ್ಬೇಡ. ಮದ್ದೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದ್ವಾರಾನೂ ಇಲ್ಲ.... ಆಗ್ತೇ ನೀನು ಅವರನ್ನೇ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಕಾಯಿಲೆ ಅಂಟಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಾ.... ನೀವು ಮದ್ದೆ ಹೊತ್ಕೆ ಮಲಗಬಿಟ್ಟಿ ನಾನೊಬ್ಬಳು ಏನು ಮಾಡ್ಲಿ ?”

“ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ....ಟಿ. ಎ. ಬಿ. ವ್ಯಾರ್ಸೆನೇಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಬರೋಲ್ಲ.”

“ನೋಡು ನಾನು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಕೇಳು. ಸುಮ್ಮನೇ ಹಟ ಮಾಡಬೇಡ.” ಶಾರದಮ್ಮ ರೇಗಿದರು. “ಅಕ್ಕನ ಮದ್ದೆ ಓಡಾಟಕ್ಕೆ ರಜ ಕೂಡ. ಹಾಕ್ಡೇ ಇದ್ದೀಯಾ. ಮದುವೆ ದಿನವಾದ್ರೂ ರಜ ಹಾಕ್ತೀಯೋ ಅಥವಾ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀಯೋ?” ಶಚಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಾದ ಮುಂದುವರಿಸಲಿಲ್ಲ ಅವಳಾಗಲೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಇದ್ದ ನಿಯತ್ತು ಹಣ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇರದಿದ್ದರೆ ಸರಿಯೇ ತನ್ನ ಕಷ್ಟಕ್ಕಾದವನ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ತಾನು ಭಾಗಿಯಾಗಬೇಡವೇ ?

ಮದುವೆ ಇನ್ನಿಟೀರ್ಷಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದ್ದ ಶಚಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು.

“ಇದೇನಮ್ಮಾ ಶಚಿ...ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟಿರುವಂತಿದೆ !”

“ಹೌದು ಅಂಕಲ್....ಬಾಸ್ ಗೆ ತುಂಬಾ ಮೈಸರಿಯಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಕೆಲ್ಸು ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಇದೆ. ಮಾರ್ಚ್ ಎಂಡ್ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಇಯರ್ ಎಂಡ್ ಆಲ್ವೇ ?”

“ನೋಡಮ್ಮಾ....ಫೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಸೋ ಇನ್ನಿಟೀರ್ಷಗಳೆಲ್ಲಾ ಫೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಸಿಯಾಯಿತು. ಆದ್ರೆ ಕರಿಯುವವರ ಮನೆಗೆ ನಾನು ಹೋಗೋಕ್ಕಾ ಗುತ್ತೇ ? ನಿಮ್ಮಾಯಿ ಹೋಗೋಕ್ಕಾ ಗುತ್ತೇ ? ನೀನೇ ಬಿಡುವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರೆದು ಬರಬೇಕು”

“ಅಂಕಲ್, ಇವೊತ್ತಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಹಾಫ್ ಡೇ ಲೀವ್ ಆಪ್ಲೆ ಮಾಡಿ ಬರ್ತೀನಿ.” ಶಚಿ ಕಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಹೊರಟಳು. “ನೀವು ನನ್ನ ಅರ್ಥ ಮಾಡೋಕ್ಕೋಕೆ ಟ್ರೈ ಮಾಡಿ ಅಂಕಲ್. ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದ್ದಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಲೋನ್ ತೋಗೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲ್ಸು ಮಾಡ್ತೀ ಇದ್ರೆ ಸುಮ್ಮೆ ಇರತ್ತಾರಾ ?”

ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಅರೆಫಳಿಗೆ ಶಚಿಯತ್ತ ನೋಡಿದರು. ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ:

ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗರುವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನ ಮದುವೆಯ ಹಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗಿ ವಾಪ ! ಇವಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾಮಲಳ ಮದುವೆ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೇನೋ !

“ಆಗ ಹೋಗಿ ಬಾನ್ಮಾ ನಾಳೆಯಾದ್ರೂ ಅರ್ಧ ದಿನ ರಜ ಹಾಕು.”

ಶಚಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ದಾಟಿ ಬಂದಾಗ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ಯಾಮಲ ಮುಖ ಚಿಕ್ಕಮು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

“ಏನೇ ಶಚಿ ಆಗ್ಲಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಾ ? ನನ್ನ ಆ ಪೀಕಾಕ್ ಬ್ಲೂ ಸೀರೆ ಎಕ್ಸ್‌ಜೇಂಜ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲಾ ! ಏನು ಮಾಡ್ಲಿ ?”

“ಇದ್ದಾನಲ್ಲಾ ಈ ಪರೋಪಕಾರಿ.... ಇವನ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸು. ಎಕ್ಸ್‌ಜೇಂಜ್ ಮಾಡಿ ಬರ್ತಾರೆ !” ಶಚಿ ಶ್ರೀರಾಮನತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಳು.

“ದಿಸ್ ಈಸ್ ಅನ್‌ಫೇರ್....” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಶಚಿಯನ್ನು ತಡೆದ.

“ನಾಳೆ ಮದ್ಯೆ ಆಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗೋ ಅಕ್ಕಗೆ ಅಷ್ಟು ಮಾಡೋಕೂ ಟೈಮ್ ಇಲ್ವಾ ನಿಗೆ ? ಆಫೀಸೇ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗೋಯ್ತಾ ?”

“ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರೋದು ಅಕ್ಕಗೆಂತೆ ನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ವಾ ? ನಿನ್ನ ಲಿವ್ ಸಿಂಪತಿ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಹೇಳು.... ಅಷ್ಟು ಮಾತಾಡೋನು ನೀನೇನು ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡಿ ಕಡಿದಿದ್ದೀಯಾ ?” ಶಚಿ ರೇಗಿ ಅವನನ್ನು ದಾಟಿ ಕೊಂಡು ನಡೆದಳು.

ಆಫೀಸಿಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಎದುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

“ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂ. ಡಿ. ?”

“ಈಗ ಬೆಟರ್ ಅಂತೆ. ಆದ್ರೆ ತುಂಬಾ ವೀಕಾಗಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ಆಫೀಸಿನ ಫೈಲ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಮನೇಗೇ ಕಳಸಲಿ ನೋಡ್ಲೀನಿ ಅಂದಿದ್ದಾರೆಂತೆ ! ಆಡಿಟಿಂಗ್ ಶುರುವಾಗುತ್ತಲ್ಲಾ !”

ಶಚಿಗೆ ಆಕಾಶನೇ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು. ಮೊದಲೇ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಕಿಂಕಿರಿ. ಆಫೀಸ್ ಫೈಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ತಾನೇ ಹೋಗಬೇಕು. ತಾನೇನೋ ಒಂದರ್ಥ ಗಂಟೆ ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದರಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಅವಳು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ನರೋತ್ತಮ್ ಬಂದ. “ಮಿಸ್ ಶಚೀ, ಪುರುಷೂ.

ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದ. ನೀವು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ವೆಂಡಿಂಗ್ ಫೈಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತೋಗೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಂತೆ. ಹಾಗೇ ಕೆಲವು ಡಿಕ್ಟೇಷನ್‌ಗಳನ್ನೇಯಂತೆ. ನೀವು ಆಫೀಸಿನ ಕಾರ್ಡ್‌ಲೇ ಹೋಗಬೇಕು.”

ಶಚಿ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಬಾಯಿ ತೆರೆದವಳು ಸುಮ್ಮನಾದಳು. ವಿಮನಸ್ಸು ಳಾಗಿಯೇ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಫೀಸಿನ ಕಾರಿನತ್ತ ಬಂದಾಗ ಸುಬ್ಬ ರಾಮಯ್ಯ ಎದುರಾದರು.

“ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ಗೆ ಈಗ ವಾಸಿ. ಗೆಲುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ರೆ ನೋಡವ್ಯಾ.... ಬೆತ್ ಸಮಾಚಾರ ಏನೂ ಮಾತಾಡಬೇಡ. ಎಲ್ಲೋ ಏನೋ ಎಡವಟ್ಟಾಗರೋ ಹಾಗಿದೆ. ಬೆಳಗಿವ ರ್ಭಾವ ಎಲ್ಲಾ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಸಾಕಾಯ್ತು ಅವನಿಗೆ. ಅವಳಿಂದ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಯಾವ ಮೆಸೇಜೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಆಪ್‌ಸೆಟ್ ಆಗ್ಬಿಡ್ತಾನೆ, ನಾವೇ ಅವನ್ನೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳದ್ದೀವಿ. ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸೋತೀವೀಂತ. ಆದ್ರೆ ಬೆಳಗ್ಯೆ ನೋಡು ಈ ಕಾಗ್ಡು ಬಂದಿದೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಇದರ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಸ್ಬೇಡ....” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಜೇಬಿನಿಂದ ಏರ್ ಲೆಟರ್ ಒಂದನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗಿತ್ತರು. ಶಚಿ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಅದರತ್ತ ನೋಡಿದಳು.

“ಇದು ಓರ್ಫ ಆಗೇ ಇಲ್ವಲ್ಲಾ ! ಇದರೊಳಗೆ ಏನಿದೆಂತ ನಿನ್ನೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು ?”

ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯ್ಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. “ವೆಂಕ ಟೇಶನ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಬೆತ್‌ನ ಕರ್ನಿ ಲೀಸಾಕನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದರಂತೆ.... ಬೆತ್ ಅವಳ ಅಂಕಲ್ ಗೆ ಹಾರ್ಟ್ ಆಟ್ಯಾಕ್ ಆಗಿರೋದ್ದಿಂದ ಅಲ್ಲ ಟೀರಾಂಟೋಗೆ ಹೋಗಿರೋದು. ಅವಳಿಗೆ ಆಗ್ಲೇ ಎರಡು ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತುಂತೆ. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅಬಾರ್ಸನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಳ ಅಂಕಲ್ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದುಕಂತೆ !”

ಶಚಿ ಬಿಚ್ಚಿದಳು. ಬೆತ್‌ನನ್ನು ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಆಗಲೇ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು ! “ಅಂದರೆ....?”

“ಅಂದರೇನು ? ನಿನ್ನಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಲ್ಲಾ ! ಈ ವಿಷಯ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ಗೆನಾದರೂ ತಿಳಿದರೆ ಅನಾಹುತವಾದೀತು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾ

ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಆಮೇಲೆ ಈ ಕಾಗದಾನೂ ಕೊಡಬಹುದು. ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಬಹುದು !” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದರು.

ಶಚ್ಚಿ ಅರಿಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದಳು. “ಸರಿ....ಅವರ ಪರ್ಸನಲ್ ಫೈಲ್ ನಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಫೈಲ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೇನೆ ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಆಗ್ಲೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪಾಂಪ್ಲೆಟ್ಸ್, ಇನ್ವಿಟೇಷನ್ ಗಳವೆ ”

“ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿರೋದ್ರಿಂದ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟರು.

೨೪

ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಶಚಿಗೇಕೋ ಹೃದಯ ಭಾರವಾದಂತಾಯಿತು.. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಬಿತ್ ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ! ತಂದೆತಾಯಿಯನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಿದ್ದ. ಅವಳಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ, ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನೇ ಬಿಡಲು ತಯಾರಿದ್ದ. ಅಂತಹವನಿಗೆ ಅವಳು ಮೋಸ ಮಾಡಬಹುದೇ ?

ಒಂದು ವೇಳೆ ಗರ್ಭ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನೇ ? ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಮಾಡಿಯಾನು. ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ.

ಮಧ್ಯೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಡ್ರೈವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅರ್ಧ ಡರ್ಜೆ ಕಿತ್ತಲೇ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಂಡಳು. ಕಾರು ಬಂಗಲೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ ಅದೇಕೋ ಅವಳಿಗೆ ಅಳುಕುಂಟಾಯಿತು. ತಾನು ತನ್ನ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಸುಳವು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ! ತಾನು ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕು.

ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

“ಬಾಮ್ನಾ.... ಫೈಲ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ತಂದಿದ್ದೀಯಾ? ಅವ್ನು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ನಿಂಗೋಸ್ಕರಾನೇ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ!”

ಒಳಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರಕಾಂಡ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಗೋದವ್ವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಿಂದ ಶಚಿಯತ್ತ ಹರಿದಾಡಿತು. ಹುಡುಗಿ ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಾಳೆ!

ಫೈಲುಗಳನ್ನೂ, ಕಿತ್ತಲೇ ಹಣ್ಣಿನ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಅವನು ಆರಾಮಾಸನದ ಮೇಲೆ ಒರಗಿದ್ದ. ಅವನ ಮುಖ ಕಳೆಗುಂದಿತ್ತು. ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಕ್ರಾಂತಿ ಕೆದರಿತ್ತು. ಬಹಳ ತೆಗೆದುಹೋದಂತೆ ಕಂಡಿತು.

ಅವಳು ಒಳಗಡಿಯಿಟ್ಟುಗ ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವಳತ್ತ ತಿರುಗಿದ. ತಿಳಿ ಮುಗಲ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅವನ ತಪ್ಪು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಜೀವದ ನೀರಿನ ಬುಗ್ಗೆಯಂತೆ ಕಂಡಳು.

“ಸಾರಿ.... ನಿಂಗಿ ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ” ಅವನು ಹೇಳಿದಾಗಲೂ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಸರ್ವಾಗ್ಲಿ ಸರ್. ಈಗ ಹೇಗಿದೆ?” ಶಚಿ ನಮ್ರಳಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿದಳು. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಕುರ್ಚಿಯೊಂದರ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಕಿತ್ತಲೇ ಹಣ್ಣಿನ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದಳು.

“ಛೇ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ತಂದೀ? ಮನೇಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ.” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿಯ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

“ಮೈ ಸರಿಯಾಗಿರದೇ ಇರೋರ್ನ ಹಾಗೇ ಬರೀ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಾರದಂತೆ. ಅದಕ್ಕೇ ತಂದೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟಿರೋದ್ರಲ್ಲಿ ಬೇಡದೇ ಇರೋದೂ ಸೇರಲಿಂತ ತಂದೆ!” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ತನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ನೋವುಂಟಾಗಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು.

“ಐ ಡಿಂಟ್ ಮೀನ್ ಇಟ್! ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಿಂಗೋಸ್ಕರ ಸೈಪಲ್ ಅಗಿ ತಂದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ನಿನ್ನದುಂಗೇ ಬೇಕಾದ್ರೆ ತಿಂತೀನಿ!” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನಸುನಕ್ಕು.

“ಕೂತ್ಕೋ ಶಚಿ. ಕೆಲ್ಸ ಆಮೇಲೆ. ನೊದ್ಲು ಏನು ತೋಗೋತೀ ಹೇಳು. ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳ್ತೇನಿ. ಸಂಕೋಚ ಇರಬಾರದು.” ಅವಳು ಕೊಟ್ಟ ಕಿತ್ತಲೇ ಹಣ್ಣಿನ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ನಿಂದ ಒಂದು ಕಿತ್ತಲೇ ಹಣ್ಣು ತೆಗೆದು ಸುಲಿಯತೊಡಗಿದ.

“ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟಾಗ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಈಗೇನೂ ಬೇಡಾ ಸರ್. ಆಮೇಲೆ ತಗೋತೀನಿ. ತುಂಬಾ ಪೆಂಡಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ ಇದೆ. ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿದರೆ ವಾಸಿ.” ಶಚಿ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಅವನ ಮುಂದಿದ್ದ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು. “ಯಾವ್ನೋ ಲೆಟರ್ಸ್ ಇದೆ ಡಿಕ್ಟೇಟ್ ಮಾಡೋಕೇಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದು....!”

ಕಿತ್ತಲೇ ಹಣ್ಣಿನ ತೊಳೆಯೊಂದನ್ನು ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. “ತುಂಬಾ ಸಿಹಿಯಾಗಿದೆ.... ನೀನು ತಿಂದು ನೋಡು” ಅವಳ ಮುಂದೆ ಮಿಕ್ಕ ತೊಳೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ

“ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ತಂದದ್ದು.... ನೀವು ತಿನ್ನು” ಒಂದೇ ಒಂದು ತೊಳೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಒಂದೆರಡು ತೊಳೆಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಮಿಕ್ಕವನ್ನು ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ.

“ಇದು ಡೇಟಾ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಸ್ ನಿಂದ ಬಂದಿರೋದು ಸರ್. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ರಿಪ್ಲೈ ಮಾಡೋಕೂಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಹಾಕೋತೀನಿ. ಇದು ಬಿ.ಡಿ ಎಲ್. ನಿಂದ ನಮ್ಮ ರೆಕ್ರಿಸ್ಪನ್ಸ್ ಗೆ ಕಳಿಸೋ ರಿಪ್ಲೈ. ಇದು ಜೈನ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ದು....” ಶಚಿ ಅವನ ಬಳಿ ನಿಂತು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಗೆ ಏನೋ ಅವ್ಯಕ್ತ ಆನಂದ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಅವಳೊಡನೆ ಅವುಗಳ ವಿಷಯ ಚರ್ಚಿಸಿ, ತಾನು ಬರೆಯಬೇಕಾದುದನ್ನು ಡಿಕ್ಟೇಟ್ ಮಾಡಿ, ಕೆಲವಕ್ಕೆ ರುಜು ಹಾಕುವ ವೇಳೆಗೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಗೋದಮ್ಮ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಚಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರ ಹೃದಯ ಸಂತಸದಿಂದ ಅರಳಿತು.

“ಪುರಸ್ಸು, ಊಟ ಮಾಡ್ತೀಯೇನಪ್ಪಾ?... ತುಂಬಾ ಆಯಾಸ ಮಾಡೋಬೇಡಾ.”

ತಾಯಿಯ ದನಿ ಕೇಳಿ ಅವನು ಅವರತ್ತ ತಿರುಗಿದ. ಶಚಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು.

“ಕೂತ್ಕೋಮ್ಮಾ.... ನೀನೂ ಏನಾದ್ರೂ ತೋಗೋ. ಜೊತೆ ಇದ್ದೆ ಅವ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಒಂಪ್ಪಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಇಳಿದುಹೋಗಿ-
ದ್ದಾನೆ. ಊಟಾನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡೋಲ್ಲ, ಕಾಯಿಲೆ ಹೇಗೆ ವಾಸಿ ಆಗ್ಬೇಕು? ಬರೀ ಔಷಧಿ, ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ಗಳೇ ಆಯ್ತು!”

“ಅಮ್ಮ, ಈಗ ನಂಗೆ ಏನೂ ಸೇರೋಲ್ಲ” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ತಾಯಿ, ಮಗನತ್ತ ನೋಡಿದಳು.

“ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಊಟ ಕೊಡಿ ಅವು ಊಟ ಮಾಡೋವರ್ಗೂ ಕಾಯ್ತೀನಿ.”

“ನೋ.... ನೀನೂ ನಂಜೊತೆ ಊಟ ಮಾಡೋ ಹಾಗಿದ್ದೆ ನಾನು ಊಟ ಮಾಡ್ತೀನಿ.” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಗೋದಮ್ಮ ನಸುನಗುತ್ತ ಹೋದರು.

“ಸರ್.... ನಂಗೆ ಖಂಡಿತಾ ಊಟ ಬೇಡ. ಮನೇಲಿ ಮಾಡಿ ಬಂದ್ತೀನಿ” ಶಚಿ ಬೇಡಿದಳು.

“ನಂಗೆ ಕಂಪನಿ ಕೊಡೋಕಾದ್ರೂ ಸೇರಿದಷ್ಟು ತಿನ್ನಬಹುದಲ್ಲಾ! ನೀನು ತಂದ ಕಿತ್ತಲೆ ಹಣ್ಣು ನಾನು ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲವೇ?” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ.

ಭಟ್ಟರು ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಊಟ ಬಡಿಸಿ ತಂದರು. ಬೇಡವೆಂದರೂ ಇಬ್ಬರೂ ತಂದಿದ್ದನ್ನು ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದರು. ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದೊಯ್ಯಲು ಬಂದ ಮಾದಯ್ಯ ಶಚಿಯ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದ. “ಅಮ್ಮಾವ್ರು ಬಂದವ್ರೇಂತ ನಮ್ಮ ಸಾಯೇಬ್ಬು ಇವೊತ್ತು ಉಂಡವ್ರೆ!” ಶಚಿಯ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು.

“ಸಾಕೋ, ತಲೆಹರಟೆ, ತಟ್ಟೆಗಳ್ಗೆ ಬೇಗ ತೊಗೊಂಡು ಹೋಗು!” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ರೇಗಿದ. ಮಾದಯ್ಯ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಹೊರಟಾಗ ಶಚಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎನಿಸಿತು.

“ಶಚಿ, ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲಿರೋ ಕ್ಯಾಪ್ಸೂಲ್‌ನು

ಕೊಡ್ಡಿಯಾ? ಇನ್ನು ಅವ್ವು ಬಂದ್ರೆ ತಿರ್ಗಾ ಫಸಾ ಮಾಡ್ತಾಳೆ.” ಅವನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನ ಕೈಗೆ ಅವನು ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ನುಂಗಲು ಗಾಜಿನ ಲೋಟಕ್ಕೆ ನೀರು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಅವನ ಕೈಗಿತ್ತಳು.

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್” ಅವನು ಮಾತ್ರಿ ನುಂಗಿದ “ನಂಗೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿ, ಆರೈಕೆ ಮಾಡೋಕ್ಕಿಂತ ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನು ಹಾರಿಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆನಿಸಿದೆ” ಅವನೆಂದಾಗ ಶಚಿಗೆ ಅವನ ಮನದಂತರಾಳದ ನೋವು ತಿಳಿಯಿತು.

“ಶಚಿ, ನಂಗೇ ಯಾವ್ವಾದ್ರೂ ಪರ್ಟನಲ್ ಲೆಟರ್ಸ್ ಬಂತಾ? ಐ ಮೀನ್ ಏರ್ ಮೈಲ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಯಾವ್ವಾದ್ರೂ ಬಂತಾ?” ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಳು. “ಇಲ್ಲಸರ್.... ಯಾವ್ವೂ ಬಂದಿಲ್ಲ.”

ಬೆಳಗಿನ ರಘುವಂದಿನ ಪ್ರಿಯೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಲೈನ್ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಐ ಆಮ್ ಗೋಯಿಂಗ್ ಮ್ಯಾಡ್! ನಂಗೇ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುತ್ತೆ. ಬೆತ್ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ನನ್ನ ಹೀಗೆ ಸಪ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ! ಅವಳಿಗೇನೋ ಆಗಿ ರೈಕೂ.... ಅಲ್ಲೇನೋ ನಡೆದಿರಬೇಕು!”

“ಅವಳ ಅಂಕಲ್ ನ ಕಂಡಿಷ್ ತುಂಬಾ ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿರೈಕೂ ಸರ್” ಶಚಿ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು. “ಹುಡುಗಿಯರು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತಾವು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಡೋಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡ್ತಾರೆ! ಆಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಿನ್ನೆ ತಿಳಿಸೋದು.” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳತ್ತ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡಿದ. ತನಗೆ ಸ್ವಾಂತನ ನೀಡಲು ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದೇ? ತನಗಾಗಿ ಇವಳೇಕೆ ಹೀಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು?

ಫೈಲ್ಸ್ ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಡಿಕ್ಟೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವಳು ಹೊರಟು ನಿಂತಾಗ ಅವನಿಗಿರಬಿಟ್ಟದೆಯೇ ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರ ಹಿತ್ತು. “ಶಚಿ, ನಾಳೇನೂ ಬರ್ರೀ ತಾನೇ?”

“ಕೆಲ್ಸ ಇದ್ದೆ ಬರ್ರೀನಿ ಸರ್, ಬರೀ ಲೆಟರ್ಸ್ ಗೆ ಸಿಗ್ಗೇಚರ್ ಅಟಿಸ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾರ ಕೈಲಾದ್ರೂ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ” ಶಚಿ ಅವನ ಮನ

ದಿಂಗಳ ತಿಳಿಯದೇ ಹೇಳಿದಳು.

ಅವಳು ಹೊರಟು ಹೋದ ನಂತರ ಅವನಿಗೇಕೋ ತಾನು ಏಕಾಂಗಿಯೆನಿಸಿತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಬರಿದಾದಂತಾಯಿತು.

ಶಚಿಯತ್ತ ಹೋದ ಮೇಲೆ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರು.

“ಏನು ಸುಬ್ರಾಮಯ್ಯ, ಸಮಾಚಾರ ಹೇಗಿದೆ?”

“ಹಾಗೇ ಇದೆ ಸಾರ್. ರೋಗಿ ಬಯಸಿದ್ದೂ ಹಾಲು, ವೈದ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದೂ ಹಾಲು, ಹಾಗಾಗಿದೆ. ನಾನೂ ನಾಲಾರು ಕಡೆ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಶಡ್ಡಕನ ಅಳಿಯ ಅಲ್ಲೇ ಇರೋದಲ್ವಾ? ಅವನಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಇವೊತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಕಾಗದ ಬಂತು. ಜೆತ್‌ನ ಬಾಲ್ಯದ ಸ್ನೇಹಿತ ರಿಚರ್ಡ್ ಮರಳಿ ಬಂದಿದ್ದಾನಂತೆ ನಮ್ಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಇತ್ತ ಬಂದಾಗ ಅವನು ಊರಿಗೆ ಬಂದವು ಇನ್ನೂ ಹೋಗಿಲ್ಲವಂತೆ. ಜೆತ್-ಅವು ಇಬ್ಬೂ ತುಂಬಾ ನಿಕಟವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಜೆತ್‌ನ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿ ಅವನು ಅವನನ್ನ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮದುವೆ ಆಗೋಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ, ಮಗೂನ ತೆಗ್ಗಿಬಿಡಲಿ ಅಂದ್ನಂತೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮಾತುಕತೆ, ಜಗಳ ಆಗಿ ಅವಳು ಟಿರಾಂಟೋಗೆ ತನ್ನ ಅಂಕಲ್ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದಾಳಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಆಮೇಲೆ ಖಂಡಿತ ಅವು ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದರೂ ಬಂದಾಳು. ಈಗೇ ನೀವು ನೀವೆಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಅನಾ ಹುತವಾದೀತು. ಇವೊತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಅವನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಅಜತ್ ಜೆತ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದ ಬಂತು. ನಾನೇ ಸ್ವೀಮ್ ಮಾಡಿ ತೆರೆದು ಓದಿ ಮತ್ತೆ ಅಂಟಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಶಚಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಗದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿಡೊಂತ! ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಗೆ ಏನೂ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸದಿದ್ದೆ ವಾಸಿ!”

ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಯೋಚಿಸಿ ನುಡಿದರು. “ಹೌದು ಅವನಿಗೇನೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯೋದು ಬೇಡ. ನಾನು ಸಾಯಂಕಾಲಾನೇ ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ನ ಕಾಂಟಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಪ್ಲಾನ್ ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ. ಆವೊತ್ತು ಪಾರ್ಟಿಯಲಿ ನಮ್ಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಶಚಿಯೊ ಫೋಟೋ ಯಾರೂ ತೆಗೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಶಚಿಯನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿ. ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ನಮ್ಮ ನಾಯಕ್ ಗೆ

ಹೇಳಿ ಒಂದು ಫ್ಲಾಷ್ ತೆಗೆಸಿ. ಆ ಫೋಟೋ ಒಂದಿದ್ದೆ ಸಾಕು-ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲ್ಸ ಆಗುತ್ತೆ !”

ಇದ್ಯಾವುದರ ಅರಿವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ದಿಂಬಿಗೊರಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬೆತ್ ಇದ್ದರೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬಾ ಶಚಿ ತುಂಬಿದ್ದಳು. ಅವಳು ತಂದಿತ್ತ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ತೆಗೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಿತ್ತಲೇ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ. ತನಗೆ ತಾನೇ ನಕ್ಕ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲಿದು ತೊಳೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ‘ಓಹ್ ! ಶಚಿ, ನನ್ನ ಮರುಳು ಮಾಡ್ಬೇಡ !’

ಅಂದು ಸಂಜೆ ಶಚಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ರಂಪವೇ ನಡೆದಿತ್ತು. ಶಾರದಮ್ಮನ ಅಕ್ಕ ಸರಸ್ವತಮ್ಮ, ಅಣ್ಣ ರಾಮಚಂದ್ರ, ಅವನ ಸಂಸಾರಗಳು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಆಗಲೇ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿಳಿದಿದ್ದರು. ಶಾರದಮ್ಮ ಒಬ್ಬಂಟಿಗರಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಚರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ಯಾಮಲ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಮದುವೆ ಹೆಣ್ಣು. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಲಾಗದು. ಅದರೂ ಶ್ಯಾಮಲ ತಾಯಿಯೊಬ್ಬರೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದಾಗ ಸರಸ್ವತಮ್ಮ ತಂಗಿಯನ್ನು ಗದರಿದರು. “ಇದೇನೇ ಶಾರದಾ, ಮದ್ಯೆ ಹುಡುಗಿ ಕೈಲಿ ಮಾಡಿಸ್ತೀ ? ಶಚಿ ಎಲ್ಲಿ ? ನಾನು ಬಂದಾಗ್ಲಿಂದ ಅವಳ ಮುಖಾನೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ! ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹುಡುಗಿ ಮನೆ ಸೇರ್ದೆ ಇದ್ದೆ ಹೇಗೆ ?”

ಶಾರದಮ್ಮ ಉಗುಳು ನುಂಗಿದರು. ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಅತ್ತಿಗೆ ಸುಂದರಮ್ಮನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾ ಇರುವ ಸಮಾಜಾರಹೇಳಿದರೆ ಆಯಿತು. ಮೊದಲೇ ಶ್ಯಾಮಲಳಿಗೆ ಗಂಡು ಹುಡುಕಲು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಮೂಗು ಮುಂದಿದ್ದರು. “ಹುಡುಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ರಾಯ್ತಾ ? ಓದಿರಬೇಕು. ಕೈಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟೂ ಬಿಟ್ಟೂ ಮಾಡೋಹಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಈ ಕಾಲ್ನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮದ್ಯೆಯಾಗ್ತಾರೆ ಒಬ್ಬ ಮಗಳ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸೋದ್ರಲ್ಲಿ ಕೈ ಖಾಲಿಯಾದ್ರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡೋದೂ ? ಅವಳ ಗಂಡುಹುಡುಗನಂತೆ ಕೈಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪಿ ದುಡಿಸಿ ಅವಳ ಸಂಪಾದ್ಬೇಲೇ ಅವಳ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಬೇಕೂ....!” ಅವರಿಂದಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು.

“ಏನೋ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಕೆಲ್ಸ ಇದೇಂತಾ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನೇನು ಬರೋ ಹೊತ್ತು. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ ಅವಳೆ ಏನೋ ಕೆಲ್ಸ ವಹಿಸಿದ್ದರು !” ಸುಳ್ಯ ಹೇಳಿದರು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಮ್ಮ, ಅವರ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು, ಇಬ್ಬರು ಅಳಿಯಂದಿರು, ಇಬ್ಬರು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಅಣ್ಣ ರಾಮಚಂದ್ರ, ಅತ್ತಿಗೆ, ಅವರ ಮೂರು ಜನ ಮಕ್ಕಳು — ಇವರನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿ, ಊಟ-ಉಪಚಾರ ಮುಗಿಸಿ, ಅವರು ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಕ್ಕದ ಮನೆ ಶ್ರೀರಂಗಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಟೆಟ್ ಹೌಸ್ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಸಾಮನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೈಕಾಲು ಕುಸಿಯುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಮದುವೆಗಿಂತ, ಬೀಗರಿಗಿಂತ, ಬಂದ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರನ್ನು ತೂಗಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟ ಎನಿಸಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಪತಿಯ ಕಡೆಯವರು ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಮೈದುನ ಶ್ರೀಪತಿರಾಯರು, ಅವರ ಕುಟುಂಬ, ಭಾವ ಶ್ರೀವಾದರಾಯರು, ಅವರ ಕುಟುಂಬ, ಸಾದಿನಿ ಶಂಕರಿ, ಅವಳ ಸಂಸಾರ—ಇವರೆಲ್ಲಾ ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಹೀಗೆ ಶಚಿಯೂ ಕೈಗೆ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ದೇವರೇ ಗತಿ ಎನಿಸಿತು.

ಶಚಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಶಾರದಮ್ಮ ಸೆರಗಿನಿಂದ ಕತ್ತು, ಮುಖ ಒರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ರೇಗಿದರು.

“ಏನೇ ಶಚಿ, ನೆಂಟರಂತಾಗಿ ಹೋದಿ ನೀನೂನೂ....ನಾನೊಬ್ಬೇ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಲಿ. ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸೋಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಣ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತೆ !”

ಶಚಿ ತಾಯಿಯತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಏನಾಗಿದೆ ತಾಯಿಗೆ ? ಎಂದೂ ಅಮ್ಮ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಿದವಳಲ್ಲ !

“ಏನಾಯ್ತುಮ್ಮಾ ನಿಗೆ ? ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ನಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲುದಾರಿಲಿ ಹೋಗಿ ಬರ್ಬೇಡಾಂದ್ರೆ ಕೇಳೋಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ಚೆನ್ನವನ್ನ ಹತ್ರ ಸೊಪ್ಪು, ತರಕಾರಿ ತರೋಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು....ಅಲ್ಲಿ ದೆವ್ವ, ಪಿಶಾಚಿ ಇದೇಂತಾರೆ !” ಶಚಿ ನಗುತ್ತಾ

ಕೇಳಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಎಂದಿನಂತೆ ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಹಗುರವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೇ ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗಿದರು.

“ಹೌದೇ, ನಂಗೆ ದೆವ್ವ, ಪಿಶಾಚಿ ಹಿಡಿದಿದೆ. ನಿನ್ನಂತಾ ಮಗಳ್ಳು ಹಡೆದವೇಲೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಹಿಡೀಬೇಕಾದ್ದೇ. ಬೆಳಗ್ಯ ಟಾಕುರೀಕಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮೆರೆಯೋಕ್ಕೆ ಹೋದೋಳು ಈಗ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದೀಯಾ ! ಮನೆ ತುಂಬಾ ನೆಂಟರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆವರೆಲ್ಲಾ ಯಾರು ವಿಚಾರ್ನಿಕೊಳ್ಳೋರು ? ಮದ್ದೆ ಹುಡುಗಿ ಶ್ಯಾಮಲ ನಂಜೊತೆಗೂ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ನೀನು ದೊರೆಸಾನಿ ಈಗ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದೀಯಾ !”

ಶಚಿ ಸ್ತಬ್ಧಳಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು. ತಾನು ಹೊರಗೆ ಮೆರೆಯೋಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ ? ಅಲ್ಲಿ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಅಫೀಸಿಗೆ ಬಂದು ಲೆಟರ್ಸ್ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದ ಅರಿಬರೆ ಕೆಲ್ಸವೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಂದ ಅವನ ಬೇಟೆ ನಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಅಫೀಸಿಗಿಂತ ಬೆಳೆನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಇದೆಲ್ಲಾ ಅವನ ತಂದೆ, ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ರಾಧಾಂತವಾದೀತೆಂದು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅವನಿಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಪ್ ಟು ಡೇಟ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಾನು ಹವಣಿಸಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲೂ ಸಮಯ ಎಲ್ಲದೆ ಸಾಕಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವವಳು ತಾನು! ತನಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಸಂಬಳ ಯಾರೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿಗೆ ನೇಣಂತೆ ಮದುವೆಗೊಂದೇ ತಾನೇ ಇಪ್ಪ ತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ತಂದಿತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ನೆಂಟರಿಗೇನು ? ಬಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಉಂಡು, ತಾಂಬೂಲ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಏನಾದರೊಂದು ಕೊಂಕು ನುಡಿದು ಹೋಗುವುದು....ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ್ದರೇ ? ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದುವೆಯೇನಾದರೂ ನಿಂತು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಿದ್ದವರು-ಇಂದು ಬಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಳವೂರಿ ಉಪಚರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ಇವರಿಂದ, ದುಡಿಯುವ ತನಗೆ ಸಹಸ್ರನಾಮ ! ಅಣ್ಣ-ಅತ್ತಿಗೆಯವರಿಗೆ ಸಾದಪುಜೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರೇ ಧಾರೆ ಎರೆದು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಣ್ಣನಿಗಾಗಿ ಧಾರಿ ಪಂಚೆ, ಅತ್ತಿಗೆಗೆ

ರೇಷಿವೆ ಜರೀಸೀರೆ ತೆಗೆದಾಗತು. ಅಕ್ಕನಿಗಾಗಿ ಭಾರೀ ಸೀರೆ ತೆಗೆದಾಗತ್ತು - ಇನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾವ-ವೈದುನರಿಗಾಗಿ ಉಡುಗೊರೆ ತೆಗೆದಾಗತ್ತು. ಜವಳಿಯ ಬಿಲ್ ನೋಡಿ ತಾನೇ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? 'ನಂಗೇನೂ ಬೇಡಾಮಾ, ಇರೋದೇ ಯಾವ್ದಾದ್ರೂ ಉಟ್ಟರಾಯಿತು. ಶಾಮಲಂಗಿ ಜೆನ್ನಾಗರೋದು ತೋಗೋ.' ತಾನು ಹೊಸ ಸೀರೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳದೇ ತಾಯಿಯ ಎಣ್ಣೆಗೊಂಪಿನ ಬುಟ್ಟಾಹೂವಿನ ಸೀರೆಯನ್ನು ಮದುವೆಗಾಗಿ ತಾನು ಡ್ರೈ ವಾಶ್ ಮಾಡಿಸಿಟ್ಟಿ ರಲಿಲ್ಲವೇ ? ತನಗಾಗಿ ತಾನೇನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೂ ಅಮ್ಮ ಎಂತಹ ಮಾತಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು ! ಶಚಿಯ ಮನಸ್ಸು ಮುದುಡಿತು.

ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡದೇ ರೂಮಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬದಲಿಸಲು ಬಂದಾಗ ಶಾಮಲ ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು-“ಕಾಫಿ ಕುಡಿದ್ವೇನೇ ? ತಂದು ಕೊಡ್ಲಾ ?”

“ಬೇಡಾಮಾ....ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಪಾಡು ನಾನು ನೋಡ್ಕೊತೀನಿ ! ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು, ಬೈಸ್ಯೋಕ್ಕೋಕ್ಕೆ ನಾನು ! ಬಂದೋರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಮಜ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಲಿ !” ಶಚಿ ಸಿಡುಕಿದಳು.

“ಯಾಕೇ, ಅಮ್ಮ ಏನಾದ್ರೂ ಅಂದ್ರಾ ?” ಶ್ಯಾಮಲ ಆತಂಕದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ಅಮ್ಮಂಗೇನು ಹೇಳು....ತನ್ನ ನೆಂಟರ ಮುಂದೆ ಜಂಭ ತೋರಿಸ್ಕೋ ಬೇಕು. ನಂಗಿ ಕಷ್ಟಾನೋ ಸುಖಾನೋ ಅವಳಿಗ್ಯಾಕೆ ಹೇಳು ಈ ನೆಂಟ್ರಿಲ್ಲಾ ಊರಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಾಳೆ ಖರ್ಚಿಲ್ಲಾ ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನು ಬೇಕು !” ಶಚಿ ಪರ್ಪನು ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿದಳು

“ಈಗ ಅಮ್ಮ ಅಡಿದ ಮಾತ್ರ ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿ ತೋಗೋಬೇಡ್ವೇ ಶಚಿ. ಅಮ್ಮ ತುಂಬ ನರ್ವಸ್ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ. ಮದ್ಯೆ ಮುಗಿಯೋತನ್ನ ಆತಂಕ ಇರುತ್ತೇ. ಯಾರ ಮೇಲಿನ ಕೋಪಾನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೀರಿಸ್ಕೋತಾಳೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಲಿಗೆ ಇರೋದ್ರಿಂದ ಅಷ್ಟೆ !” ಶ್ಯಾಮಲ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೆಯೇ ಇದ್ದ ಟ್ರಂಕ್ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಳು.

೨೫

ಶಚಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದರು ಶಾರದಮ್ಮ.

“ಎಲ್ಲೇ ಅವು, ಶ್ಯಾಮಲ, ಕಾಫೀನೂ ಕುಡೀಲಿಲ್ಲ.” ತಾಯಿಯು ದನಿ ಕೇಳಿದರೂ ಕೇಳಿಸದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು ಶಚಿ. ಅವಳಿಗೆ ಕೋಪ ಉಕ್ಕಿತು, “ನಿಂಗೂ ಕೂತ್ಕಡೆ-ನಿಂತ್ಕಡೆ ಉಪಚಾರ ಆಗ್ಬೇಕಾ....ಒಳಗೆ ಬಂದೋಳು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದೇ, ತಿಂಡಿ ತಿಂದೇ ರೂಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಆಯ್ತು !” ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊರನಡೆದಳು. “ನಂಗೆ ನಿನ್ನ ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ಏನೂ ಬೇಡಾ. ಬಂದಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಆ ನಿನ್ನ ನೆಂಟರಿ ಗೆಲ್ಲಾ ಕೊಡು ಹೋಗು !” ಮುಂಬಾಗಲು ದಾಟಿ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಶಚಿಯೇನು ಇಂದು ಇಷ್ಟು ಗಂಭೀರ ವಾಗಿದಾಳೆ ! ಏನಾಯಿತು ಇವಳಿಗೆ !

“ಏನಮ್ಮಾವು ಬಿಡುವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ ?”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳು ಅವನತ್ತ ನೋಡಲಿಲ್ಲ

“ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟೋ ಬದು ಗಂಡಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾ ಅನ್ನಿಸ್ತಾ ಇದೆ ಗಂಡು ಸಂವಾದ್ನಿದ್ದ ತಂದು ವನೇಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ರೋಪ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಾನೆ ಆದ್ರೆ ಹೆಣ್ಣು ಎಷ್ಟೇ ದುಡಿದು ತಂದ್ಲಾಕಿದ್ರೂ ಮನೆ ತೊತ್ತೇ !”

“ಏನಾಯ್ತು ನಿಂಗೆ ಇವೊತ್ತು ?” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ಬಹಳ ಗರಂ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಾ !”

“ನ್ಯಾಯವಾಗಿ, ನಿಜವನ್ನ ಹೇಳೋರು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಗರಂ ಆಗಿ ಇರೋದು !” ಶಚಿ ನುಡಿದಳು.

ಇತ್ತ ಶ್ಯಾಮಲ ತಾಯಿಯನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು.

“ಏನಮ್ಮಾ ಈಗ್ರಾನೇ ಕೆಲ್ಸದಿಂದ ಸಾಕಾಗಿ ಬಂದಿರೋ ಶಚೀನ್ನ ಏನೇನೋ ಅನ್ನೀಯಾ ! ಅವೇನು ಅಲ್ಲಿ ರೆಸ್ಪಾ ತೋಗೊಕ್ಕೋಕೆ, ಮೆರೆಯೋಕೆ ಹೋಗ್ರಾಳಾ ? ಮದ್ದೇಗೆಂತ ಆಪಾಟ ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದಾಕೆ. ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಡೇ ಇದ್ರೆ ಬಿಡ್ತಾರಾ ? ನೆಂಟ್ರಿಲ್ಲಾ ಮದ್ದೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಬಂದಿದ್ದ್ರಾ ಆಗತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಯಾಕೆ ಬರ್ಬೇಶಾಗಿತ್ತು ? ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡೋರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಾಂತ ಗೊತ್ತಲ್ವಾ ? ನಿಂಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಜಾಸ್ತಿ ಆದ್ರೆ ಜಾನಕಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳ್ಳು. ಇವ್ರೆಲ್ಲಾ ಹೋಗೋವರೂ ಮನೆ ಆಡಿಗಿ, ಊಟ, ತಿಂಡಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರೊಂದಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡು, ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿರೋ ಯಾವಾದ್ರೂ ಹಳೇ ಸೀರೆ ಕೊಟ್ಟಾಯ್ತು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅದಿಟ್ಟು ಪಾಪ ಶಚೀ ಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ಹಾರಾಡ್ತೀ ?”

ಶಾರದಮ್ಮನಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ಕೈಲಿದ್ದ ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ಅಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟು ಕುಳಿತರು. “ನಂಗೇನೋ ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೀ ಶ್ಯಾಮಲಾ, ಅಲ್ಲಾ....ಅತ್ತೆ ಬಂದಿದ್ದಾಕೆ. ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ಲಾಂತ ಕೇಳ್ತೆ. ತಾನೂ, ಮಕ್ಕೂ ತಿಂದು, ಉಂಡು, ಅಣ್ಣನ್ನೂ ಕರೊಂಡು ಶ್ರೀರಂಗಮ್ಮನ ಮನೆ ಔಟ್ ಹಾಸಿಗೆ ಹೊರಬೇಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾಂತೀನಿ ! ಅದಕ್ಕೇ ನಂಗೆ ರೇಗಿತ್ತು.”

“ಹೂಂ, ಅವನ್ನಾಕೆ ಅಂತೀ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮಂಗೇನು, ಅವರಾದ್ರೂ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಬಾರಾ ?” ಶ್ಯಾಮಲ ಕೇಳಿದಳು-“ಅವ್ರ ಮೇಲಿನ ಕೋಪಾನೆಲ್ಲಾ ಪಾಪ ಶಚೀ ಮೇಲೆ ಕಾಲಬಿಟ್ಟು ತಾನೇ ?”

ಶಾರದಮ್ಮ ಸೆರಗಿನಿಂದ ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು ಒರೆಸಿಕೊಂಡರು. “ಹೋಗೇ ಕರಿ ಅವಳು ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ತೋಗೊಂಡು ಹೋಗಲಿ.”

“ನಾನು ಕರ್ಕಲ್ಲಮ್ಮಾ-ನೀನೇ ಕರಿ ಹೋಗು” ಶ್ಯಾಮಲ ಜಾರಿ ಕೊಂಡಳು. ಶಾರದಮ್ಮ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮ್ ಜೊತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಶಚಿ ಯನ್ನು ಕರೆದರು.

“ಬಾರೇ ಶಚೀ, ಕಾಫಿ-ತಿಂಡಿ ತೋಗೊಂಡು ಹೋಗು”

ಶಚಿ ಅವನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಡಾಗೇ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

“ಲೋ ಶ್ರೀರಾಮ್, ಅವಳ ಕಳಸವ್ವಾ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮುನಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕಾಫಿ-ತಿಂಡಿ ತೊಗೊಳ್ಳಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ ”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಕೂಡಲೇ ಗ್ರಹಿಸಿದ. “ಬಿಡಿ ಅಂಟೆ, ತೊಗೊಳ್ಳಿ ಇದ್ದೆ ಬೇಡಾ. ಒಂದು ರೌಂಡ್ ಸಣ್ಣ ಆಗ್ತಾಳೆ. ನಂಗೆ ಕೊಡಿ ಹಸಿವಾಗ್ತಾ ಇದೆ.” ಅವರ ಕೈಯ್ಯಿಂದ ತಿಂಡಿ-ಕಾಫಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಶಚಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಅವನೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡದೇ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತಿದ್ದು ಕಂಡು ಅವನು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ವಾಗಿ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದ ಶಚಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾಳೆ !

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ ಬಂದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯಾಯಿತು. ಅವರೇ ಶಚಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು, ಕಾಫಿ ಕುಡಿಸಿದರು. “ಶಚಿ, ಈ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಮಾತು ಬರುತ್ತೆ, ಹೋಗುತ್ತೆ. ಅದ್ದೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡ ಬಾಗದು- ಕಾಫಿ-ತಿಂಡಿ ಮುಗಿಸು. ನಿನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್, ಕಲೀಗ್ಸ್‌ಗೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನಿ ಟೀಷನ್ ಬರೀದೇಕು. ಬೇಗ ಬಾ.”

ಶಚಿ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೂ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು ಇನ್ವಿಟೇಷನ್ ಬರೆಯತೊಡಗಿದಳು. “ನನ್ನ ಕಲೀಗ್ಸ್‌ಗೆಲ್ಲಾ ಕೊತ್ತೀನಿ ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಬಾಸ್‌ಗೆ ಕೊಡಲೋ ಬೇಡವೋ ?”

“ಹಾಗಂದ್ರೆ ಹೇಗೆ ? ಪರ್ಸನಲ್‌ಗೆ ನೀನೇ ಕೊಟ್ಟು ಕರೀಬೇಕು. ವೆಂಕಟೇಶನ್ ದಂಪತಿಗಳಿಗೂ ಕೊಡಮ್ಮಾ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೇ ಜನ. ಒಂದು ಚೂರು ಜಂಭ-ಅಹಂಕಾರ ಇಲ್ಲ.” ಶಿವಪ್ರಕಾಶ ಹೇಳಿದರು. ರಾತ್ರಿಯ ಊಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಸೋದರತ್ತೆ, ಸೋದರಮಾವ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡಾಗ ಶಚಿಗೆ ರೇಗಿತು. ತನಗೇ ರೇಗಿದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಗಾಗಿರಬೇಕು ? “ನೀ ಶಚಿ, ಕಣ್ಣಿಗೇ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ ನೀನು ? ಅಕ್ಕಂದಾಯು, ನಿಂದ್ಯಾವಾಗ ?” ಸೋದರತ್ತೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಶಚಿ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕಳು ತನಗಿಂತ ಹಿರಿಯಳಾದ ಅವರ ಮಗಳು ಶಾಲಿನಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ? “ಶಾಲಿನಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿ. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಮಾಡ್ಕೊತೀನಿ. ಲೈನ್ ಕ್ಲಿಯರ್ ಆಗ್ಬೇಡ್ವೇ ಅತ್ತೆ ?” ಕೊಂಚ ಉಬ್ಬುಹಲ್ಲಿನ, ಸ್ಥೂಲಕಾಯದ, ಹೆಚ್ಚು ಓದದ ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಶಚಿ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆಸಲಿಲ್ಲ. ಶಚಿಯು ಬಾಯಿ ಕೊಂಚ

ದುಡುಕು. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟಳು. “ನೀವೆಲ್ಲಾ ಈಗಲೇ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಂತೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮದ್ಯೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಬರೀರಂತೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿದೆ ಜಾನಕಮ್ಮನ ನೆನ್ನೆಯಿಂದಲೇ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡ್ಕೊತ್ತಾ ಇದ್ದು. ನಾಳೇನೇ ಜಾನಕಮ್ಮಿಗೆ ಬಾ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬೇಕು. ಅಮ್ಮಿಗೆ ಕೈಲಾಗೋಲ್ಲ-ಒಬ್ಬೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡೋಕೆ. ನಂಗೆ ಲೀವಿಲ್ಲ !”

“ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೀಯಾ ? ಎಲ್ಲಿ ? ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ?” ಅವರೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದಾಗ ತನ್ನ ಕೆಲಸ, ಸಂಬಳ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದಳು.

“ಏನೇ ಶಾರದಾ, ಮಗಳ ಕೈಲಿ ದುಡಿಸ್ಕೊತೀಯೇನೇ ? ಹಾಗಾದ್ರೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಶಚಿಗೆ ಮದ್ಯೆ ಇಲ್ಲ ” ಸುಂದರಮ್ಮ ಹೇಳಿದಾಗ ತಾಯಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಶಚಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು-“ಹೂಂ. ಸುಮ್ಮೆ ಓದದೇ, ಬರಿದೇ, ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಹಾಕೋ ಅನ್ನ ತಿಂದ್ಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರೋಕ್ಕಿಂತ ಇದೇ ವಾಸಿ !”

ಆಮೇಲೆ ಸುಂದರಮ್ಮ ಉಸಿರೆತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಶ್ಯಾಮಲನಿಗೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ನಗು. ಶಾರದಮ್ಮನಿಗೆ ತಾವು ಎಂದೋ ಅತ್ತಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಮಗಳು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂತಸ. ಅಲ್ಲದೇ ಆಗಲೇ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ದಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಜಾನಕಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಉಂಡು ಮಲಗಲು ಹೊರಟು ಹೋದಮೇಲೆ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಚಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ತಲೆ ಸವರಿದರು. “ಶಚೀ, ನನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸು ತಾಯೀ, ಏನೋ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಅಂದುಬಿಟ್ಟೆ.”

ಶಚಿ ತಾಯಿಯತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವರತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಳು. “ನೀನು ಅನ್ನೇ ನಂಗೆ ಯಾರು ಅಂತಾರಮ್ಮ ? ನನ್ನ ಅನ್ನೋಕೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಡೆದೇನೇಕು !”

ಶಾರದಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಹೂವಾಯಿತು. “ಶಚೀ, ನಿಂಗೆ ರಾಜಕುಮಾರ್ ರಂತ ಗಂಡ ಸಿಬ್ಬೇಕೇ. ನಿನ್ನ ಕೈಕಾಲು ಸವೆಗುದಿರೋ ಹಾಗೆ ನೋಡ್ಕೊ ಬೇಕು !”

“ಸುಮ್ಮಿರು, ಅಂತಹವನನ್ನೇ ನಾನು ಹುಡ್ಕೊತೀನಿ.” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಇನ್ವಿಟೇಷನ್ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟಳು.

ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಅವಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದರು.

“ವೆಂಕಟೇಶನ್, ಗೋದಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಯಾಮಾ?”

“ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಗೇ ಹೋಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಫೀಸು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಕೊಡೋಣಾಂತ ಅದೊಂದಿಡ್ಡಿ ನೀ” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

“ನೊಡಲು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಾ. ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಅಫೀಸಿನ ಕಾನಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗು. ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಕಾಗದ ಪತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನೆವದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಂದುಬಿಡು.”

“ಅದ್ವರಿ ಸಾರ್. ನಾನು ಒಂದು ವಾರ ಲೀವ್ ಹಾಕಬೇಕಂತ ಇದ್ದೀನಿ

“ಹಾಕಮ್ಮಾ. ಬೇಡಾ ಅಂದವು ಯಾರು?”

ಶಚಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ, ಇನ್ವಿಟೇಷನ್ ಹಿಡಿದು ಬಂದಾಗ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ತೋಟದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಬಾಮ್ಮಾ, ಏನು ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ವೋಲ್ವ್ ತಂದುಬಿಟ್ಟಾ? ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಇನ್ನೂ ಎದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಅಸ್ವೇಟ್ ಆಗಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಡಾಕ್ಟರನೂ ಕರೆಸಿದಾಯ್ತು. ದಯವಿಟ್ಟು ಈಗ ಅವನು ಡಿಸ್ಪರ್ಸ್ ಮಾಡೋದ್ದೇಡಾ. ಲೆಟ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೆಟ್ಟಿರು. ನಾನು ಅವನು ಏಳೋತ್ತೂ ಕೊಡ್ತೀನಿ.”

ಶಚಿ ಅಚ್ಚರಗೊಂಡಳು. ಅವನು ಅಷ್ಟು ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣ? ಬೆತ್ ನಿಂದೇನಾದರೂ ಬೇಡದ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿರಬಹುದೇ? ತಾನು ನಾಳೆಯಿಂದ ರಜದ ವೇಲೆ ಹೋಗುವವಳು. ಒಂದು ವಾರ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನಿತ್ತು ದುಡ್ಡಿ ನಿಂದಲೇ ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಅವನಿಗೆ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ವಿಟೇಷನ್ ಕೂಡ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

“ಸರ್ವಾಗ್ನಿಲ್ಲಮ್ಮಾ. ಅವನೇನೂ ಅನ್ನೋಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಳ್ತೇನಿ” ಅವಳ ಮೌನವನ್ನು ಅಸಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ವೆಂಕಟೇಶನ್. ಶಚಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರ ಕೈಗಿತ್ತಳು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದುವೆ ಇನ್ವಿಟೇಷನ್ ಅವರ ಕೈಗಿತ್ತಳು.

“ನಮ್ಮಕ್ಕನ ಮದುವೆ ಸಾರ್. ಖಂಡಿತ ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಮತಿಯ ವರೂ ಬರಬೇಕೋ!” ಶಚಿಯ ನಾಲಿಗೆ ತೊದಲಿತು. “ಹಾಗೇ ಬಾಸ್‌ಗೂ ಇನ್ವಿಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಅವರ್ಗೂ ಹೇಳಿ ಖಂಡಿತ ಮದ್ಯೆಗೆ ಬರಬೇಕಂತ!”

“ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಖಂಡಿತ ಬರ್ತೀವಿ” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ನಕ್ಕರು. ಅವರಿಗೂ ಆ ಸುಸಂದರ್ಭ ಬೇಕಿತ್ತು. ಆ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಶಚಿಯು ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಮದುವೆಯ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡಬಹುದು. ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಚಿ ಹೊಂಟಳು. “ಬರ್ತೀನಿ ಸರ್.”

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಅವಳನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವಿಷ್ಟೇ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಕೂಗಾಡಿದ್ದ. ತಾನು ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಗೆ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಹೊರಡುವುದಾಗಿ ಹೆದರಿಸಿದ್ದ. ಕೂಡಲೇ ಶಚಿಯನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ಕಿರಿಚಿದ್ದ. ತಾನು ಶಚಿಯನ್ನು ಬರೀ ನಟಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದೆನೆಂದೂ, ತಾನು ಭೂಮಿ ತಲೆಕೆಳಗಾದರೂ ಬೆತ್‌ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಅವನು ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಬೆತ್ ನಂಬರ್ ಹಿಡಿದು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅವಳು ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವನಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಅಗತ್ಯವೆಂದೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಿಲಾಪ್ಸ್ ಆಗಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಶಚಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಅವನು ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಶಚಿಗೆ ಕೊಂಚ ನಿರಾಸೆಯಾಗುತ್ತಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಶ್ಯಾಮಲಳ ಮದುವೆಗೆ ಬರುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ! ಎಕೆಂದರೆ ತಾನೇ ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವನು ಬರಲಾಗದೇ ಇರಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಮುಂದೆ ತಾನು ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡಂತೆ ಅವನು ಬಂದಿ

ದ್ದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮುಖಭಂಗವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಶ್ರೀರಾಮನ ತನ್ನನ್ನು ಖಂಡಿತ ಭೇಡಿಸುವನು—‘ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬಾಸ್ ಬರೇ ಇಲ್ಲ....ನಾನು ನೋಡಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲಾ !’ ತಾಯಿ, ಶಿವಪ್ರಕಾಶರ ಮುಂದೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮೆರೆಯಬಹುದಿತ್ತು !

ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮೌನವನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಓಡಾಟದ ಆಯಾಸವೆಂದುಕೊಂಡರು.

ಶ್ಯಾಮಲಳ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಸಡಗರದಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಶಚಿ ಮುಖ ಸಪ್ಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೆಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದದನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀರಾಮ ರೇಗಿಸಿದ್ದ. “ಯಾಕೆ ಶ್ಯಾಮಲ ಮಾತ್ರ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಯೋತಾ ಇದ್ದಾಕೆ, ನಂಗಿಲ್ಲಾಂತ ಬೇಜಾರಾ ? ನೀನು ‘ಹುಂ’ ಅನ್ನು, ನಾನು ಈಗ್ಗೆ, ಇಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಯೊಂಡ್ಬಿಡ್ಬಿಡಿ.”

“ಛಾ ಹೇಗೋ, ನಿನ್ನ ಯಾರಾದ್ಯೂ ಮಾಡ್ಯೋತಾರಾ ?” ಶಚಿ ಅವನನ್ನು ಅತ್ತ ಕಳಿಸಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸೇಕೋ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾರ ರಜ ಹಾಕಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವೆನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆ ಮನೆ ತುಂಬಾ ಜನ ರಿದ್ದರೂ ತಾನು ಏಕಾಂಗಿ ಎನಿಸಿತ್ತು. ಲಗ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಮಂಟಪದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತು ಕಾದು ಹತಾಶಳಾದಳು. ಅವರ್ಯಾರೂ ಬಾರದಿದ್ದ ಅವಳಿಗೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುವ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು. ತಾನೇನೋ ರಜ ಹಾಕಿ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆಯೋ? ಬೆತ್ ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದೇ ಅಥವಾ ಅವನೇ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದೇ? ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದರೆ ತಾನೆಂದೂ ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಲಾಗಲಾರದು.

“ಅಲ್ಲೇನು ನಿಂತ್ಯೊಡ್ಬಿಡಿ ಒಳಗೆ ನಡಿ ಶಚಿ, ಲಾಜ ಹೋಮಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡ್ಬೇಕೂ !” ತಾಯಿಯ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ನಡೆದಳು. ಸಾಗೋಲಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರದೀಪ, ಶ್ಯಾಮಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಗುತ್ತಾ, ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತವ್ವು ಕಂಡಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಒಳಗೇ ಅಸಮಾಧಾನ ಕುದಿಯಿತು. ಅಪರಿಬ್ಬರೂ.

ತನ್ನನ್ನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟಂತಿದೆ. ತನ್ನಿಂದಲೇ ಅವಳ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಂದಲೇ ಆಗಿರುವುದು ! ಮದುವೆಯ ಊಟ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ ಆಫೀಸಿನಿಂದಲೂ ಯಾರೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. “ಏನೇ ಶಚಿ, ಆಫೀಸಿನೋರೈ ಇನ್ವಿಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟೀನೇ? ಅದ್ಯಾಕೆ ಒಬ್ಬ ಬರ್ಲೇ ಇಲ್ಲ?” ತಾಯಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳು ನಿರುತ್ತರಳಾದಳು.

೨೩

ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶಚಿಯ ಉತ್ಸಾಹವೆಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಗಿಳಿದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರ ಬಲವಂತಕ್ಕೆ ಕಡುಕಿತ್ತಲೇ ಬಣ್ಣದ ಜರಿ ಚೌಕಳಯ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ತುರುಬು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಂದ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಕಂಡು ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅವಳ ಮುದ್ದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಶಚಿ ಹೀಗೆ ಇರುವುದಾದರೆ ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮುಖ ಆಗಾಗ ಕೈಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಅವಳು ಮೊದಲಿನಂತಾದರೆ ಏನೂ ಮಾಡಲಾರ.

ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಬಂದು ಹೋದವರನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದವು.

ಹೊರಗೆ ಕಾರೊಂದು ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ಅವಳು ಹೊರಗೆ ಓಡಿದುದು ನೋಡಿದ. ಸಂತೋಷದ ಬುಗ್ಗೆಯಂತೆ ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದವರನ್ನು ಕರೆತಂದಾಗ ಅವನು ಸ್ತಂಭಿತನಾದ.

“ಬನ್ನಿ ಸಾರ್.... ಬನ್ನೀಮ್ಮಾ. ಅಮ್ಮಾ.... ಇವ್ರೇಮ್ಮಾ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲಾ? ನಮ್ಮ ಬಾಸ್‌ನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಇವರು ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ, ಇವರು ಅವರ ಪತ್ನಿ” ಶಚಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಡಗರದಿಂದ ತಾಯಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅಲ್ಲಿಂದ ದೂರ ಸರಿದ.

“ಬನ್ನೀ, ಬನ್ನೀ.... ಬಡವರ ಮನೆ ಮದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಆಹ್ವಾನ ಮನ್ನಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ” ಶಾರದಮ್ಮ ಅತ್ತೀಯತೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತ

ತಿಸಿದರು.

ಗೋದಮ್ಮ-ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಶ್ಯಾಮಲಳಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆ, ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕು ಮದ ಬಟ್ಟಲು ಓದಿಸಿದರು. ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ವಧುವಿಗೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ-ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಬೆಳ್ಳಿ ಫೋಟೋ ಓದಿಸಿದರು.

“ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದವರು ನಾವಲ್ಲವೂ, ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು” ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಶಚಿ ಗೋದಮ್ಮನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಕೇಳಿದಳು. “ಬಾಸ್ ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ಸರ್ವೋತ್ತಮ್, ನರೋತ್ತಮ್ ಎಲ್ಲಿ? ರಿಮ್ ಜಿಮ್ ಎಲ್ಲಿ?”

“ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಹೋಗಿ ಕಳಿಸ್ತೇವಿ ಪುರುಷೂ ಬರೋ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣೆ. ಅವನ ದೇಹ ಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸಿಲ್ಲ.”

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಶಾರದಮ್ಮ ಶಿವಪ್ರಕಾಶರೊಂದಿಗೆ ಪೀಠಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು.

“ಅವನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೇ ತಡ, ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ನೀವು ಆಗಲಿ ಅಂದ್ರೆ ಮುಂದಿನ ಮಾತು.”

ಶಾರದಮ್ಮ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡರು. “ಈಗ ತಾನೇ ಒಬ್ಬ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕು. ಈಗಲೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?” ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಶಾರದಮ್ಮನವರು ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡದ್ದು ಕಂಡು ಅವರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

“ಆಗಲಿ. ಈ ಮದ್ದು ಗಲಾಟೇಲಿ ಮಾತುಕತೆ ಬೇಡಾ. ಮದ್ದು ಗಲಾಟೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗೇಲಿ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಮಾತಾಡೋಣ.”

ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು. “ಆಗ್ಲಿ, ಹಾಗೇ ಮಾಡೋಣ. ಅದ್ರೆ ಮಾತು ತಿಳಿಸಿದೆ ಅಷ್ಟೆ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ್-ಶಚಿ ಒಳ್ಳೇ ಜೋಡಿ. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅವ್ರೇ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಿಧಾನ ಮಾಡೋದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಇಂತಹ ಸಂಬಂಧ ಸಿಗಬೇಕಲ್ಲಾ, ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಜಾತಕ ಇದ್ರೆ ಕೊಡಿ.”

“ಶಾರದಮ್ಮ, ಶಚೀದು ಜಾತ್ಯ ಇದ್ರೆ ಬೇಕಂತಲ್ಲಾ....”

ಶಿವಪ್ರಕಾಶ ಹೇಳಿದಾಗ ಶಾರದಮ್ಮ ಚಡಪಡಿಸಿದರು. “ಅದು ಮನೆಗೆ ಲಿದೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹುಡ್ಡಿ ತೆಗೆಬೇಕು.”

“ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಮುಂದಿನ ವಾರದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿ. ಶಚಿ ಹೇಗಿದ್ದೂ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಲ್ಲ. ಅವಳ ಕೈಲಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟೂ ಸರಿ” ಸುಬ್ಬ ರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದರು.

ಶಿವಪ್ರಕಾಶ ಶಾರದಮ್ಮನನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ, ಜನಜಂಗುಳಿಯಿಂದ ದೂರ ಸರಿಸಿದೊಡೆಯ್ದರು.

“ನೋಡೀ ಶಾರದಮ್ಮ.... ಶಚಿ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಅದೃಷ್ಟ. ಮನೆಗೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿಪುತ್ರರು. ಅವರ ಮನೆ ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಹೋದರೆ ಶಚಿಯ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಅದೃಷ್ಟ. ನೀವು ಜಾತ್ಯ ಸಾಳೆ ನೋಡಿದ್ದು ಕೊಡಿ ನೀನೇ ತೋಗಿಸೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೀನಿ ಶಚಿಗೆ ತಿಳಿದ್ರೆ ಒಪ್ಪಾಳೋ ಇಲ್ಲೋ!”

“ಒಂದು ವೇಳೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡೋದು? ನನ್ನ ಕೈ ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಿದಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ” ಶಾರದಮ್ಮ ಅವಲತ್ತುಗೊಂಡರು. “ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯವರೊಂದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ನಂಗೆನೋ ದೊಡ್ಡ ನರ ಸಹವಾಸವೇ ಬೇಡಾ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಆವು ಹೇಗೋ ಏನೋ!”

“ನೀವು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಿಂಜರಿತೀರಿ ಶಾರದಮ್ಮ. ನಾನು ಹೇಳಿವೆನಲ್ಲಾ ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಜಾತಕ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡಿ. ನಾನು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ನೋಡ್ಬೋತೀನಿ.” ಬಲವಂತದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ವೆಂಕಟೇಶನ್, ಗೋಡವಮ್ಮ ಶಚಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. “ನೀವು ಊಟ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೋಗಬೇಕು” ಶಚಿ ಉಪಚರಿಸಿದಳು.

“ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ.... ಮನೆಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಒಬ್ಬೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನೊಬ್ಬೇ ಅಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಊಟ ಮಾಡೋದಮ್ಮಾ?”

ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಮಾತು ಬರುತ್ತಲೇ ಶಚಿ ಮೆತ್ತಗಾದಳು. “ನಾಳೆ ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಟೈಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರೀನಿ.”

“ಹಾಗೇ ಮಾಡು ತಾಯಿ. ಒಬ್ಬೇ ಕೂತು ಮಲಗಿ ಬೇಜಾರು ಮಾಡ್ಯೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.” ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಹೇಳಿದರು. “ನೀನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ದಿದ್ದರೂ ಪರ್ಯಾಗಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಅವನ ಜೊತೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿ ಅವನ ಬೇಸರ ನೀಗಿಸು ಸಾಕು.”

ಅವರು ಹೊರಟು ನಿಂತಾಗ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಕೈ ಮುಗಿದರು. “ಸುಬ್ಬ ರಾಮಯ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೋಡ್ತೀವಿ. ತಾವು ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದು” ಬಾಯುಪಚಾರ ಮಾಡಿ ದರು

ಅಗಲೇ ಮದುವೆಯ ಚಪ್ಪರದಲ್ಲೇ ಮಾತುಕತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ‘ಯಾರೋ ಭಾರೀ ಶ್ರೀಮಂತರು ಶಚೀನ್ಡ ಕೇಳೋಕ ಬಂದಿದ್ದಂತೆ. ಶಾರವ ಮ್ಮನ್ನ ಹುಡುಕೋರೇ ಇಲ್ಲ.... ಒಂದು ತುಳಸೀದಳ ಇಟ್ಟು ಧಾರೆ ಎರೆದು ಕೊಟ್ಟೊ ಸಾಕೂಂತ ಅಂದ್ರಂತೆ....’

“ನನ್ನ ಮದ್ದೆ ವಿಷಯ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಎಂ.ಡಿ. ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಅವು ಬೆತ್‌ನ ಪ್ರೀತಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೂ ಅವರ ಮನೆಯವರು ಅವರಿಬ್ರನ್ನೂ ದೂರ ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತ ಹವಣಿಸಿ ಮಾಡಬಾರ ದ್ದನ್ನ ಮಾಡಿ ಅವರ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವು ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೇನಾದ್ರೂ ಮಾಡೋಹಾಗಿದ್ದೆ ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಇಬ್ರನ್ನೂ ಸೇರಿಸ್ಬೇಕೂಂತ ಆಸೆ. ಗೊತ್ತಾ? ಶ್ರೀರಾಮ್, ಅವ್ರ ತಂದೆ- ತಾಯಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು ರಚಬೇಕೆಂದು, ಅವು ನನ್ನ ಇಷ್ಟಪಡ್ತೀನಿ, ನನ್ನೇ ಮದ್ದೆಯಾಗ್ತೀನೀಂತ ನಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ರೆ ನಿಜಾಂತ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಧುವಾಗಿ ನಟಿಸಲೇ ನನಗೆ ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದುವೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ! ಹಣ ತೋಗೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಆದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಅಂತ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕೊಂಡಿದೆ.”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ನಿಬ್ಬೆರಗಾಗಿ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದ.

“ನಿಂಗೆ ತಲೆ ಸರಿಯಾಗದೇ ತಾನೇ ? ಅವರ ಫಿರಿಯಾನ್ನಿ ಹಾಗೆ ನಟಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ, ಜನ ಏನಂತಾರೆ ? ನಾಳೆ ಅವು ಆ ಬೆತ್‌ನ ಮದ್ದಿಯಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತೀಂತ ಗೊತ್ತಾ ? ಈ ವಿಷಯಾನ ಅಂಟೀಗೆ ನೀನು ತಿಳಿಸಿದೀಯಾ ?”

“ಸಧ್ಯ, ನೀನು ಈಗ ಏನೂ ತಿಳಿಸಲು ಹೋಗದೇಡ. ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ನಾನೇ ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ” ಶಚಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟಳು. “ಈ ವಿಚಾರ ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ನಾದ್ರೂ ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಹುಷಾರು. ನನ್ನ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ.”

ಶ್ಯಾಮಲನನ್ನು ಗಂಡಿನವರು ಮನೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಶಚಿ ಜೀವ ಬಿಗಿಹಿಡಿದಳು. ಶ್ಯಾಮಲ ಪ್ರದೀಪನೊಂದಿಗೆ ಬಿಡದಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದಾಗ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಶಚಿ ಮದುನೆ ಮನೆಯಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಂಡಳು. ವೆಂಕಟೇಶನ್, ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ ಅಗಲೇ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ, ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್‌ರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯ ಮಿಂಚಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬೆತ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಅಫೀಸಿನ ಕೇ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಹತ್ತಿರ ಇರುತ್ತದೆ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ಫೀಂಬರ್ ಕೇ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದೆ. ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಬಳಿ ಕೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತನಗೆ ಹೇಳಿದನೆಂದರೆ ಅವಳು ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.

ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ ಅಟೋರಿಕ್ಸಾ ಹತ್ತಿ ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದಳು.

“ನಿಂಗೆ ತಲೆ ನೆಟ್ಟಗಿದೆಯೇ ? ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಫೀಸಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಹೋಗ್ತೀಯಾ ? ಫೀಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬೆತ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಫೋನು ಮಾಡ್ತೀಯಾ ? ಇದ್ದೇ ಹುಚ್ಚು ಅನ್ನೋದು. ನೀನು ಹೇಗಿದ್ದ್ರೂ ಇನ್ ವಾಲ್ತ್ ಅಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮಾತು ನೀನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ ! ಇನ್ನು ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಇಷ್ಟು ಬಂದಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಸುಮ್ಮನಿರು.” ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಶಚಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ರಿಮ್‌ಜಿಮ್, ನಿನ್ನೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತುಂಬಾ ಇಳಿದುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಾಗಿರೋದ್ದು ನನ್ನ ಕೈಲಿ ನೋಡೋಕ್ಕಾ ಗೋಲ್ಲ. ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಬೆತ್‌ಗೆ ಎಸಯ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾಳೇನೇ ನನ್ನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡ್ತೀನಿ.”

“ನಿನ್ನ ಕರ್ಮ. ನಾನೇನು ಮಾಡ್ಲಿ ?” ರಿಮ್‌ಜಿಮ್ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಬೀಗದ ಕೈಯಿತ್ತಳು. “ನರೋತ್ತಮ್ ನನ್ನ ಬೈದ್ರೆ ನಿನ್ನೇ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ. ನೀನೇ ಅವನ್ನೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡ್ತೀಕೂ.”

ಶಚಿ ಬೀಗದಕೈ ಹಿಡಿದು ಅಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಳು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಫೂರ್ನ ಶಂಕರ್‌ಸಿಂಗ್ ಅವಳೊಬ್ಬಳೇ ಬಂದುದು ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡ.

“ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಅರ್ಜಿಂಟ್ ಕಾಗದ ತಯಾರಾಗಬೇಕಾಗಿರಬೇಕು ಸಿಂಗ್, ಈಗೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂದಿದ್ದಾರೆಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ” ಶಚಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ಚೀಂಬರಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಳು. ಅವಳ ವಾಚು ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತೊಂಕು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಅವನ ಚೀಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಿದ್ದ ಫೋನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು ಎಷ್ಟುಹೊತ್ತಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ತಾನು ಲೈನ್ ಕ್ಲಿಯರ್ ಆಗುವವರೆಗೆ ಕಾಯಲೇಬೇಕು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ನ ಪರ್ಸನಲ್ ಡೈರಿ ತೆಗೆದು ಬೆತ್‌ನ ನಂಬರನ್ನು ಕೈಮೇಲೆ ಬರೆದುಕೊಂಡಳು. ದೇವರೇ ಬೆತ್ ಸಿಗಲಿ. ಡಯಲ್ ಮಾಡಿದಳು ಒಂದು ಸಲ, ಎರಡು ಸಲ, ಮೂರು ಸಲ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಳು ಲೈನೇ ಸಿಗದೇ ಹೋದಿರಬೇಕು ಕಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿಬಂತು. ಬೆರಳುಗಳು ನೋಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಕಾದು ಮತ್ತೆ ಡಯಲ್ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. ತಾನು ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದುವೆಯ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಂತಹ ಆಟ ಆಡಬಾರದಿತ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತನ್ನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗೆಂದು ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದರೆ ! ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಟಿಸಿ ತಾನು ಹೆಸರು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ತನ್ನ ಗತಿಯರಲಿ, ತಾನು ಮಾಡಿದುದು ತಾಯಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹುಚ್ಚೇ ಹಿಡಿದೀತು. ಶ್ಯಾಮಲನ ಅತ್ತೆಮನೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಅವಳನ್ನು ಏನೆನ್ನುವರು ? ತಲೆ ಸಿಡಿದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಡಯಲ್ ಮಾಡುವುದು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ರಾತ್ರಿಯ ಬೇಗರ ಔತಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಶಾರದಮ್ಮನಿಗೆ ಶಚಿಯ ನೆನಪಾದುದು. ಭೋಜನ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಮಂಚ ಅಲಂಕರಿಸಲು ಹೇಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳ್ಳಿ ಸಾಮಾನು, ಗಂಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯಾ ನೋಡು ಎಂದು ಶಚಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು.

“ಶ್ರೀರಾಮ್, ನೋಡಪ್ಪಾ ಶಚಿಯಿದ್ದೆ ಕರಿ ಹೋಗು. ಒಳ್ಳೆ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿಬಿಡ್ತಾಳೆ.”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅವರತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ. “ನಿಮ್ಮ ಜೊತೇನೇ ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೊತೆ ಬಿಡದಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳಲ್ಲಾ ! ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ.”

“ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಪ್ಪಾ. ಯಾರಾದ್ರೂ ಸಿಕ್ರೆ ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತು ಬಿಡ್ತಾಳೆ” ಶಾರದಮ್ಮ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಕೇಳಿದರು. “ಏನಮ್ಮಾ ಅದೂ ?”

“ಶಚಿ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೋ...ಅಲ್ಲಿ ರೂಮು ಸಜ್ಜಿ ಗಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಯಾಗಿದೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಸಾಮಾನು, ವಿಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯಾ ನೋಡೂಂತ ಹೇಳೋಣಾಂದ್ರೆ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲ.”

“ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಶಾರದಮ್ಮಾ. ಎಲ್ಲೋ ಇಲ್ಲೋ ಇರತಾಳೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹುಡುಕೋಣ ತಾಳೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೋಬಾರು” ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಆಗಲೇ ಭಕ್ತದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ಹುಡುಕತೊಡಗಿದ್ದ. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ತಾವೂ ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕತೊಡಗಿದರು. ಶಚಿಯ ಸುಳಿನೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಳು ? ಅದೂ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ?

“ಮನೆಲಿ ಇರಬೋದು ನೋಡೋಂಡು ಬರ್ತೀನಿ.” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಯಾರದೋ ಸ್ಕೂಟರ್ ಕೇಳಿ ಅದನ್ನೇರಿ ಹೊರಟ. ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಅವಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಆಗಲೇ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿನವಾಗಿ ಏನಾದರೂ....! ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. “ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಇಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ, ನಿಮಗೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕು”

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅವರಿಗೆ ಶಚಿ ಮಾಡಿದುದು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಶಿವ ಪ್ರಕಾಶರ ಮುಖ ವಿವರ್ಣವಾಯಿತು.

“ನಂಗೆ ಯಾಕೋ ಅನುಮಾನ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಹೇಗೆ ಅವು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ತಂದ್ಲಂತಾ ! ಏನಾದ್ರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆದ್ರೆ ಅವಳ ಗತಿ ಏನು ? ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ್ಲ ?” ಚಡಪಡಿಸಿದರು.

“ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಶಚಿಯು ಇಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಬರ್ರೇನಿ. ಅವಳೆಲ್ಲಿದ್ದೂ ಕರೆದು ತರ್ರೇನಿ” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಸ್ಫೂಟರ್ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟ.

೨೭

ಶಚಿಯ ಅದೃಶ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಶಿವಪ್ರಕಾಶರಿಗೆ ಬಿಗಿಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶಾರದಮ್ಮ ಅವಳ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಹುಡುಕಾಡೆ ತೊಡಗಿದಾಗ ಇತರರೂ ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

“ಅಂತಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಲ್ಲಿ....ಕಾಲ ಕೆಟ್ಟದ್ದು....ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ್ಲೂ ರೇ ಶಾರದಮ್ಮಾ ?”

“ಒಡನೇ ಆಸೆಗೆ ಏನೈಕಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ತಾರೆರಿ !”

“ತೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದು—ಯಾಂನು ಮಾಡಿದ್ರೋ !....”

ಎಲ್ಲರ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಾ ಶಾರದಮ್ಮನ ಜಂಘಾಬಲವೇ ಉಡುಗಿ ಹೋಯಿತು. ಬೀಗರಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಏನು ಗತಿ ? ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಬಳಿಗೆಬಂದರು.

“ನೀವೇನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಅವಳೆಲ್ಲಿಂತ ಹುಡುಕಿಸಿ. ಅವು ಇಲ್ಲಿ

ಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಬೀಗರು ಏನನ್ನೋತಾರೆ ? ಶ್ಯಾಮಲನ ಗತಿಯೇನು ಆಮೇಲೆ ?”

“ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ತಾಳಿ.”

ಶಾರದಮ್ಮ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚದೆ ಕುಸಿದರು. “ಎಲ್ಲೋದ್ದೋ ಅವಳು ! ಯಾರೇನು ಮಾಡಿದ್ದೋ ಅವಳಿಗೆ. ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿತ್ತು !” ಅತಂಕದಿಂದ ವಿಲವಿಲನೆ ಒದ್ದಾಡಿದರು.

“ಶಾರದಮ್ಮ. ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ. ಬೀಗರ ವಿಚಾರ ನಾವು ನೋಡೋಕಿಂತೀವಿ” ಶಾಂತಮ್ಮ ಹೊರಟರು.

ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಶಚಿ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲ. ಶಾಂತಮ್ಮ ಬೀಗರಿಗೆ ಯಾವ ಸುಳಿವೂ ಕೊಡದೆ ಶ್ಯಾಮಲಾ, ಪ್ರದೀಪರನ್ನು ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿ, ಬೀಗರನ್ನು ಉಸುಚರಿಸಿ ಅವರು ಮಲಗುವವರೆಗೆ ಕಾದಿದ್ದು ಶಾರದಮ್ಮನ ಬಳಿ ಧಾವಿಸಿದರು.

ಶಾರದಮ್ಮ ನೀರವವಾಗಿ ರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಶ್ಯಾಮಲನ ಮದ್ದೆ ಗಲಾಟೆಲಿ ಪಾಪ ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಬೇಜಾರು ಮಾಡೋತಾ ಇದಾಳೋ. ಮನೆಗೆ ಗಂಡುಮಗನಂತೆ ದುಡಿದು ಬಂದ್ರೂ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಮಾತು ನಾನಾಡ್ತಿಲ್ಲ....’ ಶಾರದಮ್ಮ ರೋಧಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೊರಟವನೇ ನೀರವಾಗಿ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಮನೆಗೆ ಬಂದ.

“ಸರ್, ಶಚಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾ ?”

ನಿದ್ದೆಯುಗಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಹೇಳಿದರು—“ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ, ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬರ್ರಾಳೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ?”

“ಶಚಿ ಮದ್ದೆ ಮನೆಲಿ ಕಾಣ್ತಾನೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹತ್ರ ಎಂ ಡಿ. ತುಂಬಾ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸುಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದ್ದು ಅಂದ್ಲೆ. ಅವರ ನೋಡೋಕೆ ಬಂದ್ಲೇ ನೋಂತ ಕೇಳೋಕೆ ಬಂದೆ ! ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರಿಗೆನಾದ್ರೂ ಘೋನು ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದ್ರಾ ಕೇಳೋಕೂ ಸಾರ್. ದಯವಿಟ್ಟು ಕೈಮುಗೀತೀನಿ, ಶಚಿನ್ನು ಹುಡುಕೋಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ” ಅಂಗಲಾಚಿದ.

“ನೀನೇನಾಗ್ಬೇಕಪ್ಪಾ ಅವಳಿಗೆ ?”

“ತುಂಬಾ ಬೇಕಾದವು ; ಅವಳ ಮನೇನ್ನೇಂತ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳು”
ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳಿದ.

“ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಮಲಗಿದ್ದಾನೋ ಏನೋ ನೋಡ್ತೀನಿರಪ್ಪಾ.”
ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದರು. ಅವನು
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮಲಗಿದ್ದ.

“ಅವು ಮಲಗಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ !”

“ದಯವಿಟ್ಟು ಎಚ್ಚಿಸಿ ಕೇಳಿರಾ ಸಾರ್ ? ನಮ್ಮ ಶಚಿ ಮನೆ
ಮರ್ಯಾದೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಾರ್.”

“ಮೊದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಮೈ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ನಾಲ್ಕೈದು
ದಿನಗಳಿಂದ. ಈಗೇ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋದು.”

“ಸಾರ್....” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಕೈಮುಗಿದ, “ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳಿಸಿ.
ಶಚಿಗೆನಾದ್ರೂ ಅದ್ರೆ ನಾನು ಯಾರೂ ಸುಮ್ಮನೇ ಬಿಡೋಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ
ಗೊತ್ತಾ ಸಾರ್....ಶಚಿನ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ತನ್ನ ಫಿಯಾನ್ಸಿ ಆಗ ನಟಿಸುಂತ
ಹೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಇಷ್ಟ
ಪಡೋಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲಾ ನಾಟ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಬೆತ್‌ನ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋ
ವರೂ ಸೇಫ್ ಆಗಿದ್ದು ಆಮೇಲೆ ಅವಳ ಜೊತೆ ಹೋಗಲು ಹೂಡಿದ ನಾಟಕ
ಸಾರ್....” ಶ್ರೀರಾಮ್ ನ ಧ್ವನಿ ಗದಗದಿತವಾಯಿತು, “ಶಚಿಗೆನೂ ತಿಳಿ
ಯೋಲ್ಲ ಸಾರ್....ಅವು ಮಗೂ ಹಾಗೆ.”

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿದರು, “ಇವೆಲ್ಲಾ ನಿಂಗೆ ಯಾರು
ಹೇಳಿದ್ದು ?”

“ಶಚಿನೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅಕ್ಕನ ಮದುವೆಗೆ ಕಣ ಬೇಕಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ
ಮಗ ಅವಳೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ನಟಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು ಸರ್ ”

ಗಲಾಟೆ ಕೇಳಿ ಒಳಗೆ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್‌ಗೆ ಎಚ್ಚರ
ವಾಯಿತು. ಹೊರಬಂದ

“ಏನಪ್ಪಾ ಅದು ? ಯಾರು ಬಂದಿರೋದು ?”

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು. “ನಿಂಗೆನಾದ್ರೂ ಗೊತ್ತೇನೋ
ಸರ್ವಾ ?”

“ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲವ್ವಾ. ನರೋತ್ತಮನ ಕೇಳಿ.”

ನರೋತ್ತಮ ಎಬ್ಬಿಸಿದ. ನರೋತ್ತಮ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಬಂದ ಅವನಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಾಗ ಗೊಣಗಿದ—“ಹೌದು.... ಪುರಸ್ಕೃತ ಬೆತ್ಗೆ ದಿನಾ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಫೋನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಶಚಿ-ಅವನು ನಾಟ್ಯ ಆಡ್ತಾ ಇದ್ದಂತ ಕಾಣ್ತೆ.”

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ರೂಮಿನೊಳಗಡೆಯಿಟ್ಟು ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳು ತಮಗೇ ಚಳ್ಳೆಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಿಸುವರಲ್ಲಾ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನಿಂದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಮುಖ ಸೋರಗತ್ತು ಅವರದೆ ಭಾರ ವಾಯಿತು. ಆದರೂ ತೋರಗೊಡದೆ ಅವನನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಡಿದಲುಗಿಸಿದರು.

“ಪುರಸ್ಕೃತ, ಪುರಸ್ಕೃತ” ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದ. ತನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದವರತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ.

“ಯಾರೂ ? ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ ? ಎನ್ನಮಾಚ್ಚಾ ?”

“ಏದೆಲ್ಲಾ ಆಮೇಲೆ. ಶಚಿ ಎಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೆ ಗೊತ್ತಾ ?” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅಂಗಲಾಚಿದ. “ಶಚಿ ಎಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ನಿಮ್ಮೆ ಗೊತ್ತಾ ?” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಅಂಗಲಾಚಿದ. “ಶಚಿ ಎಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ನಿಮ್ಮೆ ಗೊತ್ತು.”

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಗಂಟಲು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡರು. “ನಾನು ಏನೋ ಕೇಳಿ ಪುರಸ್ಕೃತ ನಿಜಾನೋ ? ನೀನೂ ಶಚಿ ಸಾಟಕ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀರಾ ?” ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲರತ್ತ ನೋಡಿದ. “ಅದು ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲ ಆಮೇಲೆ ಮಾತಾಡೋಣ. ಶಚಿ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣ್ತಾ ಇಲ್ಲೇ ? ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ್ದು ?”

“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮದ್ಯೆ, ಮನೆ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ಹುಡುಕಾ. ಅನ್ಯ ಘೆಂಡ್ ಮನೆಲೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಬಂದೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯ ತುಂಬಾ ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚೊಂಡಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರೋದೊಂತ ಬಂದೆ” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದಿಳಿದ.

“ನನ್ನ ವಿಷಯ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ?”

“ಹೌದು. ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಬೆತ್ ನ-ಅವರ ಸೇರಿರಬೇಕೂ, ಅವು ಕೊರಗೋದು ನನ್ನ ಕೈಲಿ ನೋಡೋಕೆ ಆಗೋಲ್ಲ ಅಂದು.” ಶ್ರೀರಾಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಗಾಯಿತು. ಅವಳಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ ?

“ನರೂ, ಸರ್ವಾ, ನಡೀರೋ ಅವಳೆಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ಹುಡುಕಿ. ಹಾಗೇ ಪೋಲೀಸ್ ಕಂಪೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿ ವಾಸಿ. ಅಪರಾತ್ರಿಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರಾಳೆ ! ಅವಳಿಗೇನಾದ್ರೂ ಆದ್ರೆ !” ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ದಾಟಿಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿಯುಡುಗೆಯಲ್ಲೇ ಹೊರಗೋಡಿದೆ.

“ಪುರ್ದೂ, ಓಡ್ಬೇಡಾ....ನಿನ್ನ ಕೈಲಿ ಆಗೋಲ್ಲ....ನಾವು ಹುಡುಕ್ತೇವಿ” ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಿನ ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಾಗೆಯೇ ಕಾರುಹತ್ತಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಹೊರಬೀಬಿಟ್ಟು.

ಶ್ರೀರಾಮ್ ಸ್ಕೂಟರ್ ಹತ್ತಿ ಕಾರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ನರೋತ್ತಮ್, ಸರ್ವೋತ್ತಮ್, ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಅವೆರಡನ್ನೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಕಾರುಗಳು, ಸ್ಕೂಟರ್ ಗಳು ಆಫೀಸಿನತ್ತ ಧಾವಿಸಿದವು.

ಶಚಿಯ ಬೆರಳುಗಳು ನೋಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇವೇ ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ತಾನು ಡಯಲ್ ಮಾಡುವುದು. ಡಯಲ್ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಮುಖ ಸೋತು ಸೋರಗತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಡರಿದ್ದವು. ಆಕಡೆಯಿಂದ ದನಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಮುಖ ಅರಳಿತು.

“ಹಲೋ, ಈಸ್ ಬೆತ್ ದೇರ್ ? ಬೆತ್ ಇದ್ದಾರಾ ?”

“ಯಾರು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇರೋದು ?” ಗಂಡಸಿನ ಗಡುಸು ... ಕೇಳಿ ಸಿತು

“ನಾನು ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನ ಫ್ರೆಂಡ್. ಅವರಿಗೆ ಪರ್ಟನಲ್ ಇಂಟಿ ಮೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು”

“ಬೆತ್ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ. ಎಬ್ಬಿಸೋಕೆ ಆಗೋಲ್ಲ.”

“ತಾವು ಯಾರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇರೋರು ?”

“ನಾನು ಡೇವಿಡ್. ಅವಳ ಗಂಡ.”

ಶಚಿಯ ಕೈಗಳು ನಡುಗಿದವು. “ಅಂದ್ರೆ ಬೆತ್ಗೆ ಮದುವೆ ಯಾಯಿತೇ ?”

“ಮದುವೆಯಾಗದೇನೇ ನಾನು ಅವಳ ಗಂಡನಾದೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ರಾ ?”

ಶಚಿ ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು.

“ಹದಿನೈದು ದಿನ ಆಯ್ತು ನಾನು-ಅವ್ಳು ಮದುವೆಯಾಗಿ. ಟೊಲಾಂಟೋನಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬೂ ಹಾಸ್ಟಿಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದ್ತು. ನಾನು ಅವನ್ನ ಟ್ರೇಟ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಮಿಸ್‌ಕ್ಯಾರೇಜ್ ಆಯ್ತು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರೂ ‘ಲವ್ ಅಟ್ ಫಸ್ಟ್ ಸೈಟ್’ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು-ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದವರೂಂತ....”

ಶಚಿ ಮುಂದೆ ಮಾತು ಕೇಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಿಸೀವರ್ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ಗೆ ತಿಳಿದರೆ ? ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ! ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಎದೆಯೊಡೆದುಹೋದೀತು. ಅವಳಿಗಾಗಿ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿದ್ದ ! ಮೋಸಗಾತಿ ! ಅಂತಹವಳಿಗಾಗಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಹಗಲಿರುಳು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ !” ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಮುಖ ವಿಟ್ಟಳು. ಆಯಾಸ, ಆತಂಕದಿಂದ, ಹೃದಯ ಹಿಂಡುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಶಾಕ್‌ನಿಂದ ಅವಳು ಸಣ್ಣಗೆ ನಡುಗಿದಳು. ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಬನಿ ಯುಕ್ಕಿತು. ಇದು ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ ! ಮೋಸ ! ಸಾಪಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮೋಸಮಾಡುವವರೇ. ಅಲ್ಲಿ ಬೆತ್ ಕೈಕೊಟ್ಟರೆ ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅವನ ವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೇಳಿದ ರಲ್ಲಾ ! ತಾನೂ ನಟಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನಲ್ಲಾ !

ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಶಂಕರ್‌ಸಿಂಗ್ ಕಾರು ಬರುತ್ತಲೇ ಎದ್ದು ಸಲಾಂ ಹೊಡೆದ.

“ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಾವ್ರು ಬಂದ್ರಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ?” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕೇಳಿದ.

“ಜೇ ಹುಜೂರ್. ಆಗ್ಲೇ ಬಂದು ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು. ಹೊರಗೇ ಬಂದಿಲ್ಲ ಸಾಬ್.”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕಾರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಆಫೀಸಿನೊಳಗೆ ಓಡಿದ. ತನ್ನ ಛೇಬಂಬರಿನತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದ. ದಫಾರನೇ ಬಾಗಿಲು ನೂಕಿದ. ಎದುರಿಗೆ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಶಚಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದ ಸರ್ವೋತ್ತಮ್, ನರೋತ್ತಮ್, ಶ್ರೀರಾಮ್, ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತರು. ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕಚಿಯತ್ತ ನಡೆದ.

“ಶಚಿ, ಶಚಿ, ನನ್ನ ಶಚಿ, ಯಾಕೆ ಅಲ್ಲಾ ಇದ್ದೀ ? ಸದ್ಯ, ಇಲ್ಲಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ! ನೀನು ಎಲ್ಲೂ ಸುಗಲಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ನನ್ನ ಎದೆ ಒಡೆದುಹೋಗಿತ್ತು !” ಬಲವಂತದಿಂದ ಅವಳ ಮುಖ ಎತ್ತಿದ. “ಯಾಕೆ ಅಲ್ಲಾ ಇದ್ದೀ ? ನಿಂಗೇನಾಯ್ತು ? ಒಬ್ಬೇ ಹೇಳ್ವೆ ಕೇಳ್ವೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆದ್ಯಲ್ಲಾ ಏನಾದ್ರೂ ಆಗಿದ್ದೆ ಏನ್ನೆತ್ತಿ ?”

ಶಚಿ ಅವನಿಗೆ ತೆಕ್ಕೆಬಿದ್ದು ಅವನದೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಖವಿಟ್ಟು ಅತ್ತಳು. “ಬೆತ್ ನಿಮ್ಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಅವಳು ಅಗ್ಲೇ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ! ಎಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅದ್ನ ನೋಡೋಕೆ, ಸಹಿಸೋಕೆ, ನನ್ನ ಕೈಲಾಗೋಲ್ಲ ”

ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿದ. “ಅಫ್ಟೇಡಾ ಶಚಿ. ಯಾರೂ ನಂಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನಾನೇ ಮೋಸಹೋಗಿದ್ದೆ. ಬೆತ್ ಮದ್ದೆಯಾದ ಸಮಾಚಾರ ನಂಗೆ ಒಂದು ವಾರದ ಕೆಳಗೇ ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡಿಂದ ತಿಳಿತು. ನಿನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೇಲೆ ನಂಗೆ ಬೆತ್ ವೇಲಿದ್ದ ವ್ಯಾಮೋಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗ್ತಾ ಬರ್ತಾ ಇತ್ತು. ನಾನಿಲ್ಲೇ ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆ ಇರ್ಬೇಕೂ, ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಬಾರ್ದಂತಾ ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದೆನೇ ಡಿಸೈಡ್ ಮಾಡ್ಡಿ. ಶಚಿ, ಇಲ್ಲೋಡೂ, ನಿಜ ಹೇಳು....ನಂಗೋಸ್ಕರ ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಒದ್ದಾಡ್ತೀ ?”

ಶಚಿ ಅವನದೆಯಲ್ಲೇ ಬಿಕ್ಕಿದಳು. “ನಿಮ್ಗೆ ಏನು ಕೆಡುಕಾದ್ರೂ ನಂಗೆ ಸಹಿಸೋಕ್ತಾಗೋಲ್ಲ.”

ವೆಂಕಟೇಶನ್ ಕಣ್ಣನ್ನೆಂದಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಟರು. ಕೊಂಚ ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದರು. “ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅದೇನು ಡಿಸೈಡ್ ಮಾಡ್ತಾರೋ ಮಾಡಲಿ. ಶ್ರೀರಾಮ್, ನೀನು ಹೋಗಿ..

ಮನೇಲಿ ತಿಕ್ಕು. ಅವರು ಹೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿರಾರೆ. ಸರಾ, ನರೂ, ಸಾಳಯಿಂದ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ನೀವಿಬ್ಬೇ ಎಲ್ಲಾ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಪುರೂ ಹಾಯಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರಾಡ್ಕೊಂಡು ರೆಸ್ಪೂ ತೋಗೊಳ್ಳಿ. ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡ್ಡಿ.” ಮೂವರೂ ಕಾರು ಹತ್ತಿದಾಗ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಜೇಬಿನಿಂದ ಕರವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದು ಮುಖ ಒರೆಸಿಕೊಂಡಾಗ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಇಳಿದ ನೀರನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಶಚಿ ಸುಖವಾಗುವುದೇ ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು. ಸ್ಯೂಟರ್ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟ.

ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಶಚಿ ಕಣ್ಣೊರೆಸಿಕೊಂಡಳು. “ಸಾರಿ, ನಾನು ಎಲ್ಲಾನೂ ಹೆದರಿಸಿಬಿಟ್ಟೀಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನಂಗೆ ನೀವೆಲ್ಲಿ ಹಾರ್ಟ್ ಬ್ರೋಕ್ಸ್ ಆಗ್ರೀರೋಂತ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು !”

“ನಂಗೆ ನೀವೆಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಬಿಡ್ತೀಯೋಂತ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು ! ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳ ಕೆನ್ನೆ ತಟ್ಟಿದ. “ನೀವು ಅವೊತ್ತು ಇಂಟರ್ವ್ಯೂಗೆ ಬಂದಾಗಲೇ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಅರ್ಧ ಸೋತುಹೋಗಿದ್ದೆ. ಓಹ್ ಶಚೀ, ಆಗೋದೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆದಕ್ಕೇ ಅಲ್ವಾ ? ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಇರಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾನೇ ನಾನು ಸಾಲ್ಕೊದು ದಿನಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದು !”

“ನಿಮ್ಮ ನೆನಪು ಬಂದು ನನ್ನ ಕೈನ ಮದುನೆ ಕೂಡ ನಾನು ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಹಿಂತಿರುಗಿಸೋ ಯೋಚ್ಚೆ ಒಂದು ಕಡೆ ! ಅದ್ನ ತೀರಿಲ್ಲೆಬಾರ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಹಂಗಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಬಿಡಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು ನಂಗೆ !” ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ನಗೆಯರಳಿದ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿದ. ಕೆಂಪಾದ ಪುಟ್ಟ ತುಟಿಗಳತ್ತ ನೋಡಿದ. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿನ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ. ಅವಳನ್ನು ಬರಸೆಳೆದು ಕಣ್ಣು, ಕೆನ್ನೆ, ತುಟಿಗಳಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆಗರೆದ.

“ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕೋಂತ ನಂಗೆ ನಿನ್ನ ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸ್ತಾ ಇತ್ತು !”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಇರೋದೇ ವಾಸಿ ! ಹೀಗಾದರೆ ಸಾನೇನೂ ಉಳಿಯೋದೇ ಇಲ್ಲ-ನಿಮ್ಮ ಲೈ ಕರಗಿಹೋಗ್ತೀನಿ !”

“ನೀನು ಬಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತೀ, ಒಂದೊಂದು ಮಾತಿಗೂ

ಒಂದೊಂದು ಮುತ್ತು ಕೊಡಲೇ ಎನ್ನಿಸುತ್ತೆ” ಮತ್ತೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಅವಳನ್ನು ಬರಸೆಳೆದ.

“ಸಾಬ್....ಗ್ಯಾರಾ ಬಜೆ ಹೋಗಯೀ.” ಶಂಕರ್‌ಸಿಂಗ್ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಹೇಳಿದಾಗಲೇ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಎಚ್ಚರವಾದದ್ದು.

ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೊರಟಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಶಚಿಯತ್ತ ನೋಡಿ ನಸುನಕ್ಕ. ನಾಳೇನೇ ನಾನೊಂದು ಅಡ್ಡರ್‌ಬೈಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ— ‘ವಧು ಬೇಕಾಗಿದೆ’ ಅನ್ನೋ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ. ಆಗೇನು ಮಾಡ್ತಿ?”

“ಹಾಕಿ, ನಂಗೇನೂ ! ನನಗೋಸ್ಕರ ಪಾಪ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡ್ತಾನೆ.” ಶಚಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಕಾರು ಗಕ್ಕನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. “ಪರ ಪುರುಷನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ. ನಂಗಿ ವಧು ಬೇಡ್. ಈಗ ಕೂಡ್ಲೇ ತಕ್ಷಣ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಜೊತೆ, ನನ್ನ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತಳಾಗಿ, ನನ್ನೊಲವಿನ ಅವ್ಯುತಧಾರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು !” ಅವಳನ್ನು ಒಂದು ತೋಳಿನಿಂದ ಬಳಸಿದ. “ತುಂಬಾ ಕಾಯಿಸ್ಬೇಡಾ ನನ್ನ ಶಚೀ.”

“ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕಾಯೋಕೆ ಹೇಳೋರು ಯಾರು ?” ಅವನ ಕತ್ತನ್ನು ತನ್ನ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಬಳಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಕೆಲವು ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

ವಧು ಬೇಳಾಗಿದೆ !	ಉಷಾ ನವರತ್ನ ರಾಮ್	16	00
ಕೊನೆಯ ರಾತ್ರಿ	"	10	00
ಅಪೂರ್ಣ	ಕೆ. ಟಿ. ಗಟ್ಟಿ	20	00
ಮನೆ	"	12	00
ಕೂಸು	"	18	00
ಭಾರ್ಯಾ ಗುಣವತೀ ಶತ್ರು !	ಯಂಡಮೂರಿ ವೀರೇಂದ್ರನಾಥ್	20	00
ನಕ್ಷತ್ರ ಜಾರಿದಾಗ	"	12	00
ದೂರದ ಬೆಳಕು	"	12	00
ಬಣ್ಣದ ನೆರಳು	"	15	00
ಕ್ಷಮಿಸು ಸುಪ್ರಿಯಾ	"	12	00
ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ !	"	10	00
ದೇವರೇ, ನಿನ್ನ ಕುಲ ಯಾವುದು ?	"	15	00
ಷಾಕ್ಮೋರಾ !!!	"	12	00
ಸತ್ಯ-ಶವಂ-ಸುಂದರಂ	"	12	00
ಸ್ನೇಹ-ಪ್ರೇಮ	"	12	00
ಪುರುಷಾಂಶ	"	12	00
ಪರ್ಣಶಾಲೆ	"	15	00
ಮಧುಚಂದ್ರ	ಟಿ. ಕೆ. ರಾಮರಾವ್	15	00
ಬೆಂಕಿ ಗೂಡು	"	10	00
ಕೊನೆಯ ಸಾಕ್ಷಿ	"	15	00
ಕಲ್ಲು ಹಾಸಿಗೆ	"	10	00
ಶಿಲ್ಪ ದೃಶ್ಯಗಳು	"	10	00
ಕೊಲ್ಲೆಯ ಹಣ	"	10	00
ಪ್ರಣಯ ಗಂಗಾ	ಶೈಲಜಾ ಪ್ರಕಾಶ್	15	00
ಸ್ವಪ್ನ ಸುಂದರ	"	10	00
ಬಣ್ಣ ನನ್ನ ಒಲವಿನ ಬಣ್ಣ		8	00

ನೆನಪಿನ ನಂದಾದೀಪ	ವಿಮಲಾ ರಾಘವೇಂದ್ರ	12	00
ಶುಭ ಶಕುನ	"	8	00
ಉದಯ ಗಾನ	"	12	00
ಕರುಳಿನ ಸಂಬಂಧ	"	12	00
ಅನುರಾಗ ಸಿಂಧು	ಕೆ. ಆರ್. ಪದ್ಮಜೆ	12	00
ಸಿಂಧು ಭೈರವಿ	ರಘುಸುತ	12	00
ಚಿರಂಜೀವಿ	ನಿರುಪಮಾ	8	00
ಭುವನ ವಿಜಯ	"	6	00
ತೆರೆಗಳು	ಅನಸೂಯಾ ರಾಮರೆಡ್ಡಿ	1	
ಕನ್ನಡದ ಅಳಿವು-ಉಳಿವು	ಸಂ : ಎಲ್. ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್		
ಪರಾಮರ್ಶೆ	ಸಿ. ಪಿ. ಕೆ		
ಪ್ರಕಾಶಕನ ಡೈರಿಯಿಂದ	ಸು. ರಂ		
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಚಯ	ಹಿ. ಚಿ.		
ವೆಲ್ ಕಂ ಟು ಆನಂದ ನಿಲಯ	ಬಿ		
ಕ್ರಿಕೆಟ್ ! ಕ್ರಿಕೆಟ್ ! !			
ಒಂದು ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಸಂಗ			
ಮಹಾ ರಾವಣ			
ಕ್ರಿಸ್ತೋಫರ್ ಕೊಲಂ			
ಗಣಿತದ ಗಮನ			
ಶುಭಾಶಂ			

ಕೆಲವು ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

ವಧು ಬೇಕಾಗಿದ	ಉಷಾ ನವರತ್ನ ರಾವ್	ರೂ. 16-00
ಕೊನೆಯ ರಾತ್ರಿ	"	ರೂ. 10-00
ಆಪೂರ್ಣ	ಕೆ. ಟಿ. ಗಟ್ಟಿ	ರೂ. 20-00
ಮನೆ	"	ರೂ. 12-00
ಕೂಪ	"	ರೂ. 18-00
ಭಾರ್ಯಾ ಗುಣವತೀ ಶತ್ರು!	ಯಂಡಮೂರಿ ವೀರೇಂದ್ರನಾಥ್	ರೂ. 20-00
ನಕ್ಷತ್ರ ಜಾರಿದಾಗ	"	ರೂ. 12-00
ದೂರದ ಬೆಳಕು	"	ರೂ. 12-00
ಬಣ್ಣದ ನೆರಳು	"	ರೂ. 15-00
ಕ್ಷಮಿಸು ಸುಖಿಯಾ	"	ರೂ. 12-00
ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ!	"	ರೂ. 10-00
ದೇವರೇ, ನಿನ್ನ ಕುಲ ಯಾವುದು?	"	ರೂ. 15-00
ಷಾಕೋರಾ!!!	"	ರೂ. 12-00
ಸತ್ಯಂಶವಂ-ಸುಂದರಂ	"	ರೂ. 12-00
ಸ್ನೇಹ-ಪ್ರೇಮ	"	ರೂ. 12-00
ಪುರುಷಾಂತ	"	ರೂ. 12-00
ಪರ್ಣಶಾಲೆ	"	ರೂ. 15-00
ಮಧುಚಂದ್ರ	ಟಿ. ಕೆ. ರಾಮರಾವ್	ರೂ. 15-00
ಕೊನೆಯ ಸಾಕ್ಷಿ	"	ರೂ. 15-00
ಬೆಂಕಿ ಗೂಡು	"	ರೂ. 10-00
ಕಲ್ಲು ಹಾಸಿಗೆ	"	ರೂ. 10-00
ಶಿಲ್ಪ ದೃಶ್ಯಗಳು	"	ರೂ. 10-00
ಕೊಲ್ಲಿಯ ಹಣ	"	ರೂ. 10-00
ಪ್ರಣಯ ಗಂಗಾ	ಶ್ವೇತಾ ಪ್ರಕಾಶ್	ರೂ. 15-00
ಸ್ವಪ್ನ ಸುಂದರ	"	ರೂ. 10-00
ಬಣ್ಣ ನನ್ನ ಒಲವಿನ ಬಣ್ಣ	"	ರೂ. 8-00
ನನನಿನ ನಂದಾದೀಪ	ವಿಮಲಾ ರಾಘವೇಂದ್ರ	ರೂ. 12-00
ಶುಭ ಶಕುನ	"	ರೂ. 8-00
ಉದಯ ಗಾನ	"	ರೂ. 12-00
ಕರುಣೆ ಸಂಪದ	"	ರೂ. 12-00
ಅನುರಾಗ ಸಿಂಧು	ಕೆ. ಆರ್. ಪದ್ಮಜ್	ರೂ. 12-00
ಸಿಂಧು ಬೈರವಿ	ರಘುಸುತ	ರೂ. 12-00
ಚಿರಂಜೀವಿ	ನಿರುಪಮಾ	ರೂ. 8-00
ಭುವನ ವಿಜಯ	"	ರೂ. 6-00
ತೆರೆಗಳು	ಅನಸೂಯಾ ರಾಮರೆಡ್ಡಿ	ರೂ. 12-00